



ການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງ ອັນສັກສິດ

ສະຖາບັນຮູ້



ເຫຼັ້ມີ 6

ການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງ ອັນສັກສິດ

ສະຖາບັນຮູ້

ບັນດາປຶ້ມທີ່ຢູ່ໃນຊຸດ:

ທາງລຸ່ມນີ້ແມ່ນລາຍຊື່ປຶ້ມໃນຊຸດທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອອກແບບໂດຍສະຖາບັນຮູຮີ. ປຶ້ມເລົ່ານີ້ແມ່ນມີຄວາມຕັ້ງໃຈວ່າຈະຖືກນຳໃຊ້ເປັນຫຼັກສູດຫຼັກ ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເປັນລະບົບເພື່ອຍົກສູງຄວາມອາດສາມາດຂອງຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ຮັບໃຊ້ຊຸມຊົນຂອງຕົນ. ທາງສະຖາບັນຮູຮີກຳລັງພັດທະນາຊຸດຫຼັກສູດແຕກອອກຈາກປຶ້ມຫົວທີສາມ ໃນຊຸດປຶ້ມສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຄູສອນຊັ້ນຮຽນເດັກບາຮາຍ, ແລະຊຸດປຶ້ມອີກຊຸດໜຶ່ງຈາກປຶ້ມຫົວທີ 5 ເພື່ອເພີ່ມຈຳນວນຜູ້ຊຸກຍູ້ກຸ່ມເຍົາວະຊົນ. ສິ່ງເລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການບົ່ງຊີ້ຄືກັນຢູ່ໃນລາຍການຂ້າງລຸ່ມນີ້. ຂໍໃຫ້ຈົດຈຳໄວ້ວ່າລາຍການຂ້າງລຸ່ມອາດຈະຜ່ານການປ່ຽນແປງ ອີງຕາມປະສົບການດ້ານຄວາມກ້າວໜ້າຈາກພາກສະໜາມ, ແລະ ຫົວຂໍ້ສິ່ງໃໝ່ໆຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມພູນ ໃນຈຳນວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອົງປະກອບຕ່າງໆໃນຫຼັກສູດ ເຊິ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການພັດທະນາທີ່ດຳເນີນໄປຮອດຂັ້ນຕອນທີ່ຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວສາມາດສ້າງໃຫ້ມີໄວ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

- ປຶ້ມຫົວທີ 1: ການທົບທວນກ່ຽວກັບຊີວິດແຫ່ງຈິດວິນຍານ
- ປຶ້ມຫົວທີ 2: ການລຸກຂຶ້ນມາຮັບໃຊ້
- ປຶ້ມຫົວທີ 3: ການສອນຊັ້ນຮຽນເດັກນ້ອຍ, ລະດັບທີ 1
ການສອນຊັ້ນຮຽນເດັກນ້ອຍ, ລະດັບທີ 2 (ຫຼັກສູດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່)
ການສອນຊັ້ນຮຽນເດັກນ້ອຍ, ລະດັບທີ 3 (ຫຼັກສູດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່)
ການສອນຊັ້ນຮຽນເດັກນ້ອຍ, ລະດັບທີ 4 (ຫຼັກສູດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່)
- ປຶ້ມຫົວທີ 4: ການປະກົດຂອງພຣະສາສະດາຄູ່
- ປຶ້ມຫົວທີ 5: ການປົດປ່ອຍພະລັງຂອງເຍົາວະຊົນ
ການລິເລີ່ມແຮງບັນດານໃຈ: ຫຼັກສູດທີ່ເຊື່ອມໂຍງຂັ້ນທຳອິດຂອງປຶ້ມຫົວທີ 5
ການຂະຫຍາຍວົງກວ້າງ: ຫຼັກສູດທີ່ເຊື່ອມໂຍງຂັ້ນທີສອງຂອງປຶ້ມຫົວທີ 5
- ປຶ້ມຫົວທີ 6: ການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ
- ປຶ້ມຫົວທີ 7: ການຢ່າງກ້າວໄປດ້ວຍກັນໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້
- ປຶ້ມຫົວທີ 8: ພຣະປະຕິນຍາຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌
- ປຶ້ມຫົວທີ 9: ການຮັບຮູ້ມຸມອງທາງປະຫວັດສາດ
- ປຶ້ມຫົວທີ 10: ການສ້າງຊຸມຊົນທີ່ມີຊີວິດຊີວາ
- ປຶ້ມຫົວທີ 11: ປັດໃຈທາງດ້ານວັດຖຸ
- ປຶ້ມຫົວທີ 12: ຄອບຄົວແລະຊຸມຊົນ
- ປຶ້ມຫົວທີ 13: ການມີສ່ວນຮ່ວມກັບພຶດຕິກຳທາງສັງຄົມ
- ປຶ້ມຫົວທີ 14: ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະທະກະຖາຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ

Copyright © 2016, 2025 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.2.PE.PV (provisional translation) published in October 2025
Printed in Lao

Originally published in Spanish as *Enseñar la Causa*
Copyright © 1990, 1998, 2023 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95545-2-6

Permission for a limited printing of this book in Lao has been granted to the
Spiritual Assembly of the Bahá'ís of Lao PDR by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia;
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Spiritual Assembly of the Bahais of Lao PDR
Nonsavanh Village, Saysettha District,
Vientiane Capital, Lao PDR; Tel: +856 21 216996
Email: nsa@bahailao.org
Website: www.bahailao.org

ສາລະບານ

ຂໍ້ຄິດບາງປະການສໍາລັບຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ	vii
ລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານຂອງການເຜີຍແຜ່	1
ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຫັດສະນະຄະຕິທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການເຜີຍແຜ່	47
ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່	103

ຂໍ້ຄຶດບາງປະການສໍາລັບຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ

ສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ເປັນຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຂອງສະຖາບັນຮູ້ ຄືການເຂົ້າໃຈວ່າ ການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ເຊິ່ງເປັນລໍາດັບທຶນຂອງຫຼັກສູດຫຼັກ, ມີບົດບາດສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນຂະບວນການສຶກສາ ທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີສ່ວນຮ່ວມ. ໃນປະການໜຶ່ງ ດ້ວຍປະສົບການທີ່ສະສົມໃນດ້ານການຮັບໃຊ້, ພວກເຂົາພ້ອມທີ່ຈະທົບທວນຢ່າງກວ້າງຂວາງຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ນໍາສະເໜີທໍາອິດແກ່ພວກເຂົາໃນປຶ້ມເຫຼັ້ມ 2. ໃນອີກປະການໜຶ່ງ ຫົວຂໍ້ທີ່ພວກເຂົາກວດສອບນະທີ່ນີ້ ຈະຢູ່ໃນບໍລິບົດຫຼາກຫຼາຍຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະປະຕິບັດໃນອະນາຄົດ, ເພາະຊີວິດທີ່ອຸທິດເພື່ອການຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຈະຕ້ອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດໃນການແບ່ງປັນຄໍາສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແກ່ຄົນອື່ນໆ.

ນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມດໍາເນີນເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້ເປີດກວ້າງໂດຍຫຼັກສູດ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບປະສົບການຫຼວງຫຼາຍໃນການດໍາເນີນການ, ໃນບໍລິສັດຮ່ວມກັບເພື່ອນໆຂອງພວກເຂົາ, ການກະທໍາເພື່ອການຮັບໃຊ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໃນໝູ່ບ້ານ ແລະ ລະແວກບ້ານຂອງພວກເຂົາ - ການຈັດຊຸມນຸມສວດມົນ, ການດໍາເນີນການຢ້ຽມຢາມບ້ານຢ່າງເປັນລະບົບ, ການສອນຊັ້ນຮຽນເພື່ອການສຶກສາດ້ານຈິດວິນຍານສໍາລັບເດັກນ້ອຍ, ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກຸ່ມເຍົາວະຊົນ ໃນໂຄງການເພື່ອການເສີມສ້າງພະລັງທາງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ. ບົດສົນທະນາທີ່ສອດແສກຢູ່ໃນກິດຈະກຳທັງໝົດນີ້ ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈຳນວນຫຼາຍຄຸ້ນເຄີຍກັບຫຼັກຄໍາສອນຂອງສາສະໜາ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ແຕ່ລະຫຼັກສູດກ່ອນໜ້ານີ້, ໂດຍສະເພາະປຶ້ມເຫຼັ້ມ 2 ໄດ້ມີສ່ວນສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາສັກກະຍະພາບ ທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສົນທະນາດັ່ງກ່າວ. ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າໃນເວລານີ້ ຫຼາຍຄົນໄດ້ມີໂອກາດຊ່ວຍເຫຼືອຈິດວິນຍານອື່ນໆໃນການຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃນຖານາພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ການສະແດງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ຄວາມສັດທາຂອງພຣະອົງ. ຕອນນີ້ພວກເຂົາກຽມພ້ອມທີ່ຈະຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່, ເຊິ່ງເປັນຈຸດປະສົງຂອງພາກທີສາມຂອງປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້. ປະການທີສອງຈະໃຫ້ໂອກາດພວກເຂົາໄດ້ທົບທວນເຖິງຄຸນສົມບັດ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທາງຈິດວິນຍານທີ່ຜູ້ສອນສາສະໜາຄວນມີ, ໃນຄະນະທີ່ປະການທໍາອິດຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຂົາ ເຖິງຄວາມສໍາຄັນທາງຈິດວິນຍານຂອງການກະທໍາອັນສັກສິດນີ້.

ໃນການສໍາຫຼວດລັກສະນະໜ້າທີ່ທີ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ພາກທໍາອິດຈະກວມເອົາແນວຄິດພື້ນຖານຫຼາຍປະການ. ບັນດາແນວຄິດທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີໃນຕອນຕົ້ນຂອງພາກທໍາອິດແມ່ນແນວຄິດຂອງ “ການຈູດໄພ”. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຕະຫັນກວ່າ ໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາໃນການເຜີຍແຜ່ ນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບພາຍໃນຂອງເຮົາ ເໝືອນກັນກັບການກະທໍາຂອງເຮົາ. ເຊິ່ງວ່າ “ການດໍາລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” ເຊິ່ງເປັນສອງ

ປະການທີ່ສົ່ງເສີມເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຂອງຊີວິດທີ່ດຳເນີນໄປຕາມຄຳສອນຂອງບາຮາຍ ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງທັງໝົດຂອງລຳດັບຂອງຫຼັກສູດ. ຫຼັກສື່ເຫຼົ່ານີ້ອະທິບາຍຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ກຳໜົດໂຄງຮ່າງຂອງຫຼັກສື່ໂດຍລວມ. ສ່ວນເລີ້ມຕົ້ນຂອງຕອນຕ່າງໆຂອງພາກນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທາງຈິດວິນຍານ ກ່ຽວກັບແນວຄິດນີ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ມີການໃຊ້ຄຳປຸງບາງໆພາຍຢ່າງໃນພຣະທັມມະລິຂິດ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນເຖິງຄວາມເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງ “ການດຳລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” - ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາບຂອງແປວໄຟ, ເຊິ່ງບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍພຽງໃດກໍຕາມກໍໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ແສງສະຫວ່າງ. ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ເປັນການສະແດງອອກຕາມທຳມະຊາດຂອງສະພາວະການດຳລົງຢູ່, ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ສາມາດອະທິບາຍໄດ້ດີທີ່ສຸດວ່າເປັນສະຖານະຂອງການຈູດໄຟ, ເຊິ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຜົາໄໝ້ຢ່າງສະຫວ່າງສະໄຫວຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ ຈົນພວກເຮົາບຸກບີນທີ່ຈະແຜ່ກະຈາຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບ ຈາກການສຶກສາຂໍ້ຄວາມໃນຕອນເລົ່ານີ້, ຈາກນັ້ນກໍຄວນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າຊື່ນຊົມຍິນດີກັບຄວາມສົມບູນແບບຂອງ “ການດຳລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” ທີ່ສະແດງອອກມາໃນທາງປະຕິບັດຕາມວຽກງານການຮັບໃຊ້. ໃນເລື່ອງນີ້ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈຳເປັນຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈຊັດເຈນເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນ ຂອງແນວຄິດທີ່ຍຶດຖືກັນໂດຍທົ່ວໄປບາງປະການ ເຊິ່ງແຍກຄວາມແຕກຕ່າງລະ ຫວ່າງສອງແນວຄິດນີ້, ໂດຍສະເພາະແນວຄິດທີ່ມີລັກສະນະທາງສາສະໜາ, ຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາຕ້ອງການທີ່ຈະຮັກສາຄວາມຄິດແບບແບ່ງແຍກດັ່ງກ່າວໄວ້ ບໍ່ໃຫ້ສົ່ງຜົນຕໍ່ມຸມມອງຂອງພວກເຂົາ ຕໍ່ຊີວິດທີ່ອຸທິດຕົນເພື່ອສົ່ງເສີມຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ບົດເຝິກຫັດຂອງຕອນທີ 9 ແລະ 10 ຈະຊ່ວຍໃນເລື່ອງນີ້, ແລະ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄວນໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈທີ່ເໝາະສົມ. ແນ່ນອນວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະສາ ມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍວ່າ ຈຸດປະສົງສອງດ້ານທາງສິນລະທັມທີ່ພວກເຂົາສະແຫວງຫາ ເຊື່ອມໂຍງທຸກແງ່ມຸມໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຂົ້ານຳກັນ - ນັ້ນຄືພວກເຂົາສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້, ພວກເຂົາເຊື່ອຟັງກົດສະຫວັນ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ໃກ້ຊິດພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອບັນລຸຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານ ແລະ ປັບປຸງອຸປະນິໄສຂອງພວກເຂົາ.

ລັກສະນະອັນສັກສິດຂອງໜ້າທີ່ໃນການເຜີຍແຜ່ ເປັນຈຸດເນັ້ນໜັກຂອງຕອນຕ່າງໆໄປໃນພາກທຳອິດ. ໃນໂລກທີ່ແນວຄິດເລື່ອງຄວາມສັກສິດກຳລັງຫາຍໄປ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນເຜີຍຄວາມຮັບຮູ້ອອກມາຈາກການຮຽນຫຼັກສູດນີ້ຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບ “ຄວາມສັກສິດ” - ທີ່ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ - ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນແນວຄິດທີ່ວ່າ ໃນການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ, ພວກເຂົາກຳລັງມີປະຕິກິລິຍາກັບສິ່ງສັກສິດສອງປະການ: ຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ແລະ ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ. ການທົບທວນຂໍ້ຄວາມທີ່ເລືອກຈາກພຣະທັມມະລິຂິດ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງການກະທຳທາງຈິດວິນຍານຢ່າງເຂັ້ມຂົ້ນ - ນັ້ນຄືການເປີດນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍດ້ວຍ

ກະແຈແຫ່ງການເບິ່ງວາຈາ. ຄໍາຖາມເລື່ອງ “ການເບິ່ງວາຈາ” ຈະຄົ້ນຄວ້າຢ່າງລະອຽດຢູ່ໃນພາກທີສາມ , ເຊິ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະພິຈາລະນາເນື້ອຫາຂອງຂໍ້ ຄວາມ ທີ່ຖ່າຍທອດໄປຫາດວງວິນຍານດວງອື່ນໆໃນ ຂະນະທີ່ເຜີຍແຜ່. ໃນຕອນຕ່າງໆນີ້, ພວກເຂົາຈະຖືກຂໍໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບຈິດສໍານຶກທີ່ສູງຂຶ້ນຂອງການກະທໍາ ອັນສັກສິດ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນວຽກງານນັ້ນ. ແຕ່ນອກເໜືອຈາກນັ້ນ ແລະ ສໍາຄັນກວ່ານັ້ນ ມັນຄືການປົດປ່ອຍພະລັງທາງຈິດວິນຍານທີ່ຈຳເປັນ ໃນການຍົກລະດັບຄວາມ ພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວໃຫ້ເໝືອນກວ່າເລື່ອງທາງໂລກ, ການເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການທີ່ສາມາດນຳມາເຊິ່ງການ ປ່ຽນແປງຂັ້ນພື້ນຖານ ທັງໃນລະດັບສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ສ່ວນລວມ. ໃນຕອນທີ 17 ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໃຊ້ ເວລາໜ້ອຍໜຶ່ງ ໃນການກວດສອບຄວາມໝາຍເຊື່ອງຊ້ອນທີ່ຕາມມາ ຂອງຈິດສໍານຶກທີ່ສູງຂຶ້ນນີ້. ໃນ ປະເດັນຕ່າງໆທີ່ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງການໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງມີສອງປະເດັນທີ່ໂດດ ເດັ່ນ: ປະເດັນທໍາອິດ ພວກເຂົາຈະເອົາໃຈໃສ່ບໍ່ໃຫ້ຍຶດຖືທັດສະນະຄະຕິບາງຢ່າງ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະແຜ່ ຫຼາຍໃນສັງຄົມກໍຕາມ, ເຊິ່ງອາດຈະລົງຜົນຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ຂອງພວກເຂົາ ທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງພວກເຂົາຈະກະທົບຕໍ່ລັກສະນະອັນສັກສິດຂອງພວກເຂົາ. ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ບໍ່ຄວນເຂົ້າຫາກັນຄືກັບວ່າກໍາລັງຊອກຫາສະມາຊິກ ເພື່ອປະໂຫຍດທາງ ສັງຄົມທີ່ກ້າວໜ້າ, ຍິ່ງບໍ່ຄວນເບິ່ງໃນຮູບແບບການຂາຍສິນຄ້າ, ບໍ່ວ່າຜູ້ໃຊ້ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດພຽງໃດກໍ ຕາມ. ປະເດັນທີສອງ ພວກເຂົາຄວນຮັບຮູ້ວ່າ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນການທັງໝົດຂອງພວກເຂົາບົນ ເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳເອົາຫົວໃຈມາສຳພັດກັບພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ສິ່ງເລົ່ານີ້ມີລັກສະນະຄວາມສັກສິດ ແລະ ຄວນເຂົ້າຫາດ້ວຍຄວາມຕະຫຼັກໃນເລື່ອງນີ້.

ຈາກນັ້ນພາກນີ້ກໍຈະປ່ຽນໄປເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມລົງເຄີຍເປັນຢ່າງດີຄື: ຜົນການປ່ຽນແປງ ຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ ການເຊື່ອມໂຍງຈະເກີດຂຶ້ນ ລະຫວ່າງຫົວໃຈຂອງມະນຸດກັບການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ - ການປະທານອັນ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງຕໍ່ມະນຸດຊາດ - ການເຊື່ອມໂຍງນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຂະບວນການປ່ຽນແປງທີ່ ຍັງຢືນສາມາດເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໄດ້. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ຮັບພະລັງອໍານາດໃນ ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ທົບທວນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ໃນລະດັບໃດກໍຕາມໃນຫຼັກສູດກ່ອນ ໜ້ານີ້, ໃນຕອນນີ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ພຣະດຳລັດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍ ອັນສໍາຄັນຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສໍາຄັນຂອງການດຶງພະລັງຂອງພຣະ ວັດຈະນະມາໃຊ້ ຂະນະທີ່ມີການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ການເນັ້ນຍ້າຂອງສະຖາ ບັນຮູ້ສຶກ ໃຫ້ທ່ອງຈຳຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆຈາກພຣະທັມມະລິຂົດ ຈະຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຮູ້ສຶກຈັບໃຈຫຼາຍ ຂຶ້ນ. ການອະທິບາຍການເຜີຍແຜ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ການໃຫ້ພວກເຂົາຖ່າຍທອດ ຄໍາສອນເລົ່ານີ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໃນຮູບແບບທີ່ບໍລິສຸດ, ຖືເປັນຄວາມສາມາດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນພະຍາຍາມພັດທະນາ ເມື່ອເດີນ ບົນເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້, ແລະ ສິ່ງນີ້ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຕະຫຼອດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຄໍາເວົ້າຂອງເຮົາສອດຄ່ອງໃກ້ຄຽງກັບພຣະທັມມະລິຂົດໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ຕໍ່ນັ້ນພາກນີ້ກໍສະຫຼຸບດ້ວຍການຊີ້ແຈງໃຫ້ຊັດເຈນວ່າ ເມື່ອການສົນທະນາກັບຜູ້ອື່ນກ່ຽວກັບສາສະໜາ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງດຶງເອົາຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ມາໄຊ້ ບໍ່ພຽງເພື່ອໃຫ້ຄຳອະທິບາຍທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຕ້ອງດຶງເອົາພະລັງແຫ່ງຄວາມຮັກມາໃຊ້ນຳດ້ວຍ. ໃນເນື້ອຫາຂອງການເຜີຍແຜ່, ເພີ່ມເຕີມໃສ່ການສົນທະນາດ້ວຍທຳທີຄວາມສຸກທັນສາ, ສ້າງສັນ ແລະ ເສີມສ້າງສາຍສຳພັນແຫ່ງຄວາມຮັກລະຫວ່າງຫົວໃຈ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງ ແລະ ສາມາດຜ່ານສູ່ຄວາມຄິດອັນສູງສະຫງ່າ.

ພາກທີສອງ “ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການເຜີຍແຜ່”, ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເຕືອນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຮຽນຮູ້ໃນພາກທຳອິດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສົມບູນຂອງ “ການດຳລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ”. ມັນເນັ້ນຢ້ຳຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນວ່າ ການຂັດເກົາສະພາບພາຍໃຈຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນນັ້ນສະແດງອອກໂດຍທຳມະຊາດໃນການຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນ, ຂະນະທີ່ການຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນນັ້ນເຮັດໃຫ້ສະພາບພາຍໃນຂອງບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໃຫ້ແຂງແກ່ນຍິ່ງຂຶ້ນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຖືກຂໍໃຫ້ທົບທວນເຖິງຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານເຊັ່ນ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ, ການເສນສະຫຼະ, ຄວາມສັດທາ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມຮອບຮູ້, ຄວາມປ່ອຍວາງ, ແລະ ຄວາມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົນ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ ໃນການກະຈາຍກິ່ນຫອມສະຫວັນ. ການພັດທະນາຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານ, ຄວບຄູ່ໄປກັບທັດສະນະຄະຕິທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ກ່າວເຖິງຊຳແລ້ວຊຳອີກໃນຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນຮູ້, ແຕ່ວ່າຕາມປົກກະຕິແລ້ວຢູ່ໃນບໍລິບົດຂອງການສ້າງຄວາມສາມາດສະເພາະຢ່າງໜຶ່ງ - ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນ, ເພື່ອປະກອບສວນສ້າງອຸປະນິໄສຂອງການສວດມົນໃນຊຸມຊົນແຫ່ງໜຶ່ງ, ເພື່ອແບ່ງປັນກັບຜູ້ອື່ນກ່ຽວກັບໂຂ່ມູກແຫ່ງຄວາມຮອບຮູ້ຈາກການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ເພື່ອຈັດຊັ້ນຮຽນການສຶກສາທາງຈິດວິນຍານໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍ. ໃນລັກສະນະນີ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິທີ່ຈຳເປັນເລົ່ານີ້ ຂອງຈິດວິນຍານມະນຸດຈະເພີ່ມຂະຫຍາຍ ແລະ ມີຄວາມເລິກເຊິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນຕາມການເວລາ, ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກວດສອບການຂັບເຄື່ອນຂອງແຕ່ລະຄົນໃນມຸມມອງໃໝ່ ແລະ ເປັນພະຍານຕໍ່ການດຳເນີນການຂອງພວກເຂົາໃນຂົງເຂດການປະຕິບັດການໃໝ່.

ໃນການນຳພາກຸ່ມຜ່ານພາກນີ້, ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງແນວຄິດສຳຄັນໃນການສຳຫຼວດຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆທາງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງມີຢູ່ໃນຫຼັກສູດທັງໝົດຂອງລຳດັບຂອງຫຼັກສູດຫຼັກ, ຍ້າຍມາທີ່ຕອນຕົ້ນຂອງພາກນີ້ - ກ່າວຄື ຄຸນສົມບັດເລົ່ານີ້ອາໄສເຊິ່ງກັນແລະກັນເພື່ອສະແດງອອກຢ່າງເໝາະສົມ. ຄວາມໝາຍອັນສຳຄັນໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ໃນການເຜີຍແຜ່ແມ່ນຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ຄວາມກ້າຫານຕ້ອງການຄວາມຮອບຮູ້ຄືແນວໃດ; ຄວາມຮອບຮູ້ຍັງຄົງບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກມາເມື່ອຂາດຄວາມກ້າຫານຄືແນວໃດ; ຄວາມບໍລິສຸດຕ້ອງອາໄສການປ່ອຍວາງ ພ້ອມທັງການເສຍສະຫຼະຕົນເອງ ຈາກຄວາມທະເຍີທະຍານທາງໂລກຄືແນວໃດ; ຖ້າຫາກຄວາມເມດຕາບໍ່ໄດ້ຖືກຜັນປ່ຽນ ດ້ວຍ

ຄວາມສັດທາໃນຄວາມສາມາດຂອງຄົນ ອາດຖືກບັງຄັບດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້ປົກຄອງໄດ້ແນວໃດ, ຫຼື ຫາກປາດສະຈາກຄວາມຈິງໃຈແລ້ວ ຄວາມເມດຕາກໍເປັນພຽງການທຳທ່າເທົ່ານັ້ນ.

ຕອນນີ້ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຄຸ້ນເຄີຍກັບແນວຄິດ ທີ່ສະເໜີໄວ້ໃນປື້ມເຫຼັ້ມ 3, ຄຸນລັກສະນະ ຕ່າງໆທາງຈິດວິນຍານ ເປັນໂຄງສ້າງຖາວອນທີ່ປະກອບເປັນຕົວຕົນຂອງພວກເຮົາໃນຖານະມະນຸດ. ການໄດ້ມາເຊິ່ງຄຸນລັກສະນະເລົ່ານີ້ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດສະແດງທັດສະນະຄະຕິທີ່ເໝາະສົມ ໃນ ການມີປະຕິສຳພັນກັບຜູ້ອື່ນ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງທັດສະນະຄະຕິທີ່ບໍ່ປາດຖະໜາ ເຊິ່ງເຮົາອາດໄດ້ຮັບມາຈາກ ການລ້ຽງດູ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງເຮົາ. ຄວາມເປີດກວ້າງຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ຄົນ ແລະ ຄວາມເຫັນອີກ ເຫັນໃຈທີ່ເຮົາມີຕໍ່ການຕໍ່ສູ້ດົນລົນ ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈສັດຈະທັມ ແມ່ນເປັນຕົວຢ່າງຂອງທັດສະນະ ຄະຕິທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການເຜີຍແຜ່. ສິ່ງທີ່ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກທຸກໆຄົນຈຳເປັນຕ້ອງຊື່ນຊົມຍິນດີ ຄືການ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບທັດສະນະຄະຕິທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນການສຳຫຼວດຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານ ເຊິ່ງ ເປັນພາກສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ເນັ້ນໜັກຂອງພາກນີ້. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເພື່ອນຶກເຖິງຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງຄວາມ ເມດຕາ ແລະ ຄວາມອົດທົນ ໃນຕອນທີ 7, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມວິເຄາະສະຖານະການ ທີ່ທັດສະນະຄະຕິຂອງ ຄວາມເປັນຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຄວາມປະໝາດ ສາມາດສະແດງອອກມາໃນນາມຂອງພວກເຂົາໄດ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຫຼັງຈາກທີ່ບທວນຄຸນລັກສະນະຂອງການປ່ອຍວາງ ໃນຕອນທີ 8, ພວກເຂົາຈະ ຖືກຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຫຼົງໄຫຼໃນການສອນຂອງເຮົາຄືແນວໃດ, ເຊິ່ງ ເປັນຄວາມປາດຖະໜາອັນສູງສົ່ງທີ່ພວກເຮົາທຸກໆຄົນປາດຖະໜາ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນສາມາດລະບຸ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ຄວາມສັດທາຢ່າງແຮງກ້າ ເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ພວກເຂົາຄວນບຸກບີນສະແດງ ອອກມາ ແລ້ວຍອມຮັບວ່າຄວາມເມີນເສີຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ສົນໃຈວ່າເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕໍ່ຕ້ານ. ນີ້ຄືຈຸດປະສົງຂອງບົດເຝິກຫັດ ໃນຕອນທີ 9, ເຊິ່ງຄວນເປັນຫົວຂໍ້ຂອງການຄິດຢ່າງຮອບຄອບ.

ແນ່ນອນວ່າ ຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ໃນຖານະຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ້ອງຕະໜັກວ່າ ການພັດທະນາຄຸນ ລັກສະ ນະທາງຈິດວິນຍານໃດກໍຕາມ ຕ້ອງອາໄສຄວາມເຂົ້າໃຈໃສ່ແນວຄິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈຳນວນໜຶ່ງ. ການບັນລຸສູ່ລະດັບຄວາມບໍລິສຸດທີ່ສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈບາງສິ່ງ ວ່າຫົວໃຈຂອງ ມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອສະທ້ອນສິ່ງໃດ, ສິ່ງທີ່ປະກອບເປັນຝຸ່ນ ແລະ ເສດຊີ້ເຫຍື້ອທີ່ສາມາດບົດບັງ ລັດສະໝີຂອງມັນ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນການຊຳລະລ້າງສິ່ງສົກກະປົກເລົ່ານັ້ນ. ແຕ່ວ່ານອກເໜືອກວ່າ ນັ້ນ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງຍິ່ງຂຶ້ນໃນແນວຄິດດັ່ງກ່າວ, ບຸກຄົນຈະຕ້ອງມີເຈດຈຳນົງ ແລະ ຄວາມ ປາດຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະກ້າວໜ້າທາງຈິດວິນຍານ. ຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ບໍ່ໄດ້ ເກີດຂຶ້ນຈາກການສົນທະນາທາງສະຕິປັນຍາພຽງຢ່າງດຽວ; ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີການທົບທວນຢ່າງ ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ຊາບຊຶ້ງກ່ຽວກັບສະຖານະພາຍໃນຂອງຕົນເອງ. ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄືຕ້ອງສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການທົບທວນດັ່ງກ່າວ - ເຊັ່ນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ, ບ່ຽກຮ້ອງໃຫ້ສາລະພາບບາບ, ເຊິ່ງບໍ່ສົ່ງໃຫ້ມີການໃສ່ຮ້າຍ, ຄົນໜຶ່ງໃນກຸ່ມ

ເພື່ອນໆສາມາດສົນທະນາກັນຢ່າງເປັນກາງ ທັງໃນເລື່ອງນາມມະທຳ ແລະ ເລື່ອງຮູບແບບປະຕິບັດ, ປ່ອຍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນທົບທວນກັນເອງວ່າຕ້ອງເຮັດຫຍັງ.

ຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານຢ່າງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດ ຄືຄວາມອ່ອນນ້ອມ ຖ່ອມຕົນ. ໃນດ້ານໜຶ່ງ ຄວາມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົນທີ່ແທ້ຈິງນັ້ນ ເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດກັບສະຖານະແຫ່ງ ການຈຸດປະກາຍ ທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນກຳລັງພະຍາຍາມບັນລຸ. ການບັນລຸເຖິງຈຸດສູງສຸດນັ້ນ ຕ້ອງອາໄສ ການທີ່ເຮົາລືມຕົວຕົນຂອງເຮົາໄປຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຄຸນລັກສະນະນີ້ເອງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າ ແລະ ການ ກະທຳຂອງພວກເຮົາມີພະລັງທາງຈິດວິນຍານ ແລະ ປົກປ້ອງພວກເຮົາຈາກການໂຈມຕີຂອງຄວາມຍິ່ງ ທະນົງ ແລະ ຄວາມໂອ້ອວດ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ການຮຽນຮູ້ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການເຜີຍແຜ່ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ທ່າທີໃນການຮຽນຮູ້ທີ່ສ້າງຂຶ້ນບົນຮາກຖານຂອງຄວາມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົນທີ່ແທ້ຈິງ ຈະປ້ອງກັນຄວາມເຂັ້ມງວດໃນວິທີການ ແລະ ແນວທາງທີ່ເຮົາໃຊ້ໃນການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ, ທັງໃນ ຄວາມພະຍາມສ່ວນບຸກຄົນຂອງເຮົາເອງ ແລະ ໃນການມີສ່ວນສະໜັບສະໜູນໃນການດຳເນີນການ ສ່ວນລວມ; ມັນຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເກັ່ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆໃນການຕອບສະໜອງຕໍ່ສະຖານະການທີ່ເຮົາພົບ - ບໍ່ວ່າ ຈະເປັນການດຳເນີນການຢ່າງກ້າຫານ ຫຼື ລະມັດລະວັງ, ບໍ່ວ່າຈະດຳເນີນການຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ຈັບ ເວລາ, ບໍ່ວ່າຈະເວົ້າຕຶງໆ ແລະ ຊັດເຈນກ່ຽວກັບບຸກຄົນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຫຼື ເວົ້າໂດຍທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຄຳສອນຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ ແລະ ຫຼັກການຕ່າງໆທີ່ພຣະອົງປະກາດໄວ້. ການສົນທະນາແນວ ຄິດເລົ່ານີ້ເລີ້ມຕົ້ນ ໃນຕອນທີ 10 ແລະ ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍບົດເຝິກຫັດ ໃນຕອນທີ 14. ດັ່ງເຊັ່ນເຄີຍຈະ ມີຕົວຢ່າງຂອງ ພຣະອັບດຸລບາຣາ ເຊິ່ງເປັນຕອນຈົບຂອງພາກນີ້, ຈະນຳພາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການທົບ ທວນກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຫັດສະນະຄະຕິຕ່າງໆ ເຊິ່ງຄວນສະແດງເຖິງວິທີທີ່ພວກເຂົາປະຕິສຳ ພັນກັບຈິດວິນຍານທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າເຖິງການສົນທະນາກ່ຽວກັບສາສະໜາ.

ພາກທີສາມ ແມ່ນດຳເນີນການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ ກ່າວເຖິງຫົວຂໍ້ນີ້ໃນສອງເນື້ອຫາ: ໃນ ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາໃນຖານະບຸກຄົນ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມໃນຖານະສ່ວນລວມ ໃນລະດັບຮາກຫຍ້າ. ເນື້ອຫາສ່ວນໃຫຍ່ຈະເວົ້າເຖິງເນື້ອຫາເລີ້ມຕົ້ນ, ແຕ່ວ່າຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຄວນຈຳໄວ້ວ່າ ພວກເຂົາຈະສົນທະນາກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງສອງເນື້ອຫາເທົ່າໆກັນ. ແມ່ນວ່າຢູ່ໃນພາກນີ້ ຈະພິຈາລະນາເທື່ອລະເນື້ອຫາ, ໃນຄວາມເປັນຈິງທັງສອງເນື້ອຫາບໍ່ໄດ້ແຍກຈາກກັນ ແຕ່ມີການທັບ ຊ້ອນກ່ຽວພັນກັນໃນຫຼາຍດ້ານ.

ຄວາມສາມາດທັງຫຼາຍທີ່ພາກນີ້ສະເໜີຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຈະຕ້ອງພັດທະນາເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ໃນບໍລິບົດໃດໜຶ່ງໄດ້ແກ່ ການຮັບຮູ້ ແລະ ການບຳລຸງລ້ຽງຄວາມພ້ອມທີ່ຈະຮັບເອົາຂໍ້ຄວາມສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ໃນເລື່ອງນີ້ ຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆທາງຈິດວິນຍານ ທີ່ເປັນຈຸດເນັ້ນໜັກຂອງພາກທີ ສອງຈະເປັນກະແຈ, ຈະມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ ທ່ານຜູ້ພິທັກສາສະໜາ ລະບຸໄວ້ໃນ ຂໍ້ຄວາມຂອງຕອນທີ 3, ຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໂອກາດ ທີ່ເກີດຈາກຄວາມວຸ້ນວາຍ

ໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນ. ໃນການສົນທະນາຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນພິຈາລະນາຢ່າງພຽງພໍ ເຖິງສະພາວະທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈຂອງມະນຸດພາຍໃຕ້ຄວາມກົດດັນ ແລະ ຄວາມຕຶງຄຽດຂອງລະບົບໂລກທີ່ກຳລັງເຊື່ອມຖອຍລົງ.

ແນ່ນອນວ່າໂອກາດດັ່ງກ່າວອາດມີຫຼວງຫຼາຍພຽງໃດ ໂອກາດເລົ່ານີ້ກໍ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງພຽງພໍ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີວັນບັນລຸຜົນ ຫາກວ່າມີຄວາມສາມາດໃນການນຳສະເໜີຄຳສອນຂອງບາຮາຍ ໃນລັກສະນະທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ເໝາະສົມກັບສະຖານະການ. ເນື້ອຫາຫຼັກຂອງພາກນີ້ຈຶ່ງມອບໃຫ້ການສຳຫຼວດຄວາມສາມາດນີ້, ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຖືກຊ່ວຍໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງຄວາມສາມາດ ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕົວຢ່າງ - ການສົນທະນາກັບ ແອນນາ ຊາວໜຸ່ມລຸ້ນເຍົາ, ເລົ່າເຖິງສາສະໜາໃຫ້ແກ່ເພື່ອນຂອງລາວ ເອມີເລຍ. ຜູ້ອ່ານວຍຄວາມສະດວກຈະຕ້ອງໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼັງຈາກການສົນທະນາເນື້ອຫາຫຼັກນີ້ແລ້ວ ຈະມີແນວຄິດທີ່ຊັດເຈນຢ່າງໜ້ອຍສອງແນວຄິດຢູ່ໃນໃຈ.

ແນວຄິດທຳອິດ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງເຂົ້າໃຈບໍ່ພຽງແຕ່ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງແນວຄິດ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ນຳສະເໜີ ໃນຕອນທີ 4 ຈົນຮອດ 6 ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຕ້ອງເຂົ້າໃຈດ້ວຍວ່າເຫດໃດຄວາມແຕກຕ່າງຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ. ທ້າຍສຸດແລ້ວ ການເຂົ້າໃຈແນວຄິດ ແລະ ສັດຈະທັມອັນຊາບຊຶ້ງ ຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເຂົ້າໃກ້ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຫຼາຍຂຶ້ນ, ບໍ່ແມ່ນພຽງການຊົມຊັບຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ. ການເຜີຍແຜ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມເຂົ້າໃຈ ການເຜີຍແຜ່ສາມາດມອງໄດ້ວ່າເປັນຫົນທາງໜຶ່ງໃນການຊ່ວຍເສີມພະລັງໃຫ້ກັບບຸກຄົນ ທັງທາງສະຕິປັນຍາ ແລະ ຈິດວິນຍານ. ຕອນນີ້ ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ການເຂົ້າສູ່ຂະບວນການສຶກສາ ມີປະຕິສຳພັນກັບຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ບັນລຸຄວາມເຂົ້າໃຈ ຈະເຂົ້າມາມີບົດບາດເມື່ອພວກເຂົາພິຈາລະນາວ່າ ຈະນຳພາຜູ້ອື່ນໄປສູ່ອົກຝັ່ງຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງໄດ້ແນວໃດ.

ແນວຄິດທີສອງ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄວນຕະໜັກວ່າບົດສົນທະນາລະຫວ່າງ ແອນນາ ແລະ ເພື່ອນຂອງລາວ, ເຊິ່ງສະຫຼຸບໄວ້ໃນຕອນທີ 7 ຈົນຮອດ 21 ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າ ການນຳສະເໜີຄວາມເຊື່ອຢ່າງມີເຫດຜົນນັ້ນຕ້ອງເປັນແນວໃດ; ບໍ່ຄວນໃຫ້ເປັນສູດສຳເລັດຮູບທີ່ຈະໃຊ້ແບບບໍ່ເລືອກປະຕິບັດ. ອັນທີຈິງແລ້ວ ບົດເຝິກຫັດທີ່ເຮັດຕາມແຕ່ລະສ່ວນຂອງການນຳສະເໜີ ໄດ້ຮັບການອອກແບບມາເພື່ອເນັ້ນຍ້າເຖິງເຫດຜົນໂດຍລວມ ແລະ ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບວິທີການປັບໃຊ້ໃຫ້ເໝາະສົມກັບພູມຫຼັງ ແລະ ຄວາມສົນໃຈທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຫາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕ້ອງການພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການກະທຳເຊັ່ນນີ້, ທຳອິດພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນຮູ້ການນຳສະເໜີທີ່ດີກ່ອນ ແລະ ສາມາດສະແດງລຳດັບແນວຄວາມຄິດດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງຕົນເອງ.

ການສົນທະນາກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ ໃກ້ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນຕອນທີ 26, ເຊິ່ງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຖືກຂໍໃຫ້ພິຈາລະນາສະຖານະການໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ລະບຸອົງປະກອບຂອງແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ. ໃນຕອນທີ 27 ພວກເຂົາຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ວາງແຜນດຳເນີນການເລື່ອງຕົນ ສຳລັບຊ່ວງໄລຍະເວລາໜຶ່ງ, ເຊິ່ງອາດຈະເປັນຫຼາຍອາທິດ ຫຼື ສອງສາມເດືອນ. ຫວັງວ່າບົດເຝິກຫັດນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຕະຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຜີຍແຜ່ເປັນປະຈຳ ເປັນຄວາມຄິດລິເລີ້ມສ່ວນຕົວຕະຫຼອດຊີວິດ.

ຈາກນັ້ນແມ່ນຕອນທີ 28 ມາທີ່ຄຳຖາມກ່ຽວກັບການກະທຳສ່ວນລວມ, ເຊິ່ງເປັນຈຸດເນັ້ນໜັກຂອງສ່ວນທີ່ເຫຼືອຂອງພາກນີ້. ຄາດວ່າມາເຖິງເວລານີ້ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທີ່ເຂັ້ມຂົ້ນຫຼາກຫຼາຍປະເພດແລ້ວ. ນອກຈາກນີ້ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງກຸ່ມຜູ້ສະໜັບສະໜູນສາສະໜາທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຢ່າງຫ້າວຫັນ ເຊິ່ງເຮັດວຽກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າໃນຂະບວນການສ້າງຊຸມຊົນ ໃນກຸ່ມທີ່ພວກເຂົາອາໄສຢູ່. ສຸດທ້າຍນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາທົບທວນເຖິງປະສົບການຂອງຕົນເອງ ໃນຖານະຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳສ່ວນລວມດັ່ງກ່າວ. ແມ່ນວ່າບົດເຝິກຫັດຈະບໍ່ໄດ້ກວມເອົາທັງໝົດ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະຕ້ອງດຳເນີນການແຕ່ລະສ່ວນຢ່າງເລັ່ງລັດ, ແລະ ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກຈະຕ້ອງຈັດສັນເວລາໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເຊື່ອມໂຍງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຮຽນຮູ້ ກັບປະສົບການຂອງຕົນເອງ. ໃນການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ພວກເຂົາຄວນພິຈາລະນາວ່າ ໃນການດຳເນີນການສ່ວນລວມ ບຸກຄົນທຸກໆຄົນຄວນມີສ່ວນສະໜັບສະໜູນສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ມີລັກສະນະຄວາມສາມັກຄີເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະດັບຕ່າງໆໄດ້ແນວໃດ. ພວກເຂົາຄວນໄດ້ຮັບວິໄສທັດວ່າ ການດຳເນີນເປັນໜຶ່ງດຽວໃນລະດັບຮາກຫຍ້າ ຮ່ວມກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ ຈະຊ່ວຍສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດລະດັບໂລກ ທີ່ຊຸມຊົນບາຮາຍມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ແນວໃດ.

ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຈຸດປະສົງນີ້ ຕອນຕ່າງໆມີຄຳຖາມຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຕ້ອງພິຈາລະນາ: ລັກສະ ນະຂອງການປະຕິບັດສ່ວນລວມແມ່ນຫຍັງ? ການປະຕິບັດສ່ວນລວມເປັນໜຶ່ງດຽວໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ແນວທາງໃນການເຕີບໂຕຂອງສາສະໜາທົ່ວໂລກ ມີລັກສະນະແນວໃດ ແລະ ການສຶກສາຢ່າງເຂັ້ມຂົ້ນມີບົດບາດແນວໃດ? ອຸປະນິໄດສະເພາະບາງຢ່າງອັນໃດແດ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ພວກເຂົາເຮັດວຽກນຳ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຊາວບ້ານໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ປະຊາກອນທີ່ຍອມຮັບ ເຊິ່ງອາໄສຢູ່ລະແວກບ້ານໃກ້ຄຽງ ຫຼື ກະຈາຍກັນຢູ່ໃນຂົງເຂດ? ພະລັງທີ່ເກີດຈາກການກະທຳສ່ວນລວມ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະຊາກອນ ໄປສູ່ວິໄສທັດຂອງລະບົບໂລກໃໝ່ຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ນັ້ນແຂງແກ່ນພຽງໃດ? ຄວາມສາມາດທີ່ສ້າງຂຶ້ນຜ່ານຂະບວນການສຶກສາທີ່ສົ່ງເສີມໂດຍສະຖາບັນ ສຳລັບເດັກນ້ອຍ, ເຍົາວະຊົນ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງຢ່າງໃກ້ຊິດ ກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງສາສະໜາຄືແນວໃດ? ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການດຳເນີນການຮ່ວມກັນຢ່າງມີປະສິດທິພາບກຳລັງຖືກສ້າງຂຶ້ນຫຼືບໍ່? ພັນທະແຫ່ງຄວາມເປັນມິດຕະພາບ ກຳລັງຖືກສ້າງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຫຼືບໍ່? ຄວາມສາມັກຄີໃນຈຸດມຸ້ງໝາຍ ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນກຸ່ມໝູ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະທຳສ່ວນ ລວມແມ່ນບໍ່? ການກະ

ທຳດັ່ງກ່າວຖືກເຮັດໃຫ້ຊັດເຈນຂຶ້ນ ໃນກິດຈະກຳທີ່ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ເຂັ້ມຂົ້ນແມ່ນບໍ່? ໃນລະດັບໃດທີ່
ແນວທາງການຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການຈະເລີນເຕີບໂຕ ຖືກກຳໜົດໂດຍການກະທຳ, ການທົບທວນເຖິງການ
ກະທຳ, ແລະ ການປຶກສາຫາລື? ຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳຖາມສຸດທ້າຍນີ້ບໍ່ອາດກ່າວເກີນຈິງໄດ້ ເນື່ອງ
ຈາກແນວທາງດັ່ງກ່າວຈະກາຍມາເປັນຮູບແບບການດຳເນີນການ ໃນກຸ່ມໝູ່ເພື່ອນທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ
ໃນລະດັບທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດສ້າງຄວາມສາມັກຄີທາງຄວາມຄິດ ໃນລະດັບສູງຂຶ້ນເລື້ອຍໆໄດ້,
ສະນັ້ນ ຈຳເປັນຫຼາຍຫາກພວກເຂົາຕ້ອງການຄົ້ນພົບ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນເພື່ອກ້າວໜ້າຈາກສະຖານາການ
ຈະເລີນເຕີບໂຕໜຶ່ງ ໄປສູ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂັ້ນຕໍ່ໄປ.



ລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານຂອງການເຜີຍແຜ່

ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ການເຜີຍແຜ່ເປັນການກະທຳ
ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດທາງຈິດວິນຍານ ແລະ
ເພື່ອຊົມເຊີຍວ່າ ການເຜີຍແຜ່ມີປະສິດຕິພາບ
ປະກອບດ້ວຍທັງ “ການດຳລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” -
ຄືການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສະພາບພາຍໃນຂອງບຸກຄົນ
ພ້ອມກັບການກະທຳຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ຕອນທີ 1

ໃນຂະນະນີ້ເຈົ້າກຳລັງກ້າວໜ້າບົນເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້ມາໄລຍະໜຶ່ງແລ້ວ - ເສັ້ນທາງທີ່ການພັດທະນາທາງຈິດວິນຍານ ແລະ ສະຕິປັນຍາສ່ວນບຸກຄົນນັ້ນ ແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້ກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພວກເຂົາ ໃນການປ່ຽນແປງຂອງສັງຄົມ. ໃນທຸກຈຸດຕະຫຼອດເສັ້ນທາງ ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງການສຶກສາ ແລະ ການປະຕິບັດ ໄດ້ເພີ່ມພູນສັກກະຍະພາບຂອງເຈົ້າ ໃນການຮັບໃຊ້ໃນຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ - ໃນການເສີມສ້າງອຸປະນິໄສຂອງການສວດມົນໃນຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າ, ໃນການລິເລີ່ມ ແລະ ການສົນທະນາທີ່ສ້າງແຮງບັນດານໃຈທາງຈິດວິນຍານກັບເພື່ອນໆ ແລະ ຄອບຄົວໃນລະແວກບ້ານ ຫຼືໝູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ, ໃນການເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການຍັງມຢາມບ້ານຢ່າງເປັນລະບົບ, ໃນການເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຄູຊັ້ນຮຽນເດັກ ຫຼື ໃນຖານະເປັນຜູ້ຊຸກຍູ້ກຸ່ມເຍົາວະຊົນ, ຫຼືທັງສອງຢ່າງ. ໃນກິດຈະກຳທັງໝົດນີ້ ເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກໃນການແບ່ງປັນໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ຈາກມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກັບຜູ້ຄົນທີ່ມີພູມຫຼັງ ແລະ ໄວທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແກ່ຮາກຖານທາງຈິດວິນຍານຂອງຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າໄດ້ຍຶດເອົາໂອກາດໂອ້ລົມໂດຍຕົງ ແລະ ເວົ້າລົງເລິກກ່ຽວກັບບຸກຄົນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງກັບຜູ້ທີ່ສົນໃຈ - ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເມື່ອໄປຍັງມຢາມພໍ່ແມ່ ທີ່ມີລູກຮຽນໃນໂຄງການສຶກສາຂອງສະຖາບັນ, ຫຼື ອາດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການລົນນະລົງສຶກສາແບບເຂັ້ມຂົນ, ຫຼື ເມື່ອສົນທະນາກັບຄົນລຸ້ນເຍົາ ທີ່ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຂອງສະຖາບັນດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້. ແມ່ນແຕ່ໃນການປະຕິສຳພັນກັບຍາດພີ່ນ້ອງ, ໝູ່ເພື່ອນ, ເພື່ອນຮ່ວມຊັ້ນ, ເພື່ອນຮ່ວມງານ, ແລະ ຄົນທີ່ຮູ້ຈັກໃນແຕ່ລະງັນ ເຈົ້າກໍຕ້ອງພົບກັບໂອກາດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ. ນອກຈາກນີ້ ໃນໂອກາດເລົ່ານີ້ ແລະ ໂອກາດອື່ນໆ, ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ລັງເລທີ່ຈະເຊີນຊວນວິນຍານທີ່ຍອມຮັບສັດຈະທັມໃນສານຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ. ທັງສາມພາກຂອງປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍເຈົ້າທົບທວນເຖິງ ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່, ການນຳພາດວງວິນຍານໄປສູ່ຝັ່ງຂອງມະຫາສະໝຸດຕາມການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ແນ່ນອນວ່າ ມີຫົນທາງຫຼາຍໆທາງທີ່ຜູ້ຄົນຈະໄປໃຫ້ເຖິງຝັ່ງ. ພວກເຮົາຄວນຕະຫຼົກວ່າ ເຮົາຈະສຶກສາຫຼາຍກ່ຽວກັບພຣະວັດຈະນະທາງຈິດວິນຍານຂອງການເຜີຍແຜ່ ສາມາດນຳໄປປະຍຸກໃຊ້ກັບຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດຂອງເຮົາໄດ້, ໃນທຸກສະຖານະການ ແລະ ສະພາບການ, ເພື່ອສົນທະນາກ່ຽວກັບອຸດົມຄະຕິຂອງບາຣາຍ, ເພື່ອແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຮົາ, ເພື່ອສຳຫຼວດເລື່ອງຈິດວິນຍານກັບຜູ້ອື່ນ ແລະ ແມ່ນແຕ່ເພື່ອບຳລຸງລ້ຽງຊາວໝູ່ - ເພາະຄວາມພະຍາຍາມເລົ່ານີ້ ຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳຈິດວິນຍານມາເຊື່ອມຕໍ່ກັບຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຕອນທີ 2

“ຈົ່ງເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂອ ປະຊາຊົນແຫ່ງບາຮາ” ເປັນຄໍາເຕືອນຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌, “ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກຳໜົດໜ້າທີ່ໃຫ້ທຸກຄົນ ເຜີຍກະຈາຍສານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຊົງຖືວ່າເປັນການກະທຳທີ່ມີຄຸນນະທັມສູງສຸດ.” ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ການເຜີຍແຜ່ເປັນໜ້າທີ່ຂອງທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຍອມຮັບ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌?

ຄຳວ່າ “ໜ້າທີ່” ຖືກນຳມາໃຊ້ໃນຄຳເວົ້າຂອງມະນຸດໃນຫຼາຍໆຄວາມໝາຍ. ບາງຄັ້ງຄຳນີ້ນຳພາເອົາຄວາມຮູ້ສຶກນຶກຄິດກ່ຽວກັບກົດບາງຊຸດ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບຕໍ່ເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຊັດເຈນ. ເຮົາມັກຄິດເຖິງໜ້າທີ່ເຊັ່ນວ່າ ເປັນພາລະກິດທີ່ເຮົາຈຳຕ້ອງກະທຳ ແມ່ນວ່າຈະເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ຖ້າເຮົາຈະສາມາດຫຼີກລ້ຽງການກະທຳພາລະກິດນັ້ນໄປໄດ້. ໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງເຮົາເອງ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງຄົນທີ່ເຮົາຫ່ວງໃຍ, ເຮົາຈະກະທຳໜ້າທີ່ເລົ່ານັ້ນດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ຂໍໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລືກັບກຸ່ມຂອງເຈົ້າ ແລ້ວຂຽນລາຍການຂອງໜ້າທີ່ໆມ່ວນຊື່ນສອງສາມຢ່າງ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ພວກເຮົາມັກຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະມີຄວາມສຳຄັນກັບພວກເຮົາ. ຍົກຕົວຢ່າງ ຊາວນາຈະຖືວ່າເປັນໜ້າທີ່ໆຈະຕ້ອງເບິ່ງແຍງເອົາໃຈໃສ່ນາຂອງເຂົາ ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າວຽກງານແຕ່ລະຢ່າງມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເປົ້າໝາຍ ໃນທ້າຍສຸດທີ່ຈະເກັບກ່ຽວໄດ້ຜົນຜະລິດທີ່ອຸດົມສົມບູນ ອັນຈະມີຜົນຕໍ່ການຄອງຊີບຂອງຄອບຄົວຂອງເຂົາ. ຕອນນີ້ພວກເຮົາຫວັງວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາ ໃນການເຜີຍແຜ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນແນວໃດແດ່?

ໜ້າທີ່ຕ່າງໆທີ່ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງບັນຊາໃຫ້ແກ່ເຮົານັ້ນ ນຳມາເຊິ່ງປະໂຫຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ເຖິງດັ່ງນັ້ນກໍຕາມ ຄຸນຄ່າຂອງໜ້າທີ່ເລົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ພຽງປະໂຫຍດທີ່ໜ້າທີ່ເລົ່ານັ້ນກໍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຂໍ້ບັງຄັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງຂໍ້ບັງຄັບ ທີ່ບອກໃຫ້ເຮົາຄວນກະທຳສິ່ງໃດ ຫຼື ບໍ່ຄວນກະທຳສິ່ງໃດ. ແຕ່ໂດຍເນື້ອແທ້ແລ້ວ ເປັນຖ້ອຍຖະແຫລງກ່ຽວກັບສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງການດຳລົງຢູ່ຂອງມະນຸດ. ຕົວຢ່າງໆຢ່າງຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈປະເດັນນີ້ດີຂຶ້ນ.

ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຮັບປະທານອາຫານ ໃນປະລິມານທີ່ພໍດີຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ເພື່ອທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງມີສຸຂະພາບດີ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ບໍ່ໄດ້ເປັນຂໍ້ບັງຄັບດ້ານພຶດຕິກຳອັນເດັດຂາດ ທີ່ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກຳນົດໃຫ້ເຮົາປະຕິບັດຕາມ; ແຕ່ເປັນຖ້ອຍຖະແຫລງກ່ຽວກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງການດຳລົງຢູ່ທາງດ້ານຮ່າງກາຍຂອງເຮົາ. ຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃນລັກສະນະທີ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຫຼໍ່ລ້ຽງຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ; ແລະ ເຮົາຕ້ອງຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຈຳເປັນອັນນີ້; ການລະເລີຍສິ່ງນີ້ ຈະນຳເຮົາໄປສູ່ຄວາມຕາຍໃນທີ່ສຸດ.

ໃນລັກສະນະດຽວກັນ ເມື່ອພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີການຕັກເຕືອນ ແລະ ພຣະບັນຊາແກ່ພວກເຮົາ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນຂໍໃຫ້ພວກເຮົາສວດອະທິຖານທຸກວັນ, ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກຳນົດຂໍ້ບັງຄັບທາງພຶດຕິກຳແກ່ເຮົາໂດຍປາສະຈາກເຫດຜົນ. ແທນທີ່ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຮົາຖືກບອກໃຫ້ຮູ້ບາງຢ່າງ ກ່ຽວກັບສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງການດຳລົງຢູ່ຂອງເຮົາ - ບອກພວກເຮົາວ່າຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ, ເພື່ອໃຫ້ການດຳລົງຢູ່ຂອງເຮົາໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງ ພວກເຮົາຕ້ອງທັນຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດຂອງເຮົາໄປສູ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ “ສົນທະນາ” ກັບພຣະຜູ້ເປັນແຫລ່ງກຳເນີດແຫ່ງການດຳລົງຢູ່ຂອງເຮົາ. ໃນລັກສະນະດຽວກັນ ໜ້າທີ່ຂອງເຮົາໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ນອກເໜືອໄປຈາກປະໂຫຍດທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ທີ່ນຳມາໃຫ້ເຮົາເລະ ມະນຸດຊາດ, ກໍຍັງເຜີຍໃຫ້ເຫນື້ອສັດຈະທັມບາງປະການ ກ່ຽວກັບລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານມະນຸດ ແລະ ຂໍ້ກຳໜົດຂອງມັນ. ໃນອີກຫຼາຍຕອນຂ້າງໜ້າ ເຮົາຈະພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈິງບາງປະການເລົ່ານີ້ ຢ່າງໃດກໍຕາມກ່ອນທີ່ຈະກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າອາດຈະພົບວ່າການຂຽນປະໂຫຍກກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງແຕ່ລະສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເປັນປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງທີ່ໃຫ້ມານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າໄດ້.

1. ທຽນເຫຼັ້ມໜຶ່ງ: ລັກສະນະຂອງທຽນຄືການໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ
2. ແມງກະເບື້ອກາງຄືນ : _____
3. ແປວ່າໄຟ : _____

4. ນ້ຳພູ : _____
5. ເມກຝົນ : _____
6. ນ້ຳຫອມ : _____

ເຈົ້າເຫັນດີນຳຫຼືບໍ່ວ່າ ລັກສະນະຂອງມະນຸດຄືການໃຫ້ຢ່າງບໍ່ມີສິ້ນສຸດ - ເຊິ່ງກໍ່ຄືການທີ່ບຸກຄົນໃຫ້ຊັບສິນ, ເວລາ, ແຮງກາຍ, ແລະ ຄວາມຮູ້ແມ່ນບໍ່?

ຕອນທີ 3

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເລີ່ມການທົບທວນຂອງເຮົາ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນບາງປະການຂອງໜ້າທີ່ການເຜີຍແຜ່ຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການສຶກສາພຣະວັດຈະນະສອງສາມຕອນ ຈາກພຣະທັມມະລິຂິດຂອງ ພຣະອັບດູລບາຮາ ໃນຕອນນີ້ແລະອີກສອງຕອນຕໍ່ໄປ. ນະໂອກາດໜຶ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງລິຂິດໄວ້ວ່າ:

“ໂອ ແປວໄຟແຫ່ງຊີວິດຂອງຄວາມຮັກຈາກສະຫວັນ! ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຖືກຈຸດໄຟດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນສາມາດສຳພັດ ແລະ ເບິ່ງເຫັນຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ແສງລັດສະໝີຈາກໄລຍະໄກນັບພັນໆລື້. ໄຟທີ່ຈຸດຂຶ້ນດ້ວຍມືມະນຸດຈະມອບແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມອົບອຸ່ນໃຫ້ກັບພື້ນທີ່ພຽງເລັກນ້ອຍ, ໃນຂະນະທີ່ແປວໄຟສັກສິດທີ່ພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນນັ້ນ ແມ່ນວ່າຈະເຜົາໄໝ້ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກ ກໍຈະລຸກໄໝ້ທາງທິດຕາ ເວັນຕົກ ແລະ ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນທັງທາງທິດເໜືອແລະໃຕ້; ແຕ່ຈະໄໝ້ລຸກຂຶ້ນຈາກໂລກນີ້ ເພື່ອເຕີບໂຕເບິ່ງແສງຮ້ອນແຮງທີ່ສຸດໃນອານາຈັກເບື້ອງບົນ, ຖ້ວມທັງອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງນິລັນດອນດ້ວຍແສງສະຫວ່າງ.”¹

ຈາກພຣະວັດຈະນະຂ້າງເທິງ, ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ _____ ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນສາມາດ _____ ແລະ _____ ແລະ _____ ຈາກໄລຍະໄກ _____. ພຣະອັບດູລບາຮາ ບອກພວກເຮົາວ່າ _____ ທີ່ຈຸດຂຶ້ນດ້ວຍ _____ ຈະມອບ _____ ແລະ _____ ໃຫ້ກັບພື້ນທີ່ _____, ໃນຂະນະທີ່ _____ ທີ່ _____ ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນນັ້ນ ແມ່ນວ່າຈະເຜົາໄໝ້ຢູ່ທາງ _____ ກໍຈະ _____ ທາງ _____ ແລະ ໃຫ້ _____ ທັງທາງ _____ ແລະ _____; ແຕ່ຈະໄໝ້ລຸກຂຶ້ນຈາກໂລກນີ້ _____ ແສງ _____ ໃນອານາຈັກເບື້ອງບົນ, _____ ອານາຈັກແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ _____.

ຕອນທີ 4

ໃຫ້ແກ່ໜຶ່ງໃນໝູ່ເພື່ອນຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ເຊິ່ງມີຄວາມປາດຖະໜາຢ່າງຍິ່ງມາເປັນເວລາດົນນານ ທີ່ຈະໄດ້ເຂົ້າເຖິງທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງ, ແລ້ວໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ພົບກັບພຣະອົງເປັນເວລາສັ້ນໆ, ພຣະອົບດູລບາຮາ ໄດ້ລິຂິດຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້:

“... ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ການພົບກັນຄັ້ງນີ້ຈະກາຍເປັນດັ່ງເຊັ່ນໄສ້ຕະກຽງກັບແປວໄຟ ຄືເມື່ອໄສ້ຕະກຽງສຳພັດກັບແປວໄຟມັນກໍ່ຕິດໄຟໃນທັນທີ. ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຄາດຫວັງໃນຜົນຂອງການພົບກັນຄັ້ງນີ້ວ່າ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນເຈົ້າຖືກຈຸດໃຫ້ສະຫວ່າງຂຶ້ນຄືກັນກັບທຽນ ແລະ ເຜົາໄໝ້ຕົວເອງປະດູດດັ່ງແມງກະເບື້ອກາງຄືນ ທີ່ຢູ່ໃນເພິງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຈົ່ງເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍຄວາມແຮງກ້າຂອງຄວາມຮັກ ແລະ ແຮງດຶງດູດ, ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ຄືກັນກັບເມກຝົນ, ຈົ່ງຫົວດັ່ງເຊັ່ນທົ່ງຫຍ້າອັນສົດຊື່ນ ແລະ ຈົ່ງສັ່ນໄຫວດ້ວຍຄວາມສຸກທັນສາເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ສາມາດທຽບໄດ້ ທີ່ຖືກພັດໂດຍສາຍລົມຂອງສະຫວັນແຫ່ງອັບຮາ.”²

ຈາກຂໍ້ຄວາມນີ້ ພຣະອັບດູລບາຮາ ຫວັງວ່າຈະເຫັນພວກເຮົາຖືກຈຸດໃຫ້ສະຫວ່າງຂຶ້ນຄືກັນກັບ _____ ແລະ ເຜົາໄໝ້ຕົວເອງປະດູດດັ່ງ _____ ທີ່ຢູ່ໃນ _____ ແຫ່ງ _____ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຄື່ອນໄຫວດ້ວຍ _____ ຂອງ _____ ແລະ _____, ພວກເຮົາຄວນຮ້ອງໄຫ້ຄືກັນກັບ _____, ຈົ່ງຫົວດັ່ງເຊັ່ນ _____ ແລະ ຈົ່ງສັ່ນໄຫວດ້ວຍຄວາມສຸກທັນສາເໝືອນດັ່ງ _____ ທີ່ຖືກພັດໂດຍ _____ ຂອງສະຫວັນແຫ່ງອັບຮາ.

ຕອນທີ 5

ແລະ ໃນສານທີ່ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຕອບບາງຄຳຖາມ ຂອງຜູ້ທີ່ຫາກໍເປັນສາສະນິກະຊົນຄົນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ, ພຣະອັບດູລບາຮາ ຊົງຕັດວ່າ:

“ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕ້ອງກ້າວຂຶ້ນໄປສູ່ສະຖານະທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈ ໃນຄວາມໝາຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນເລົ່ານີ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີໃຜໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສາມາດອະທິບາຍທຸກໆຖ້ອຍຄຳໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ; ອັນເປັນສະຖານະບ່ອນທີ່ສັດຈະທັມອັນເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດພາຍໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ, ນ້ຳພູແຫ່ງຄວາມຮອບຮູ້ຈະໄຫຼອອກມາ, ແລະ ພຸ້ງອອກມາເໝືອນດັ່ງນ້ຳພູ ທີ່ພຸ້ງອອກມາຈາກແຫຼ່ງຕົ້ນກຳເນີດຂອງມັນ.”³

ພຣະອັບດູລບາຮາ ຫວັງວ່າພວກເຮົາຈະກ້າວຂຶ້ນໄປສູ່ສະຖານະທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຂົ້າໃຈ ໃນ
ຂອງຄໍາການເຜີຍແຜ່ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີໃຜໃຫ້ການ
ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສາມາດ ໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ; ນີ້ຄືສະຖາ
ນະບ່ອນທີ່ ອັນເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດພາຍໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ຈະໄຫຼອອກມາ, ແລະ ເໝືອນດັ່ງ ທີ່ພຽງອອກມາຈາກ
.

ຕອນທີ 6

ພຣະວັດຈະນະສາມຕອນ ທີ່ພວກເຮົາຫາກໍໄດ້ສຶກສາໄປນັ້ນ ບອກພວກເຮົາວ່າໜ້າທີ່ຂອງພວກ
ເຮົາໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍເທົ່າກັບສະຖານະການດໍາລົງ
ຢູ່ ທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງບັນລຸສິ່ງນີ້ດ້ວຍການກະທຳທີ່ເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດ. ມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້
ກ່ຽວກັບສະຖານະນີ້ໄດ້ ຈາກມະໂນພາບຕ່າງໆທີ່ແຜ່ຢູ່ໃນພຣະວັດຈະນະເລົ່ານີ້. ພຣະວັດຈະນະເລົ່າ
ນັ້ນກ່າວເຖິງສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ລັກສະນະການດໍາລົງຢູ່ເຮັດໃຫ້ພວກມັນຕ້ອງເສຍສະລະຕົນເອງ. ເປັນໄປໄດ້
ຫຼືບໍ່ ທີ່ແປວໄຟຈະສາມາດເລືອກທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ ແລ້ວຍັງຖືກຮຽກຊື່ວ່າແປວໄຟຢູ່ຄືເກົ່າ? ນ້ຳ
ພູສາມາດທີ່ຈະເລືອກຢຸດໄຫຼແລ້ວຍັງເປັນນ້ຳພູຢູ່ໄດ້ຫຼືບໍ່? ເຊັ່ນດຽວກັນທີ່ພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອ
ຈະໃຫ້ມີການໃຫ້ ແລະ ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ. ການໃຫ້, ການແບ່ງປັນກັບຜູ້ອື່ນໆ ສິ່ງທີ່ເຮົາຄອບຄອງແມ່ນ
ຈຳເປັນຕໍ່ການດໍາລົງຢູ່ທາງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ. ໃນບັນດາທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຄອບຄອງນັ້ນເປັນຂອງຂວັນ
ຂອງສາສະໜາ - ຄືການຍອມຮັບ ພຣະບາຮາອຸລລາຫໍ ວ່າເປັນພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ສຳລັບຍຸກນີ້. ເປັນທັມມະຊາດທີ່ເຮົາຈະແບ່ງປັນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ມາຈາກການເປີດເຜີຍ
ພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄວາມຮັກ ລວມທັງຄວາມສຸກທັນສາ ເຊິ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມນີ້ເພີ່ມ
ເຕີມໃຫ້ແກ່ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

ແນ່ນອນວ່າ ພວກເຮົາອາດຈະພົບຫຼາຍອຸປະສັກໃນທຶນທາງຂອງພວກເຮົາ, ໃນການບຸກບີນ
ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດນີ້. ພວກເຮົາອາດຈະອາຍ, ພວກເຮົາອາດຈະຍ້ານໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດ ຫຼື
ໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເວົ້າອອກໄປ, ພວກເຮົາອາດຈະພົບວ່າເປັນການຍາກ ໃນເວລາສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ
ໃຫ້ຊັດເຈນ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດເອົາຊະນະອຸປະສັກເລົ່ານີ້ໄດ້ ຖ້າຫາກພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ໂດຍການ
ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານີ້, ພວກເຮົາກຳລັງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໃຫ້ສິ່ງທີ່ເຮົາຮັກຫຼາຍທີ່
ສຸດຢ່າງເຕັມໃຈ. ຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້ຂັດມາຈາກຈິດໝາຍ ທີ່ຂຽນໃນນາມທ່ານສາສະນະພິບານ ສາມາດ
ເປັນເຄື່ອງຕັກເຕືອນເຖິງໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອແບ່ງປັນກັບຜູ້ອື່ນເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ອັນສັກສິດ ທີ່ມີຢູ່
ໃນການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫໍ:

“ໂລກກຳລັງຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆຂອງໂລກເບິ່ງຄືວ່າ ຈະທະວີຄວາມຮຸ່ນແຮງຂຶ້ນທຸກມື້. ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຄວນທີ່ຈະຂີ້ຄ້ານ, ບໍ່ສະນັ້ນເຮົາຄົງຈະ ລົ້ມເຫຼວ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ອັນສັກສິດຂອງເຮົາ. ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ບໍ່ໄດ້ຊົງ ປະທານພຣະທັມຄຳສອນຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຖະໜອມ ແລະ ເກັບຮັກສາໄວ້ສຳ ລັບຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະ ຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາເອງ. ພຣະອົງຊົງໃຫ້ຄຳສອນແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສົ່ງຜ່ານຈາກປາກໜຶ່ງໄປສູ່ອີກປາກໜຶ່ງ, ຈົນກວ່າໂລກທັງໝົດຈະຄຸ້ນເຄີຍກັບຄຳ ສອນເລົ່ານັ້ນ, ແລ້ວພໍໃຈກັບພຣະພອນ ແລະ ການຍົກລະດັບອິດທິພົນ.”⁴

ຕອນທີ 7

ວິທີໜຶ່ງໃນການອະທິບາຍລັກສະນະຂອງສະຖານະແຫ່ງການດຳລົງຢູ່ ເຊິ່ງເຮົາກຳລັງບຸກບີນທີ່ ຈະບັນລຸໃຫ້ສຳເລັດນັ້ນກໍຄື ໂດຍການກ່າວວ່າສະຖານະນັ້ນຄື ສະຖານະແຫ່ງການລຸກໄໝ້ດ້ວຍເພີງ. ໃນຂະນະທີ່ເຮົາເນັ້ນຄວາມຄິດ ແລະ ພະລະກຳລັງຂອງເຮົາໄປທີ່ການເຜີຍແຜ່, ແລ້ວເຮົາຄວນລະນຶກ ວ່າເພີງແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ພາຍໃນຫົວໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ຄວນຈະລຸກໄໝ້ຢ່າງເຈັດ ຈ້າຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນທຸກວັນ. ເຈົ້າອາດປາດຖະໜາທີ່ຈະຜູກມັດຕົນເອງ ໃຫ້ຈົດຈຳຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະທັມມະ ລິຂິດຕໍ່ໄປນີ້ຂອງ ພຣະອັບດູລບາຮາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະທັມມະລິຂິດນີ້ເຕືອນເຈົ້າຢູ່ສະເໝີ ໃຫ້ນຶກເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະເຕີມເຊື້ອໄຟ ໃຫ້ແກ່ເພີງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຫົວໃຈຂອງເຮົາ:

“ໂອ ຜູ້ເປັນຕະກຽງເຊິ່ງຖືກຈູດຂຶ້ນ ດ້ວຍເພີງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຂ້າພະ ເຈົ້າ ໄດ້ອ່ານຈົດໝາຍຂອງທ່ານ, ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ ການຈູດໄຟດ້ວຍໄຟແຫ່ງຄວາມ ຮັກ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດ, ພຣະຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບການສັນລະ ເສີນ, ແລະ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອິດທິພົນແພ່ຫຼາຍຂອງດວງວິນຍານແຫ່ງສັດຈະທັມ ໄດ້ຊຶມຊາບເຂົ້າໄປໃນ ຮ່າງກາຍ ແລະ ເສັ້ນປະສາດຂອງເຈົ້າ, ເສັ້ນເລືອດ ແລະ ຫຼອດເລືອດແດງ, ກະດູກ ໂລຫິດ ແລະ ເນື້ອໜັງຂອງເຈົ້າ, ໃນລັກສະນະທີ່ມັນໄດ້ເຂົ້າຍຶດອຳນາດຄອບຄອງ ໄປຈາກມືຂອງເຈົ້າ, ໂດຍການເຄື່ອນໄຫວຕົວເຈົ້າຕາມທີ່ດວງວິນຍານນັ້ນຕ້ອງການ, ເຮັດໃຫ້ເຕົ້າເວົ້າໃນສິ່ງທີ່ດວງ ວິນຍານແຫ່ງສັດຈະທັມນັ້ນຕ້ອງການ, ແລະ ດຶງດູດເຈົ້າດັ່ງທີ່ດວງວິນຍານນັ້ນຕ້ອງການ. ເລື່ອງນີ້ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຫົວໃຈທຸກດວງ ທີ່ຖືກເຕີມເຕັມໄປດ້ວຍຈິດວິນຍານແຫ່ງຄວາມຮັກ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນອີກບໍ່ດົນ ເຈົ້າຈະເຫັນຜົນລັບອັນໜ້າອັດສະຈັນ ແລະ ຈະຄົ້ນພົບ ສັນຍາລັກທັງຫຼາຍ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະຜູ້ຊົງອານຸພາບ.”⁵

ຕອນທີ 8

ຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງນັ້ນອະທິບາຍເຖິງ ສະຖານະທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ສາມາດຊ່ວຍເຮັດສິ່ງອື່ນໃດໄດ້ ນອກຈາກການຮັບໃຊ້ສາສະໜາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ດວງວິນຍານແຫ່ງສັດຈະທັມ ໄດ້ແຜ່ລາມເຂົ້າສູ່ສະພາວະການດຳລົງຢູ່ຂອງພວກເຮົາ ຈົນເຖິງລະດັບທີ່ໄດ້ຍຶດເອົາອຳນາດໄປຈາກເຮົາ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍເຮົາຕາມທີ່ດວງວິນຍານນັ້ນປະສົງ. ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ເຮົາພະຍາຍາມຄິດເຖິງຜົນທີ່ຕາມມາ ຂອງການຕໍ່ຕ້ານແຮງກົດດັນຕາມທຳມະຊາດດັ່ງກ່າວ, ໂດຍການທົບທວນແຕ່ລະຂໍ້ດັ່ງນີ້:

a. ນ້ຳພູທີ່ໄດ້ຮັບກະແສນ້ຳເຂົ້າມາ ແຕ່ບໍ່ຍອມປ່ອຍກະແສນ້ຳນັ້ນອອກໄປ: _____

b. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາ ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແຕ່ປະຕິເສດທີ່ຈະແບ່ງບັນ ຄວາມກະລຸນາເລົ່ານັ້ນກັບຜູ້ອື່ນ: _____

c. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ແຕ່ປະຕິເສດທີ່ຈະແບ່ງບັນຄວາມຮູ້ນັ້ນໃຫ້ຄົນອື່ນ: _____

d. ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຂວັນຈາກສາສະໜາ ແຕ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ແລະບໍ່ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ: _____

ຕອນທີ 9

ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າທົບທວນລັກສະນະຂອງການຈູດໄຟ, ເຈົ້າຄວນຈະຈົດຈຳຢູ່ສະເໝີວ່າ “ການດຳ ລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” ເປັນສອງແງ່ມຸມທີ່ສົ່ງເສີມເຊິ່ງກັນແລະກັນ ຂອງຊີວິດທີ່ດຳເນີນໄປຕາມ ຄຳສອນບາຮາຍ. ສະນັ້ນທັງສອງສິ່ງນີ້ກ່ຽວໂຍງກັນຢ່າງໜັງວແໜ້ນເຖິງຂັ້ນທີ່ຈະເປັນການໄຮ້ປະໂຫຍດ ຖ້າຈະພະຍາຍາມແຍກສອງສິ່ງນີ້ອອກຈາກກັນ. ເຮົາບໍ່ສາມາດຄອຍຖ້າໄປຊົ່ວຊີວິດເພື່ອໃຫ້ເຮົາບັນລຸ

ເຖິງຂັ້ນສົມບູນຂອງສະຖານະແຫ່ງການຈູດໄຟ ດ້ວຍເພິ່ງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສຍກ່ອນ ແລ້ວເຮົາຈຶ່ງຈະລົງມືປະຕິບັດ. ແມ່ນວ່າແປວໄຟນ້ອຍທີ່ສຸດ ກໍຍັງສາມາດໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ແສງສະຫວ່າງໄດ້. ໃນຂະນະດຽວກັນມີຫຼາຍໆສິ່ງທີ່ເຮົາຄວນອຸທິດຕົນເອງ. ເຮົາຕ້ອງສວດອະທິຖານ ແລະ ທຳສຳມະທິທິບທວນເຖິງຄວາມໝາຍອັນເລິກເຊິ່ງ ຂອງພຣະທັມມະລິຂົດທີ່ເຮົາອ່ານໃນແຕ່ລະວັນ. ເຮົາຕ້ອງບຸກບີນທີ່ຈະຊຳລະຈິດໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສະທ້ອນຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ. ເຮົາຕ້ອງເປີດດວງຕາພາຍໃນຂອງເຮົາເພື່ອເບິ່ງຄວາມງາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮູ້ສຶກຫຼົງຮັກໃນຄວາມງາມນັ້ນ. ແລະ ເຮົາຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຂະຫຍັນຂັນແຂງໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໆຕາມຄວາມຮູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ຈາກການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ດ້ວຍການມີຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນຄວາມກຸ່ວໂຍງເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນລະຫວ່າງ “ການດຳລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” ປະໂຫຍກໃດຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ເຈົ້າປະຕິບັດໂດຍບໍ່ລັງເລໃຈ? ຂໍໃຫ້ໝາຍທາງໜ້າປະໂຫຍກ.

_____ ການໄປຢ້ຽມຢາມຄົນອື່ນທີ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ສົນທະນາຢ່າງມີຄວາມໝາຍກັບພວກເຂົາ ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມກ້າຫານຫຼາຍ. ກ່ອນອື່ນຂ້ອງຕ້ອງເອົາຊະນະຄວາມຂີ້ອາຍຂອງຕົວເອງກ່ອນ, ຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈະພ້ອມທີ່ຈະຮັບໃຊ້ດ້ານນີ້.

_____ ແມ່ນວ່າຂ້ອງຈະຮູ້ສຶກກັງວົນກັບການເລີ່ມສົນທະນາ ກັບຄົນທີ່ຂ້ອຍບໍ່ລັງເລີຍ, ຂ້ອຍກໍ່ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຕະຫຼັກດີວ່າການລົງມືປະຕິບັດເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມຢ້ານຂອງຂ້ອຍໄດ້.

_____ ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມຮູ້ພຽງພໍ ທີ່ຈະສົນທະນາກ່ຽວກັບສາສະໜາກັບຜູ້ອື່ນ. ຂ້ອຍຄວນມີຄວາມຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນກ່ອນທີ່ຈະຊອກຫາດວງວິນຍານທີ່ເປີດຮັບ ແລະ ພະຍາຍາມແບ່ງປັນຄຳສອນກັບພວກເຂົາ.

_____ ຄວາມຮອບຮູ້ທີ່ພວກເຮົາສາມາດດຶງອອກມາຈາກການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ບໍ່ມີວັນໝົດສິ້ນ, ແມ່ນແຕ່ຄວາມຮູ້ພຽງເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກການເປີດເຜີຍນີ້ປະເມີນຄ່າບໍ່ໄດ້ ຈົນພວກເຮົາຄວນແບ່ງປັນກັບຜູ້ອື່ນຢ່າງເຕັມທີ່.

_____ ຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍບໍ່ສົມບູນແບບໃນທຸກໆດ້ານ ແລະ ຂ້ອຍຍັງຕ້ອງໃຊ້ເວລາອີກດົນ ຈົນກວ່າຂ້ອຍຈະສະທ້ອນຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆທາງຈິດວິນຍານ ທີ່ອະທິບາຍໄວ້ໃນບັນດາພຣະທັມມະລິຂົດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຊ່ວຍເຫຼືອທຸກຄົນທີ່ລຸກຂຶ້ນມາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຄວນພະຍາຍາມທີ່ສຸດທີ່ຈະກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ.

ແມ່ນວ່າຂ້ອຍຈະບໍ່ດີພໍ, ຂ້ອຍຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ການແບ່ງປັນຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກັບຜູ້ອື່ນຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມຮັກທີ່ຂ້ອຍມີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້ອຍພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທາງຈິດຍືນຍານທີ່ຈຳເປັນ.

ຂ້ອຍມັກສອນຊັ້ນຮຽນເດັກນ້ອຍ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນຂ້ອຍຄວນພັດທະນາຄຸນລັກສະນະທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດເພື່ອເປັນຄູທີ່ດີເສຍກ່ອນ. ນັກຮຽນຈະຮຽນຮູ້ໄດ້ແນວໃດຖ້າຫາກວ່າຂ້ອຍບໍ່ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ເໝາະສົມ?

ໃນຂະນະທີ່ສອນຊັ້ນຮຽນເດັກ, ຄວາມຮັບທີ່ຂ້ອຍມີຕໍ່ເດັກນ້ອຍກໍ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ແລະ ຂ້ອຍພົບໂອກາດຫຼວງຫຼາຍໃນການເຝິກຝົນ ຄວາມມີນ້ຳໃຈ, ຄວາມອົດທົນ, ແລະ ຄວາມເມດຕາຮັກແພງ.

ເຍົາວະຊົນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມທີ່ຂ້ອຍກຳລັງນຳພາໃນຖານະຜູ້ຊຸກຍູ້ເຍົາວະຊົນ ຄວນທີ່ຈະສາມາດໂອ້ລົມກັບຂ້ອຍ. ຖ້າຫາກພວກເຂົາຄິດວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນດີເກີນໄປ, ພວກເຂົາອາດຮູ້ສຶກບໍ່ສະດວກໃຈ ທີ່ຈະສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກເຂົາຢ່າງອິດສະຫຼະ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດຄື ຂ້ອຍຕ້ອງຢູ່ຄຽງຂ້າງພວກເຂົາໃນທຸກໆອາທິດ.

ການຮັບໃຊ້ໃນຖານະຜູ້ຊຸກຍູ້ເຍົາວະຊົນ ຂອງກຸ່ມເຍົາວະຊົນກຸ່ມໜຶ່ງ, ຂ້ອຍມຸ່ງໝັ້ນການປັບປຸງອຸປະນິໄສຂອງຂ້ອຍ, ເຊັ່ນດຽວກັບ ທີ່ຂ້ອຍພະຍາຍາມຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາພັດທະນາທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ແລະ ສະຕິປັນຍາ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ໃນການຮັບໃຊ້ຮູບແບບໃດກໍ່ຕາມ ຖ້າຫາກຂ້ອຍເວົ້າສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ວ່າດວງວິນຍານຂອງຂ້ອຍຈະຖືກຈູດໄຟຂຶ້ນຫຼືບໍ່ກໍ່ຕາມ ກໍ່ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງ.

ພຽງສິ່ງດຽວທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງປະຕິບັດ ຄືມຸ້ງຈິດໝັ້ນຄົງໃນຄວາມຮັກຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າອອກມາແມ້ພຽງຄຳດຽວ. ສະນັ້ນຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍຈະຖືກຈູດໄຟຂຶ້ນ ຈົນຄົນອື່ນສົງໄສວ່າ ເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງເປັນແບບທີ່ຂ້ອຍເປັນ. ເມື່ອພວກເຂົາຄົ້ນພົບວ່າ ສາເຫດກໍ່ເປັນເພາະວ່າຂ້ອຍເປັນບາຣາ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະຄົ້ນຫາ ແລະ ຍອມຮັບສາສະໜາດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ.

- _____ ການເຜີຍແຜ່ເປັນສະພາວະຂອງການດຳລົງຢູ່. ມັນຈະເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທັມມະຊາດ. ແລ້ວເຮົາຈະຕ້ອງພະຍາຍາມໄປເຮັດຫຍັງ!
- _____ ການເຜີຍແຜ່ເປັນທັມມະຊາດຂອງສະພາວະຂອງການດຳລົງຢູ່. ມັນບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດແບບແຜນເປັນລະບົບ ເພື່ອຊອກຫາດວງວິນຍານທີ່ເປີດຮັບ ແລະ ຜູກມັດພວກເຂົາກັບການສົນທະນາຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ເຈົ້າຄວນປ່ອຍໃຫ້ເປັນເກີດຂຶ້ນເອງ!

ຕອນທີ 10

ເຮົາມີຄວາມເຫັນພ້ອມກັນວ່າເຮົາສາມາດ ແລະ ເຮົາຕ້ອງແບ່ງປັນຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ຂະນະທີ່ເຮົາຍອມຮັບພຣະອົງ. ມະໂນພາບທີ່ເຮົາໃຊ້ກ່ອນໜ້ານີ້ຄື ມະໂນພາບຂອງແປວໄຟ ທີ່ບໍ່ວ່າຈະມີຂະໜາດນ້ອຍພຽງໃດກໍຍັງຄົງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມອົບອຸ່ນ. ໃນຂະນະດຽວກັນເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ, ຖ້າຫາກເຮົາບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມ ໃນວຽກງານການຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາຢ່ອນຢານແລ້ວ, ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງບຸກບີນພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທີ່ຈະບຳລຸງລ້ຽງຊີວິດທາງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ຕື່ມເຊື້ອໄຟໃຫ້ແກ່ເພິງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຈັດຈ້າຂອງເພິງນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຮົາຢຸດໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ທົບທວນສິ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍເພີ່ມການຈູດໄຟນີ້.

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນ 2 ຊຸດຂອງຂໍ້ຄວາມ. ຊຸດຂ້າງຊ້າຍປະກອບດ້ວຍຂໍ້ຄວາມທີ່ແມ່ນວ່າຈະມີສ່ວນເປັນຈິງຢູ່ ແຕ່ກໍສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຈົ່ງຈັບຄູ່ກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ຢູ່ຂ້າງຂວາ ທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເໝາະສົມກັນ.

- | | |
|--|--|
| <p>1. _____ ຄວາມຮູ້ເປັນຜ້າມ່ານບັງຕາ. ຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາຍເກີນໄປຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຍິ່ງທະນົງ. ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ບໍ່ໃຫ້ເນັ້ນໜັກ ກັບການສຶກສາພຣະທັມມະລິຂິດຫຼາຍຈົນເກີນໄປ. ການມັງສົນໃຈໄປທີ່ຄວາມຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ມະນຸດຊາດກໍ່ໜ້າຈະພຽງພໍແລ້ວ.</p> <p>2. _____ ການຈູດໄຟເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຫຼາຍ ເຖິງຂະໜາດທີ່ເຮົາຄວນຖອນຕົວອອກຈາກກິດຈະກຳຢ່າງອື່ນທັງໝົດຊົ່ວໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ໃຊ້ເວລາໄປ</p> | <p>ກ. ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການຮັບໃຊ້ ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງຈິດວິນຍານ ແລະ ເພີ່ມພູມການຈູດໄຟໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ.</p> <p>ຂ. ໃນທີ່ສຸດແລ້ວ ການຈູດໄຟຈະເພີ່ມພູມຂຶ້ນເພາະພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ນີ້ບໍ່ໄດ້ບົ່ງບອກວ່າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມ. ການອະທິຖານທຸກວັນ, ການວົງວອນຕໍ່ທໍລະນີປະຕູຂອງພຣະອົງ, ການອ່ານພຣະທັມມະລິຂິດ, ແລະ ການຮັບ</p> |
|--|--|

ໃນການປັບປຸງຊີວິດພາຍໃນຂອງເຮົາພຽງຢ່າງ
ດຽວເທົ່ານັ້ນ.

3. _____ ເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງຖືກຈຸດໄຟດ້ວຍເພິງ
ແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຂົາຈະມີ
ຊີວິດຢູ່ໃນສະພາວະແຫ່ງຄວາມປະສົບດີ ແລະ ບໍ່
ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເຈັບປວດໃດໆ.
4. _____ ເຮົາບໍ່ປະຕິບັດໃນການເຊື່ອຟັງກົດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະເຮົາຍັງບໍ່ຮັກ ພຣະບາ
ຣາອຸລລາທ໌ ຫຼາຍພໍ.
5. _____ ການຈຸດໄຟດ້ວຍເພິງແຫ່ງຄວາມຮັກ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາໂດຍຜ່ານ
ທາງພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.
ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພະຍາຍາມສິ່ງໃດໆ
ທັງນັ້ນ ທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມເຈັດຈ້າຂອງແປວເພິງນີ້.
6. _____ ເມື່ອແປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າຖືກຈຸດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງ
ແລ້ວ ເພິງນີ້ຍ່ອມບໍ່ມີວັນຖືກດັບລົງໄດ້. ເພິງນີ້ຍັງ
ຄົງຖືກຈຸດຕົວມັນເອງ, ຂໍາລະຈິດໃຈຂອງຕົນເອງ
ແລະ ຄວາມຫຼົງໄຫຼ.

ໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງທ້າວຫັນ - ສິ່ງເລົ່ານີ້ທີ່ຈະເພີ່ມ
ອ່ອນໄຫວຂອງດວງວິນຍານ ໃນການຮັບພຣະ
ກະລຸນາ ແລະ ພຣະພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

- ຄ. ຄວາມຮູ້ເປັນເຊື້ອໄຟໃຫ້ແກ່ເພິງແຫ່ງຄວາມຮັກ
ຕໍ່ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃນຫົວໃຈຂອງແຕ່ລະ
ບຸກຄົນ. ຍິ່ງເຂົາຄົນນັ້ນຮູ້ຈັກພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ
ເທົ່າໃດດ້ວຍການສຶກສາກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍ
ພຣະທັມຂອງພຣະອົງ, ແລະຜ່ານການຮັບໃຊ້
ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ເຂົາກໍຍິ່ງ
ຮັກພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກບຸກຄົນຜູ້
ນັ້ນເປັນອິດສະລະຈາກອັດຕາ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ນຳ
ເຂົາໄປສູ່ຄວາມຍິ່ງທະນົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມ
ຮູ້ຂອງເຂົາກາຍເປັນມ່ານບັງຕາແລ້ວ, ການໄດ້
ມາເຊິ່ງຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາ ຍ່ອມເປັນປັດໃຈສຳຄັນ
ທີ່ຈະເພີ່ມຄວາມເຈັດຈ້າຂອງເພິງນີ້.
- ງ. ເຊັ່ນດຽວກັບ ການອະທິຖານ ແລະ ການຮັບໃຊ້
ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຊ່ວຍເພີ່ມພູມຄວາມເຈັດ
ຈ້າຂອງເພິງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໃນຫົວໃຈຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ, ສາຍລົມແຫ່ງ
ອັດຕາ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາອັນເຫັນແກ່ຕົວ
ກໍສາມາດທີ່ຈະດັບເພິງນີ້ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນແຕ່ລະ
ບຸກຄົນຈຶ່ງຄວນຢູ່ໃນຄວາມຮອບຄອບ ແລະ ປົກ
ປ້ອງເພິງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນ
ຫົວໃຈຂອງຕົນ.
- ຈ. ຂະນະທີ່ເຮົາມຸ່ງໝັ້ນເຮັດວຽກໃນທົນທາງ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມ່ານແຫ່ງອັດຕາຂອງເຮົາ
ຖືກຜົາໄໝ້ໄປດ້ວຍໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະ
ອົງ, ແລະ ເຮົາຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມສຸກທັນສາທີ່ໄດ້ຢູ່
ໃກ້ກັບພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ.

ໃນຕອນນີ້ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຂຽນຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຍໍ້ໜ້າສັ້ນໆ ເພື່ອອະທິບາຍດ້ວຍຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າເອງວ່າ
ການຈູດໄຟໃຫ້ເພີ່ມຄວາມເຈັດຈ້າຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on the right side, suggesting it's resting on a surface. There is no handwriting or other markings on the paper.

ຕອນທີ 11

ເມື່ອໄດ້ຄິດເຖິງສະພາວະການຈູດໄຟ ເຊິ່ງເປັນສະພາວະທີ່ເຮົາຖືກຈູດໄຟດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາບຸກບີນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນ ທີ່ຈະແຜ່ກະຈາຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາອ່ານ ແລະ ທົບທວນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້:

“ຈົ່ງກ່າວວ່າ: ການຊ່ວຍເຫຼືອເຮົາພຣະອົງ ຄືການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງເຮົາ. ນີ້ຄືຫົວຂໍ້ສຳຄັນທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະທັມສານທັງໝົດ. ນີ້ຄືພຣະບັນຊາບໍ່ມີວັນປ່ຽນແປງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນນິລັນດອນທັງໃນອະດີດ ແລະ ໃນອານາຄົດ.”⁶

“ໂອ ປະຊາຊົນທັງຫຼາຍຂອງໂລກ, ຢ່າໄດ້ສະດຽງໃຈວ່າ, ເມື່ອດວງຕາເວັນແຫ່ງຄວາມງາມຂອງເຮົາລັບຟ້າໄປ, ແລະ ນະພາແຫ່ງເທບມົນທຽນຂອງເຮົາເລື່ອນຫາຍໄປ ຈາກສາຍຕາຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນສົ່ງເສີມສາສະໜາ ແລະ ເຊີດຊູພຣະວັດຈະນະຂອງເຮົາໃນໝູ່ມະນຸດ. ພວກເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ຈະເສີມພະລັງຂອງເຈົ້າດ້ວຍອະນຸພາບແຫ່ງສັດຈະທັມ.”⁷

“ພຣະຜູ້ຊົງເປັນປາກກາ ຂອງພຣະຜູ້ຊົງຄວາມສູງສົ່ງທີ່ສຸດໄດ້ຊົງບັນຊາ ແລະ ກຳນົດໜ້າທີ່ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ.... ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງດົນບັນດານໃຈ ແກ່ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລະຕົນເອງຈາກທຸກສິ່ງນອກຈາກພຣະອົງ, ແລະ ຈະຊົງເຮັດໃຫ້ສາຍນ້ຳອັນບໍລິສຸດແຫ່ງອັດສະລິຍະພາບ ແລະ ວາຈາພັງອອກມາ ແລະ ລັງໄຫຼຢ່າງອຸດົມສົມບູນອອກຈາກຫົວໃຈຂອງເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ.”⁸

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຳນົດໜ້າທີ່ ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງແກ່ທຸກຄົນ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລຸກຂຶ້ນປະຕິບັດໜ້າທີ່ນີ້, ຈຳເປັນຈະຕ້ອງຕົກແຕ່ງຕົນເອງດ້ວຍເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງບຸກຄະລິກກະພາບທີ່ຊື່ດົງ ແລະ ໜ້າສັນລະເສີນ ກ່ອນທີ່ເຂົາຈະປະກາດຂ່າວສານຂອງພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາຈະດຶງດູດຫົວໃຈ ຂອງຜູ້ທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮ້ອງຮຽນຂອງເຂົາ.”⁹

“ໂອ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຈົ່ງຢ່າເອນກາຍຂອງເຈົ້າໃນທີ່ນອນ, ແຕ່ຈົ່ງທຳຕົນໃຫ້ສົດຊື່ນຂຶ້ນໃນທັນທີທັນໃດ ທີ່ເຈົ້າຍອມຮັບພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງສັນ, ແລະ ຈົ່ງຟັງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ, ແລ້ວຈົ່ງຮີບລຸກໄປທຳການຊ່ວຍເຫຼືອພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງວາຈາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ປະກາດສາສະໜາຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນ. ສິ່ງນີ້ຈະດີສຳລັບເຈົ້າ ຍິ່ງກວ່າຊັບສົມບັດທັງປວງໃນອະດີດ ແລະ ອານາຄົດ, ຫາກເຈົ້າຈະເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈສັດຈະທັມນີ້.”¹⁰

ເຈົ້າອາດປາດຖະໜາທີ່ຈະທ່ອງຈຳຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງ ຫຼາຍຂໍ້ເທົ່າທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້.

ຕອນທີ 12

ເມື່ອພິຈາລະນາແງ່ມຸມຕ່າງໆຂອງໜ້າທີ່ຂອງເຮົາໃນການເຜີຍແຜ່ແລ້ວ, ເຮົາບໍ່ຄວນລືມວ່າພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືສັນຍາລັກຂອງພຣະກະລຸນາຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຮົາ. ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດແມ່ນແຕ່ພຽງຊົ່ວຂະນະດຽວວ່າ ເຮົາກຳລັງກະທຳຄຸນປະໂຫຍດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຄຳຕັກເຕືອນ ແລະ ພຣະບັນຊາຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງສາມາດຮັບໄຊຊະນະຢ່າງສົມບູນແກ່ສາສະໜາຂອງພຣະອົງໄດ້ ດ້ວຍພຣະວັດຈະນະພຽງຄຳດຽວ. ການທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ໂອກາດແກ່ເຮົາ ໃນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອປົກປ້ອງສາສະໜາຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະພອນອັນບໍ່ອາດປະເມີນຄ່າໄດ້ ທີ່ຊົງປະທານມາໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງຕັດວ່າ:

“ຫາກເປັນຄວາມພໍໃຈຂອງເຮົາແລ້ວ ເຮົາຈະທຳໃຫ້ສາສະໜານີ້ປະສົບໄຊຊະນະ ດ້ວຍອຳນາດຂອງວັດຈະນະພຽງຄຳດຽວ ຈາກການປະທັບຢູ່ຂອງເຮົາ. ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດເໝືອທຸກສິ່ງ, ພຣະອົງຜູ້ຊົງອຳນາດບັງຄັບບັນຊາເໝືອທຸກສິ່ງ. ຫາກເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ລາດສະສີຜູ້ມີກຳລັງອັນທໍລະຫີດ ຍ່ອມຈະປະກົດອອກມາຈາກປ່າແຫ່ງມະຫິທານຸພາບຈາກສະຫວັນ ສຽງຮ້ອງຂອງລາດສະສີນີ້ເໝືອນດັ່ງສຽງຟ້າຮ້ອງອັນກ້ອງກັງວານ ທີ່ສະທ້ອນກ້ອງຢູ່ທ່າມກາງພູຜາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເນື່ອງດ້ວຍການເບິ່ງແຍງເອົາໃຈໃສ່ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ດຶເລີດເໝືອກວ່າທຸກສິ່ງ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ບັນຍັດໄວ້ວ່າ ໄຊຊະນະອັນສົມບູນຄວນຈະໄດ້ມາໂດຍຜ່ານທາງວາຈາ ແລະ ການເວົ້າ, ແລະ ດ້ວຍວິທີນີ້ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາທົ່ວໂລກ ຈະກາຍເປັນຜູ້ຮັບຄຸນປະໂຫຍດຈາກສະຫວັນນີ້. ບໍ່ແມ່ນສິ່ງອື່ນໃດ ນອກຈາກເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຊົງປະທານມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.”¹¹

ໃນພາສາເວົ້າ ແລະ ພາສາຂຽນ, ເຮົາມັກໃຊ້ການສົມມຸດເພື່ອສະແດງແນວຄວາມຄິດ - ນັ້ນຄືຄຳ ຫຼື ວະລີ ເຊິ່ງສາມາດສ້າງມະໂນພາບບາງຢ່າງຂຶ້ນໃນໃຈ ຈະຖືກນຳມາໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ. ໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງນຳລາດສະສີມາປຽບທຽບ. ລາດສະສີທີ່ປະກົດອອກຈາກປ່າແຫ່ງມະຫິທານຸພາບຈາກສະຫວັນ ແລະ ສຽງຮ້ອງຂອງລາດສະສີນັ້ນດັ່ງເໝືອນສຽງຟ້າຮ້ອງທີ່ສະທ້ອນກ້ອງຢູ່ທ່າມກາງພູຜາ. ມະໂນພາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ເຮົາມອງເຫັນໄດ້ເຖິງອະນຸພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງສັນ. ດ້ວຍການປະຕິບັດພຽງຢ່າງດຽວ, ພຣະອົງກໍຊົງສາມາດທຳໃຫ້ອະນຸພາບຂອງພຣະອົງເປັນທີ່ປະຈັກ, ແລະ ປະຊາຊົນທຸກຄົນບົນໂລກຈະນ້ອມກາຍລົງ ດ້ວຍຄວາມຈຳນົນຢູ່ເບື້ອງໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະອົງ. ເປັນເພາະຄວາມເມດຕາຮັກແພງຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາເຊິ່ງເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືຂອງການເຜີຍແຜ່ສາສະ

ໜ້າຂອງພຣະອົງ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເຕີມໃນປະໂຫຍກຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ສົມບູນ ໂດຍໃຊ້ຄຳ ແລະ ວະລີຈາກພຣະ
ວັດຈະນະນີ:

1. ຫາກເປັນຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງ _____

2. ຫາກເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ, ຈະມີ _____

3. ສຽງຮ້ອງຂອງລາດສະສີນີ ຈະເໝືອນດັງ _____

4. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເນື່ອງດ້ວຍການດູແລເອົາໃຈໃສ່ ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຢ່າງດີເລີດເໝືອກວ່າ
ທຸກສິ່ງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ວ່າ _____

5. ພຣະອົງຊົງປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້ເພື່ອວ່າ _____

6. ນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກ _____

ຕອນທີ 13

ເປັນສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ບໍ່ຍາກທີ່ຄົນເຮົາຈະຍຶດຖືຄວາມເຊື່ອບາງຢ່າງ, ແຕ່ໃນຂະນະດຽວກັນກັບ
ເວົ້າໃນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຊື່ອເລົ່ານັ້ນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ການຈະເປັນຄົນສະເໝີຕົນສະເໝີ
ປາຍບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ພວກເຮົາທຸກຄົນມີນິໄສລື້ງເຄີຍທີ່ຖືກຫຸ້ຫຼອມຂຶ້ນຕະຫລອດຊີວິດຂອງເຮົາ, ເຊິ່ງ
ເຮັດໃຫ້ເຮົາເວົ້າຫຍັງບາງຢ່າງອອກໄປໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງນັ້ນ. ເມື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາກ້າວ
ໜ້າຂຶ້ນທັງໃນດ້ານການເຜີຍແຜ່ ແລະ ຜ່ານທາງປະສົບການ, ຈຶ່ງຄວນຢຸດຊົ່ວຄະນະເພື່ອກວດສອບ
ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ຄວາມບາງຂໍ້. ໃຫ້ຕັດສິນໃຈວ່າຂໍ້ໃດຕໍ່ໄປນີ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າ
ກ່ຽວກັບແນວຄິດເລື່ອງການເຜີຍແຜ່ເຊິ່ງເປັນໜ້າທີ່. ຂໍໃຫ້ໝາຍໃສ່.

- ຂ້ອຍມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຫ້າວຫັນໃນການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນຂອງຂ້ອຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເຜີຍແຜ່ ແລະ ສະເໜີແນະນຳຄວນເຮັດແນວໃດ. ນັ້ນຄືວິທີທີ່ຂ້ອຍເຮັດໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່ໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່.
- ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາພະຍາຍາມເນັ້ນໜັກການເຜີຍແຜ່, ຂ້ອຍກໍຈະສວດບົດອະທິຖານບົດພິເສດໃຫ້. ນີ້ເປັນວິທີທີ່ຂ້ອຍບັນລຸໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍໃນການເຜີຍແຜ່.
- ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີໂອກາດ, ຂ້ອຍຈະສະເໜີຂໍ້ຄິດບາງຢ່າງທີ່ໄດ້ຈາກຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ນັ້ນກໍພຽງພໍສຳລັບຂ້ອຍທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການເຜີຍແຜ່ຢ່າງເຕັມທີ່.
- ຂ້ອຍສອນສາສະໜາໃຫ້ກັບຄົນໆໜຶ່ງໃນປີໜຶ່ງນີ້. ກໍ່ນັບວ່າຂ້ອຍບັນລຸໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍແລ້ວສຳລັບປີນີ້.
- ທຸກໆຄົນທີ່ຂ້ອຍຮູ້ຈັກຕ່າງກໍຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນບາຣາຍ, ແລະ ຂ້ອຍໄດ້ບອກເລົ່າແກ່ຜູ້ທີ່ສົນໃຈກ່ຽວກັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ. ຂ້ອຍໄດ້ໃຊ້ທຸກວິທີທາງທີ່ເປີດໃຫ້ຂ້ອຍໃຊ້ໃນການສອນສາສະໜາ.
- ຂ້ອຍບັນລຸໜ້າທີ່ຂອງໂດຍການບອກກັບທຸກຄົນທີ່ຂ້ອຍພົບ ວ່າຂ້ອຍເປັນຄົນບາຣາຍ.
- ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຂ້ອຍຈະບັນລຸໃນການເຜີຍແຜ່ກໍຄື ການໃຊ້ຊີວິດໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນ. ບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເວົ້າຄຳເວົ້າໃດໆເລີຍ.
- ຂ້ອຍພະຍາຍາມທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຊາ ແລະ ຄຳຕັກເຕືອນທຸກປະການຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ລວມທັງພຣະບັນຊາທີ່ກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງດ້ວຍ, ເພາະວິທີນີ້ເປັນວິທີດຽວທີ່ເຮົາຈະສາມາດໃຊ້ຊີວິດ ໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນໄດ້.
- ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງກຳນົດໜ້າທີ່ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ແກ່ສາວົກທຸກຄົນຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງໝາຍຄວາມເຖິງ "ທຸກຄົນ" ດອກ. ພຣະອົງກຳລັງໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ໃນສາສະໜາເປັນຢ່າງດີ ແລະ ມີປະສົບການຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
- ເມື່ອໃດກໍຕາມ ທີ່ຂ້ອຍຄິດເຖິງຄວາມງົດງາມຂອງຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ຂ້ອຍກໍຮູ້ສຶກປຸງມລົ້ນໄປດ້ວຍຄວາມສຸກຫັນສາ ຈົນຂ້ອຍບໍ່ພົບເລີຍວ່າ ຂ້ອຍຈະບໍ່ແບ່ງປັນສານຂອງພຣະອົງໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນໄດ້ແນວໃດ.
- ການເຮັດໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ໃຫ້ບັນລຸຕາມໜ້າທີ່ຂອງຂ້ອຍ ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສະຫວັນ.
- ຂ້ອຍເຮັດໜ້າທີ່ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ເພາະຄວາມຮັກທີ່ຂ້ອຍມີຕໍ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງປູກຝັງໃນຕົວຂອງຂ້ອຍ ໃຫ້ກັບມະນຸດຊາດທັງໝົດ.
- ເຮົາມີກິດຈະກຳສ້າງຊຸມຊົນຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ກຳລັງດຳເນີນການຢູ່ໃນລະແວກບ້ານ, ແລະ ເປັນພຽງເລື່ອງຂອງເວລາເທົ່ານັ້ນ ກ່ອນທີ່ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວຕ່າງໆຈະເຂົ້າມາສູ່ສາ

ສະໜາຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຊອກຫາໂອກາດໃນການເວົ້າກ່ຽວກັບ ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌ ແລະ ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊ່ວຍຍືນຍັນດວງວິນຍານໃນຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.

ຈົ່ງທ່ອງຈຳຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ຄັດມາຈາກ ທັມມະຈາລິກທີ່ເປີດເຜີຍໂດຍ ພຣະອັບດູລບາຮາ:

“ໂອ ຜູ້ສະແຫວງຫາອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຫາກເຈົ້າປາດຖະໜາໃຫ້ຄຳເວົ້າ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າເຂົ້າເຖິງຈິດໃຈທີ່ແຂງກະດ້າງ, ເຈົ້າຈົງລະຖິ້ມຄວາມຍືດຕິດໃນໂລກນີ້ເສຍ ແລະ ຫັນໜ້າເຂົ້າຫາອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈົ່ງຈູດໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຂຶ້ນໃນໃຈເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນແປວໄຟທີ່ເຜົາໄໝ້ ແລະ ເປັນທຽນທີ່ສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍການຊົ່ນຳ. ເມື່ອນັ້ນ ຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າກໍຈະກະຕຸ້ນຫົວໃຈທຸກດວງ ໂດຍການຮັບຮອງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.”¹²

ຕອນທີ 14

ຕອນນີ້ເຮົາໄດ້ຄິດເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງການເຜີຍແຜ່ວ່າເປັນໜ້າທີ່ອັນໜຶ່ງ, ແລ້ວເຮົາມາພິຈາລະນາຄວາມສັກສິດຂອງການກະທຳນີ້ນຳກັນ ເຊິ່ງທ່ານຜູ້ພິພິທະພາສາສະໜາໄດ້ດຶງຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະທີ່ເຮົາໄດ້ສຶກສາໃນຕອນທີ 6. ການເຜີຍແຜ່ຖືເປັນສິ່ງສັກສິດໃນດ້ານໃດ? ແນ່ນອນວ່າຄວາມຈິງມັນເປັນຄຳເຕືອນໃຈທີ່ມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ໜ້າທີ່ນີ້ສັກສິດ. ແຕ່ມີຜິດອື່ນໆຂອງຄວາມສັກສິດທີ່ເຮົາຄວນສຳຫຼວດກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ຫຼືບໍ່? ໜຶ່ງໃນທັມມະຈາລິກຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌ ຕັດວ່າ:

“ສິ່ງເຊິ່ງພຣະອົງສຳຮອງໄວ້ສຳລັບພຣະອົງເອງ ຄືນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ; ແລະ ລູກກະແຈສຳລັບບັນດານະຄອນເລົ່ານີ້ໃນຍຸກສະໄໝນີ້ຄື ບັນດາຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ຊົງເປັນສັດຈະທັມສູງສຸດ. ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂປດໃຫ້ພວກເຂົາທັງໝົດ ສາມາດບົດລັອກປະຕູຂອງນະຄອນເລົ່ານີ້ ໂດຍອາໄສອະນຸພາບແຫ່ງພຣະນາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.”¹³

ແລະ ໃນຂໍ້ຄວາມອື່ນ ພຣະອົງຊົງຕັດວ່າ:

“ສິ່ງທີ່ພຣະອົງສຳຮອງໄວ້ສຳລັບພຣະອົງ ຄືນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ, ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊົງຊຳລະຫົວໃຈເລົ່ານັ້ນໃຫ້ສະອາດ ຈາກມົນທົນທາງໂລກ, ແລະ ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າໄປໃກ້ຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດ ທີ່ເງື່ອມມືຂອງຜູ້ທີ່ໄຮ້ສັດທາບໍ່ສາມາດທຳລາຍໄດ້. ໂອ ປະຊາຊົນ ຈົ່ງ

ເປີດນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈມະນຸດອອກ ດ້ວຍລູກກະແຈແຫ່ງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຈົ້າ. ດ້ວຍປະການ
ເລົ່ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ບັນຍັດໜ້າທີ່ແກ່ເຈົ້າຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ.”¹⁴

ການຕອບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າມອງເຫັນວ່າ ຂໍ້ຄວາມເລົ່ານີ້ກ່ຽວໂຍງກັບຄວາມສັກສິດ
ແລະ ການກະທຳການເຜີຍແຜ່:

1. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສຳຮອງອັນໃດໄວ້ສໍາລັບພຣະອົງເອງ? _____
2. ຫົວໃຈຂອງມະນຸດເປັນຂອງໃຜ? _____
3. ຖ້ອຍຄໍາໃດທີ່ເຮົາໃຊ້ອະທິບາຍວ່າ “ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?” _____
4. ໃຜຄືລູກກະແຈສໍາລັບນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ? _____
5. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະສົງຈະເຮັດຫຍັງກັບນະຄອນເລົ່ານີ້? _____

6. ພຣະອົງຊົງກຳນົດໃຫ້ຫົວໃຈເລົ່ານັ້ນໄປສະຖານທີ່ໃດ? _____

7. ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ກະແຈໃດ ໃນການໄຂນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈມະນຸດໃຫ້ເປີດອອກ? _____

8. ໃນຂໍ້ຄວາມເລົ່ານີ້ ເຮົາຖືກບັນຍັດໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ອັນໃດ? _____

ຕອນທີ 15

ຍັງມີອີກແງ່ມຸມໜຶ່ງຂອງຄວາມສັກສິດ ທີ່ເຮົາຄວນຈະພິຈາລະນາໃນການພະຍາຍາມສຳຫຼວດ
ຄວາມກ່ຽວໂຍງກັນລະຫວ່າງ ຄວາມສັກສິດກັບການເຜີຍແຜ່. ໃນທັມມະຈາລຶກຕອນໜຶ່ງຂອງ ພຣະບາ
ຣາອຸລລາທ໌ ອ້າງອີງເຖິງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງວ່າ:

“ຈົ່ງກ່າວວ່າ: ນີ້ຄືມ້ວນພຣະທັມທີ່ເລັນລັບ ແລະ ຖືກປິດຜະນຶກໄວ້, ເປັນສະຖານທີ່ລວມ
ປະກາສິດອັນບໍ່ອາດປ່ຽນແປງໄດ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ບັນຈຸຖ້ອຍວັດຈະນະທີ່ນີ້ວພຣະທັດອັນ
ຊົງຄວາມສັກສິດລິຂິດໄວ້, ເປັນມ້ວນພຣະທັມທີ່ຫຸ້ມຢູ່ພາຍໃນຜ້າມ່ານແຫ່ງຄວາມເລັນລັບທີ່ບໍ່
ອາດຢັ່ງຮູ້ໄດ້, ແລະ ຂະນະນີ້ຖືກປະທານລົງມາ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພຣະກະ ລຸນາ
ຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງມະຫິທານຸພາບ, ພຣະຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ກ່ອນຍຸກສະໄໝ. ໃນມ້ວນພຣະທັມນີ້
ເຮົາໄດ້ບັນຊາຈຸດໝາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອາໄສຢູ່ບົນໂລກ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນສະຫວັນທັງໝົດ, ແລະ ໄດ້
ບັນທຶກຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງ ນັບແຕ່ສິ່ງທຳອິດຈົນເຖິງສິ່ງສຸດທ້າຍໄວ້.”¹⁵

ໃນຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງ, ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງພັນລະນາວ່າການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ເປັນດັ່ງມ້ວນພຣະທັມທີ່ເລີ້ນລັບ ແລະ ຖືກປິດຜະນຶກໄວ້. ມ້ວນສານເປັນມ້ວນເຈ້ຍທີ່ໃຊ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມສຳຄັນ. ມ້ວນພຣະທັມທີ່ເລີ້ນລັບ ແລະ ຖືກປິດໄວ້ນີ້ເປັນແຫ່ງຮວມປະກາສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໝາຍຄວາມວ່າມ້ວນພຣະທັມນີ້ບັນຈຸສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ - ຊົງບັນຊາ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ອາດປ່ຽນແປງໄດ້. ບົດເຝິກຫັດຕໍ່ໄປນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າບັນລຸເຖິງຄວາມຢັ້ງຮູ້ໃນຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມນີ້. ຈົ່ງເຕີມຄຳລົງໃນຊ່ອງຫວ່າງໂດຍໃຊ້ຖ້ອຍຄຳຈາກພຣະວັດຈະນະ ແລ້ວອ່ານປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນຮ່ວມກັນ.

1. ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຖືກປະທານລົງມາແກ່ເຮົາເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍ _____ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
2. ສິ່ງທີ່ຖືກປະທານລົງມາຄືມ້ວນພຣະທັມທີ່ _____ ແລະ _____ ທີ່ຫຸ້ມຢູ່ພາຍໃນ _____ ແຫ່ງ _____.
3. ມ້ວນພຣະທັມນີ້ເປັນແຫຼ່ງຮວມ _____ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
4. ໃນມ້ວນພຣະທັມນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາຈຸດໝາຍໃຫ້ແກ່ _____ ບົນໂລກ ແລະ ໃນສະຫວັນທັງໝົດ.
5. ການເປີດເຜີຍທັມຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ບັນທຶກ _____ ກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງນັບແຕ່ _____ ຈົນເຖິງ _____ ໄວ້.

ຕອນທີ 16

ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສຶກສາໄປແລ້ວໃນສອງຕອນທີ່ຜ່ານມາ. ການເຜີຍແຜ່ເປັນໜ້າທີ່ສັກສິດຂອງບາຣາອຸລລາທ໌, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຍັດໃຫ້ແກ່ເຮົາ. ນອກຈາກນີ້ເມື່ອເຮົາເຜີຍແຜ່ ເຮົາກຳລັງກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງສັກສິດສອງສິ່ງ. ສິ່ງທຳອິດຄືຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ທີ່ໂດຍແກ່ນແທ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແທ້ຈິງແລ້ວການເຜີຍແຜ່ສາມາດຖືກພັນລະນາໄດ້ວ່າ ເປັນການປະຕິບັດທາງຈິດວິນຍານ ທີ່ສົ່ງຜົນໃຫ້ນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈມະນຸດເປີດອອກຮັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສິ່ງສັກສິດອີກສິ່ງໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຜີຍແຜ່ ຄືການເປີດເຜີຍທັມຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ເຮົາສອນສາສະໜາເພື່ອຈະເຊື່ອມໂຍງຫົວໃຈ ເຂົ້າກັບການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງເປັນຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ພຣະອົງຊົງໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ.

ຂໍໃຫ້ພະຍາຍາມຈົດຈຳໂອກາດຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງການມີຜູ້ຊົງຄວາມສັກສິດຢູ່ດ້ວຍ. ຫາກເຈົ້າເຄີຍເຂົ້າໄປໃນພຣະສະຖູບຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ພຣະບ້ອບ, ເຈົ້າຈະເກັບຄວາມຊົງຈຳອັນອັນແສນວິເສດເລົ່ານັ້ນໄວ້ວ່າ ເຈົ້າຮູ້ສຶກຢ່າງໃດແດ່ໃນການໄດ້ເຂົ້າໄກ້, ແລະ

ນ້ອມກາຍລົງທີ່ທໍລະນີປະຕູອັນຊົງຄວາມສັກສິດຂອງທັງສອງພຣະອົງ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຍັງບໍ່ໄດ້
ຮັບພຣະພອນເຊັ່ນນັ້ນ ກໍ່ໜ້າຈະມີຫຼາຍໆໂອກາດໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າກຳລັງດຳດົງຢູ່ໃນ
ການອະທິຖານ, ໂດຍທີ່ຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຫັນໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າຮູ້ສຶກ
ຄ້າຍກັບວ່າເຈົ້າກຳລັງຢືນຢູ່ໜ້າທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງຢ່າງແທ້ຈິງ. ຄວາມຮູ້ສຶກໃດແດ່ທີ່ຢູ່ພາຍໃນໃຈ
ຂອງເຈົ້າໃນຂະນະເລົ່ານັ້ນ? ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໝາຍໃສ່ທາງໜ້າຂອງຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ໄປນີ້:

- | | | |
|----------------------|-------------------|-------------------|
| ___ ຄວາມຮັກອັນແຮງກ້າ | ___ ຄວາມຖອມຕົນ | ___ ຄວາມປິຕິຍິນດີ |
| ___ ຄວາມເກງຂາມ | ___ ຄວາມອຶດອັດ | ___ ຄວາມບໍ່ສົມຄວນ |
| ___ ຄວາມບໍ່ແຍ່ແສ | ___ ຄວາມປາບປື້ມໃຈ | ___ ຄວາມເຄົາລົບ |
| ___ ຄວາມຍອມຈຳນົມ | ___ ຄວາມກະຕັນຍູ | ___ ຄວາມງຽບສະຫງົບ |

ຕອນທີ 17

ບົດເຝິກຫັດທີ່ຜ່ານມາໄດ້ຊ່ວຍເຕືອນພວກເຮົາ ເຖິງທັດສະນະຄະຕິດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ທີ່ເຮົາ
ປະຕິບັດເມື່ອເຂົ້າໄປໃກ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສັກສິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງທີ່ຢູ່ພາຍໃນໃຈເຮົາ ຂະນະເຮົາ
ຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ຊົງຄວາມສັກສິດ. ໃນເນື້ອຫານີ້ ຄຳຖາມສຳຄັນອັນໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງ
ຖາມວ່າ: ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບລັກສະນະອັນສັກສິດຂອງການເຜີຍແຜ່ ປູກຝັງການກະທຳຂອງເຈົ້າດ້ວຍ
ພະລັງແນວໃດ? ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຕອບຄຳຖາມນີ້, ຂໍແນະນຳໃຫ້ເຈົ້າເຮັດບົດເຝິກຫັດ ເຊິ່ງໄດ້ບັນລະ
ຍາຍມຸມມອງໃນການພິຈາລະນາ ການລົງມືປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ໄວ້ສາມແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ
ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຈົ້າຄິດເຖິງຜົນລັບຂອງແຕ່ລະມຸມມອງ. ຈົ່ງຢ່າກັງວົນ ຖ້າຫາກວ່າບົດເຝິກຫັດເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ແມ່ນ
ສະຖານະການຈິງ; ແມ່ນວ່າຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ບົດເຝິກຫັດນີ້ຈະໃຫ້ຄວາມຢັ້ງຮູ້ທີ່ຈຳເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ
ແກ່ເຈົ້າ.

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຸ່ມແຜນກາງຂອງຜູ້ສະໜັບສະໜູນສາສະໜາຢ່າງທ້າວຫັນ ໃນລະແວກບ້ານຫຼືໝູ່
ບ້ານ, ເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງທີມທີ່ພະຍາຍາມເຜີຍແຜ່ຮ່ວມກັນ. ເຈົ້າແລະສະມາຊິກ
ຄົນອື່ນໆຢັ້ງຢາມຮ່ວມກັນ ແລະ ປຶກສາກັບແຕ່ລະບຸກຄົນແລະຄອບຄົວ - ເຊິ່ງບາງຄົນກໍ່ໄດ້ມີ
ສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ແລ້ວໃນທາງໃດທາງໜຶ່ງ ກັບກິດຈະກຳສ້າງຊຸມຊົນ - ສັດຈະທັມພື້ນຖານທີ່
ບັນຈຸຢູ່ໃນການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາຫຼ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ
ໃນຖານະພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຍຸກນີ້. ໃຫ້ພວກເຮົາຈົນຕະນາການທີມ
ຂອງເຈົ້າ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອເປັນໄລຍະເວລາດົນ ແກ່ຜູ້ຄົນປະມານສາມສິບຄົນໃນການຍຶດ
ໝັ້ນອຸດົມການ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຣາຍ. ພວກເຮົາສາມາດສັນນິຖານວ່າສະມາຊິກ
ແຕ່ລະຄົນໃນທີມ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການສອນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຢ່າງທີ່ສຸດ ແລະ ດ້ວຍ

ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ເທົ່ານັ້ນ. ນອກຈາກນີ້ ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນຖ້າການຮັບຮູ້ຂອງທຶມ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງປະຕິບັດໃນທຸກກໍລະນີນັ້ນບໍ່ໝັ້ນຄົງ?

ທຳອິດເຮົາລອງມາເວົ້າກັນວ່າ ເຈົ້າເບິ່ງຕົນເອງວ່າເປັນພະນັກງານຂາຍຫຼາຍກວ່າຫຼືໜ້ອຍກວ່າ. ເຈົ້າບອກຕົນເອງວ່າ “ການເຜີຍແຜ່ກໍຄືກັນກັບການຂາຍ”. “ສາສະໜາມີແນວຄິດທີ່ດີທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາເປັນຄູທີ່ດີໄດ້ ຫາກເຮົາສາມາດບັນຈຸສາສະໜາໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຂາຍ ແນວຄິດທີ່ດີເລີດເລົ່ານີ້ແກ່ຜູ້ຄົນ.” ດ້ວຍວິທີນີ້ວິນຍານສິບດວງໄດ້ເຂົ້າມາສູ່ສາສະໜາ.

ຕອນນີ້ລອງນຶກວ່າໃນເວລາຕໍ່ມາ, ເຈົ້າ ແລະ ສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໃນທຶມເຫັນວ່າ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງ ປະຕິບັດຢູ່ນັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນການລະດົມຄົນເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກິດຈະກຳທາງສັງຄົມທີ່ກ້າວໜ້າ. “ດ້ວຍສະຖານະການໂລກທີ່ໂຫດຮ້າຍ,” ເຈົ້າບອກຕົວເອງວ່າ “ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຄືການຮັບຄົນໃໝ່ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ໂດຍໄວທີ່ສຸດ - ຜູ້ຄົນທີ່ຈະພົບວ່າຄຳສອນເລົ່ານີ້ສາມາດແກ້ ບັນຫາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດຊາດໄດ້ ແລະ ຈະເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງຄວາມສາມັກຄີ, ເພື່ອກຳ ຈັດອັກຄະຕິ, ແລະ ເພື່ອຄວາມຍຸຕິທັມ.” ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງເລີ່ມເຊີນຊວນຜູ້ອື່ນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ ໃຫ້ ເຂົ້າຮ່ວມກັບເຈົ້າໃນການສົ່ງເສີມອຸດົມຄະຕິທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ ສັນຕິພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມ ເທົ່າທຽມກັນທາງເພດ, ແລະ ການກຳຈັດອັກຄະຕິ. ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມເລົ່ານີ້ຄົນສິບຄົນໄດ້ ເຂົ້າສູ່ສາສະໜາ.

ຕໍ່ມາໃນບາງຄັ້ງ ແນ່ນອນວ່າເຈົ້າຍັງຄົງກັງວົນກ່ຽວກັບສະພາບຂອງໂລກ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການເພີ່ມຈຳນວນຄົນທີ່ສາມາດນຳຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໄປປະຍຸກໃຊ້ເພື່ອ ປ່ຽນແປງໂລກ. ແຕ່ວ່າທຶມຂອງເຈົ້າໄດ້ພັດທະນາຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງຢຶ່ງຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບ ລັກສະນະອັນສັກສິດຂອງການເຜີຍແຜ່. ມາຕອນນີ້ທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າອະທິບາຍ ຄວາມເປັນຈິງຂອງ ສາສະໜາໃຫ້ໃຜກໍຕາມ ເຈົ້າຈະຕະໜັກດີວ່າ ເຈົ້າກຳລັງເວົ້າເຖິງຫົວໃຈຂອງມະນຸດເຊິ່ງເປັນ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ເຈົ້າກຳລັງປະຕິບັດຢູ່, ເຈົ້າຄົງເຕືອນຕົນເອງວ່າ ມັນຄືການໃຊ້ລູກ ກະແຈແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ ໃນການເປີດປະຕູສູ່ນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈນີ້ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງ ຫົວໃຈເຂົ້າກັບການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂເລົ່ານີ້ ມີຄົນ ອີກສິບຄົນທີ່ປະກາດສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ.

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອນໆສາມສິບຄົນນີ້ ຍອມຮັບໃນຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ຕອນນີ້ທຶມ ຂອງເຈົ້າກໍເລີ່ມດຳເນີນການຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບການ ເຜີຍແຜ່, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພວກເຂົາຫຼາຍໆຄົນເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການສະຖາບັນ ແລະ ກາຍມາເປັນຕົວຫຼັກຂອງການພະຍາຍາມສ້າງຊຸມຊົນ ໃນໝູ່ບ້ານຫຼືລະແວກບ້ານຂອງ ເຈົ້າ. ເຈົ້າຄິດວ່າຄວາມເຂັ້ມຂົ້ນໃນການເຮັດກິດຈະກຳບາຣາຍ ຂອງທັງສາມກຸ່ມຈະແຕກຕ່າງ

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານຂອງການເຜີຍແຜ່ - 25

ມຸ່ງໝັ້ນທີ່ພວກເຂົາສະແດງອອກມາ ເພື່ອສະແຫວງຫາການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງຈິດວິນຍານ
ແລະ ທາງສະຕິປັນຍາ ແລະ ເພື່ອປະກອບສ່ວນຕໍ່ການປ່ຽນແປງຂອງສັງຄົມ?

ຕອນທີ 18

ເມື່ອປະຕູສູ່ນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດເປີດອອກ ແລະ ຫົວໃຈນັ້ນເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບການ
ເປີດເຜີຍທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ແລ້ວຂະບວນການປ່ຽນແປງຢ່າງລ້ຳເລິກກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ. ການ
ປ່ຽນແປງນີ້ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທັນທີ ຫາກແຕ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ຂະນະທີ່ພວກເຮົາມຸ່ງໝັ້ນສຶກສາ
ແລະ ຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປະເມີນຄວາມສຳຄັນຂອງການ
ຍອມຮັບໃນ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ທີ່ມີຕໍ່ຂະບວນການປ່ຽນແປງນີ້ ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ.
ການຍອມຮັບດວງອາທິດແຫ່ງສັດຈະທັມ ແລະ ຍອມໃຫ້ລັດສະໝີຂອງດວງອາທິດນັ້ນເຂົ້າມາສ່ອງແສງ
ສະຫວ່າງໃຫ້ແກ່ຫົວໃຈ ເປັນກ້າວດຽວທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ຄົນໆໜຶ່ງຈະສາມາດກ້າວໄປໃນຊີວິດຂອງເຂົາ.
ດ້ວຍການທົບທວນເຖິງການປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການຍອມຮັບໃນ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ພວກ
ເຮົາສາມາດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ດີຢູ່ຂຶ້ນ ວ່າພວກເຮົາຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນໃນການກ້າວສູ່ກ້າວທຳອິດອັນສຳຄັນ
ນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ. ເຈົ້າສາມາດຂຽນຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຫຼືສອງປະໂຫຍກໄດ້ບໍ່ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງບາງຢ່າງທີ່
ເກີດຂຶ້ນກັບແຕ່ລະສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນນຳຄຳສອນ
ຂອງພຣະອົງໄປປະຕິບັດ?

1. ຫົວໃຈຂອງເຮົາ: _____

2. ສະຕິປັນຍາຂອງເຮົາ: _____

3. ຄວາມຄິດຂອງເຮົາ: _____

4. ບຸກຄະລິກລັກສະນະຂອງເຮົາ: _____

5. ຄວາມສຳພັນຂອງເຮົາກັບເພື່ອນມະນຸດ: _____

6. ເປົ້າໝາຍໃນຊີວິດຂອງເຮົາ: _____

7. ທັດສະນະຂອງເຮົາກ່ຽວກັບໂລກ _____

ຕອນທີ 19

ໃນເຫຼັ້ມ 5 ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງແນວຄິດເລື່ອງພະລັງແລ້ວໂດຍຫຍໍ້ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ທົບທວນເຖິງການຂັບເຄື່ອນການເສີມສ້າງພະລັງທາງຈິດວິນຍານ. ຫົວຂໍ້ນີ້ເໝາະແກ່ການໄດ້ຮັບການທົບທວນເພີ່ມເຕີມ ໃນເນື້ອຫາການສົນທະນາຂອງຕອນນີ້. ໃນໂລກວັດຖຸ, ການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໄດ້ໂດຍການໃຊ້ພະລັງ. ສຳລັບເຮົາໃນການເຄື່ອນທີ່ຈາກຈຸດໜຶ່ງໄປສູ່ອີກຈຸດໜຶ່ງ, ສຳລັບພຶດໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕ, ສຳລັບຕະກູງໃນການປ່ຽນຄວາມມືດໃຫ້ເປັນແສງສະຫວ່າງ, ສຳລັບແມ່ນ້ຳທີ່ຈະໄຫຼໄປ, ແລະສຳລັບກະແສນ້ຳໃນການຂຶ້ນຫຼືລົງ ພະລັງເປັນສິ່ງຈຳເປັນ - ພະລັງດັ່ງກ່າວເປັນພະລັງທີ່ມາຈາກກ້າມເນື້ອໃນຮ່າງກາຍມະນຸດ, ພະລັງທີ່ເກີດຈາກດວງອາທິດ, ຈາກກະແສໄຟຟ້າ, ຫຼືຈາກແຮງໂນ້ມທ່ວງ. ຈາກນັ້ນ ສິ່ງສຳຄັນຕ້ອງຖາມວ່າ ພະລັງໃດແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ ຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນຕອນຜ່ານມາ? ຄຳຖາມນີ້ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ ກ່ຽວກັບລັກສະນະທາງທັມຂອງການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຈົນເຮົາຈະອຸທິດສ່ວນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງການສຶກສາຂອງພາກນີ້

ໃນການຊອກຫາຄໍາຕອບສໍາລັບຄໍາຖາມນີ້. ເພື່ອເປັນການເລີ່ມຕົ້ນ, ຂໍໃຫ້ເລືອກເບິ່ງວ່າພະລັງຂ້າງລຸ່ມນີ້
ພະລັງໃດທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ ທາງຈິດວິນຍານໃນຕົວບຸກຄົນ ແລະ ໃນສັງຄົມ:

- _____ ພະລັງຂອງການອະທິຖານ
- _____ ພະລັງຂອງການກະທຳທີ່ບໍລິສຸດແລະດີງາມ
- _____ ພະລັງຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- _____ ພະລັງຂອງຄວາມຍຸຕິທັມ
- _____ ພະລັງຂອງດາບ
- _____ ພະລັງຂອງຄວາມສາມັກຄີ
- _____ ພະລັງຂອງສັດຈະທັມ
- _____ ພະລັງຂອງການເປັນຕົວຢ່າງ
- _____ ພະລັງຂອງຖ້ອຍຄໍາທີ່ມີເມດຕາ
- _____ ພະລັງຂອງການໂຕ້ແຍ້ງທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື
- _____ ພະລັງຂອງເງິນ
- _____ ພະລັງຂອງອຸປະນິໄດທີ່ຖືກຕ້ອງ
- _____ ພະລັງຂອງພຣະປະທິນຍາ
- _____ ພະລັງຂອງຄວາມໂດດເດັ່ນທາງການເມືອງ
- _____ ພະລັງຂອງການປະທ້ວງ
- _____ ພະລັງຂອງຄວາມຮັກ
- _____ ພະລັງຂອງການຊັກຊວນ
- _____ ພະລັງຂອງຄວາມສັດທາ
- _____ ພະລັງຂອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ເສຍສະຫຼະ
- _____ ພະລັງຂອງປືນ
- _____ ພະລັງຂອງຄວາມຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ
- _____ ພະລັງຂອງເຫດຜົນ
- _____ ພະລັງຂອງການຂົ່ມຂູ່
- _____ ພະລັງຂອງການຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຢ່າງຖອມຕົນ

ຕອນທີ 20

ໃນບັນດາພະລັງທັງໝົດທີ່ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງທາງຈິດວິນຍານນັ້ນມີຢູ່ພະລັງໜຶ່ງ
ທີ່ໂດດເດັ່ນ, ເປັນພະລັງທີ່ເປັນພື້ນຖານ ເຊິ່ງພັກດັນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງພະລັງອື່ນໆ. ພະລັງນັ້ນແມ່ນ
ພະລັງໃດ?

ຕະຫລອດເວລາຫຼາຍສັດຕະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ໄດ້ເຄີຍມີຄວາມເຊື່ອກ່ຽວກັບການດຳລົງຢູ່ຂອງສານ
ຊະນິດໜຶ່ງເຊິ່ງເອີ້ນກັນວ່າ “ນ້ຳອຳມະລິດ” ເຊື່ອກັນວ່າຫາກນຳສານຊະນິດນີ້ໄປປົນກັບທອງແດງ, ຫຼື
ທາດຊະນິດອື່ນແລ້ວຈະທຳໃຫ້ທາດນັ້ນກາຍເປັນຄຳ. ຂະບວນການເຊິ່ງຫຼາຍຄົນພະຍາຍາມສະແຫວງ
ຫາ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍມີໃຜຄົ້ນພົບ, ສິ່ງນີ້ຖືກຮຽກຂານກັນວ່າ “ການປ່ຽນຮູບຂອງທາດ”. ໃນພຣະທັມມະຈາລິກ
ຕອນໜຶ່ງ, ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງໃຊ້ມະໂນພາບນີ້ ໃນການເປີດເຜີຍສັດຈະທັມຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ເລິກເຊິ່ງຢ່າງ
ຍິ່ງ ດັ່ງນີ້:

“ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງສິ້ນສູນໄປໃນທຸກດິນແດນ; ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ປາດສະຈາກເຊິ່ງ
ທົບພະໂອສົດຂອງພຣະອົງ ຈະສາມາດຟື້ນຄືນຊີວິດໃຫ້ແກ່ຄວາມເຊື່ອນີ້ໄດ້. ຄວາມເພພັງແຫ່ງ
ຄວາມໄຮ້ສິນລະທັມ ກຳລັງກັດກິນເລິກເຂົ້າໄປເຖິງຫົວໃຈຂອງສັງຄົມມະນຸດ; ຈະມີສິ່ງອື່ນໃດ
ອີກຫຼື ນອກຈາກນ້ຳອຳມະລິດແຫ່ງການເປີດເຜີຍທັມອັນຊົງອຳນາດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະ
ສາມາດຊຳລະລ້າງ ແລະ ຟື້ນຊີວິດໃຫ້ໄດ້? ໂອ ຮາຄິມ, ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງຄວາມ
ສາມາດຂອງມະນຸດແມ່ນບໍ່ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ອົງປະກອບຂອງອະນຸພາບທີ່ນ້ອຍໆ ແລະ ແບ່ງແຍກ
ບໍ່ໄດ້ ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມເກີດການປ່ຽນແປງຂຶ້ນຢ່າງສົມບູນ ຈົນປ່ຽນຮູບຂອງທາດນັ້ນ ໃຫ້
ກາຍເປັນຄຳທີ່ບໍລິສຸດໄດ້? ແມ່ນວ່າສິ່ງນີ້ຈະປາກົດຄວາມໜ້າສົງໃສ ແລະ ຄວາມຍາກ ລຳບາກ
, ພາລະກິດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນຄື ການປ່ຽນພະລັງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ໃຫ້ກາຍເປັນພະລັງແຫ່ງ
ສະຫວັນ ເຊິ່ງເປັນພາລະກິດທີ່ພວກເຮົາພຣະອົງ ໄດ້ຮັບອຳນາດມາເພື່ອຈະທຳໃຫ້ສຳເລັດ.
ພະລັງທີ່ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງເຊັ່ນນີ້ໄດ້ ຢູ່ເໜືອອານຸພາບຂອງນ້ຳອຳມະລິດແຫ່ງ
ການເປີດເຜີຍທັມນີ້. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະສາມາດກ່າວອ້າງ
ຄວາມໂດດເດັ່ນຂອງການໄດ້ຮັບການປະສິດປະສາດ ດ້ວຍອະນຸພາບທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການ
ປ່ຽນແປງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄພສານດັ່ງກ່າວ.”¹⁶

ຂະນະນີ້ເຈົ້າໄດ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມນີ້ຈົບແລ້ວ, ພະລັງໃດທີ່ເຈົ້າເວົ້າວ່າມີຄວາມໂດດເດັ່ນ, ເປັນພະລັງ
ທີ່ເປັນພື້ນຖານ ເຊິ່ງພັກດັນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງພະລັງອື່ນໆ? _____
ແຮງພັກດັນນີ້ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່? _____

ຕອນທີ 21

ໃນທັມມະລິຂິດຕອນທີແລ້ວເຮົາໄດ້ຮູ້ວ່າ ການປ່ຽນຮູບຂອງທາດໄປເປັນຄຳ ຈະຍາກພຽງໃດ
ການປ່ຽນພະລັງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ໃຫ້ເປັນພະລັງແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນ ກັບເປັນສິ່ງໜ້າຢ້ານກົວຍິ່ງກວ່າ
ຢ່າງແນ່ນອນ. ສະນັ້ນ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນ

ແປງອັນເລິກເຊິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້. ແຕ່ເຮົາຄວນຈະຖາມວ່າແມ່ນຫຍັງຄື “ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”, ທີ່ຈະສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນສຳເລັດອັນໃຫຍ່ຫຼວງເຊັ່ນນັ້ນໄດ້? ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຕັດວ່າ:

“ນອກຈາກນີ້ ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ວ່າ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ - ຈົ່ງຍົກຍ້ອງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ - ຢູ່ເໜືອກວ່າ ແລະ ສູງສົ່ງກວ່າສິ່ງທີ່ປະສາດສຳພັດຈະຮັບຮູ້ໄດ້, ເພາະພຣະວັດຈະນະບໍລິສຸດພົ້ນຈາກຄຸນສົມບັດ ຫຼື ສະສານໃດໆ. ຂໍຄວາມສູງສົ່ງຈົ່ງມີແຕ່ຄວາມຮຸ່ງ ເຮືອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະວັດຈະນະຢູ່ເໜືອຂີດຈຳກັດຂອງທາດອັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ ແລະ ເໜືອສະສານໃດໆ ທີ່ຍອມຮັບກັນວ່າສຳຄັນທັງໝົດ. ພຣະວັດຈະນະເບິ່ງອອກມາໂດຍບັດສະຈາກພະຍາງ ຫຼື ສູງໃດໆ ແລະ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ແພ່ຊຶມຊາບສັບພະສິ່ງທັງປວງ. ພຣະວັດຈະນະບໍ່ເຄີຍຖືກຍັບຍັ້ງໄປຈາກໂລກແຫ່ງການດຳລົງຢູ່. ເປັນພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ແພ່ຊຶມທຸກສັບພະສິ່ງ ເຊິ່ງຄວາມກະລຸນາທັງປວງກຳເນີດມາຈາກພຣະກະລຸນານີ້. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອທຸກສັບພະສິ່ງທີ່ເປັນມາ ແລະ ຈະເປັນໄປ.”¹⁷

1. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ _____ ແລະ _____ ກວ່າສິ່ງທີ່ປະສາດສຳພັດຈະຮັບຮູ້ໄດ້.
2. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ _____ ພົ້ນຈາກຄຸນສົມບັດ ຫຼື _____ ໃດໆ.
3. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ _____ ຂີດຈຳກັດຂອງ _____ ອັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ.
4. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ _____ ເໜືອສະສານທີ່ _____ ທັງໝົດ.
5. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເບິ່ງອອກມາໂດຍບັດສະຈາກ _____ ຫຼື _____.
6. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄື _____ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
7. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶມຊາບ _____.
8. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ເຄີຍ _____ ຈາກ _____.
9. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນ _____ ຂອງພຣະອົງທີ່ຊຶມຊາບທຸກສັບພະສິ່ງເຊິ່ງ.
10. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ _____ ຢູ່ເໜືອສັບພະສິ່ງ _____ ແລະ _____.

ຕອນທີ 22

ອີກມະໂນພາບໜຶ່ງທີ່ໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຫັນພຽງແວບໜຶ່ງ ເຖິງພະລັງຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືການຜູກຕົວອັກສອນ “ຈິ່ງ” ແລະ “ເປັນ” ເຂົ້າດ້ວຍກັນ. ໃນພຣະທັມມະລິຂິດເຮົາໄດ້ຊາບວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຊື່ອມອັກສອນ “ຈິ່ງ” ແລະ “ເປັນ” ເຂົ້າດ້ວຍກັນແລະຊົງປະກາດບັນຊາວ່າ “ຈິ່ງເປັນ”. ດ້ວຍປະການເຊັ່ນນີ້ ສັບພະສິ່ງແຫ່ງການສ້າງສັນທັງໝົດຈິ່ງປະກົດຂຶ້ນ. ໃນບົດອະທິຖານທີ່ເປີດເຜີຍໂດຍ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ພຣະອົງຊົງອ້າງອີງເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ສ້າງຂອງເຮົາວ່າ

“ພຣະຜູ້ຊົງຮຽກຊື່ ແລະ ອານາຈັກທັງໝົດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍອາໄສການເຄື່ອນໄຫວຂອງມື້ວພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄຸນລັກສະນະທັງປວງ ແລະ ອານາຈັກຂອງຄຸນລັກສະນະເລົ່ານັ້ນຖືກສ້າງສັນຂຶ້ນ, ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວພຽງຄັ້ງດຽວ ດ້ວຍພຣະຫັດດຽວກັນນີ້ ຊົງເຊື່ອມໂຍງອັກສອນ ຈິ່ງ ແລະ ເປັນ (ຈິ່ງເປັນ) ເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ເຊິ່ງເປັນການສະແດງປະກົດຂອງສິ່ງທີ່ຄວາມຄິດອ່ານສູງສົ່ງທີ່ສຸດ ຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກສັນ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ທີ່ປະຕິຍົມດີກັບການເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງກໍ່ບໍ່ອາດເອື້ອມເຖິງ, ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ອັດສະລິຍະພາບອັນເລິກເຊິ່ງທີ່ສຸດຂອງບັນດາຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ ທີ່ອຸທິດຕົນຈົນໝົດສິ້ນຕໍ່ພຣະອົງກໍ່ໄຮ້ເຊິ່ງອຳນາດທີ່ຈະຢັ່ງເຖິງ.”¹⁸

ໃນທັມມະຈາລຶກອີກອັນ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ປະກາດວ່າ:

“ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈຳເປັນຕ້ອງມີແຫຼ່ງທີ່ມາ ແລະ ອາຄານທຸກໜຶ່ງມີຜູ້ສ້າງຂຶ້ນມາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນໂລກທີ່ບັງ ເອີນເກີດຂຶ້ນ - ໂລກທີ່ປະດັບປະດາດ້ວຍຄວາມງົດງາມຂອງຄວາມເກົ່າແກ່ບູຮານ, ແຕ່ຍັງຄົງໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ ແລະ ສ້າງໃໝ່ທຸກເວລາ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຄວາມຮອບຮູ້ ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງສິ່ງກໍ່ສ້າງອັນສູງສົ່ງນີ້ ຊົງໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງສູງສົ່ງຢ່າງຫາທິປຽບບໍ່ໄດ້.”¹⁹

ຕອນທີ 23

ຕອນນີ້ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ແລ້ວວ່າ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນພຣະບັນຊາທີ່ແຜ່ຊື່ມທຸກສັບພະສິ່ງ ແລະ ເປັນພຣະກະລຸນາຂອງພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍພະຍາງຫຼືສູງໃດໆ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ກໍ່ມີຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາສາມາດອ່ານ ແລະ ໄດ້ຍິນເຊິ່ງເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ມີພະລັງແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ, ຄືຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວອອກມາໂດຍພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ. ຖ້ອຍຄຳເລົ່ານີ້ມີພະລັງສ້າງສັນ ແລະ ປຸງແປງ, ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ເອງ, ຖ້ອຍຄຳເລົ່ານີ້ຈຶ່ງ ຖືກກ່າວເຖິງວ່າເປັນ “ພຣະວັດຈະນະອັນສ້າງສັນ”. ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ບອກພວກເຮົາວ່າ:

“ທຸກວັດຈະນະ ທີ່ເບິ່ງອອກຈາກພຣະໂອດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນໄດ້ຮັບການປະສາດດ້ວຍອະນຸພາບ ທີ່ສາມາດໃຫ້ຊີວິດໃໝ່ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ, ຫາກເຈົ້າຈະເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈສັດຈະທັມນີ້.”²⁰

“ໂອ ສະຫາຍຂອງເຮົາ! ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນກະສັດແຫ່ງຖ້ອຍຄຳ ແລະ ອິດທິພົນອັນແຜ່ຊື່ຂອງພຣະວັດຈະນະນີ້ບໍ່ອາດປະເມີນໄດ້. ພຣະວັດຈະນະເຄີຍຄອບຄອງອານາຈັກແຫ່ງການດຳລົງຢູ່ ແລະ ຈະຄອບຄອງຕໍ່ໄປ. ພຣະຜູ້ຊົງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຊົງຕັດວ່າ: ພຣະວັດຈະນະຄືລູກກະແຈສຳຄັນທີ່ໃຊ້ໄຂທົ່ວທັງໂລກ, ດ້ວຍເຫດທີ່ອານຸພາບຂອງລູກກະແຈນີ້ປະຕູແຫ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ, ເຊິ່ງໂດຍແທ້ແລ້ວຄືປະຕູແຫ່ງສະຫວັນຈະຖືກໄຂເປີດອອກ.”²¹

“ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງຈູດຫົວໃຈຂອງໂລກໃຫ້ລຸກໄໝ້; ເປັນເລື່ອງໜ້າເສຍດາຍຢ່າງຍິ່ງ ຫາກເຈົ້າບໍ່ຈູດໄຟດ້ວຍແປວໄຟໃນຫົວໃຈຂອງທັງໂລກ!”²²

ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນຄຳຖາມທີ່ກ່ຽວກັບພຣະວັດຈະນະໃນນີ້ ແລະ ພຣະວັດຈະນະໃນຫຼາຍຕອນທີ່ຜ່ານມາດ້ວຍ. ແມ່ນວ່າບາງຄຳຖາມຈະຕ້ອງການໃຫ້ເຈົ້າຕອບພຽງ “ແມ່ນ” ຫຼື “ບໍ່ແມ່ນ” ເທົ່ານັ້ນ, ການເຮັດບົດເຝິກຫັດນີ້ຈົນຄົບ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າຊັດເຈນຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບພະລັງອຳນາດຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

1. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກອບດ້ວຍພະຍາງແລະສຽງແມ່ນບໍ່? _____
2. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະກອບດ້ວຍສະສານ ອັນເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຊະນິດໃດຊະນິດໜຶ່ງ ແມ່ນບໍ່? _____
3. ປະສາດສຳພັດຂອງເຮົາສາມາດຮັບຮູ້ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແມ່ນບໍ່? ____

4. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ?
ກ. ບໍ່ແມ່ນສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກ _____
ຂ. ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ _____

5. ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຜ່ຊື່ມສັບສິ່ງທັງປວງ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? _____

6. ທຸກສິ່ງໃນຈັກກະວານຈະຖືກກຳເນີດຂຶ້ນມາແມ່ນບໍ່ ຖ້າຫາກສິ່ງເລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີຂຶ້ນມາ ໂດຍພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? _____

7. ພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຜ່ຊື່ມທຸກສັບພະສິ່ງ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? _____

8. ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນຖ້າຫາກພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຖືກກັກໄປຈາກໂລກແຫ່ງການດຳລົງຢູ່? _____

9. ເນື່ອງຈາກເຮົາບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍປະສາດສຳຜັດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມສາມາດທາງກາຍຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະຕະຫຼັກເຖິງພຣະວັດຈະນະນັ້ນໄດ້ແນວໃດ? _____

10. ໃຜເປັນ “ພຣະໂອດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຊ້ກ່າວເຖິງ? _____

11. ທຸກວັດຈະນະທີ່ເບິ່ງອອກມາ ໂດຍພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້ຮັບການປະສິດປະສາດດ້ວຍຫຍັງ? _____

12. ລັກສະນະໃດແດ່ທີ່ເປັນລັກສະນະຂອງ “ຊີວິດໃໝ່” ທີ່ມະນຸດທຸກຄົນໄດ້ຮັບຈາກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? _____

13. ອິດທິພົນຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ? _____
14. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນລູກກະແຈສຳຄັນທີ່ໃຊ້ໄຂ້ທັງໂລກ? _____
15. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມີຜົນປະຕິບັດກັບຫົວໃຈມະນຸດແນວໃດ? _____
16. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງໂລກລຸກໄໝ້? _____
17. ພວກເຮົາຕ້ອງຈູດໄຟດ້ວຍແປວໄຟໃດ? _____

ຕອນນີ້ຈົ່ງທ່ອງຈຳພຣະວັດຈະນະຕໍ່ໄປນີ້:

“ນີ້ຄືວັນສຳລັບການເວົ້າ. ເປັນໜ້າທີ່ຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງບາຮາທີ່ຈະພະຍາຍາມ, ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມບາກບັນຢ່າງທີ່ສຸດ, ເພື່ອນຳທາງປະຊາຊົນຂອງໂລກໄປສູ່ຂອບພຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ທຸກຮ່າງກາຍສົ່ງສຽງດັງເພື່ອຮຽກຫາຈິດວິນຍານ. ຈິດວິນຍານຈາກສະຫວັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການທຳໃຫ້ມີຊີວິດຂຶ້ນ, ດ້ວຍລົມຫາຍໃຈແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮ່າງທີ່ໄຮ້ຊີວິດ ຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ພື້ນຂຶ້ນດ້ວຍຈິດວິນຍານໃໝ່.”²³

ຕອນທີ 24

ຂໍໃຫ້ເຮົາລອງສຳຫຼວດເບິ່ງຄວາມກ່ຽວໂຍງກັນລະຫວ່າງ ແນວຄວາມຄິດບາງຢ່າງທີ່ເຮົາໄດ້ປຶກສາກັນໄປແລ້ວໃນຫຼາຍຕອນຜ່ານມາ. ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາເປີດນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ດ້ວຍກະແຈແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ. ເມື່ອປະຕູສູ່ນະຄອນເລົ່ານີ້ເປີດອອກ ແລະ ຫົວໃຈໄດ້ເຊື່ອມໂຍງກັບການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ການປ່ຽນແປງອັນໜ້າອັດສະຈັນໃຈກໍເລີ່ມເກີດຂຶ້ນ. ໃນບັນດາພະລັງທັງຫຼາຍທີ່ຂັບເຄື່ອນການປ່ຽນແປງນີ້, ພະລັງຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຖືກສົ່ງຜ່ານມາທາງພຣະວັດຈະນະ ຂອງພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດ. ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວໝາຍຄວາມວ່າ ໜ້າຈະເປັນການດີທີ່ສຸດທີ່ເຮົາຈະບໍ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາເອງ ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ແລະ ພຽງແຕ່ທ່ອງອອກສຽງ ບັນດາຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆຈາກພຣະທັມມະລິຂິດຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງແທນເທົ່ານັ້ນແມ່ນຫຼືບໍ່?

ໃນການຕອບຄໍາຖາມຂ້າງເທິງນີ້ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເຕືອນຕົນເອງເຖິງພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໃນສາສະໜາບາງຄົນ ທີ່ພົກພາພຣະຄຳພີສັກສິດໄປກັບຕົນເອງໃນທຸກແຫ່ງທຶນ, ເພື່ອເຂົາຈະສາມາດໃຊ້ຄຳພີນັ້ນສັ່ງສອນຄົນອື່ນໄດ້. ແນ່ນອນວ່າ ນີ້ບໍ່ແມ່ນແນວທາງທີ່ເຮົາຕ້ອງການໃຊ້. ໃນປຶ້ມເຫຼັ້ມ 2 ເຈົ້າໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ພະຍາຍາມຫາສົມມະດຸນ ລະຫວ່າງການຍົກຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະທັມມະລິຂິດໂດຍກົງ ແລະ ການໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້າເອງເພື່ອອະທິບາຍຄຳສອນ ແລະ ລະບຽບຫຼັກການຂອງຄວາມສັດທາ. ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາເຈົ້າໄດ້ເພີ່ມພູນສັກກະຍະພາບນີ້ ຜ່ານການປະຕິບັດການຮັບໃຊ້ ທີ່ເຈົ້າເຮັດໃນລະແວກບ້ານຫຼືໝູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ອ່ານຄຳເຕືອນໃຈຕໍ່ໄປນີ້ຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ທົວທວນອີກຄັ້ງວ່າ ໃນການເຜີຍແຜ່ຂອງເຮົາໆຄວນຮຽນຮູ້ທີ່ຈະດຶງພະລັງ ຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາໃຊ້ໄດ້ແນວໃດ:

“ຈິດວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດຄວນໃຄ່ຄວນ ແລະ ທຳສະມາທິໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບວິທີການເຜີຍແຜ່. ພວກເຂົາຄວນຈົດຈຳວະລີ ແລະ ຕອນຕ່າງໆຈາກຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຳພີໜ້າພິດສະວົງແຫ່ງສະຫວັນທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບຫຼາຍໆກໍລະນີ, ເພື່ອວ່າໃນລະຫວ່າງການເວົ້າຂອງເຂົາ ເຂົາຈະສາມາດທ່ອງອອກສຽງພຣະວັດຈະນະສັກສິດ, ໃນເວລາໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ ດ້ວຍເຫດທີ່ວັດຈະນະສັກສິດເລົ່ານີ້ ເປັນນ້ຳອຳມະລິດທີ່ສະຖັດທີ່ສຸດ, ເປັນເຄື່ອງລາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສັກສິດທີ່ສຸດ. ອິດທິພົນຂອງພຣະວັດຈະນະສັກສິດນີ້ແຮງກ້າຫຼາຍຈົນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຟັງບໍ່ອາດຫາເຫດຜົນໃດທີ່ຈະລັງເລໃຈ.”²⁴

1. ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງບອກໃຫ້ເຮົາ _____ ແລະ _____ ໃນຫົວໃຈຂອງເຮົາກ່ຽວກັບ _____.
2. ເຮົາຄວນ _____ ວະລີ ແລະ _____ ຈາກ _____ ໃນພຣະຄຳພີສັກສິດທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບຫຼາຍໆເລື່ອງ.
3. ເຮົາຄວນຈົດຈຳຕອນຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີສັກສິດ ເພື່ອວ່າໃນ _____ ຂອງເຮົາ ເຮົາຈະສາມາດ _____ ພຣະວັດຈະນະສັກສິດ, ໃນເວລາໃດກໍຕາມທີ່ _____.
4. ເຮົາຄວນທ່ອງພຣະວັດຈະນະສັກສິດໃນລະຫວ່າງການເວົ້າຂອງເຮົາ ດ້ວຍເຫດທີ່ _____ ເລົ່ານີ້ເປັນ _____ ທີ່ສະຖັດທີ່ສຸດ.
5. _____ ຂອງວັດຈະນະສັກສິດນີ້ _____ ຫຼາຍຈົນເຮັດໃຫ້ _____ ບໍ່ອາດຫາເຫດຜົນໃດທີ່ຈະ _____.

ຕອນທີ 25

ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງບອກໃຫ້ເຮົາຈົດຈຳວະລີ ແລະ ຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆ ຈາກພຣະຄຳພິສັກສິດ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດໃຊ້ວະລີແລະຂໍ້ຄວາມເລົ່ານີ້ ໃນການເວົ້າຂອງເຮົາເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ໂອກາດອຳນວຍ. ເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ໃຫ້ອ້າງອີງເຖິງພຣະທັມມະລິຂົດຂອງພຣະອົງເປັນອັນດັບທຳອິດ ແລະ ກ່ອນສິ່ງອື່ນ, ເພາະພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບປັດຈຸບັນນີ້, ແລະ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງປະກອບດ້ວຍວັດຈະນະອັນສ້າງສັນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະສາສະດາອົງກ່ອນໆຢ່າງເຊັ່ນ ພຣະບັອບ.

ແຕ່ວ່າເຮົາຄວນຈົດຈຳຖ້ອຍຄຳຂອງ ພຣະອັບດູລບາຣາ ດ້ວຍຫຼີບໍ່? ຂໍໃຫ້ທົບທວນກັນໃນກຸ່ມສະມາຊິກຂອງເຈົ້າວ່າ ພະລັງແຫ່ງຄຳເວົ້າຂອງພຣະອົງມີຜົນຕໍ່ຜູ້ຟັງຢ່າງໃດ. ຕົວຢ່າງ ລອງນຶກເຖິງຜົນກະທົບຂອງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງ ທີ່ມີຕໍ່ໃຈຂອງເຈົ້າເອງ, ເມື່ອສຶກສາຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືເຫຼັ້ມທີ່ຜ່ານມາໃນຫຼັກສູດຕາມລຳດັບນີ້. ເຈົ້າອາດຈື່ໄດ້ວ່າ ຄວາມຢັ້ງຮູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກຂໍ້ຄວາມໃນພາກທີສອງຂອງປຶ້ມເຫຼັ້ມ 2, ເຊິ່ງຈາກພຣະທັມມະຈາລຶກຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າພັດທະນາສັກກະຍະພາບທີ່ຈຳເປັນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການສົນທະນາທີ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ສ້າງແຮງບັນດານໃຈ. ແມ່ນວ່າພຣະທັມມະລິຂົດຂອງພຣະອົງ ອາດບໍ່ໄດ້ເປັນບົດກະວີທີ່ເປີດເຜີຍໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ບົດກະວີເລົ່ານີ້ກໍມີສະຖານະເປັນຂອງມັນເອງ. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງໄດ້ຮັບພະລັງມາຈາກທີ່ໃດ? ເຮົາບໍ່ຄວນນຳຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະທັມມະລິຂົດຂອງພຣະອົງ ມາໃສ່ໄວ້ໃນຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ ເໝືອນກັບທີ່ເຮົານຳເອົາພຣະທັມມະລິຂົດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ມາເວົ້າແມ່ນບໍ່?

ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພິຈາລະນາຄຳຖາມດຽວກັນ ມາໃຊ້ຖາມກ່ຽວກັບພຣະທັມມະລິຂົດຂອງທ່ານສາສະນະພິບານ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໃຫ້ລະນຶກເຖິງຂໍ້ຄວາມທີ່ຍົກມາອ້າງອີງໃນປຶ້ມເຫຼັ້ມກ່ອນໆ ທີ່ໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຊັດເຈນຂຶ້ນໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ. ຫຼັງຈາກເຮັດແນວນັ້ນແລ້ວ, ໃຫ້ດຳເນີນການປຶກສາຫາລືກັນຄ້າຍຄືກັນ ກ່ຽວກັບຄຳແນະນຳຂອງ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ.

ຕອນທີ 26

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການຈົດຈຳ ຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆຈາກພຣະທັມມະລິຂົດ ວ່າເປັນຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ພວກເຮົາຍັງຮູ້ອີກວ່າ ໃນການແບ່ງປັນຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ນັ້ນເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາເອງດ້ວຍເຊັ່ນກັນ, ເພາະເຮົາບໍ່ສາມາດພຽງແຕ່ອ້າງອີງແບບງ່າຍດາຍ ຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆທີ່ມາຈາກພຣະທັມມະລິຂົດຂອງຄວາມສັດທາແກ່ປະຊາຊົນ. ພຣະວັດຈະນະເລົ່ານັ້ນຄວນຖືກຮ້ອຍຮຽງເຂົ້າໃນການສົນທະນາ ແລະ

ການປຶກສາຫາລືຂອງເຮົາຢ່າງເປັນທຳມະຊາດ. ຄຳຖາມກໍຄື: ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າ ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາເຂົ້າເຖິງຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ສົນທະນານຳ ແລະ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ກັບ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ແລະ ໃຫ້ເຂົ້າໄປຈົນເຖິງຝັ່ງຂອງມະຫາສະໝຸດ ແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ?

ຄຳຕອບທີ່ຈະແຈ້ງກໍຄື ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະໃຊ້ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາເອງ, ສິ່ງທີ່ເຮົາຄວນຈະເວົ້ານັ້ນຄວນສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນ. ບໍ່ຄວນບອກເລົ່າບັນດາທິດສະດີທີ່ເຮົາຄິດຂຶ້ນມາເອງ, ແຕ່ເຮົາຄວນຈະສົ່ງມອບຂ່າວສານຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ໃນຮູບແບບທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້. ແມ່ນອນວ່າໃນການກະທຳເຊັ່ນນີ້ໄດ້ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງດຳດົງຕົວເຮົາເອງຢູ່ໃນ ພຣະທັມມະລິຂິດ ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີທີ່ຈະເພີ່ມພູມຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາກ່ຽວກັບສາສະໜາໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຢຶ່ງຂຶ້ນ. ກ່ຽວກັບປະເດັນນີ້ ທ່ານສາສະນະພິບານ ແນະນຳວ່າ:

“ແມ່ນອນວ່າ ທີ່ແນວທາງໃນອຸດົມຄະຕິຂອງການເຜີຍແຜ່ ຄືການພິສູດຂໍ້ຄິດເຫັນຂອງເຮົາໂດຍການອ້າງອີງຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີເຖິງພຣະວັດຈະນະຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ແລະ ທ່ານນາຍ ໃນລັກສະນະຕົງຕາມຕົວອັກສອນ. ການທຳເຊັ່ນນີ້ຈະຊ່ວຍຮັກສາສາສະໜາ ໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກການຕີຄວາມໃນທາງທີ່ຜິດໂດຍແຕ່ລະບຸກຄົນ. ສິ່ງທີ່ຜູ້ເປັນແສງສະຫວ່າງຈາກສະຫວັນກ່າວໄວ້ນັ້ນເປັນສັດຈະທັມ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານເລົ່ານີ້ຈຶ່ງຄວນເປັນຕົ້ນສະບັບຂອງຄຳກ່າວຂອງເຮົາ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ ນີ້ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ອິດສະລະພາບໃນການສະແດງອອກຂອງເຮົາຖືກຈຳກັດ. ເຮົາສາມາດຫາວິທີການໃໝ່ໆໄດ້ສະເໝີ ໃນການເລີ່ມກ່າວເຖິງສັດຈະທັມ ຫຼື ອະທິບາຍວ່າສັດຈະທັມເລົ່ານັ້ນມີອິດທິພົນຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງເຮົາແນວໃດ. ຍິ່ງເຮົາສຶກສາໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດ ເຮົາກໍຈະຍິ່ງມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະທັມຄຳສອນຂອງສາສະໜາຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.”²⁵

“ການມີຄວາມເລິກເຊິ່ງໃນຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ໝາຍເຖິງການອ່ານພຣະທັມມະລິຂິດຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ແລະ ທ່ານນາຍ ຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ຈຶ່ງສາມາດທີ່ຈະແບ່ງປັນທັມມະລິຂິດນັ້ນກັບຜູ້ອື່ນໄດ້ໃນຮູບແບບທີ່ບໍລິສຸດ. ມີຫຼາຍຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດຢ່າງຜິວເພີນກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ສາສະໜາສະໜັບສະໜູນ. ສະນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງນຳສະເໜີສິ່ງເລົ່ານັ້ນປົນເປໄປກັບແນວຄວາມຄິດຫຼາກຫຼາຍທັງໝົດທີ່ເປັນຂອງເຂົາເອງ. ເນື່ອງຈາກຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຍັງຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງລະມັດລະວັງຢ່າງທີ່ສຸດ ບໍ່ສະນັ້ນແລ້ວເຮົາຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດ ແລະ ກໍຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຂະບວນການທີ່ເຮົາຮັກແພງທີ່ສຸດ.

“ບໍ່ມີຂີດຈຳກັດສຳລັບການສຶກສາຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ຍິ່ງພວກເຮົາອ່ານພຣະທັມມະລິຂົດຫຼາຍເທົ່າໃດ ເຮົາກໍຈະພົບສັດຈະທັມໃນພຣະທັມມະລິຂົດຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮົາຈະຍິ່ງມອງເຫັນຫຼາຍຂຶ້ນວ່າ ຄວາມຄິດເຫັນແຕ່ກ່ອນມາຂອງເຮົານັ້ນຜິດພາດ.”²⁶

ໃນຕອນນີ້ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າອ່ານຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ ແລະ ເລືອກໝາຍວ່າຂໍ້ໃດຖືກ. ຈົ່ງຢ່າພຽງແຕ່ທຳການໝາຍຄຳຕອບເທົ່ານັ້ນ. ລຳດັບຂອງແນວຄວາມຄິດທີ່ນຳສະເໜີ ຄວນຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຄິດກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາພຣະທັມມະລິຂົດຢ່າງເປັນລະບົບ.

_____ ການສຶກສາພຣະທັມມະລິຂົດເປັນເລື່ອງສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາສູງໆເທົ່ານັ້ນ. ຄົນອື່ນພຽງແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດພື້ນຖານຂອງຄຳສອນ ໃນຮູບແບບຂອງພາສາທີ່ເຂົາໃຈໄດ້ງ່າຍກໍພໍແລ້ວ.

_____ ພວກເຮົາທຸກຄົນຄວນສຶກສາພຣະທັມມະລິຂົດ. ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ບໍ່ເລີ້ງເຄີຍກັບການອ່ານ ກໍສາມາດສຶກສາໄດ້ເທື່ອຂໍ້ຄວາມ, ໂດຍອາໄສຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ອື່ນ.

_____ ເມື່ອເຮົາສຶກສາພຣະທັມມະລິຂົດ ແລະ ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ໃນສາສະໜາແລ້ວ, ເຮົາສາມາດທີ່ຈະສະແດງອອກກ່ຽວກັບສັດຈະທັມ ທີ່ຢູ່ໃນການເປີດເຜີຍພຣະທັມນີ້ໄດ້ຢ່າງມີຈິດສັດທາ, ແລະ ເປັນເຫດໃຫ້ຄວາມເວົ້າຂອງເຮົາມີຜົນຕໍ່ຜູ້ຟັງຫຼາຍກວ່າ.

_____ ການພະຍາຍາມທີ່ຈະຊີ້ສັດຕໍ່ພຣະທັມມະລິຂົດ ຂະນະທີ່ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ພວກເຮົາຈຳກັບເສລີພາບໃນຄວາມຄິດ ແລະ ການສະແດງອອກຂອງເຮົາ.

_____ ຖ້າເຮົາຊີ້ສັດຕໍ່ພຣະທັມມະລິຂົດ ຂະນະທີ່ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຍົກລະດັບຂຶ້ນ ໄປສູ່ສະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນກວ່າເດີມ; ພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມຕົກເປັນທາດຂອງຄວາມຄິດຂອງຜູ້ອື່ນ ແລະ ບໍ່ຖືກຈຳກັດດ້ວຍແນວຄິດທີ່ຄັບແຄບ.

_____ ຖ້າເຮົາຊີ້ສັດຕໍ່ພຣະທັມມະລິຂົດ ຂະນະທີ່ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ, ແລະ ຄວາມຢັ້ງຮູ້ ແລະ ຄຳຕອບຈະເຂົ້າມາໃນໃຈເຮົາ ເຊິ່ງພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຄິດເຖິງມາກ່ອນ.

_____ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ເຄີຍອ່ານປຶ້ມ ຫຼື ພຣະທັມມະຈາລຶກ ທີ່ເປີດເຜີຍໂດຍບຸກຄົນສຳຄັນຂອງສາສະໜາທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງແລ້ວ, ກໍ່ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງທີ່ຈະອ່ານຊ້ຳອີກ.

_____ ບໍ່ວ່າເຮົາຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມໃດຈາກພຣະທັມມະລິຂິດ ຈັກຄັ້ງກໍຕາມ, ພວກເຮົາກໍຈະພົບຄວາມໝາຍ ແລະ ຄວາມຢັ້ງຮູ້ໃໝ່ໆໃນນັ້ນ.

_____ ຄົນເຮົາບໍ່ຄວນສຶກສາພຣະທັມມະລິຂິດ ພຽງເພື່ອສະສົມຂໍ້ມູນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ກ່ຽວກັບສາສະໜາ.

_____ ເມື່ອເຮົາເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປິດບັງສັດຈະທັມ ທີ່ເກັບກ່ຽວໄດ້ຈາກພຣະທັມມະລິຂິດ ດ້ວຍການປະສົມປະສານກັບແນວຄິດຜິວເຜີນສາລະພັດ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຊົ່ວຄາວ.

_____ ເມື່ອເຮົານຳຄວາມຢັ້ງຮູ້ຈາກການເຜີຍແຜ່ ມາປະສົມປະສານກັບການສົນທະນາທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ຫຼື ສຶກສາຫົວຂໍ້ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງຈິດວິນຍານ ໃນລະຫວ່າງການຢ້ຽມຢາມເຮືອນຂອງເພື່ອນຄົນໜຶ່ງ ຫຼື ເພື່ອນບ້ານ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ເຮົາສົນທະນານຳເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກໄຂ່ມຸກແຫ່ງປັນຍາ ທີ່ພົບໃນມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ພວກເຮົາເອງກໍເຊັ່ນກັນ ເຂົ້າໃຈສັດຈະທັມອັນລ້ຳເລີດ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະທັມມະລິຂິດຂອງພຣະອົງ.

_____ ຂະນະທີ່ພວກເຮົາກ້າວໜ້າໃນຫຼັກສູດຫຼັກຂອງສະຖາບັນ ແລະ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດການຮັບໃຊ້ທີ່ພວກເຂົາຊຸກຍູ້, ພວກເຮົາເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບສາສະໜາພ້ອມທັງພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາ ໃນການຮັບໃຊ້ຊຸມຊົນ.

ຕອນທີ 27

ການໃຊ້ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ດັ່ງໃນລັກສະນະທີ່ ພຣະອັບດູລບາຣາ ແລະ ທ່ານສາສະນະພິບານ ໄດ້ຕີຄວາມໝາຍໄວ້, ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳແນະນຳທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນນັ້ນ, ຈະເປັນການປະສາດພະລັງອຳນາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ກັບຖ້ອຍຄຳເລົ່ານັ້ນ. ພະລັງອຳນາດນີ້ຈະຍິ່ງທະວີຄູນຂຶ້ນ ຖ້າເຮົາສຶກສາບາງຕອນຂອງພຣະທັມມະລິຂິດ ແລະ ນຳມາປະສານທັກທໍເຂົ້າໃນການເວົ້າຂອງເຮົາຢ່າງເປັນທັມມະຊາດ ແລະ ດ້ວຍໂຫວພົບປະຕິພາບ. ແຕ່ວ່າຄຳເວົ້າຂອງເຮົາຈະຕ້ອງບັນລຸເງື່ອນໄຂອື່ນໆອີກ ຖ້າຫາກຈະໃຫ້ຄຳເວົ້ານັ້ນເຂົ້າເຖິງຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ເຮົາສົນທະນານຳ. ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ຄຳເວົ້ານັ້ນຕ້ອງສື່ເຖິງພະລັງແຫ່ງຄວາມຮັກ, ອັນເປັນຄວາມຮັກທີ່ສາມາດສຳພັດໄດ້ແທ້ໆ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງຄວາມຮັບທີ່ປະກົດແກ່ສາຍຕາເທົ່ານັ້ນ. ໃນສຸນທອນພຶດຕອນໜຶ່ງຂອງ ພຣະອັບດູລບາຣາ ຕັດວ່າ:

“ຖ້າວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮັກເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າເຖິງຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ເຈົ້າຢູ່ຕະຫຼອດ ເວລາ - ເຈົ້າຈະຊາບໄດ້ໂດຍປັດສະຈາກຄຳເວົ້າໃດໆ. ໃນທາງດຶງກັນຂ້າມຖ້າຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮັກ ເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຈະຊາບໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ - ແລະ ເຈົ້າກໍຄົງຈະບໍ່ເຊື່ອ, ແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກ ຮັກເຈົ້າດ້ວຍຖ້ອຍຄຳນັບພັນຄຳກໍຕາມ.”²⁷

ຄວາມຮັກບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງຫຼັກການທາງນາມມະທັມ ທີ່ຄົນອື່ນກ່າວເຖິງເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຮັກເປັນ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຈິງ ແລະ ເມື່ອຄົນໆໜຶ່ງຮັກອີກຄົນໜຶ່ງຢ່າງແທ້ຈິງ, ຈະເກີດພັນທະຂຶ້ນລະຫວ່າງຫົວໃຈສອງ ດວງນັ້ນ ເຊິ່ງເປັນພັນທະທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ປະເສີດ ຈະສາມາດໄຫຼຜ່ານໄດ້. ຈິດວິນຍານດວງໜຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ແຮງບັນດານໃຈອີກດວງໄດ້, ແລະ ຄວາມສຸກທັນສາກໍເຕັມປຸງມູ່ ໃນຈິດວິນຍານທັງສອງດວງ.

ມີຊາຣ໌ ອະບຸລ-ຟ້າຊ໌-ຫລໍ່ ບາຮາຍຜູ້ອຸທິດຕົນ ຜູ້ທີ່ ພຣະອັບດຸລບາຮາ ມອບຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ສູງສຸດໃຫ້, ຄັ້ງໜຶ່ງເຂົາໄດ້ວິເຄາະແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດຊາດ ໃນການເວົ້າຄັ້ງໜຶ່ງ ຂອງເຂົາກັບເພື່ອນກຸ່ມໜຶ່ງ. ເຂົາໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ເປັນເລື່ອງທີ່ງ່າຍພຽງໃດສຳລັບໃຜຄົນໜຶ່ງໃນກຸ່ມ ພວກເຮົາ ທີ່ຈະນັ່ງຢ່າງສະບາຍຢູ່ໃນບ້ານທີ່ມີສວນອັນສວຍງາມ ແລ້ວກ່າວວ່າ “ຂ້ອຍຮັກມະນຸດຊາດ.” ແຕ່ວ່າສຳລັບ ມີຊາຣ໌ ອະບຸລ-ຟ້າຊ໌-ຫລໍ່ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນ ຄວາມຮັກຈະເປັນຈິງໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຄວາມຮັກນັ້ນ ຖືກທົດສອບ. ເມື່ອເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ສົງຄາມຕ່າງໆແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະ ມີເວລາ ແລະ ໄດ້ຮັບການ ບາດເຈັບຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກເພື່ອຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນ, ເຮົາສາມາດກ່າວປະໂຫຍກວ່າ “ຂ້ອຍຮັກ” ໄດ້ຢ່າງມີ ອິດທິພົນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມແນ່ໃຈ. ສະນັ້ນເຂົາຈຶ່ງສືບຕໍ່ກັບບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ຈະສ້າງຄວາມຮັກຂຶ້ນພາຍໃນ ຫົວໃຈຂອງເຂົາ ຄວນຈະທົດສອບຕົວເຂົາເອງ ແລະ ເບິ່ງວ່າຕົວເຂົານັ້ນບັນລຸເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ຂອງຮັກ ທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວຫຼືຍັງ.

ເງື່ອນໄຂເລົ່ານັ້ນມີອັນໃດແດ່? ເປັນສິ່ງທີ່ຊັດເຈນວ່າ ເງື່ອນໄຂເລົ່ານັ້ນຈະມີຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ວາຈາສັດ, ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ ແລະ ຄວາມໃຈກວ້າງ, ການໃຫ້ອະໄພ ແລະ ຄວາມໄວ້ວາງໃຈໄດ້ນຳ. ເຈົ້າສາມາດເຫັນໄດ້ໃນທັນທີວ່າ ເງື່ອນໄຂເລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບການທີ່ຄວາມຮັກຈະຄົງຢູ່. ເພາະ ຄວາມຮັກທີ່ໄຮ້ຄວາມຈິງໃຈ ຍ່ອມບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃນນອກຈາກການລອກລວງ? ແມ່ນຫຍັງເປັນຜົນລັບຂອງ ຄວາມຮັກ ຖ້າຄວາມຮັກນັ້ນຖືກປົກຄອງໂດຍຄວາມອິດສາ ແລະ ການຄວບຄຸມ, ແທນທີ່ຈະເປັນໂດຍ ຄວາມໃຈກວ້າງ ແລະ ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ? ຄວາມຮັກຊະນິດໃດທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບການແກ້ແຄ້ນ ແທນທີ່ຈະ ເປັນການໃຫ້ອະໄພ? ຄົນອື່ນຈະໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ, ຖ້າຫາກເຮົາເປັນຄົນທີ່ໄວ້ ວາງໃຈບໍ່ໄດ້?

ດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງຄວາມຮັກນີ້, ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ເຮົາທັນມາສົນໃຈການຂັບເຂື່ອນຂອງ ການເຜີຍແຜ່. ຂະນະທີ່ເຈົ້າເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ເຈົ້າກຳລັງສື່ສານກັບເພື່ອມະນຸດດ້ວຍກັນ.

ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ແບບສັງເຂບກັບເຂົາເທົ່ານັ້ນ. ຂໍໃຫ້ລອງນຶກເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຕ່າງໆ ທີ່ເຈົ້າມີຕໍ່ຄົນທີ່ເຈົ້າຮັກ - ເຊິ່ງອາດຈະເປັນເພື່ອນຮັກຂອງເຈົ້າ, ພໍ່ແລະແມ່ຂອງເຈົ້າ, ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງ, ສາມີ ຫຼື ພັນລະຍາ, ລູກໆຂອງເຈົ້າ. ຄວາມຮູ້ສຶກເລົ່ານີ້ແມ່ນເປັນຈິງແທ້ໆ. ແນ່ນອນວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ໄຮ້ເຫດຜົນທີ່ເຈົ້າຈະເຊື່ອວ່າ ເຮົາສາມາດຮັກຄົນແປກໜ້າໄດ້ຫຼາຍ ເທົ່າກັບທີ່ເຮົາສາມາດຮັກຄົນທີ່ໃກ້ສືດກັບເຮົາໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈຄື ການເຜີຍແຜ່ໝາຍເຖິງ ເຮົາກໍາລັງສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ມະນຸດຊາດ, ຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດຊາດຂອງເຮົານີ້ ຄວນຈະຖືກຖ່າຍທອດອອກມາເປັນຄວາມຮັກທີ່ເປັນນາມມະທຳ ສໍາລັບສະມາຊິກແຕ່ລະບຸກຄົນຂອງເຊື້ອຊາດມະນຸດ. ສໍາລັບອຸດົມຄະຕິອັນເລີດລ້ຳຂອງມະນຸດ ບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ພຽງພໍສໍາລັບເຮົາ ທີ່ຈະມີພຽງແຕ່ມີຄວາມຮັກທີ່ເປັນນາມມະທຳ.

ຄໍາຖາມທີ່ສໍາຄັນທີ່ຄວນຈະຕ້ອງຖາມໃນປະເດັນນີ້: ມີເຫດຜົນໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ຮັກຄົນໆໜຶ່ງ, ເຊິ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຖືກດຶງດູດຢ່າງເໝາະສົມ ໃຫ້ຟັງຂ່າວສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແມ່ນວ່າຄົນໆນັ້ນຈະເປັນຄົນແປກໜ້າກໍຕາມ? ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ໂຮຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມເມດຕາໃຫ້ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ພົບປະຫຼືບໍ່?

ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າ ກ່ຽວກັບພະລັງແຫ່ງຄວາມຮັກໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເລືອກໝາຍເຄື່ອງຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ ວ່າຂໍ້ຄວາມໃດຖືກຕ້ອງ:

_____ ຄໍາເວົ້າກໍ່ຄືຄໍາເວົ້າ. ຄໍາເວົ້າມີປະສິດທິຜົນຄືກັນ ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະເວົ້າຄໍາເວົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກຈາກຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຫຼືບໍ່.

_____ ເມື່ອຄໍາເວົ້າຖືກຕົກແຕ່ງດ້ວຍຄວາມຮັກ, ຄໍາເວົ້ານັ້ນຈະມີປະສິດທິຜົນ ຕໍ່ຫົວໃຈຂອງຜູ້ຟັງຫຼາຍກວ່າ.

_____ ເຮົາສາມາດຮັກໄດ້ສະເພາະຄົນທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກເທົ່ານັ້ນ, ເຊັ່ນ ພໍ່ຫຼືແມ່ຂອງເຮົາ, ຫຼືເພື່ອນຮັກຂອງເຮົາ.

_____ ເປັນສິ່ງເປັນໄປໄດ້ ທີ່ເຮົາຈະຮັກຄົນທີ່ເຮົາເກືອບບໍ່ຮູ້ຈັກເລີຍ.

_____ ສະແດງອອກເຊິ່ງຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດທຸກຄົນ ເປັນເລື່ອງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກວ່າເຈົ້າຈະເປັນພວກນັກບຸນ.

_____ ການຮັກມະນຸດຊາດໝາຍຄວາມວ່າ ເປັນການຮັກມະນຸດທຸກຄົນດ້ວຍຄວາມຮັກໃນລະດັບດຽວກັນ.

_____ ການທີ່ຄົນຄົນໜຶ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກ ສະຫຼະເວລາມາສົນທະນາກັບເຈົ້າກ່ຽວກັບສາສະໜາ, ຖື ເປັນການສ້າງຄວາມຮັກໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ ທີ່ມີຕໍ່ຄົນໆນັ້ນ.

_____ ເປັນສິ່ງທີ່ຂັດແຍ້ງກັນທີ່ຈະເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍຮັກມະນຸດຊາດ ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະສອນ ສາສະໜາໃຫ້ກັບໃຜ ແລະ ບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະມອບພຣະພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ມີຜົນຈາກການ ຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ວ່າເປັນພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສຳລັບຍຸກ ນີ້ໃຫ້ກັບໃຜ.”

_____ ຖ້າເຮົາບໍ່ສອນຈຸດປະສົງອັນສັກສິດນີ້, ກໍ່ເພາະວ່າພວກເຮົາຍັງບໍ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ມະນຸດຊາດ ຫຼາຍພໍ.

_____ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ຄົນທີ່ລັງເລບໍ່ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຈະບໍ່ຮັກມະນຸດຊາດ. ອາດມີບັດໃຈຢ່າງອື່ນຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຄວາມຍ້ານກົວ, ການຂາດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ຫຼື ຄວາມ ອາຍ ທີ່ກົດກັນບໍ່ໃຫ້ຄົນຜູ້ນັ້ນເຜີຍແຜ່ ແມ່ນວ່າເຂົາຈະມີຄວາມຮັກຢູ່ເຕັມປຸງມ.

_____ ເຮົາຄວນເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແຕ່ໝູ່ເພື່ອນຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ.

_____ ເຮົາຄວນຮັກທຸກຄົນທີ່ເຮົາເຜີຍແຜ່.

_____ ຖ້າພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບມະນຸດຊາດພຽງພໍ, ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ຄວນເຜີຍແຜ່.

_____ ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ ເພີ່ມພູມຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ. ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ຄວນໃຊ້ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ພຽງພໍ ເປັນຂໍ້ແກ້ຕົວໃນການບໍ່ເຜີຍແຜ່.

_____ ຄວາມຮັກຂອງພວກເຮົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສິ່ງທີ່ພັກດັນໃຫ້ເຮົາຮັບໜ້າທີ່ອັນສັກ ສິດໃນການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ, ແລະ ຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະອົງ ກໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຮັກ ໃນໃຈເຮົາທີ່ມີຕໍ່ມະນຸດຊາດ.

ຕອນທີ 28

ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາເຜີຍແຜ່ເຮົາກໍ່ລັງຖ່າຍທອດຄວາມຮັກ ທີ່ເຮົາມີຕໍ່ມະນຸດຊາດ ເປັນຄວາມຮັກຕໍ່ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ພະລັງແຫ່ງຄວາມຮັກຈະສະແດງອອກ ເມື່ອ ມັນມຸ່ງໄປທີ່ບາງສິ່ງຫຼືບາງຄົນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເຮົາຄວນຈຳໄວ້ວ່າຄວາມຮັກນັ້ນບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ.

ຄວາມຮັກບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ, ໄຮ້ຂອບເຂດ, ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ. ຄວາມຮັກບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດນີ້ ບໍ່ສາມາດສະແດງອອກໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ ຫາກຖືກຈຳກັດດ້ວຍແຮງຈູງໃຈທີ່ແຄບ ແລະ ຈຳກັດ. ພຣະອັບດູລບາຮາ ບອກພວກເຮົາວ່າ ເມື່ອເຮົາຮັກໃຜຢ່າງຄົນ “ຂໍໃຫ້ເປັນແສງລັດສະໝີແຫ່ງຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ! ຂໍໃຫ້ມັນເປັນໄປຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ!” ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ “ສັກສິດເກີນກວ່າຄວາມຄິດ ແລະ ຈົນຕະນາການຂອງມະນຸດ.” ພຣະອັບດູລບາຮາ ຕັດວ່າພວກເຮົາຄວນ “ສາຍແສງອັນໄຮ້ຂອບເຂດແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ” ທີ່ເຮົາພົບເຫັນ. ຂໍໃຫ້ທ່ານຈຳພຣະວັດຈະນະຕໍ່ໄປນີ້:

“ໂອ ເປວໄຟແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ແສງລັດສະໝີຈະຕ້ອງສ່ອງແສງ ແລະ ດວງອາທິດຈະຕ້ອງຮຸ່ງຂຶ້ນ; ພະຈັນເຕັມດວງຈະຕ້ອງສ່ອງແສງ ແລະ ດວງດາວຈະຕ້ອງເປັນປະກາຍ. ເນື່ອງຈາກເຈົ້າເປັນລັດສະໝີ, ຂໍວົງວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຊົງປະທານແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ, ສ່ອງແສງສະຫວ່າງໄປທົ່ວຂອບພ້າ ແລະ ເຜົາຜານໂລກດ້ວຍໄຟແຫ່ງຄວາມຮັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າເຈົ້າອາດບັນລຸເຖິງສະຖານະດັ່ງກ່າວໄດ້ ຫຼືອາດກ້າວຂ້າມມັນໄປໄດ້.”²⁸

ຕອນທີ 29

ເພື່ອຈົບພາກນີ້ ພວກເຮົາຄວນເຕືອນຕົນເອງ ໃຫ້ລະນຶກເຖິງຄວາມຈິງອັນສຳຄັນ ທີ່ເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮຽນຮູ້ມາໃນຊີວິດຂອງເຮົານັ້ນຄື: ຖ້າຫາກປັດສະຈາກເຊິ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນແລ້ວ, ກໍ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະເກີດຜົນສຳເລັດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອເຮົາເຜີຍແຜ່ເຮົາຈະຕ້ອງຮູ້ແຈ້ງ ເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນຢູ່ສະເໝີ ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຈາກໝູ່ເຫວັນແຫ່ງອານາຈັກເບື້ອງບົນ. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນຂໍ້ຄວາມບາງຕອນ ທີ່ຄັດມາຈາກຫຼາຍຂໍ້ຄວາມຂອງພຣະທັມມະລິຂົດທີ່ກ່ຽວກັບປະເດັນນີ້. ເຈົ້າອາດຕ້ອງການທີ່ຈະຈົດຈຳພຣະທັມມະລິຂົດເລົ່ານີ້, ຖ້າຫາກເຈົ້າຍັງບໍ່ເຄີຍທ່ອງຈຳມາກ່ອນ.

“ຂໍຄວາມທ່ຽງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງເປັນພະຍານ! ໃນຍຸກນີ້ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ເປີດປາກ ແລະ ກ່າວເຖິງພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຂົາ, ເລົ່າແຮງບັນດານໃຈອັນເປັນທິບຈະຫຼັ່ງໄຫຼລົງມາສູ່ເຂົາ ຈາກສະຫວັນແຫ່ງພຣະນາມຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ທັງປວງ, ພຣະຜູ້ຊົງປີຊາຍານເໜືອສັບພະສິ່ງທັງປວງ. ໝູ່ເຫວັນເບື້ອງບົນຕ່າງກໍ່ຈະອັນເຊີນຖ້ວຍແຫ່ງແສງອັນບໍລິສຸດລົງມາຫາເຂົາອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປຕາມທີ່ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ລ່ວງໜ້າ ໃນອານາຈັກແຫ່ງການເປີດເຜີຍທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂດຍພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງທັງປວງ, ພຣະຜູ້ຊົງອະນຸພາບສູງສຸດ.”²⁹

“ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງຊ່ວຍເຫຼືອທຸກຄົນ ທີ່ຊ່ວຍເຫຼືອພຣະອົງ, ແລະ ຈະຊົງຈົດຈຳທຸກຄົນທີ່ຈົດຈຳພຣະອົງ. ພຣະທັມມະລິຂົດທີ່ໄດ້ສະແດງຄວາມງົດງາມ ອັນໂອລານແຫ່ງຄວາມ

ເມດຕາຮັກແພງຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງທັງປວງ, ພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດໃນການບັງຄັບເປັນພະຍານຕໍ່ສິ່ງນີ້.”³⁰

“ຈົ່ງກ່າວວ່າ: ໂອ ປະຊາຊົນແຫ່ງບາຣາ, ຈົ່ງລະວັງ ບໍ່ສະນັ້ນຜູ້ທີ່ແຂງແຮງຂອງໂລກຈະບັນຄວາມແຂງແຮງໄປຈາກເຈົ້າ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ປົກຄອງໂລກຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຢ້ານກົວ. ຈົ່ງວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ມອບວຽກງານຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນຄວາມຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະອົງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີໄຊຊະນະ ດ້ວຍພະລັງແຫ່ງສັດຈະທັມ, ແລະ ພຣະອົງຊົງອຳນາດໃນການກະທຳສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ, ແລະ ບັງຫຼັນແຫ່ງອະນຸພາບອັນຊົງພະລັງເໝືອທຸກສັບພະສິ່ງ ຢູ່ໃນອົງພຣະທັດຂອງພຣະອົງ.”³¹

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນຊົງເປັນພະຍານ! ຫາກຜູ້ໃດລຸກຂຶ້ນເພື່ອໄຊຊະນະຂອງສາສະໜາຂອງເຮົາ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ເຂົາມີໄຊ ແມ່ນວ່າສັດຕູນັບໝື່ນຈະຮວມກຳລັງຕໍ່ຕ້ານເຂົາ. ແລະ ຫາກຄວາມຮັກຂອງເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົາທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຂົາ ມີອະນຸພາບເໝືອອຳນາດທັງປວງບົນໂລກ ແລະ ສະຫວັນ. ດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້ ເຮົາໄດ້ດົນບັນດານວິນຍານແຫ່ງອານຸພາບ ໃຫ້ແກ່ທຸກດິນແດນ.”³²

“ພຣະອົງຈະຊົງມາຊ່ວຍເຫຼືອເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍເລົ່າເຫວັນທີ່ເຈົ້າບໍ່ສາມາດມອງເຫັນ, ແລະ ຈະສະໜັບສະໜູນເຈົ້າ ດ້ວຍກອງທັບແຫ່ງການດົນບັນດານ ຈາກຊຸມຊົນເບື້ອງບົນ; ພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງນ້ຳຫອມຈາກສະຫວັນຊັ້ນສູງສຸດມາໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ຈະຊົງໃຫ້ສາຍລົມອັນບໍລິສຸດທີ່ມາຈາກສວນກຸຫຼາບຂອງໝູ່ເທບເບື້ອງບົນ ພັດຜ່ານມາຍັງເຈົ້າ. ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ພະລັງແຫ່ງຊີວິດແກ່ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ, ຈະຊົງເຮົາໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຮືອແຫ່ງຄວາມຫຼອດພົ້ນ, ແລະ ຈະຊົງເປີດເຜີຍເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສັນຍາລັກອັນເດັ່ນຊັດຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຈົ້າ. ນີ້ຄືພຣະກະລຸນາອັນອຸດົມຢ່າງແທ້ຈິງ. ນີ້ຄືໄຊຊະນະທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດປະຕິເສດໄດ້ໂດຍແທ້.”³³

“ໂອ ພວກເຈົ້າຜູ້ເປັນຄົນຮັບໃຊ້ແຫ່ງທໍລະນີປະຕູອັນສັກສິດ! ເລົ່າຜູ້ມີໄຊຊະນະແຫ່ງທີ່ຊຸມນຸມຂອງສະຫວັນ, ເຂົ້າແຖວ ແລະ ຈັດຂະບວນຢູ່ໃນອານາຈັກເບື້ອງບົນ, ຍືນຢູ່ຢ່າງພ້ອມ ແລະ ຄາດຫວັງທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຮັບປະກັນໄຊຊະນະໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄວບຄຸມມ້າ ທີ່ເປັນຜູ້ກ້າຫານ ກະຕຸ້ນໃຫ້ມ້າເສິກຂອງເຂົາ ເຂົ້າສະມໍລະພູມແຫ່ງການຮັບໃຊ້. ຂໍຄວາມສະຫວັດດີຈົ່ງມີແດ່ນັກຮົບຜູ້ປັດສະຈາກຄວາມຢ້ານຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ພົກພະລັງແຫ່ງຄວາມຮູ້ອັນແທ້ຈິງ, ຮີບຟ້າວໄປຍັງສະໜາມ, ໂຈມຕີກອງທັບແຫ່ງຄວາມໂງ່ຈ້າໃຫ້ກະເຈີງໄປ, ແລະ ຂັບໄລ່ເຈົ້າບ້ານແຫ່ງຄວາມຜິດພາດອອກໄປ, ນັກຮົບຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ຍົກທຸງແຫ່ງການນຳທາງສະຫວັນ, ແລະ ເປົ່າແກຍາວແຫ່ງໄຊຊະນະ. ຂໍຄວາມທ່ຽງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍ ຈົ່ງເປັນພະຍານ! ເຂົາຜູ້ນີ້ໄດ້ບັນລຸສູ່ໄຊຊະນະອັນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ເປັນຜູ້ມີໄຊອັນແທ້ຈິງ.”³⁴

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 177.1, p. 283.
2. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), vol. 2, p. 473. (authorized translation)
3. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 142.9, pp. 232–33.
4. From a letter dated 27 March 1933 written on behalf of Shoghi Effendi to a Local Spiritual Assembly, published in *Bahá'í News*, no. 73 (May 1933), p. 2.
5. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), vol. 3, pp. 716–17. (authorized translation)
6. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1988, 2021 printing), no. 13.4, p. 241.
7. Bahá'u'lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1993, 2021 printing), par. 38, p. 36; also in *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), LXXI, par. 1, p. 155.
8. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLIV, par. 1, p. 355.
9. *Ibid.*, CLVIII, par. 1, p. 380.
10. *Ibid.*, CLIV, par. 2, p. 374.
11. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 13.9, pp. 242–43.
12. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), vol. 1, p. 194. (authorized translation)
13. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXV, par. 3, p. 273.
14. *Ibid.*, CXXXIX, par. 5, p. 344.
15. *Ibid.*, CXXIX, par. 6, pp. 318–19.
16. *Ibid.*, XCIX, par. 1, pp. 226–27.
17. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.10, p. 173.
18. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, 2008 printing), CLXXIX, par. 5, p. 303.
19. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.12, p. 174.
20. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXXIV, par. 1, p. 160.
21. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 11.30, p. 214.
22. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLVII, par. 2, p. 358.
23. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 114, p. 125.
24. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 13.18, p. 246.
25. From a letter dated 16 February 1932 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, published in *The Importance of Deepening Our Knowledge and Understanding of the Faith: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Inglewood: Bahá'í Publications Australia, 2021), no. 103, pp. 48–49.
26. From a letter dated 25 April 1926 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, *ibid.*, no. 93, p. 44; also in “The Universal House of Justice: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice” (February 2021), par. 58.13.

27. From a talk given on 16 and 17 October 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 1.13, p. 7.
28. From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá. (authorized translation)
29. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXIX, par. 3, p. 317.
30. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, par. 109, p. 115.
31. Ibid., par. 113, p. 124.
32. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), p. 106.
33. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 157.4, pp. 259–60.
34. Ibid., no. 208.1, pp. 365–66.



ຄູນລັກສະນະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິ ທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການເຜີຍແຜ່

ຈຸດປະສົງ:

ເພື່ອທົບທວນກ່ຽວກັບຄູນລັກສະນະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິ
ຈຳເປັນຕ້ອງເຜີຍແຜ່ສາສະໜາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ຕອນທີ 1

ການເດີນໃນທຶນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້ ທີ່ກຳໜົດໄວ້ໃນລຳດັບຂອງຫຼັກສູດນີ້, ເຈົ້າບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້, ທັກສະ ແລະ ຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຮັບຄວາມຢັ້ງຮູ້ໃນຄຸນລັກສະນະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທາງຈິດວິນຍານບາງປະການ ທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ໝັ້ນຄົງອີກດ້ວຍ. ເຮົາໄດ້ທົບທວນບາງຄຸນລັກສະນະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິດັ່ງກ່າວໃນຫຼັກສູດກ່ອນໜ້ານີ້, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ເຮົາຈະຄິດກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະແລະຄຸນສົມບັດສະເພາະບາງຢ່າງ, ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຜີຍແຜ່ອັນສັກສິດ. ໃນເລື່ອງນີ້ ສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ຄວນລືມເລີຍ, ດັ່ງທີ່ເນັ້ນໜັກໃນພາກກ່ອນນີ້ຄື “ການດຳລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” ເປັນສ່ວນປະກອນກັນໃຫ້ສົມບູນ ແລະ ແຍກຈາກກັນບໍ່ໄດ້ຂອງຊີວິດທາງຈິດວິນຍານໜຶ່ງ. ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາໃນການປັບປຸງສະພາບພາຍໃນຂອງເຮົາ ແລະ ພັດທະນາທັດສະນະຄະຕິທາງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງເປັນສູນກາງຂອງສະພາບຄວາມເປັນຢູ່ຂອງເຮົາ, ຕ້ອງສະແດງອອກໃນດ້ານການຮັບໃຊ້. ເຮົາຕ້ອງລຸກຂຶ້ນເຜີຍແຜ່ ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າການປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານ ຊ່ວຍແຍກແຍະການກະທຳອັນສັກສິດນີ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນພາຍໃນຕົວເຮົາຢ່າງຂຶ້ນ. ໃນເລື່ອງນີ້ ຈົ່ງລະບຸຄຸນສົມບັດບາງຢ່າງທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າ ເຮົາຄວນພະຍາຍາມສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນລະດັບທີ່ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າຫາກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ.

ໃນຕອນຕໍ່ໄປນີ້ ພວກເຮົາຈະນຳສະເໜີພຣະວັດຈະນະສັ້ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼາຍຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງຄຸນລັກສະນະບາງຢ່າງມາແລ້ວໃນຂ້າງເທິງ. ຄຳຖາມແລະບົດເຝິກທັດທີ່ລວມຢູ່ໃນແຕ່ລະຕອນ ຈະຊ່ວຍເຈົ້າກວດສອບເບິ່ງວ່າ ການພັດທະນາຄຸນລັກສະນະທີ່ກຳໜົດໄວ້ ຈະເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຄືແນວໃດ. ສິ່ງສຳຄັນຄືຕ້ອງຊີ້ແຈງໃນຈຸດນີ້ວ່າ ການປຶກສາຫາລືຂອງເຮົານະຕອນນີ້ ຈະບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການບັນລຸຄວາມສົມບູນແບບ ແຕ່ກ່ຽວກັບການບຸກບີນໄປສູ່ຄວາມສົມບູນແບບ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໃນຕອນຕໍ່ໄປພວກເຮົາຈະມາພິຈາລະນາວ່າ ການເພີ່ມຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນດ້ານການເຜີຍແຜ່ໄດ້ແນວໃດ, ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ຫາກເຮົາບໍ່ບໍລິສຸດໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ ເຮົາກໍບໍ່ສາມາດເຜີຍແຜ່ໄດ້. ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວ ພຣະທັມມະລິຂິດຈະຊີ້ທາງໃຫ້ເຮົາໄປສູ່ຄວາມສົມບູນແບບ, ເພາະຖ້າຫາກເຮົາບໍ່ຮັບຮູ້ເປົ້າໝາຍ ແລ້ວເຮົາຈະບຸກບີນທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍນັ້ນໄດ້ແນວໃດ?

ຕອນທີ 2

ໃນທັມມະຈາລຶກຕອນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາແຜ່ກະຈາຍການເຜີຍແຜ່, ພຣະອັບດູລບາຮາ ຕັດວ່າ:

“ເປົ້າໝາຍກໍຄື: ເຈດຕະນາຂອງຜູ້ສອນຕ້ອງບໍລິສຸດ, ຫົວໃຈຂອງເຂົາຕ້ອງເປັນອິດສະລະ, ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການດຶງດູດ, ຄວາມຄິດຂອງເຂົາຕ້ອງສະຫງົບ, ຄາມຕັ້ງໃຈຂອງເຂົາຕ້ອງແນ່ວແນ່, ຄວາມໃຈກວ້າງຂອງເຂົາຕ້ອງສູງສົ່ງ ແລະ ເປັນຄົບເຟີ້ທີ່ຮຸ່ງເຮືອງດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”¹

ໃນທັມມະຈາລຶກອື່ນ ພຣະອົງຍັງຕັກເຕືອນເຮົາວ່າ:

“...ຈົ່ງເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການເຮັດໃຫ້ສັກສິດ ແລະ ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດພົ້ນຈາກໂລກນີ້ ແລະ ຊາວໂລກທັງຫຼາຍ; ຈົ່ງບາກປັ້ນເຈດຕະນາຂອງເຈົ້າ ໃນການເຮັດວຽກເພື່ອປະໂຫຍດຂອງທຸກໆຄົນ; ຈົ່ງຕັດຄວາມຜູກພັນຂອງເຈົ້າກັບໂລກ ແລະ ຈົ່ງຜ່ອງໃສປະດຸດດັ່ງແກ່ນແທ້ຂອງຈິດວິນຍານ. ຈາກນັ້ນຈົ່ງຜູກມັດເວລາຂອງເຈົ້າ ໃນການປະກາດຫຼັກທັມຈາກສະຫວັນ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ແນ່ວແນ່, ຫົວໃຈທີ່ບໍລິສຸດ, ຈິດວິນຍານທີ່ເບີກບານ, ແລະ ວາຈາທີ່ຄົມຄາຍ...”²

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຄິດວ່າຄວາມບໍລິສຸດຂອງຫົວໃຈ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຂອງເຈດຕະນາ ຈຳເປັນຫຼາຍຕໍ່ການເຜີຍແຜ່? ຈະເປັນແນວໃດແດ່ ຖ້າເຈດຕະນາຂອງເຮົາບໍ່ບໍລິສຸດ ແຕ່ເຮົາເກັ່ງຫຼາຍໃນດ້ານການທຳທຳ ແລະ ການໂນ້ມນ້າວ ໃຫ້ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າເຈດຕະນາຂອງເຮົາບໍລິສຸດ? ຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ ທີ່ນີ້ກອອກໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍກ່ຽວເນື່ອງກັບການເຜີຍແຜ່ໄດ້ແກ່ ຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງເໝືອນກວ່າຄົນອື່ນ, ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ, ແລະ ຄວາມທະເຍີທະຍານ. ເຈົ້າສາມາດໄດ້ບໍ່ວ່າສິ່ງເລົ່ານີ້ສົ່ງຜົນຕໍ່ ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ຄືແນວໃດ?

1. ຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງເໝືອນກວ່າຄົນອື່ນ:

2. ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ:

3. ຄວາມທະເຍີທະຍານ:

ຕອນທີ 3

ຈົດໝາຍທີ່ຂຽນໃນນາມຂອງ ທ່ານສາສະນະພິບານ ກ່າວວ່າ:

“ທ່ານນາຍ ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈໃຫ້ແກ່ເຮົາວ່າ ເມື່ອໃດທີ່ເຮົາລືມຕົນເອງ, ແລະ ບຸກບີນຢ່າງສຸດກຳລັງທີ່ຈະຮັບໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ, ເຮົາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ. ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກ, ແຕ່ເຮົາເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຖືກໃຊ້ໃນເວລານັ້ນ ເພື່ອຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.”³

ໃນຈົດໝາຍອີກສະບັບໜຶ່ງທ່ານອະທິບາຍວ່າ:

“ຈິດວິນຍານທີ່ມີຈຸດທິພາວະພຽງດວງດຽວ, ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈທາງຈິດວິນຍານ ແລະ ຄວາມຮູ້ອັນເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບສາສະໜາ, ສາມາດເຮັດໃຫ້ທົ່ວທັງປະເທດສະຫວ່າງສະໄຫວ - ອະນຸພາບຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ໃນການປະຕິບັດງານໂດຍອາໄສຊ່ອງທາງທີ່ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວມັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.”⁴

ໃນການພະຍາຍາມປັບຊີວິດຂອງເຮົາ ໃນສອດຄ່ອງກັບຈິດໃຈແຫ່ງການເຜີຍແຜ່, ເຮົາທຸກຄົນພະຍາຍາມທີ່ຈະກຳຈັດອັດຕາຂອງເຮົາອອກໄປ ແລະ ບຸກບີນທີ່ຈະບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ. ໃນການເດີນທາງໄປສູ່ຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວນີ້, ເຮົາຕ້ອງສຳນຶກວ່າເປັນສິ່ງເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະຕົກລົງໄປໃນຊຸມແຫ່ງການຖືຕົນເອງເປັນສູນກາງ ແມ່ນວ່າແຮງຈູງໃຈຂອງຄົນໆນັ້ນຈະບໍລິສຸດກໍ່ຕາມ. ຄົນຜູ້ໜຶ່ງສາມາດມີຄວາມສົນໃຈຢ່າງຈິງໃຈໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມຜາສຸກຂອງຜູ້ອື່ນໄດ້, ໃນຂະນະດຽວກັນກັບທີ່ເຂົາຖືກກົດດັນໂດຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເປັນສູນກາງຂອງທຸກສະຖານະການ. ໃນການຄິດວ່າ “ຂ້ອຍຊ່ວຍຄົນອື່ນ” ນັ້ນ, ຄົນທີ່ຄິດຢູ່ໃນຊຸມນີ້ຈະເນັ້ນນ້ຳໜັກໄປທີ່ “ຂ້ອຍ” ບໍ່ແມ່ນທີ່ “ຄົນອື່ນ” ຫຼືການປະຕິບັດເພື່ອການຊ່ວຍເຫຼືອ. ໃຫ້ລອງນຶກພາບຕົວເຈົ້າເອງ ກຳລັງສົນທະນາກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງກ່ຽວກັບສາສະໜາ. ຂໍຄວາມໃດແດ່ຕໍ່ໄປນີ້ ທີ່ເປັນຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຈົ້າ ຖ້າຫາກເຈົ້າກຳລັງພະຍາຍາມຢ່າງມີສະຕິ ທີ່ຈະຫຼີກລ້ຽງການຖືຕົນເອງເປັນສູນກາງ - ຫຼີກລ້ຽງການຖືຕົນເອງເປັນສູນກາງຂອງທຸກສິ່ງ?

- _____ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປີດຫົວໃຈຂອງເຂົາ ແລະ ປະສິດປະສາດເຂົາດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈອັນແທ້ຈິງ.
- _____ ຂ້ອຍຫວັງວ່າຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຂ້ອຍ ຈະບໍ່ຂັດຂວາງເຂົາຕໍ່ການຍອມຮັບສັດຈະທັມຂອງສາສະໜາ.
- _____ ຮູ້ສຶກດີທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກດີຫຼາຍເວລາທີ່ຂ້ອຍເຮັດໃຫ້ໃຜຄົນໜຶ່ງເຊື່ອໃນສັດຈະທັມ.
- _____ ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້ອຍເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອເຂົາ ອະທິບາຍທຸກຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວ, ເຂົາໜ້າຈະເປັນບາຮາຍໄດ້ແລ້ວ.
- _____ ຂ້ອຍຫວັງວ່າເພື່ອນຂອງຂ້ອຍຈະຍອມຮັບ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ແລະ ຮູ້ສຶກໄດ້ເຖິງຄວາມປິຕິຍິນດີທີ່ຂ້ອຍມີ ໃນການຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ.
- _____ ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໂປດຊົງບັນຈຸຄວາມຄິດທີ່ເໝາະສົມໃນຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ປະທານຖ້ອຍຄຳທີ່ຖືກຕ້ອງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດແບ່ງປັນການເຜີຍແຜ່ ໃນວິທີທີ່ຈັບໃຈເຂົາ.

ຕອນທີ 4

ພຣະອັບດູລບາຮາ ບອກເຮົາວ່າ:

“ຈົ່ງຍົກຫົວໃຈຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ ເໝືອຄວາມເປັນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ເບິ່ງດ້ວຍສາຍຕາແຫ່ງຄວາມສັດທາໄປຍັງອະນາຄົດ! ປັດຈຸບັນເມັດພັນໄດ້ຮັບການເພາະຫວ່ານ, ເມັດພັນໄດ້ຕົກລົງເທິງພື້ນແຜ່ນດິນ, ແຕ່ຈົ່ງເບິ່ງວ່າເວລານັ້ນຈະມາເຖິງ ເມື່ອເມັດພັນງອກຂຶ້ນເປັນຕົ້ນທີ່ສູງສະຫງ່າ ແລະ ກິ່ງກ້ານຂອງຕົ້ນນັ້ນຈະອອກໝາກຜົນ. ຈົ່ງຊື່ນຊົມ ແລະ ຍິນດີທີ່ວັນນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ, ຈົ່ງພະຍາຍາມຮູ້ແຈ້ງໃນອະນຸພາບ, ເພາະເປັນສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນໂດຍແທ້! ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສວມມົງກຸດແຫ່ງກຽດຕິຍົດແກ່ເຈົ້າ ແລະ ຊົງປະດັບປະກາຍດາວອັນແຈ່ມແຈ້ງໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວແສງສະຫວ່າງນັ້ນຈະສ່ອງແສງໃຫ້ທັງທັງໂລກໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວ!”⁵

ຄຳແນະນຳຂອງ ທ່ານສາສະນະພິບານໃຫ້ແກ່ເຮົາຄື:

“ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຄວນພະຍາຍາມໃຫ້ດີທີ່ສຸດ ທີ່ຈະໃຫ້ເພິງແຫ່ງຄວາມສັດທາ ລຸກເປັນແປວໄຟອັນເຈັດຈ້າງຢູ່ພາຍໃນຕົວເຈົ້າ, ເພາະໂດຍອາໄສເພິງນີ້ ເຈົ້າຈະພົບການນຳທາງ, ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມສຳເລັດໃນທ້າຍສຸດຢ່າງແນ່ນອນ.”⁶

ແນ່ນອນເຈົ້າອາດເຫັນດີວ່າ ທັນທີທີ່ຄົນໆໜຶ່ງຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ວ່າເປັນພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນປັດຈຸບັນ, ປະການແຫ່ງສັດທາກໍ່ຖືກຈູດຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາ. ເຈົ້າຄົງເຫັນດີອີກວ່າ ຜູ້ທີ່ເຜີຍແຜ່ຈະຕ້ອງເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈູດປະກາຍໄຟ. ແຕ່ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນຖ້າແປວໄຟແຫ່ງສັດທາບໍ່ລຸກໄໝ້ ຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງເຮົາເອງ? ເຮົາຈະຈູດປະກາຍໄຟໃນຫົວໃຈຜູ້ຟັງດ້ວຍສິ່ງໃດ? ເຮົາສາມາດເຂົ້າຮ່ວມການສົນທະນາທີ່ໜ້າສົນໃຈທີ່ສຸດ ແລະ ເວົ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ມ່ວນທີ່ສຸດໄດ້, ແຕ່ວ່າເວົ້າໂດຍປາດສະຈາກຄວາມສັດທາ, ຄໍາເວົ້າເລົ່ານີ້ກໍ່ຈະມີຜົນໜ້ອຍຫຼາຍ ເພາະຜູ້ຟັງຈະຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຮົາເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າຫຼືບໍ່. ແລະ ຍິ່ງເຊື່ອເພີ່ມແຫ່ງຄວາມສັດທາ ສ່ອງສະຫວ່າງໃນຫົວໃຈເຮົາຫຼາຍເທົ່າໃດ ໂອກາດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ຈັກ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກໍ່ຍິ່ງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເຮົາຕ້ອງມີສັດທາຕໍ່ສິ່ງໃດ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາກ້າວເຂົ້າສູ່ວຽກງານການເຜີຍແຜ່? ເຈົ້າສາມາດເວົ້າເຖິງສິ່ງນັ້ນສອງສາມຢ່າງໄດ້ບໍ່? ໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງບາງສ່ວນຂ້າງລຸ່ມເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າ.

1. ຄວາມສັດທາໃນພະລັງອຳນາດຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນ
2. ຄວາມສັດທາວ່າພຣະທັມຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ເປັນສິ່ງທີ່ມະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງມີຢ່າງແທ້ຈິງ
3. ຄວາມສັດທາໃນຄວາມສາມາດ ຂອງຈິດວິນຍານທຸກດ້ວງທີ່ຈະຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

ຕອນທີ 5

ພຣະອັບດູລບາຣາ ກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ:

“ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເວົ້າ ແລະ ຈົ່ງເວົ້າອອກມາ ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານໃນທີ່ປະຊຸມທຸກແຫ່ງ. ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະເລີ່ມກ່າວຄຳເວົ້າຂອງເຈົ້ານັ້ນ, ລຳດັບທຳອິດຈົ່ງຫັນໄປຫາ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ແລ້ວຂໍການຮັບຮອງຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈາກນັ້ນ ຈົ່ງເອີ້ນປາກແລ້ວກ່າວສິ່ງທີ່ປະກົດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງເຈົ້າ; ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ການເວົ້ານີ້ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ, ດ້ວຍກຽດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງທີ່ສຸດ.”⁷

ແລະໃນຈິດໝາຍທີ່ຂຽນໃນນາມຂອງ ທ່ານສາສະນະພິບານ ມີຄວາມຕອນໜຶ່ງວ່າ

“ຄູບາຮາຍຕ້ອງມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງທີ່ສຸດ. ເພາະໃນຄວາມໝັ້ນໃຈນັ້ນຈະມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມລັບສູງຄວາມສຳເລັດຂອງເຂົາ. ແມ່ນແຕ່ມີເປົ້າ ແລະ ບໍ່ວ່າຜູ້ຄົນອ້ອມຮອບເຈົ້າ ຈະ ບໍ່ໃສ່ໃຈພຽງໃດກໍຕາມ, ເຈົ້າກໍຈະມີຄວາມສັດທາວ່າ ເລົ່າເທບເທວັນແຫ່ງອານາຈັກສະ ຫວັນຈະ ຢູ່ຄຽງຂ້າງເຈົ້າ, ແລະ ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພວກເຂົາເລົ່ານັ້ນ ເຈົ້າຈະສາມາດເອົາຊະນະ ແຮງກົດດັນແຫ່ງຄວາມມືດ ທີ່ກຳລັງປະເຊີນໜ້າກັບສາສະໜາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງ ພາກພຽນ, ມີຄວາມສຸກ ແລະ ໝັ້ນໃຈ.”⁸

ການປະເຊີນໜ້າກັບສະຖານະການໃໝ່ໆ, ການລະເລີຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງຕົນເອງ, ການເວົ້າກ່ຽວ ກັບຄວາມສັດທາກັບຄົນທີ່ຫາກໍພົບກັນ, ການແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຮົາເບິ່ງວ່າ ມີຄ່າທີ່ສຸດຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍ ກັນ ໂດຍຮູ້ວ່າອາດຈະຖືກປະຕິເສດໄດ້ - ທັງໝົດນີ້ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມກ້າຫານ. ແນ່ນອນວ່າພວກເຮົາຈະ ພົບກັບຄວາມກ້າຫານເມື່ອເຮົາວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ວາງໃຈໃນພຣະອົງຢ່າງເຕັມປຸ່ງມ. ການ ຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະນຳທາງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຮົາໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ເຮົາ ໃນການປະຕິບັດສິ່ງຕ່າງໆທີ່ ເຮົາອາດຈະຍ້ານກົວ. ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນແດ່ ຖ້າເຮົາບໍ່ມີຄວາມກ້າຫານໃນຕອນທີ່ເຮົາເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງ ອັນສັກສິດ? ເຮົາຈະສູນເສຍໂອກາດຕ່າງໆໄປຫຼືບໍ່? ຂໍໃຫ້ເຈົ້າລອງຍົກບາງຕົວຢ່າງ ວ່າຄວາມກ້າຫານ ຈຳເປັນຕໍ່ການເຜີຍແຜ່ຄືແນວໃດ.

ສິ່ງທີ່ເຮົາຄວນຮັບຮູ້ກໍຄື ແມ່ນວ່າເຮົາຕ້ອງມີຄວາມກ້າທີ່ຈະເຜີຍແຜ່, ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ ນັ້ນກໍເພີ່ມຄວາມກ້າຫານໃຫ້ກັບເຮົາເຊັ່ນກັນ. ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຈຶ່ງສິ່ງນີ້ໄດ້, ເຈົ້າອາດທ່ອງຈຳພຣະວັດຈະ ນະຕໍ່ໄປນີ້, ຫາກເຈົ້າຍັງທ່ອງບໍ່ທັນໄດ້:

“ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມກ້າຫານ ແລະ ພະລັງ ຄືການສົ່ງເສີມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ.”⁹

ຕອນທີ 6

ພຣະອັບດູລບາຮາກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ

“ວຽກງານການເຜີຍແຜ່ ຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍສາສະນິກະຊົນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ ໃນທຸກສະພາບການ ເພາະວ່າການຮັບຮອງຈາກສະຫວັນຂຶ້ນຢູ່ກັບສິ່ງນີ້. ຫາກບາຮາຍລະເວັ້ນຈາກການເຂົ້າມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການເຜີຍແຜ່ຢ່າງເຕັມທີ່, ຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ຢ່າງສຸດທິວິໄຈແລ້ວ ເຂົາກໍຈະຖືກຕັດຂາດຈາກພຣະພອນຂອງອານາຈັກອັບຮາຢ່າງແນ່ນອນ. ເຖິງແມ່ນວ່າກິດຈະກຳນີ້ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ເໝາະສົມດ້ວຍຄວາມຮອບຮູ້ - ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນຄວາມຮອບຮູ້ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີດຽບ ແລະ ລືມໜ້າທີ່ບັງຄັບດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ເປັນຄວາມຮອບຮູ້ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງສະແດງອອກ ເຊິ່ງຄວາມໃຈກວ້າງທີ່ມາຈາກສະຫວັນ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມເມດຕາ, ຄວາມອົດທົນ, ລັກສະນະນິໄສທີ່ດີ, ແລະ ການກະທຳອັນສັກສິດ.”¹⁰

ແລະ ໃນຂໍ້ຄວາມອື່ນອີກຂອງພຣະອົງ ອະທິບາຍວ່າ:

“ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ມະນຸດຮູ້ຈະສາມາດຖືກເປີດເຜີຍໄດ້, ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້ຈະຖືກນັບວ່າເໝາະສົມແກ່ເວລາ, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄຳກ່າວອັນເໝາະສົມແກ່ເວລາ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາວ່າ ເໝາະສົມແກ່ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຟັງ. ເຊັ່ນນີ້ເປັນຄວາມຮອບຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່ ທີ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືປະຕິບັດໃນວຽກງານຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງຢ່າລືມສິ່ງນີ້ ຖ້າຫາກເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະເປັນຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍການກະທຳ ໃນທຸກສະພາບການ. ປະການທຳອິດ ຈົ່ງວິນິດໄສໂລກພະຍາດ ແລະ ລະບຸຄວາມເຈັບປ່ວຍ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງກຳນົດການຮັກສາ, ເພາະນີ້ເປັນວິທີທີ່ດີເລີດຂອງນາຍແພດຜູ້ຊ່ຽວຊານ.”¹¹

ຄວາມກ້າຫານຕ້ອງຖືກຜັນຂະຫຍາຍດ້ວຍຄວາມຮອບຮູ້. ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຄວາມຮອບຮູ້ຄອບຈະກົດໜ່ວງຄວາມກ້າຫານໄວ້. ທັງສອງສິ່ງຕ້ອງໄປພ້ອມກັນ. ເມື່ອພວກເຮົາມີຄວາມກ້າຫານ ແລະ ມີຄວາມຮອບຮູ້, ພວກເຮົາກໍຈະກ້າວເຂົ້າສູ່ສະໜາມຂອງການປະຕິບັດຢ່າງອາດຫານ, ແລະ ກ້າວໜ້າໄປດ້ວຍການຕັດສິນໃຈທີ່ດີ ແລະ ຄວາມຄິດທີ່ຊັດເຈນ, ກ້າວໜ້າ. ການຕັດສິນໃຈທັງໝົດ ວ່າອັນໃດຄວນເວົ້າ ແລະ ອັນໃດບໍ່ຄວນເວົ້າ, ວິທີໃດທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະປະຕິບັດໃນສະຖານະການທີ່ລະອຽດອ່ອນຕ່າງໆ ແລະ ການຈະຕອບຄຳຖາມຕ່າງໆ ຄືແນວໃດ - ຕ້ອງຕັດສິນໃຈເຮັດດ້ວຍຄວາມຮອບຮູ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄວາມຮອບຮູ້ບໍ່ຄວນຈະເປັນຂໍ້ແກ້ຕົວ ສຳລັບການບໍ່ລົງມືປະຕິບັດ. ເຮົາບໍ່ຄວນມີນິໄສທີ່ຈະກ່າວ

ຢູ່ຕະຫລອດເວລາວ່າ: “ການເຮັດສິ່ງນີ້ບໍ່ມີວິທີທີ່ສະຫງາດ. ມັນບໍ່ສະຫງາດເລີຍທີ່ຈະເຮັດແບບນັ້ນ.” ຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນສະຖານະການບາງຢ່າງທີ່ເຈົ້າຈະປະສົບ. ເຈົ້າຄິດວ່າວິທີໃດທີ່ຮອບຮູ້ທີ່ສຸດ ທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ກັບສະຖານະການແຕ່ລະຢ່າງ?

1. ເຈົ້າກຳລັງອະທິບາຍກ່ຽວກັບສາສະໜາກັບຄົນສອງຄົນ. ຂະນະທີ່ສົນທະນາກັນຢູ່ນັ້ນ, ກໍ່ເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ມີຄົນໜຶ່ງສົນໃຈໃນສາສະໜາບາຮາຍ ສ່ວນອີກຄົນໜຶ່ງບໍ່ສົນໃຈເລີຍ. ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ? _____

2. ເຈົ້າພົບໃຜຄົນໜຶ່ງໃນງານພົບປະ ແລະ ໄດ້ສົນທະນາກັບເຂົາກ່ຽວກັບສາສະໜາ. ຂະນະທີ່ເຂົາຟັງເຈົ້າຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຫຍັງຫຼາຍ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຖາມຄຳຖາມໃດເລີຍ. ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ? _____

3. ມີໃຜຜູ້ໜຶ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະສົນໃຈໃນສາສະໜາ ເຂົາຊວນໃຫ້ເຈົ້າໄປທີ່ບ້ານຂອງເຂົາ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບສາສະໜາ. ເຈົ້ານຳສະເໜີພຣະທັມຄຳສອນກ່ຽວກັບເລື່ອງຕ່າງ ໆ ໃຫ້ກັບເຂົາ, ແລະ ການໄປຢ້ຽມຄັ້ງນັ້ນເບິ່ງຄືວ່າຈະເປັນໄປດ້ວຍດີ. ເຂົາບອກກັບເຈົ້າວ່າ ເຂົາມັກໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ຍິນນີ້ຫຼາຍ ແລະ ເຂົາຄິດວ່າສາສະໜານີ້ເປັນຄຳຕອບ ແກ່ບັນຫາຕ່າງໆ ຂອງມະນຸດ ຊາດ. ຈາກນັ້ນເຂົາກໍ່ຂໍໃຫ້ເຈົ້າມອບແຜ່ນພັບກ່ຽວກັບສາສະໜາຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເອົາໄປແຈກ ໃນລະຫວ່າງການລົນນະລົງຫາສູງທາງການເມືອງ ທີ່ເຂົາຈະໄປຮ່ວມໃນວັນຕໍ່ມາ. ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ? _____

-
-
4. ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມການຮຽນລົນນະລົງ ເປັນເວລາສອງອາທິດໃນໝູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ. ຈຸດປະສົງກໍເພື່ອເພີ່ມຈຳນວນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມພະຍາຍາມສ້າງຊຸມຊົນ ແລະ ເຊີນຈິດວິນຍານທີ່ເປີດຮັບໃຫ້ໂອບອ້ອມເອົາຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ແນ່ນອນວ່າຫຼາຍໆຄອບຄົວໄດ້ຮັບຮູ້ກິດຈະກຳບາຮາຍມາແລ້ວໃນໝູ່ບ້ານ, ຫຼື ແມ່ນວ່າຈະເຊື່ອມໂຍງພວກເຂົາດ້ວຍບາງວິທີມາກ່ອນ, ແລະ ເຈົ້າໃຊ້ບາງມື້ໃນການລົນນະລົງດ້ວຍການໄປຢ້ຽມບ້ານຕ່າງໆ ແລະ ສົນທະນາກັບສະມາຊິກຄອບຄົວ ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ເໝາະສົມກັບການຕອບຮັບຂອງພວກເຂົາ. ໃນຕອນແລງຂອງການພົບປະເປີດໃຫ້ທຸກຄົນຈັດຂຶ້ນໃນໝູ່ບ້ານ, ເຊິ່ງໃນລະຫວ່າງນັ້ນຈະມີປຶກສາ ກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາໃນຫຼາກຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ຊີວິດຊຸມຊົນ.

ຕອນແລງມື້ໜຶ່ງ, ບາງຄົນເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມຖາມເຈົ້າຄຳຖາມໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບກິດສະເພາະຂອງບາຮາຍ. ເຈົ້າຕອບເຂົາ ແຕ່ເຂົາບໍ່ຍອມຮັບຄຳອະທິບາຍຂອງເຈົ້າ. ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສອງສາມຄົນໃນການລົນນະລົງ ພະຍາຍາມທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມຂອງເຂົາ, ແຕ່ຫຼັງຈາກນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງກໍເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ເຂົາກຳລັງພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ສາສະໜາເສື່ອມເສຍ ໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ອື່ນທີ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ?

5. ເຈົ້າເປັນສະມາຊິກທີມລົງຢ້ຽມຢາມໃນລະແວກບ້ານ ດ້ວຍຄວາມຫວັງວ່າຈະເພີ່ມຈຳນວນເດັກນ້ອຍເຂົ້າຮ່ວມໃນຊັ້ນຮຽນ ການສຶກສາດ້ານຈິດວິນຍານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ຄອບຄົວສ່ວນໃຫຍ່ຮັບຮູ້ຊັ້ນຮຽນເລົ່ານີ້ວ່າໄດ້ເລີ້ມຕັ້ງຂຶ້ນແລ້ວ, ແລະ ພວກເຂົາເບິ່ງການພັດທະນາໃນລະແວກບ້ານຢ່າງຊື່ນຊົມ ແລະ ມີຄວາມສຸກທີ່ໄດ້ຮຽນຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບການພັດທະນານີ້. ໃນໄລຍະການຢ້ຽມຢາມຂອງເຈົ້າ, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ເຈົ້າຊຸມໃສ່ແນວຄວາມຄິດດ້ານການສຶກສາ ທີ່ພົບໃນພຣະທັມມະລິຂິດບາຮາຍ, ເຊິ່ງກະຕຸ້ນການປຶກສາຫາລືກັບພໍ່ແມ່ຢ່າງມີຊີວິດຊີວາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນເຮືອນຫຼັງໜຶ່ງມີພີ່ນ້ອງທີ່ມາຢ້ຽມຢາມ ສະແດງຄວາມກັງວົນໂດຍແນະນຳວ່າ ເຈົ້າກຳລັງພະຍາຍາມຊັກຊວນເດັກນ້ອຍໃນຊັ້ນຮຽນໃຫ້ມານັບຖືສາສະໜາ. ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ?
-

-
-
-
-
-
6. ຄົນໜຸ່ມຜູ້ທີ່ເຄີຍໄດ້ຮຽນຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນໃນບາງຄັ້ງ ແລະ ຮັບໃຊ້ໃນຖານະຜູ້ຊຸກກຸ່ມເຢົາ
ວະຊົນ ໄດ້ຕັດສິນໃຈປະກາດຕົນໃນສາສະໜານີ້. ແມ່ນວ່າພໍ່ແມ່ຂອງເຂົາພັດຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈ
ກັບການຕັດສິນໃຈຂອງລູກຊາຍ. ເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ? _____
-
-
-
-
-

ຕອນທີ 7

ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ບອກພວກເຮົາວ່າ:

“ຫາກຜູ້ໃດໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໃນສັດຈະທັມໃດ, ຫຼື ກຳລັງບຸກບີນທຳ
ຄວາມເຂົ້າໃຈສັດຈະທັມນັ້ນຢູ່, ເມື່ອເຈົ້າສົນທະນາກັບເຂົາ, ຈົ່ງສະແດງດວງຈິດແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາ ແລະ ໄມຕຣີຈິດຢ່າງຍິ່ງ. ຈົ່ງຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຫັນ ແລະ ຍອມຮັບສັດຈະທັມນັ້ນ, ໂດຍບໍ່
ຖືວ່າຕົວເຈົ້າເໝືອກວ່າເຂົາ, ຫຼື ມີພອນສະຫວັນຫຼາຍກວ່າເຂົາແມ່ນແຕ່ພຽງນ້ອຍທີ່ສຸດ.”¹²

ແລະ ໃນຂໍ້ຄວາມອື່ນຂອງພຣະອົງ ຊົງຕັກເຕືອນພວກເຮົາວ່າ:

“ໂອ ປະຊາຊົນແຫ່ງບາຣາ, ຈົ່ງຄົບຫາກັບສາສະນິກະຊົນທຸກສາສະໜາ, ດ້ວຍໄມຕຣີຈິດ ແລະ
ມິດຕະພາບ. ຫາກເຈົ້າຮູ້ແຈ້ງໃນສັດຈະທັມຂໍ້ໜຶ່ງ, ຫາກເຈົ້າຄອບຄອງເພັດເມັດໜຶ່ງ, ທີ່ຄົນອື່ນ
ບໍ່ໄດ້ຮັບ, ຈົ່ງແບ່ງປັນສິ່ງນັ້ນກັບພວກເຂົາດ້ວຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມເມດຕາກະລຸນາ ແລະ
ຄວາມປາດຖະໜາດີຢ່າງທີ່ສຸດ. ຫາກສິ່ງນັ້ນເປັນທີ່ຍອມຮັບ, ຫາກສິ່ງນັ້ນບັນລຸວັດຖຸປະສົງ,
ເຈົ້າກໍ່ບັນລຸຄວາມມັ່ງໝາຍແລ້ວ. ຫາກຜູ້ໃດປະຕິເສດ, ຈົ່ງປ່ອຍເຂົາໄວ້ໂດຍລຳພັງ, ແລະ
ວົງວອນຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳທາງແກ່ເຂົາ. ຈົ່ງລະວັງຢ່າປະຕິບັດຕໍ່ເຂົາຢ່າງປັດສະຈາກ

ຄວາມເມດຕາ. ລື້ນທີ່ອ່ອນໂຍນຄືແມ່ເຫຼັກດຶງດູດຫົວໃຈຂອງມະນຸດ. ຄືອາຫານຂອງຈິດວິນຍານ, ເຊິ່ງສວມຖ້ອຍຄຳດ້ວຍຄວາມໝາຍ, ຄືບໍ່ເກີດຂອງແສງສະຫວ່າງແຫ່ງອັດສະລິຍະພາບ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ.”¹³

ພວກເຮົາທຸກຄົນບຸກບີນທີ່ຈະສະແດງອອກເຊິ່ງຄວາມເມດຕາຮັກແພງ ແລະ ຄວາມອົດທົນໃນການປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. ແຕ່ເຮົາບໍ່ຄວນສັບສົນລະຫວ່າງ ຄວາມເມດຕາກະລຸນາກັບສິ່ງອື່ນ. ຍົກຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ບາງຄັ້ງສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄວາມເມດຕາກະລຸນາ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ອາດຈະເປັນວິທີການປະຕິບັດຢ່າງພໍ້ກັບລູກໄດ້. ຄົນທີ່ມີບັນຫາໃນການຮູ້ແຈ້ງເຖິງຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ອື່ນ ແລະ ມັກຈະປະຕິບັດຕໍ່ຜູ້ອື່ນຢ່າງມີເມດຕາ, ແຕ່ເປັນໄປໃນລັກສະນະທີ່ພວກເຂົາເປັນເດັກນ້ອຍ, ເປັນລັກສະນະຂອງຄົນທີ່ມັກປະພຶດຕົນເປັນພໍ້ແມ່. ການເສດຊະກິດເຮັດກໍ່ອາດສະແດງຕົນອອກມາ ໃນຮູບແບບຂອງຄວາມເມດຕາກະລຸນາດ້ວຍເຊັ່ນກັນ; ນັ້ນຄືຄົນຄົນໜຶ່ງອາດສະແດງອອກ ເຊິ່ງຄວາມເມດຕາກະລຸນາຢ່າງທີ່ສຸດ ແຕ່ທີ່ຈິງແລ້ວ ເຮັດໄປເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວບາງຢ່າງທີ່ຊ້ອນໄວ້ໃນໃຈ. ຄວາມອົດທົນກໍ່ອາດຖືກໃຊ້ໄປໃນທາງທີ່ຜິດໄດ້ ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມເມດຕາກະລຸນາ. ຍົກຕົວຢ່າງຄວາມອົດທົນອາດກາຍເປັນຂໍ້ແກ້ຕົວສຳລັບຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໄດ້. ເພື່ອຄິດກ່ຽວກັບແນວຄິດເລົ່ານີ້ເພີ່ມເຕີມ ຂໍໃຫ້ເຮັດບົດເຝິກຫັດຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເຈົ້າອະທິບາຍກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ ໃຫ້ກັບໃຜຄົນໜຶ່ງດ້ວຍຄວາມເມດຕາກະລຸນາຢ່າງຍິ່ງ. ແຕ່ເມື່ອຕອນສຸດທ້າຍເຂົາຄົນນັ້ນສະແດງຄວາມບໍ່ເຫັນດີກັບເຈົ້າ ແລ້ວເຈົ້າກໍ່ຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈ. ນີ້ເປັນຄວາມເມດຕາກະລຸນາຂອງເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ຈິງໃຈຫຼືບໍ່? _____
2. ເມື່ອເຈົ້າກຳລັງແນະນຳສາສະໜາ ໃຫ້ກັບຄົນທີ່ມີການສຶກສາມາຫັອຍກວ່າເຈົ້າ, ປົກກະຕິເຈົ້າຈະຢຸດແລ້ວເວົ້າວ່າ: “ເຈົ້າເຂົ້າໃຈບໍ່?” ນີ້ເປັນຄວາມເມດຕາກະລຸນາ ຫຼື ເປັນການປະພຶດທີ່ຕົນແບບເປັນພໍ້ແມ່? _____
3. ເຈົ້າກຳລັງແນະນຳສາສະໜາໃຫ້ກັບໃຜຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສື. ເຈົ້າຕັດສິນໃຈວ່າ ແນວຄິດຕ່າງໆ ຂອງພຣະທັມມະລິຂິດຍາກເກີນໄປສຳລັບເຂົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ, ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງເອົາສານຂອງພຣະບາຣາອຸລລທ໌ ຫຼຸດລົງມາເປັນສອງສາມແນວຄວາມຄິດທີ່ເຂົາໃຈໄດ້ງ່າຍ. ນີ້ເປັນຄວາມເມດຕາກະລຸນາ ຫຼື ເປັນການປະພຶດທີ່ຕົນແບບເປັນພໍ້ແມ່? _____
4. ເຈົ້າກຳລັງແນະນຳສອນສາສະໜາໃຫ້ກັບໃຜຄົນໜຶ່ງທີ່ບໍ່ຮູ້ໜັງສື. ແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍ, ເຈົ້າກໍ່ສະເໜີແກ່ເຂົາເຖິງຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນຢ່າງລະອຽດ ໂດຍການອ່ານຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະທັມມະລິຂິດ ແລະ ປຶກສາເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຂໍ້ຄວາມເລົ່ານັ້ນ. ນີ້ເປັນຄວາມອົດທົນ ຫຼື ເປັນການປະພຶດທີ່ຕົນແບບເປັນພໍ້ແມ່? _____

5. ເພື່ອນບ້ານຄົນໜຶ່ງຂອງເຈົ້າມີຈິດໃຈເປີດຮັບຕໍ່ສາສະໜາ, ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສິນໃຈທີ່ຈະສົນທະນາກັບເຂົາຫຼາຍຄັ້ງ. ໃນລະຫວ່າງການສົນທະນາຂອງເຈົ້າ ແລະ ດ້ວຍຄວາມກະລຸນາຢ່າງຍິ່ງ, ເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຄຳສອນຂອງບາຮາຍ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາ ຈົນເຂົາຍອມຮັບພຣະບາຮາອຸລລາທ໌. ເປັນການປະພຶດທີ່ດີແບບເປັນພໍແມ່ບໍ່? _____
6. ຍັງມຢາມບ້ານໃນລະແວກບ້ານໃກ້ຄຽງໃນໄລຍະການລົງນະລົງ, ເຈົ້າພົບກັບພໍ່ຄົນໜຶ່ງທີ່ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບສາສະໜາ. ຫຼັງຈາກສົນທະນາກັນໂດຍຫຍໍ້, ເຂົາບອກກັບເຈົ້າວ່າເຂົາມັກຟັງ ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເອົາໜັງສືບາງຈຳນວນມາໄວ້ອ່ານ. ເຈົ້າເອົາປຶ້ມຄຳແນະນຳຫົວນ້ອຍອັນໜຶ່ງໃຫ້ເຂົາ, ເນື່ອງຈາກເຂົາເບິ່ງຄືວ່າຄາວງຽກ, ແລະ ເຈົ້າຕັດສິນໃຈວ່າ ເຈົ້າຈະລໍຖ້າອີກສອງສາມເດືອນແລ້ວຈຶ່ງມາຍັງມຢາມເຂົາອີກຄັ້ງ. ນີ້ເປັນຄວາມອົດທົນ ຫຼື ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່? _____

ເຈົ້າສາມາດຄິດເຖິງສະຖານະການອື່ນອີກ ທີ່ອາດເປັນການປະພຶດທີ່ດີແບບເປັນພໍແມ່ ຫຼື ການເສແລ້ງເມດຕາກະລຸນາ, ຫຼື ຄວາມບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນຄວາມອົດທົນ?

ຕອນທີ 8

ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງປະກາດວ່າ:

“ຫາກພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນເພື່ອເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງເຮົາ, ພວກເຂົາຕ້ອງຍອມໃຫ້ລົມຫາຍໃຈ ຂອງພຣະຜູ້ຊົງຢູ່ເໜືອອຳນາດບັງຄັບໃດໆຂັບເຄື່ອນຕົວເຂົາ, ພວກເຂົາຕ້ອງແຜ່ຂະຫຍາຍສາສະໜານີ້ໄປໃນໂລກຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງສູງ, ດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຖືພຣະອົງເປັນສູນກາງເທົ່ານັ້ນ, ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ບໍ່ຜູກພັນ ແລະ ບໍ່ຂຶ້ນກັບທຸກສິ່ງໂດຍສິ້ນເຊີງ, ແລະ ດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບການເຮັດໃຫ້ສັກສິດ ພົ້ນຈາກໂລກ ແລະ ສິ່ງໄຮ້ສາລະຂອງໂລກ. ເປັນໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ ທີ່ຈະເລືອກເອົາການວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສະບຽງທີ່ດີທີ່ສຸດ ສຳລັບການເດີນທາງຂອງຕົນເອງ, ແລະ ແຕ່ງກາຍຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຂົາ, ພຣະຜູ້ຊົງຄວາມສູງສົ່ງ, ພຣະຜູ້ຊົງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງທັງປວງ. ຫາກເຂົາປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ ຖ້ອຍຄຳຂອງພວກເຂົາກໍ່ຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ຟັງ.”¹⁴

ພຣະອັບດູລບາຮາ ກ່າວໄວ້ວ່າ:

“ເຂົາເລົ່ານີ້ຈະທົນທຸກຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນທັງເວັນ ແລະ ຄືນ, ຈະບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ກັບການທົດສອບຫຼື ຄວາມເລົ່າໂສກ, ຈະບໍ່ຍອມຮັບການຢຸດພັກໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາ, ຈະບໍ່ສະແຫວງຫາການພັກຜ່ອນ, ຈະບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມສະດວກ ແລະ ຄວາມສຸກສະບາຍທັງປວງ, ຈະບໍ່ຜູກພັນ ແລະ ບໍ່ແປະເປື້ອນ, ຈະອຸທິດທຸກໂມງຍາມທີ່ຜ່ານໄປຢ່າງໄວວາຂອງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ກັບການແຜ່ກະຈາຍສຸຄົນທາລິດແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ການເຊີດຊູພຣະວັດຈະ ນະ ສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”¹⁵

ຈາກການສຶກສາປຶ້ມເຫຼັ້ມ 2 ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການປ່ອຍວາງເປັນຂໍ້ກຳໜົດ ຂອງການເຜີຍແຜ່ດ້ວຍຄວາມສຸກຫັນສາ. ແມ່ນວ່າເຮົາຫວັງວ່າການຮັບໃຊ້ທີ່ເຮົາມອບໃຫ້ ຈະນຳມາເຊິ່ງຜົນຮັບທີ່ຄຸ້ມຄ່າ, ເຮົາກໍຕະຫັນກວ່າທາງເຮົາຍຶດຕິດ ກັບຜົນຮັບຫຼາຍເກີນໄປ, ຫາກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄຳຍ້ອງ ຫຼື ຄຳວິຈານຫຼາຍເກີນໄປ, ເຮົາກໍຈະສູນເສຍຄວາມຍິນດີ ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາກ້າວເດີນໄດ້ໄວຂຶ້ນ. ການຕື່ມປະໂຫຍກຂ້າງລຸ່ມນີ້ໃຫ້ສົມບູນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຄິດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການປ່ອຍວາງໝາຍເຖິງຫຍັງ ເມື່ອເຮົາເຂົ້າສູ່ວຽກງານການເຜີຍແຜ່.

1. ເມື່ອເຮົາລຸກຂຶ້ນເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ເຮົາຕ້ອງຍອມໃຫ້ _____ ຂັບເຄື່ອນເຮົາ.
2. ເມື່ອເຮົາລຸກຂຶ້ນເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ຈິດໃຈຂອງເຮົາທີ່ຖື _____ .
3. ເມື່ອເຮົາລຸກຂຶ້ນເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ຫົວໃຈຂອງເຮົາທີ່ _____ ແລະ ບໍ່ຂຶ້ນກັບ _____ .
4. ເມື່ອເຮົາລຸກຂຶ້ນເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາຄວນໄດ້ _____ .
5. ເຮົາຄວນເລືອກເອົາ _____ ເປັນສະບຽງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບການເດີນທາງຂອງເຮົາ.
6. ເຮົາຄວນແຕ່ງກາຍຂອງເຮົາດ້ວຍ _____ .
7. ແລະ ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າສູ່ສະໜາມຂອງການຮັບໃຊ້ເຮົາຄວນຈະທົນ _____ ທັງເວັນ ແລະ ຄືນ.
8. ເຮົາບໍ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ກັບ _____ ຫຼື _____ , ເຮົາບໍ່ຄວນສະແຫວງຫາ _____ , ແລະ ບໍ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງ _____ ທັງປວງ.

9. ໂດຍບໍ່ຜູກພັນແລະບໍ່ແປະເປື້ອນເຮົາຄວນຈະອຸທິດ _____
_____ ຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ ໃຫ້ກັບ _____
_____ ແລະ _____.

ຕອນທີ 9

ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຕັດແກ່ເຮົາວ່າ:

“ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມສັດທາຢ່າງແຮງກ້າ ໃນລະດັບທີ່ສາມາດທຳໃຫ້ມະນຸດ
ທຸກຄົນ ຈູດເພິງໄຟໂດຍເຈົ້າ, ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ອອກໄປ ແລະ ຮຽກໃຫ້ປະຊາຊົນທັງຫຼາຍມາຫາພຣະ
ອົງ ພຣະຜູ້ຊົງເປັນນາຍສູງສຸດແຫ່ງພົບທັງປວງ.”¹⁶

ທ່ານໂຊກີ ເອັຟເຟັນດີ ກະຕຸ້ນພວກເຮົາວ່າ:

“... ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລຸກຂຶ້ນເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມຊອບທັມ,
ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ. ຂໍໃຫ້ສິ່ງນີ້ເປັນໜ້າທີ່ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ
ສູງສຸດ ແລະ ມີຄວາມຮີບດ່ວນທີ່ສຸດຂອງບາຣາອຸລາທ໌. ຂໍໃຫ້ເຮົາປະຕິບັດໃນໜ້າທີ່ນີ້
ເປັນແຫຼ່ງແຮງປາດຖະໜາທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງຊີວິດຂອງເຮົາ.”¹⁷

ທາກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະປະສົບຄວາມສຳເລັດ ໃນຄວາມພະຍາຍາມໃຫ້ນຳພາຄົນຈຳນວນຫຼາຍ
ເຂົ້າສູ່ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ເຮົາຕ້ອງໄດ້ຮັບການຂັບ
ເຄື່ອນດ້ວຍແຮງປາດຖະໜາທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ. ຫົວໃຈຂອງເຮົາຕ້ອງລຸກເປັນໄຟ ດ້ວຍຄວາມ
ກະຕືລືລົ້ນ, ເພາະວ່າເຮົາຈະສື່ໃຫ້ຄົນອື່ນຊາບໄດ້ຢ່າງໃດ ເຖິງຄວາມປະຕິຍົມດີໃນການເປັນບາຣາອຸ
ຕົວເຮົາເອງບໍ່ປະຕິຍົມດີ ແລະ ບໍ່ກະຕືລືລົ້ນ? ແຕ່ໃນຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງເຮົາ ທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວສານ
ຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກັບຜູ້ອື່ນນັ້ນ, ເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ທີ່ຈະບໍ່ກ່າວເກີນຂອບເຂດທີ່ເໝາະສົມ
ແລະ ບໍ່ທັນຫຼັງໃຫ້ກັບຄົນທີ່ເຮົາຊອກຫາເພື່ອຈະເຜີຍແຜ່. ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາເຄີຍໄດ້ຍິນເລື້ອຍໆ ຄຳໜຶ່ງກໍ່
ຄືຄຳວ່າ “ການເຮັດໃຫ້ຄົນປ່ຽນສາສະໜາ”, ເຊິ່ງໝາຍຄວາມເຖິງການໃຊ້ແຮງກົດດັນທີ່ເກີນຄວນ ໃຫ້
ໃຜຄົນໜຶ່ງປ່ຽນສາສະໜາຂອງເຂົາ. ບາຣາອຸລາທ໌ຖືກຫ້າມຢ່າງເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ເຮັດແບບນີ້ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມໃນ
ການຫຼັກລັງງານເຮັດໃຫ້ຄົນປ່ຽນສາສະໜານີ້, ເຮົາກໍ່ບໍ່ຄວນຢູ່ເສີຍຈົນເກີນໄປ ແລະ ເຮັດແບບບໍ່ໜ້າ
ເຊື່ອຖື ຈົນເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງເຮົາບໍ່ມີຜົນ.

ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຄິດໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງແຮງປາດຖະໜາໃນການເຜີຍແຜ່
ແລະ ການເຮັດໃຫ້ຄົນປ່ຽນສາສະໜາ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າອ່ານຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ ແລ້ວຕັດສິນໃຈວ່າກໍລະນີໃດທີ່

ເຈົ້າເກີນຂອບເຂດທີ່ເໝາະສົມ ກໍໃຫ້ໝາຍເຄື່ອງໝາຍ “O”. ຫາກກໍລະນີໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າກ້າວຂ້າມຂອບເຂດທີ່ເໝາະສົມ? ໃຫ້ໝາຍເຄື່ອງໝາຍ “U”. ກໍລະນີໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າຂາດຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ເຈົ້າຈະຂາດປະສິດຕິພາບ ແລະ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ເໝາະສົມ? ໃຫ້ໝາຍເຄື່ອງໝາຍ “E”.

— ເຈົ້າມີຄວາມຮັກຕໍ່ສາສະໜາຫຼາຍ ຈົນເຈົ້າສອດແຊກກົດລະບຽບ ແລະ ຫຼີກຄໍາສອນບາຮາຍ ເຂົ້າໄປໃນການສົນທະນາທຸກໂອກາດ, ໃນລັກສະນະທີ່ເປັນທັມມະຊາດ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮອບຮູ້. ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເໝາະສົມ ເຈົ້າກໍຈະກ່າວເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆຂອງເຈົ້າ ຄືຄໍາສອນຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌.

— ເຈົ້າມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນອື່ນບໍ່ຕ້ອງການຟັງເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບສາສະໜາແລ້ວ, ເຈົ້າກໍຍັງບັງຄັບໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ.

— ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນຄິດວ່າ ເຈົ້າຫຼົງໄຫຼສາສະໜາຂອງເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະຖາມເຈົ້າກ່ຽວກັບບາຮາຍ ເຈົ້າກໍຈະຕອບພຽງສັ້ນໆ. ຖ້າພວກເຂົາຍັງຢືນຢັນທີ່ຈະຖາມຕໍ່ໄປອີກ ເຈົ້າກໍຈະເອົາໜັງສືໃຫ້ພວກເຂົາໄປອ່ານເອົາເອງ.

— ການລົນນະລົງ ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນເພື່ອເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ ໃນຈຳນວນໝູ່ບ້ານທີ່ຜູ້ຄົນເປີດກວ້າງ ແລະ ເປີດຮັບຫຼາຍ. ທິມຂອງເຈົ້າຕັດສິນວ່າ ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດຄືກັນໄປແຕ່ລະເຮືອນ ແລະ ແນະນຳກ່ຽວກັບສາສະໜາ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ຫຼາຍໆຄົນອາດຮູ້ສຶກເສົ້າໃຈ ຖ້າຫາກເຈົ້າໄປຢ້ຽມຢາມເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຢ້ຽມຢາມພວກເຂົາ.

— ການລົນນະລົງແບບເຂັ້ມຂົ້ນໄດ້ເລີ້ມຂຶ້ນໃນລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ເມື່ອສຳຫຼວດເບິ່ງຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນໃໝ່ເຂົ້າໃນສາສະໜາ ທົ່ວຂໍ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາເລິກເຊິ່ງໃນການເຜີຍແຜ່. ເຈົ້າຈະໄປສອງສາມເຮືອນ ແຕ່ວ່າທຸກຄັ້ງທີ່ຈະໄປ, ສະມາຊິກຄອບຄົວອື່ນໄດ້ບອກວ່າຄົນທີ່ເຈົ້າຈະໄປຫາ ເຂົາບໍ່ຢູ່ເຮືອນ. ເຈົ້າກໍຈາກໄປດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ.

— ການລົນນະລົງແບບເຂັ້ມຂົ້ນໄດ້ເລີ້ມຂຶ້ນໃນລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ເມື່ອສຳຫຼວດເບິ່ງຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນໃໝ່ເຂົ້າໃນສາສະໜາ ທົ່ວຂໍ້ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາເລິກເຊິ່ງໃນການເຜີຍແຜ່. ສຳລັບການຢ້ຽມຢາມ ເຖິງວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ພົບຫຼາຍຄົນຕາມທີ່ເຈົ້າຊອກຫາ, ເຈົ້າກໍທົກທາກສະມາຊິກຄອບຄົວຄົນອື່ນໆທີ່ເຈົ້າພົບ ແລະ ຮູ້ຈັກກັບຄົນອື່ນໃນໝູ່ບ້ານທີ່ເປີດກວ້າງ ແລະ ເປີດຮັບ, ຖາມເບິ່ງວ່າພວກເຂົາຢາກສົນທະນາກ່ຽວກັບສາສະໜາບໍ່.

— ເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງທີມລົງເຜີຍແຜ່ໃນລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນມີໂອກາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທາງການ ແລະ ການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ, ສະນັ້ນ ທີມຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າແນວທາງທີ່ດີທີ່ສຸດຄື ການເນັ້ນຍ້າເຖິງສິ່ງດີໆທັງໝົດ ທີ່ສາສະໜາຈະສາມາດເຮັດເພື່ອພວກເຂົາໄດ້. ເຈົ້າສັນຍາກັບພວກເຂົາວ່າ ຫາກພວກເຂົາກາຍເປັນບາຮາຍ ເຈົ້າຈະຊ່ວຍພວກເຂົາຈັດຕັ້ງໂຮງຮຽນສາຍສາມັນແກ່ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄຣິນິກສຸຂະພາບຂະໜາດນ້ອຍ.

— ເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງທີມລົງເຜີຍແຜ່ໃນລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນມີໂອກາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທາງການໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຈົ້າມີຄວາມສັດທາໃນຄວາມສາມາດທາງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຢ່າຫຼີກລ້ຽງທີ່ຈະສົນທະນາກັບພວກເຂົາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຄໍາສອນຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌. ເຈົ້າອະທິບາຍສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໃນໝູ່ບ້ານໃຫ້ຮູ້ວ່າ ຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນເຊິ່ງອີງຕາມຄໍາສອນເລົ່ານີ້ ສາມາດຊ່ວຍສ້າງສັກກະຍະພາບໃນການເຮັດວຽກ ເພື່ອພັດທະນາຊຸມຊົນໄດ້ແນວໃດ. ເຈົ້າສະເໜີທີ່ຈະກັບມາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອກຸ່ມຄົນນ້ອຍໆຂອງຄົນລຸ້ນເຢົາ ໃນການຮຽນຫຼັກສູດທໍາອິດ.

— ເຈົ້າເລີ້ມຕົ້ນການປະຊຸມທຸກໆຄັ້ງກັບຜູ້ທີ່ສົນໃຈສາສະໜາ ດ້ວຍການແຈກບັດປະກາດຕົນ ແລະ ເຊີນຊວນພວກເຂົາໃຫ້ມາເປັນສະມາຊິກຊຸມຊົນບາຮາຍ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຂົາຮູ້ສຶກກະຕືລືລົ້ນ.

— ຕາມປົກກະຕິແລ້ວເຈົ້າເລີ້ມຕົ້ນການປະຊຸມກັບຜູ້ທີ່ສົນໃຈສາສະໜາ ດ້ານການບອກພວກເຂົາວ່າສານຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ແມ່ນສໍາລັບມະນຸດຊາດໝົດທຸກຄົນ ແລະ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຍິນດີ ທີ່ຈະແບ່ງປັນຄໍາສອນຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາ. ພ້ອມນີ້ເຈົ້າກໍບອກພວກເຂົາບໍ່ຄວນລັງເລໃຈ ທີ່ຈະຖາມຄໍາຖາມທີ່ພວກເຂົາມີໃນໃຈ, ເຊິ່ງເຈົ້າຈະພະຍາຍາມຕອບດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ. ໃກ້ຈະຈົບການປະຊຸມ, ຖ້າຫາກເປັນການເໝາະສົມໃຫ້ເຈົ້າອະທິບາຍວ່າ ການເຂົ້າສູ່ສາສະໜາໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ແນ່ນອນໂດຍສັງເກດວ່ານີ້ເປັນເລື່ອງສ່ວນຕົວ ທີ່ແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງພິຈາລະນາໂດຍປາດສະຈາກແຮງກົດດັນ.

— ເຈົ້າເລີ້ມການປະຊຸມທຸກຄັ້ງກັບຜູ້ທີ່ສົນໃຈສາສະໜາ ດ້ວຍການອະທິບາຍຈຸດປະສົງຂອງການພົບປະ ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປ່ຽນສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ. ເຈົ້າປາດຖະໜາທີ່ຈະແບ່ງປັນສອງສາມແນວຄວາມຄິດກັບພວກເຂົາ. ເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ພວກເຂົາຈະໃຫ້ເວລາຫຼາຍ ໃນ

ການສຳຫຼວດຫາຄວາມຈິງ ກ່ອນທີ່ຈະພິຈາລະນາເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະລົງທະບຽນເຂົ້າໃນຊຸມຊົນບາຮາຍ.

— ເຈົ້າໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງມາເປັນເວລາດົນພໍສົມຄວນ ແລະ ສາມາດເຫັນວ່າມີປະກາຍແຫ່ງຄວາມສັດທາຢູ່ໃນຫົວໃຈແດ່ແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ ມື້ໜຶ່ງເຈົ້າຈຶ່ງຊວນໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃນຊຸມຊົນບາຮາຍ.

— ເຈົ້າໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງມາເປັນເວລາດົນພໍສົມຄວນ ແລະ ສາມາດເຫັນວ່າມີປະກາຍແຫ່ງຄວາມສັດທາຢູ່ໃນຫົວໃຈແດ່ແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງຊວນເຂົາມາຮ່ວມກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງບາຮາຍຕໍ່ໄປ ໂດຍຄິດວ່າມື້ໃດມື້ໜຶ່ງເຂົາຈະເປັນບາຮາຍ.

— ເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງທີມ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການລົນນະລົງແຫ່ງໜຶ່ງເພື່ອເຜີຍແຜ່ສາສະໜາໃນລະແວກບ້ານ. ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລື ແລະ ການວາງແຜນປານໃດ ແຕ່ໃຊ້ເວລາສ່ວນໃຫຍ່ໄປກັບການເບິ່ງມືຖືຂອງເຈົ້າ. ເມື່ອການລົນນະລົງເລີ້ມຕົ້ນຂຶ້ນ ເຈົ້າຈະເງິຍຫ້າຈາກໂທລະສັບເປັນໄລຍະ ເພື່ອເບິ່ງວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ງົກຫົວເຫັນດີນຳສະມາຊິກຄົນອື່ນຂອງທີມ ຜູ້ທີ່ກຳລັງສົນທະນາກັບຜູ້ຄົນໃນລະແວກບ້ານ.

— ເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງທີມ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການລົນນະລົງແຫ່ງໜຶ່ງເພື່ອເຜີຍແຜ່ສາສະໜາໃນລະແວກບ້ານ. ທີມຂອງເຈົ້າໄປສະຖານທີ່ສາທະລະນະ, ແລະ ເຈົ້າຢຸດທຸກໆຄົນທີ່ຜ່ານເຈົ້າໄປ ແລະ ຖາມເຂົາວ່າ: “ເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ບໍ?”

— ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການລົນນະລົງ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມຂົ້ນຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງຊຸມຊົນໃນລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ. ໃນຊ່ວງເລີ້ມຕົ້ນຂອງການລົນນະລົງ ກຸ່ມຂອງເຈົ້າ - ປະກອບດ້ວຍເພື່ອນສອງສາມຄົນ ທີ່ຫາກຳຍ້າຍມາຢູ່ແຫ່ງນັ້ນບໍ່ດົນ - ໄດ້ສຶກສາລະແວກບ້ານ ແລະ ເລີ້ມຄຸ້ນເຄີຍກັບສະຖານທີ່ຕ່າງໆເຊັ່ນ ໂຮງຮຽນ, ສວນສາທາລະນະ ແລະ ສູນຊຸມຊົນທີ່ອາດພົບກັບຄົນໜຸ່ມ ທີ່ມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ. ຈາກສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້, ກຸ່ມໄດ້ວາງແຜນດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆດັ່ງນີ້: ໃຊ້ເວລາໃນພື້ນທີ່ເລົ່ານີ້, ທຳການນຳສະເໜີທີ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຈັດການພົບປະໃນຕອນແລງ, ແລະ ຍ້ຽມຢາມເຮືອນຂອງບຸກຄົນຜູ້ທີ່ສົນໃຈໃນຂະບວນການສຶກສາທີ່ສົ່ງເສີມໂດຍສະຖາບັນ. ເມື່ອເຈົ້າພົບກັບຄົນໜຸ່ມ, ເຈົ້າປຶກສາກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບລັກສະນະພິເສດຂອງຊ່ວງໄວໜຸ່ມ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການເດີນເທິງເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້ ທີ່ພວກເຂົາສາມາດຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ອື່ນ, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ອາຍຸນ້ອຍ

ກວ່າພວກເຂົາ, ໃນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້, ທັກສະ, ແລະ ຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານ. ເຈົ້າຊວນຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຕ້ອງການຮຽນເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ມາສືບຕໍ່ສົນທະນາໃນການພົບປະໃນຕອນແລງຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນ. ເຈົ້າກະກຽມຕົວເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຕ້ອງການເລີ່ມຕົ້ນສຶກສາຫຼັກສູດຫຼັກ ແລະ ຊຸກຍູ້ພວກເຂົາໃນການປະຕິບັດການຮັບໃຊ້ທີ່ເຂົາຈະໄດ້ເຮັດ. ພ້ອມນີ້ເຈົ້າຮັບຮູ້ວ່າ ໃນບໍ່ຊ້າບາງຄົນອາດຍອມຮັບສາສະໜານີ້, ແລະ ເຈົ້າຄົງບໍ່ລັງເລທີ່ຈະເຊີນຊວນພວກເຂົາໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຮາຍ.

— ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການລົນນະລົງ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມຂົ້ນຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງຊຸມຊົນໃນລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ. ໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງການລົນນະລົງ ກຸ່ມຂອງເຈົ້າ - ປະກອບດ້ວຍເພື່ອນສອງສາມຄົນ ທີ່ຫາກໍຍ້າຍມາຢູ່ແຫ່ງນັ້ນບໍ່ດົນ - ໃຊ້ເວລາສ່ວນໃຫຍ່ໃນສວນສາທາລະນະ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ສູນຊຸມຊົນລົມກັບຄົນລຸ້ນເຢົາ ແລະ ເຊີນພວກເຂົາເຂົ້າຮ່ວມການພົບປະທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນຕອນແລງ. ເຈົ້າຕ້ອງເນັ້ນຢ້ຳວ່າຈະມີເວລາວ່າງຫຼາຍພໍ ສຳລັບການຮ້ອງເພງ ແລະ ການສັງສັນ, ຫຼຸດຄວາມສຳຄັນຂອງຈຸດປະສົງຂອງການພົບປະ, ເຊິ່ງກໍຄືການປຶກສາກັບພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາສາມາດທຸ້ມເທພະລັງຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ການຮັບໃຊ້ຊຸມຊົນໄດ້ແນວໃດ. ເຈົ້າໝັ້ນໃຈວ່າຫາກເຈົ້າສາມາດດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາດ້ວຍວິທີນີ້ ແລະ ສ້າງສາຍສຳພັນອັນດີກັບພວກເຂົາ, ມັນກໍຈະງ່າຍຕໍ່ການເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາ ກ່ຽວກັບລັກສະນະພິເສດຂອງຊ່ວງໄວໜຸ່ມ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການເດີນໃນທົນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້. ເມື່ອຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານສັງສັນ ທີ່ມາເຂົ້າຮ່ວມການພົບປະຕອນແລງ ຍັງເຫຼືອພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບເຊີນໂປ່ງານຫຍັງ, ເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຕ້ອງດຶງດູດຄົນຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນ ຫາກຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຄາດຫວັງໄວ້.

— ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການລົນນະລົງໜຶ່ງອາທິດ ເພື່ອຢ້ຽມຢາມຫຼາຍຄອບຄົວໃນໝູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ ທີ່ມີຄົນລຸ້ນເຢົາໃນຊັ້ນຮຽນເດັກ ຫຼື ກຸ່ມເຍົາວະຊົນ. ທີມຂອງເຈົ້າວາງແຜນທີ່ຈະໄປຫຼາຍໆເຮືອນ ແລະ ເຊີນຄອບຄົວທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະຍອມຮັບ ເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຮາຍ. ເຈົ້າຕັດສິນວ່າແນວທາງທີ່ດີທີ່ສຸດຄື ການກ່າວເຖິງແຕ່ແນວຄວາມຄິດສອງສາມຢ່າງ ທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າຈະດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ໂດຍການຫຼີກລ້ຽງຫົວຂໍ້ທີ່ແມ່ນວ່າຈະສຳຄັນ ແຕ່ກໍອາດກໍໃຫ້ເກີດຄຳຖາມໄດ້; ຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະເຊີນສະມາຊິກທັງໝົດຂອງແຕ່ລະຄອບຄົວໃຫ້ລົງທະບຽນເປັນບາຮາຍ.

— ເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການລົນນະລົງໜຶ່ງອາທິດ ເພື່ອຢ້ຽມຢາມຫຼາຍຄອບຄົວໃນໝູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ ທີ່ມີຄົນລຸ້ນເຢົາໃນຊັ້ນຮຽນເດັກ ຫຼື ກຸ່ມເຍົາວະຊົນ ແລະ ເຊີນຄອບຄົວທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະຍອມຮັບ ເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຮາຍ. ທີມຂອງເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າ ຄອບຄົວສ່ວນ

ໃຫຍ່ທີ່ມາຢູ່ມຢາມຕ່າງກໍກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະປົກສາຫາລືກັນ ກ່ຽວກັບຄໍາສອນບາຮາຍ, ບາງຄອບຄົວຍອມຮັບຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຢ່າງໄວວາ ແລະ ບາງຄົນກໍຕັ້ງຄໍາຖາມທີ່ພວກເຂົາຢາກສຳຫຼວດເພີ່ມເຕີມ. ເຈົ້າຕະໜັກດີວ່າ ການລົນນະລົງນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຂະຫຍາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໄລຍະຍາວ, ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ເວລາທີ່ຈຳເປັນກັບຄອບຄົວແຕ່ລະຄອບຄົວ ເພື່ອຕອບຄໍາຖາມທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫຼັກຄໍາສອນຂອງສາສະໜາ. ດ້ວຍວິທີນີ້ ນອກເໝືອນຈາກການມີສ່ວນສະໜັບສະໜູນ ການຈະເລີນເຕີບໂຕໃນດ້ານຈຳນວນ ແລະ ການເພີ່ມຈຳນວນຂອງກິດຈະກຳແລ້ວ, ການຢູ່ມຢາມແຕ່ລະຄັ້ງ ຍັງເປັນການຍັ່ງຮາກຖານແຫ່ງສັດທາ ໃນຊຸມຊົນໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຢູ່ຂຶ້ນ.

ຕອນທີ 10

ດັ່ງທີ່ກ່າວໄປແລ້ວຂ້າງຕົ້ນ ການເນັ້ນຍ້າຄວາມສຳຄັນ ທີ່ຄຸນລັກສະນະທາງທັມໃນການປົກສາຫາລືການເຜີຍແຜ່ ບໍ່ໄດ້ບອກເປັນໄນໆວ່າພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ສົມບູນແບບ ເພື່ອການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນພວກເຮົາຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຮັບໃຊ້ສາສະໜາ, ຂະນະທີ່ທົບທວນເຖິງສະພາບພາຍໃນ ແລະ ບຸກບີນທີ່ຈະສະແດງອອກໃນລະດັບທີ່ສູງຢູ່ໆຂຶ້ນໄປ ດ້ວຍຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆເຊັ່ນ ຫົວໃຈບໍລິສຸດ, ຄວາມເສຍສະຫຼະ, ຄວາມສັດທາ, ຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມຮອບຮູ້, ຄວາມເມດຕາ ແລະ ການປ່ອຍວາງ. ແນ່ນອນວ່າຫຼາຍໆຄຸນລັກສະນະອື່ນ ທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ເປັນຕົ້ນຄື - ຄວາມເອື້ອເຟື້ອ, ຄວາມມີນ້ຳໃຈ ແລະ ຄວາມແນ່ວແນ່. ແຕ່ການສຳຫຼວດນະທີ່ນີ້ຈະບົກພ່ອງ ຫາກເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງການຖ່ອມຕົນ.

ແນ່ນອນວ່າ ວິທີການແຫ່ງຄວາມອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົນນັ້ນລະອຽດອ່ອນ. ເມື່ອເຮົາຫຼົງໄຫຼໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ລືມ “ຕົນເອງ”, ຍອມຈຳນວນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳເຮົາກໍຈະເຕັມໄປດ້ວຍພະລັງ. ພຣະອົບດູລູບາຮາ ຕັດວ່າ:

“ໃນຂະນະທີ່ເຜີຍແຜ່ ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີໄຟລຸກໄໝ້ຢ່າງເຕັມທີ່, ເພື່ອໃຫ້ວາຈາຂອງເຂົາຈະແຜ່ຂະຫຍາຍອິດທິພົນ ແລະ ທຳລາຍມ້ານກັ້ງຂອງຕົນເອງ ແລະ ແຮງບາດຖະໜາຂອງຕົນໄດ້ເໝືອນແປວໄຟ. ເຂົາຈະຕ້ອງຖ່ອມຕົວ ແລະ ອ່ອນນ້ອມຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຮັບການອົບຮົມສັ່ງສອນ, ແລະ ຕ້ອງບໍ່ຖືຕົວ ແລະ ຫຼົງຕົວເອງຢ່າງທີ່ສຸດ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສອນໄປຕາມທຳນອງເພງ ຂອງຄະນະຜູ້ສອນເທິງສະຫວັນ - ບໍ່ດັ່ງນັ້ນການເຜີຍແຜ່ຂອງເຂົາຈະບໍ່ເກີດຜົນໃດໆ.”¹⁸

ແລະ ກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕະຫຼົກເຖິງສັດຈະທັມ ຂອງ ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ພຣະອັບດຸລບາຮາ ຕັດກັບພວກເຮົາວ່າ:

“ໃນລັກສະນະທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນແຫ່ງສະຫວັນ ໃນຍຸກສາສະໜາອັນຮຸ່ງເຮືອງນີ້ ເຮົາບໍ່ ຄວນເບິ່ງຜິດຜູ້ໃດ ແລະ ຮຽກເຂົາວ່າຜູ້ໂງ່ຈ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ‘ເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີ.’ ຍິ່ງ ໄປກວ່ານັ້ນ ເຮົາຄວນເບິ່ງຜູ້ອື່ນດ້ວຍຄວາມນັບຖື, ແລະ ເມື່ອພະຍາຍາມທີ່ຈະອະທິບາຍ ແລະ ສາທິດສິ່ງໃດ, ເຮົາຄວນເວົ້າໃນລັກສະນະທີ່ເຮົາກຳລັງຄົ້ນຫາຄວາມຈິງ, ໂດຍກ່າວວ່າ: ‘ນີ້ຄືສິ່ງ ທີ່ຢູ່ເບື້ອງໜ້າເຮົາ ຂໍໃຫ້ເຮົາມາສອບສວນເບິ່ງວ່າ ເຮົາຈະຄົ້ນພົບຄວາມຈິງໄດ້ບ່ອນໃດ ແລະ ໃນລັກສະນະໃດ.’ ຜູ້ສອນບໍ່ຄວນພິຈາລະນາວ່າ ຕົນເອງເປັນຄົນຮູ້ແລ້ວ ແລະ ຄົນອື່ນບໍ່ຮູ້ຫຍັງ. ຄວາມຄິດເຊັ່ນນັ້ນເພາະຄວາມຍິ່ງທະນົງ, ແລະ ຄວາມຍິ່ງທະນົງບໍ່ນຳມາເຊິ່ງອິດທິພົນໃດ. ຜູ້ ສອນບໍ່ຄວນເບິ່ງວ່າຕົນເອງເໝືອກວ່າໃນດ້ານໃດໆ; ເຂົາຄວນກ່າວດ້ວຍຄວາມເມດຕາກະລຸນາ, ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍ ແລະ ຄວາມຖອມຕົນ, ເພາະຄຳກ່າວເຊັ່ນນັ້ນຈະມີອິດທິພົນ ແລະ ຈະໃຫ້ການ ສຶກສາແກ່ຈິດວິນຍານທັງຫຼາຍ.”¹⁹

ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ແຮງປາດຖະໜາທີ່ກ່າວໃນພຣະວັດຈະນະທຳອິດຂ້າງ ເທິງ ແລະ ແຮງປາດຖະໜາທີ່ປຶກສາໃນຕອນທີ່ຜ່ານມາ?

ກັບສະມາຊິກຄົນອື່ນໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າ, ໃຫ້ປຶກສາກັນວ່າວິທີທີ່ຄວາມອ່ອນນ້ອມຖອມຕົນ ເພີ່ມ ອິດທິພົນແກ່ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາໄດ້ແນວໃດ. ຂໍໃຫ້ຂຽນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າສອງສາມຂໍ້.

ຕອນທີ 11

ການປຶກສາຫາລືຂອງພວກເຮົາໃນຕອນຜ່ານມາ ຍົກອີກປະເດັນໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວໂຍງກັບຄວາມຖອມຕົນ ທີ່ເຮົາຄວນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ. ເປັນຄວາມຈິງທີ່ເຮົາຕ້ອງບຸກບີນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທີ່ຈະປັບປຸງລັກສະນະທັງຫຼາຍ ແລະ ພັດທະນາຄຸນລັກສະນະພາຍໃນຂອງເຮົາໃຫ້ສົມບູນແບບ, ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມສາມາດຂອງເຮົາມີປະສິດທິພາບໃນການເຜີຍແຜ່ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນຍານ ທີ່ພວກເຮົາສະແດງອອກມາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຮົາບໍ່ຄວນສະຫຼຸບເອົາເອງວ່າ ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດສໍາເລັດໃນວຽກງານການເຜີຍແຜ່ເປັນຜົນຈາກຄຸນຄວາມດີຂອງເຮົາເອງ. ຄວາມຖອມຕົນຈະປົກປ້ອງເຮົາຈາກການມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງສໍາຄັນ.

ເຮົາຕ້ອງແຍກຄວາມສໍາເລັດ ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ອອກຈາກຕົວເຮົາເອງຢູ່ສະເໝີ. ບົດບາດໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາປະຕິບັດ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄວາມວິນຍານໜຶ່ງຮັບຮູ້ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ວ່າເປັນດັ່ງຂອງຂວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ເຮົາ. ພຣະອົງຊົງເລືອກສັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຈະໃຫ້ເຮັດວຽກງານ. ເຮົາພຽງໄດ້ແຕ່ຫວັງວ່າ ເຮົາຈະກາຍເປັນຊ່ອງທາງທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ດໍາເນີນການ ແລະ ບຸກບີນທີ່ຈະບັນລຸເຊິ່ງຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາກາຍເປັນເຄື່ອງມືຂອງພຣະອົງ. ໃນພຣະວັດຈະນະເລີ້ນຫຼັບ ເຮົາອ່ານວ່າ:

“ຈົ່ງຖອມຕົນຕໍ່ໜ້າເຮົາພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ໄປຢູ່ມເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກະລຸນາ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເພື່ອໄຊຊະນະຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງເຮົາພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຂະນະທີ່ເຈົ້າຍັງຢູ່ເທິງໂລກນີ້ ເຈົ້າອາດໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ.”²⁰

ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ມາແມ່ນຈົດໝາຍຂຽນຕ່າງໜ້າ ທ່ານ ໂຊກີ ເອັຟເຟນດີ ຊົງເຕືອນພວກເຮົາວ່າ:

“ບາງຄັ້ງເຫດຜົນວ່າເປັນຫຍັງ ເຈົ້າບໍ່ປະສົບຄວາມສໍາເລັດຫຼາຍເທົ່າໃດ ໃນວຽກງານຂອງການເຜີຍແຜ່ ຈະເປັນລະດັບທີ່ເຈົ້າພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ການໄຮ້ຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າເອງ ໃນການແຜ່ກະຈາຍຂ່າວສານ. ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ທ່ານນາຍໄດ້ກະຕຸ້ນເຮົາຢູ່ສະເໝີໃຫ້ລະເລີຍຂໍ້ບົກຜ່ອງຕ່າງໆຂອງເຮົາ ແລະ ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ. ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ເຮົາ ຫາກເຮົາພຽງແຕ່ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ກາຍເປັນຊ່ອງທາງທີ່ດຸໝັ້ນ ໃຫ້ແກ່ພຣະກະລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະອົງ. ເຈົ້າຄິດວ່າຜູ້ສອນນັ້ນ ເປັນຜູ້ທີ່ປ່ຽນແປງຄວາມເຊື່ອ ແລະ ປ່ຽນຈິດໃຈຂອງມະນຸດບໍ່? ບໍ່ແມ່ນແນ່ນອນ. ພວກເຂົາເປັນຄວາມວິນຍານທີ່ບໍລິສຸດເປັນຜູ້ເລີ່ມບາດກ້າວທໍາອິດ, ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ພຣະວິນຍານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຂັບເຄື່ອນ ແລະ ນໍາໃຊ້ພວກເຂົາ. ຖ້າຫາກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງໃນພູພວກເຂົາພິຈາລະນາກ້າວທີສອງ ວ່າຄວາມສໍາເລັດຂອງເຂົາ ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງແມ່ນພຽງວິນາທີດຽວແລ້ວ, ການ

ເຮັດວຽກຂອງເຂົາກໍ່ຈະສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ການຕົກຕໍ່າຂອງເຂົາຈະເລີ້ມຕົ້ນຂຶ້ນ. ນີ້ເປັນເຫດຜົນ ທີ່ແທ້ຈິງວ່າ ເປັນຫຍັງດວງວິນຍານທີ່ມີຄວາມສາ ມາດຫຼາຍດວງ ຈຶ່ງພົບວ່າຕົນເອງບໍ່ມີຄວາມ ສາມາດໂດຍສິ້ນເຊີງໃນທັນທີທັນໃດ ພາຍຫຼັງຈາກການຮັບໃຊ້ທີ່ສຳຄັນ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ຖືກ ໂຍນຖິ້ມໄປຢ່າງຈິດວິນຍານທີ່ໄຮ້ປະໂຫຍດ ໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງສາສະໜາ. ບັນຫັດຖານກໍ່ ຄື ລະດັບຂອງຄວາມພ້ອມຂອງເຮົາ ທີ່ຈະໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະຕິບັດການ ຜ່ານທາງເຮົາ.

“ຈົ່ງຢຸດການຮູ້ແຈ້ງເຖິງຄວາມອ່ອນແອຂອງເຈົ້າເອງ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈົ່ງມີຄວາມວາງໃຈໂດຍ ສົມບູນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ຈົ່ງໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຈົ້າລຸກໄໝ້ ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ ພາລະກິດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ປ່າວປະກາດສຽງຮ້ອງຮຽກຂອງພຣະອົງ ແລ້ວເຈົ້າຈະສັງເກດ ເຫັນວ່າຄວາມຄົມຄາຍ ແລະ ອຳນາດໃນການປ່ຽນແປງຫົວໃຈຂອງມະນຸດ ຈະປະກົດຂຶ້ນເມື່ອ ເຖິງເວລາ.

“ທ່ານ ໂຊກີ ເອັຟເຟັນດີ ຈະອະທິຖານໃຫ້ກັບຄວາມສຳເລັດຂອງເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ ຖ້າຫາກ ເຈົ້າລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເລີ້ມຕົ້ນເຜີຍແຜ່. ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຽງດ້ວຍການລຸກຂຶ້ນນັ້ນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ພຣະພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”²¹

ເຈົ້າສາມາດຍົກຕົວຢ່າງສອງສາມອັນໄດ້ບໍ່ວ່າ ຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ຄວາມຍິ່ງຫະນົງ ເຮັດ ໃຫ້ເຮົາບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຄືແນວໃດ?

ຕອນນີ້ ຂໍໃຫ້ຄິດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຮູບແບບຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງຄວາມພູມໃຈທີ່ສາມາດມີໄດ້ ໃນຄວາມສຳພັນກັບການເຜີຍແຜ່, ໂດຍໃຫ້ເຮັດບົດເຝິກຫັດຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນ ໃນການເຜີຍແຜ່ຄວາມສັດທາແກ່ບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວຕ່າງໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳການສ້າງຊຸມຊົນໃນລະແວກບ້ານ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຖືກແບ່ງອອກເປັນທີມ ແລະ ຂໍໃຫ້ໃຊ້ແນວທາງທີ່ພິສູດແລ້ວວ່າ ໄດ້ຜົນໃນໂອກາດທີ່ຫາກໍຜ່ານມາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມຄົນໜຶ່ງບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າ ວິທີການດັ່ງກ່າວຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາສາມາດໃຊ້ຄວາມສາມາດ ທີ່ເຂົາຄິດ ວ່າໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດຂອງເຂົາໄດ້. ປະຕິກິລິຍາໃດຕໍ່ໄປນີ້ສະແດງເຖິງ ການຂາດຄວາມພູມໃຈໃນ ສ່ວນທີ່ເຂົາປະຕິບັດ?

- ___ ການປະຕິເສດທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນຄວາມພະຍາຍາມນີ້ ຍ້ອນວ່າມັນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາ ໃຊ້ພອນສະຫວັນຂອງຕົນເອງຢ່າງທີ່ເຂົາຕ້ອງການ.
- ___ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຄວາມພະຍາຍາມດ້ວຍຄວາມສຸກຫັນ, ແລ້ວເຮັດວຽກຄ່ຽງບ່າຄຽງໄຫຼ່ກັບຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນຂອງເຂົາ ໃນວິທີໃດກໍຕາມທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ພະຍາຍາມນຳເອົາຄວາມ ສາມາດອື່ນໆຂອງຕົນອອກມາໃຊ້.
- ___ ການພະຍາຍາມຫາຂໍ້ຜິດພາດຂອງຄວາມພະຍາຍາມແບບລວມໝູ່, ເວົ້າວ່າມັນບໍ່ໄດ້ ເປັນສິ່ງທີ່ດີແທ້ ເພາະບໍ່ໄດ້ດຶງເອົາພອນສະຫວັນ ແລະ ຄວາມສາມາດຕ່າງໆຂອງຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມມາໃຊ້.

2. ກຸ່ມເພື່ອນທີ່ຮັບໃຊ້ໃນລະແວກບ້ານ ໄດ້ຍົນກ່ຽວກັບວິທີເລີ່ມການເຜີຍແຜ່ ຈະນຳມາເຊິ່ງຜົນທີ່ດີ ເລີດແກ່ລະແວກບ້ານອື່ນໃນພາກພື້ນ. ຄຳຕອບຂໍ້ໃດຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ໃນສ່ວນສຳລັບ ກຸ່ມນັ້ນ, ທົບທວນເບິ່ງວ່າບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກເຊິ່ງຄວາມຍິ່ງທະນົງ ຫຼື ຂາດຄວາມຮອບຮູ້?

- ___ ການສະຫຼຸບໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ພິກວດສອບວິທີເລີ່ມດັ່ງກ່າວ ວ່າບໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ກັບລະແວກ ບ້ານຂອງພວກເຂົາ ເພາະມີເງື່ອນໄຂທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- ___ ການສະຫຼຸບວ່າ ເພາະວິທີເລີ່ມແມ່ນໃຊ້ໄດ້ຜົນໃນສະຖານທີ່ໜຶ່ງ, ມັນຄວນຈະໃຊ້ໄດ້ຜົນ ໃນແຫ່ງອື່ນໆດ້ວຍ ແລະ ຄວນຈະນຳມາໃຊ້ທັນທີ ແລະ ໂດຍບໍ່ປ່ຽນແປງ.
- ___ ການກວດສອບວິທີເລີ່ມດັ່ງກ່າວຢ່າງລະມັດລະວັງ ເພື່ອເບິ່ງວ່າວິທີການທັງໝົດ ຫຼື ບາງ ສ່ວນ ມັນຈະສາມາດນຳມາໃຊ້ໃນສະພາບແວດລ້ອມໃໝ່ໄດ້, ແລ້ວນຳວິທີເລີ່ມນັ້ນມາ ໃຊ້ ແລະ ມີການດັດແປງຕາມຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ປະສົບການບົ່ງບອກວ່າຄວນປະຕິບັດ.

3. ມີບາງຄົນຈາກຊຸມຊົນທີ່ຂະບວນການສ້າງຊຸມຊົນກ້າວໜ້າໄປຫຼາຍ ກຳລັງມາຍ້ຽມຊຸມຊົນໃກ້ຄຽງ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງສະຖາບັນຂອງສາສະໜາ. ວຽກງານທີ່ນັ້ນກ້າວໜ້າໄປແດ່ແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ ກ້າວໜ້າຫຼາຍເທື່ອ, ແລະ ເຂົາໄດ້ຖືກຂໍໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອນໆ ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກ ເຂົາ. ຂໍໃດຕໍ່ໄປນີ້ສະແດງເຖິງ ການຂາດຄວາມພາກພູມໃຈໃນຕົວເຂົາ?

- ການຊີ້ແຈງໃຫ້ເພື່ອນໆໃນລະແວກບ້ານຮູ້ວ່າ ເຂົາຖືກສົ່ງມາໂດຍສະຖາບັນ ແລະ ນຳສະເໜີລາຍການຄຳແນະນຳທີ່ຍືດຍາວ ມາໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມ.
- ການໂອ້ລົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໃນແງ່ດຶກຽວກັບຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຂອງພື້ນທີ່ໆ ເຂົາອາໄສຢູ່ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໂອກາດຜູ້ຄົນໃນລະແວກທີ່ເຂົາໄປຢ້ຽມຢາມ ແບ່ງປັນປະສົບການຈາກຄວາມເປັນຈິງຂອງພວກເຂົາ.
- ການຮັບຟັງສິ່ງທີ່ເພື່ອນໆໃນລະແວກບ້ານໂອ້ລົມກັນ ກ່ຽວກັບປະສົບການຂອງພວກເຂົາ, ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການວາງແຜນ ແລະ ດຳເນີນການ ແລະ ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນລະແວກບ້ານ ທີ່ເຂົາອາໄສຢູ່ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເຊິ່ງອາດເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຂົາໃນການຕັດສິນໃຈບາດກ້າວຕໍ່ໄປ.

4. ໄວໆນີ້ຈະມີການລົນນະລົງໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອດຶງດູດຄົນໜຸ່ມຫຼາຍຂຶ້ນໃຫ້ເຂົ້າມາໂອ້ລົມກັນ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາພອນສະຫວັນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຜູ້ທີ່ສົນໃຈຈະໄດ້ຮັບເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຮັບໃຊ້. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດໃນການລົນນະລົງ ຈະຖືກແບ່ງອອກເປັນທີມລະສອງຄົນ. ໃນທີມໜຶ່ງຈະມີຜູ້ທີ່ມີປະສົບການສູງ ຈັບຄູ່ກັບຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໜ້ອຍກວ່າ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມກ້າຫານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນວຽກງານນີ້. ຂໍ້ໃດຕໍ່ໄປນີ້ສະແດງເຖິງການຂາດຄວາມພາກພູມໃຈ ຂອງສະມາຊິກໃນທີມທີ່ມີປະສົບການຫຼາຍກວ່າ?

- ການຂັດຈັງຫວະຫຼາຍໆຄັ້ງ ເມື່ອສະມາຊິກໃນທີມທີ່ເປັນຜູ້ມີປະສົບການໜ້ອຍ ຈະໂອ້ລົມກັບຄົນໜຸ່ມ ແລະ ຈົນໃນທີ່ສຸດກໍ່ເຂົ້າມາກວມເອົາການສົນທະນາ.
- ການປ່ອຍໃຫ້ສະມາຊິກທີ່ມີປະສົບການໜ້ອຍກວ່າ ເວົ້າເປັນສ່ວນໃຫຍ່ລະຫວ່າງການສົນທະນາກັບຄົນໜຸ່ມ, ຂະນະດຽວກັນກໍຈົດຈຳຂໍ້ຜິດພາດທີ່ລາວເຮັດໄວ້ໃນໃຈ, ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບລາວໃນພາຍຫຼັງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງລາວ ແລະ ສອນລາວວ່າຄວນສົນທະນາແບບໃດ.
- ສ່ວນຫຼາຍການເປັນຜູ້ເລີ່ມບົດສົນທະນາ ແຕ່ກໍດຶງເອົາສະມາຊິກຄົນອື່ນເຂົ້າຮ່ວມສົນທະນາຢ່າງວ່ອງໄວ, ການຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາຮູ້ສຶກສະດວກສະບາຍຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການສົນທະນາກັບຄົນໜຸ່ມ.

ຕອນທີ 12

ໃນຕອນອື່ນໆທີ່ຜ່ານມານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກວດສອບກ່ຽວກັບຄວາມຖ່ອມຕົນ ວ່າເປັນໜຶ່ງໃນຄຸນລັກສະນະ ທັງເຮັດໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາມີອິດທິພົນ ແລະ ເປັນປົກປ້ອງເຮົາຈາກທຸກພາບປົນວິຖີແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຈິດວິນຍານ. ຄວາມຖ່ອມຕົນຍັງຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາກະທຳ, ໂດຍສະເພາະຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາ ໃນການຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ດ້ວຍທັດສະນະຄະຕິຂອງການຮຽນຮູ້. ຫາກຂາດທັດສະນະຄະຕິເຊັ່ນນີ້ ເຮົາມັກຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງຕົວເອງ ແລະ ເຊື່ອວ່າເຮົາຮູ້ສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້. ຄຸນລັກສະນະທີ່ໜ້າສັ່ນລະເສີນຫຼາຍທີ່ສຸດ ຂອງຜູ້ທີ່ເດີນຢ່າງຖ່ອມຕົນໃນເສັ້ນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຮຽນຮູ້.

ເຮົາອາດຈະຖາມວ່າ ຍ້ອນຫຍັງການມີທັດສະນະຄະຕິທີ່ເປີດຮັບຕໍ່ການຮຽນຮູ້ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາຈະເປັນຜູ້ເສີຍແຜ່ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ? ເພື່ອຕອບຄຳຖາມນີ້, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າທົບທວນໃນສິ່ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບການເສີຍແຜ່. ເຈົ້າຮູ້ສະເໝີບໍ່ວ່າ ວິທີການໃດເປັນວິທີເໝາະສົມທີ່ສຸດທີ່ຈະໃຊ້? ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຈະເວົ້າຫຍັງ ແລະ ຈະເວົ້າແນວໃດ ໃນທຸກສະຖານະການທີ່ນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າ? ເຈົ້າຄິດວ່າເປັນໄປໄດ້ບໍ່ ທີ່ຈະຮຽນຈາກຫຼັກສູດໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຫຼັກສູດ ກໍຈະເປັນທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດອັນສັກສິດ? ການເສີຍແຜ່ສາມາດຫຼຸດລົງຈົນເຫຼືອພຽງສູດສຳເລັດແມ່ນບໍ່? ແນ່ນອນວ່າຄຳຕອບຂອງເຈົ້າສຳລັບຄຳຖາມເລົ່ານີ້ຄື “ບໍ່ແມ່ນ” ແລະ ວິທີທີ່ສົມເຫດຜົນພຽງວິທີດຽວ ທີ່ຈະເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການເສີຍແຜ່ໄດ້ກໍຄື ການປັບທັດສະນະຄະຕິຂອງການຮຽນຮູ້.

ຂະນະທີ່ພວກເຮົາບຸກບີນທີ່ຈະໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ໃນການເສີຍແຜ່ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ພວກເຮົາຄວນລະວັງທີ່ຈະບໍ່ຕົກໄປໃນກັບດັກ ຂອງການໂຕ້ຖຽງກັບອື່ນໆໃນຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບວິທີການເສີຍແຜ່ ແລະ ວິທີການເລີ້ມ. ຖ້າຫາກບໍ່ລະມັດລະວັງແລ້ວ, ກໍຈະເປັນການງ່າຍທີ່ພວກເຮົາຈະຫຍຸ້ງຍຸ້ງກັບການໂຕ້ຖຽງນີ້, ໂດຍທີ່ແຕ່ລະຄົນເຊື່ອວ່າຕົນເອງໄດ້ພົບ “ສູດສຳເລັດ” ທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດການເສີຍແຜ່ຕາມວິທີຂອງພວກເຮົາ “ຄວາມສຳເລັດ” ກໍຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ພວກເຮົາສາມາດຫຼີກລ້ຽງພຶດຕິກຳເຊັ່ນນີ້ ເມື່ອພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າການເສີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດເປັນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້. ພວກເຮົາບົດປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ເປັນອິດສະຫຼະ ຈາກຂີດຈຳກັດທີ່ເຮົາກຳນົດຂຶ້ນເອງ ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມທຸກຄັ້ງໃນການເສີຍແຜ່ ເປັນໂອກາດທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຍິ່ງຮູ້ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາ ກັບການຂັບເຄື່ອນທາງຈິດວິນຍານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການປຶກສາຫາລືຂອງພວກເຮົາກັບເພື່ອນບາຮາຍ ບັນລຸຜົນຫຼາຍທີ່ສຸດເມື່ອເຮົາແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນ, ແບ່ງປັນປະສົບການ, ແລະ ວິເຄາະສາເຫດຂອງປະສິດທິພາບໃນການເສີຍແຜ່. ພວກເຮົາທຸກຄົນຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້

“ທົບທວນຢ່າງເປັນໄລຍະ ເຖິງວິທີການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໃນສະພາບແວດລ້ອມອ້ອມຮອບຕົວພວກເຂົາ ... ວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນແຫ່ງສັດທາ ມີຄວາມປາດຖະໜາຕາມທຳມະຊາດ ທີ່ຈະແບ່ງປັນຂອງຂວັນນີ້ຜ່ານການສົນທະນາກັບ ຍາດພີ່ນ້ອງ, ໝູ່ເພື່ອນ, ເພື່ອນຮ່ວມຊັ້ນຮຽນ, ເພື່ອນຮ່ວມງານ, ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ພົບກັນມາກ່ອນ, ເພື່ອສະແຫວງ ຫາຜູ້ຮັບຟັງໃນທຸກສະຖານທີ່ ແລະ ທຸກເວລາ. ໃນສະຖານທີ່ ແລະ ສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພວກເຂົາ ເຮັດໃຫ້ສາມາດໃຊ້ວິທີເລີ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄດ້, ແລະເພື່ອນໆຄວນຈະຕ້ອງມຸ່ງໝັ້ນຢູ່ກັບຂະບວນການຮຽນຮູ້ຕໍ່ເນື່ອງ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດ ໃນສະຖານທີ່ທີ່ພວກເຂົາຢູ່.”²²

ຂໍໃຫ້ອ່ານສະຖານະການທີ່ນຳສະເໜີຂ້າງລຸ່ມນີ້. ເຈົ້າຈະຕອບສະໜອງແຕ່ລະສະຖານະການແນວໃດ ຖ້າຫາກເຈົ້າມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະເບິ່ງເຫັນໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ ຈາກຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ທຸກຄັ້ງ?

1. ເຈົ້າຕັດສິນໃຈຈັດການປະຊຸມທຸກໆອາທິດທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ ເພື່ອປຶກສາກ່ຽວກັບສາສະໜາ. ເຈົ້າເຊີນປະມານສິບຄົນ ຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນໂອກາດຕ່າງໆກັນ. ການປະຊຸມແຕ່ລະຄັ້ງ, ເຈົ້າເລືອກບາງຫົວຂໍ້ ແລະ ກະກຽມ ແລະ ການໂອ້ລົມສັ້ນໆກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ນັ້ນ, ແລ້ວຈຶ່ງເປີດການປະຊຸມໃຫ້ຖາມຄຳຖາມ. ຈາກນັ້ນເຈົ້າມີຊ່ວງເວລາຕ້ອນຮັບ ເຊິ່ງເຈົ້າຈະສັງສັນ ແລະ ຮ້ອງເພງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນສອງສາມອາທິດ, ຈະມີພຽງສອງຄົນທີ່ຍັງຄົງມາ. ເຈົ້າຕັດສິນໃຈວ່າ:

- ___ ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ການປະຊຸມ ມີຄວາມບັນເທີງ ແລະ ສັງສັນຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ___ ມັນບໍ່ແມ່ນແນວຄິດທີ່ດີເລີຍ; ເຈົ້າຄວນພັກການປະຊຸມປະຈຳອາທິດ ອອກຈາກແຜນການເຜີຍແຜ່ຂອງເຈົ້າໄວ້ກ່ອນ.
- ___ ເຈົ້າຄວນພະຍາຍາມຕັ້ງຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງ ໃນການປະຊຸມສອງສາມຄັ້ງຕໍ່ໄປ, ບາງເທື່ອການສຶກສາ ພຣະວັດຈະນະສອງສາມຕອນ ກັບແຂກຂອງເຈົ້າກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ສະເພາະ, ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາລື້ງເຄີຍກັບຖ້ອຍຄຳອັນສັກສິດ, ແລະ ສ້າງປະສົບການດ້ານນັ້ນ.
- ___ ເຈົ້າຄວນຊອກຫາ ໝົດທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຮ່ວມອີກຕໍ່ໄປ ແລ້ວຖາມພວກເຂົາວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຢຸດມາເຂົ້າຮ່ວມການປະຊຸມ.

2. ຂະນະທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບສາສະໜາ, ມີຫຼັກຄຳສອນສອງສາມຂໍ້ທີ່ປະທັບໃຈເຈົ້າຫຼາຍທີ່ສຸດ, ດັ່ງນັ້ນຕອນນີ້ເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າ ວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ຄືການນຳສະເໜີຫຼັກຄຳສອນຄືກັນນີ້ແກ່ພວກເຂົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເຈົ້າພົບວ່າຄົນທີ່ເຈົ້າເວົ້າລົມນຳນັ້ນ ບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນກັບແນວຄວາມຄິດ ທີ່ເຈົ້າສະແດງອອກ. ເຈົ້າຕັດສິນໃຈວ່າ:

- ເຈົ້າຕ້ອງມີການເຝິກການນຳສະເໜີຫຼັກຄຳສອນເລົ່ານັ້ນຫຼາຍກວ່ານີ້.
- ເຈົ້າຄວນຊອກຫາຄົນທີ່ເປັນເໝືອນກັບເຈົ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແຕ່ກັບພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.
- ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຄູສອນສາສະໜາມາຕັ້ງແຕ່ເກີດ ແລະ ຄວນຮັບໃຊ້ສາສະໜາໃນວິທີທາງອື່ນ.
- ໃນອະນາຄົດເຈົ້າຄວນພະຍາຍາມ ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມກັງວົນທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ເຈົ້າພົບ ແລະ ນຳຄຳສອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈາກຄວາມສັດທາ ມາປະສົມປະສານກັບບົດສົນທະນາຂອງເຈົ້າກັບພວກເຂົາ.

3. ເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີມທີ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈ ທີ່ຈະສຸມຄວາມພະຍາຍາມໃສ່ປະຊາກອນສະເພາະ ເຈາະຈົງກຸ່ມໜຶ່ງ ແລະ ແບ່ງບັນສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແກ່ພວກເຂົາ. ຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າຈາກຄຳຖາມທີ່ເຈົ້າຖາມ ແລ້ວເບິ່ງຄືວ່າພວກເຂົາໝົດທຸກຄົນມີບັນຫາໃນການຮຽນຮູ້ ເຈດຕະນາທີ່ເໝືອກວ່າຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ທີມຕັດສິນໃຈວ່າ:

- ຈະເປັນການດີກວ່າຖ້າບໍ່ເວົ້າເຖິງຫົວຂໍ້ນີ້. ຖ້າຫາກມີຄົນເອົາຫົວຂໍ້ນີ້ມາປຶກສາກັບເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຍ້າຍໄປຫົວຂໍ້ໃໝ່ຢ່າງວ່ອງໄວ.
- ຄົນທີ່ມີບັນຫາໃນການຮຽນຮູ້ ແນວຄວາມຄິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະບໍ່ຍອມຮັບຄວາມສັດທາ, ສະນັ້ນ ເຈົ້າບໍ່ຄວນເສຍເວລາພະຍາຍາມເຜີຍແຜ່ພວກເຂົາ.
- ເຈົ້າຈະຖາມບາງຄົນທີ່ມີປະສົບການຫຼາຍກວ່າ ເພື່ອຊຸກຍູ້ຄຽງບ່າຄຽງໄລ່ເຈົ້າ ແລະ ໂອ້ລົມກັບຄົນທີ່ເຈົ້າຢູ່ມຢາມ ກ່ຽວກັບການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຖ້າຫາກມັນບໍ່ໄດ້ຜົນ, ຈາກນັ້ນເຈົ້າຈະປ່ອຍພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ຍຶດຢູ່ກັບພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.
- ຫຼັງຈາກສຶກສາຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບາງຢ່າງ ຈາກພຣະທັມມະລິຂິດ, ທີມຂອງເຈົ້າຈະກະກຽມຂໍ້ຄວາມສັ້ນໆນຳກັນ ເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄປຢູ່ມຢາມໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຈົ້າຈະຮັບຟັງປະຕິກິລິຍາຂອງພວກເຂົາ, ທົບທວນຜົນຮັບ, ກັບຄືນໄປທີ່ພຣະທັມມະລິຂິດ ເພື່ອຊອກຫາຄຳຕອບສຳລັບຄຳຖາມທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍຂໍ້ຄວາມຕາມຄວາມຢັ້ງຮູ້ ທີ່ມີໄດ້ຈາກປະສົບການ ແລະ ຈາກຂໍ້ຄວາມທີ່ເຈົ້າສຶກສາຮ່ວມກັນ. ເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ເຮັດແບບນີ້ ຈົນຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບຜົນເປັນທີ່ໜ້າພໍໃຈ.

4. ເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທີມທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ການລົນນະລົງການເຜີຍແຜ່ທີ່ມີປະສິດທິພາບສູງ ຫຼາຍຄັ້ງ ໃນລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ. ຫຼາຍຄອບຄົວໄດ້ຍອມຮັບຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ຕະໜັກດີວ່າ ການເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ ເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບພວກເຂົາຫຼາຍພຽງໃດ, ທີມຂອງເຈົ້າໄດ້ຢູ່ມຢາມບ້ານຂອງພວກເຂົາເປັນປະຈຳ ແລະ ໄດ້ປຶກສາຫາລືຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນພາກທີສາມຂອງປຶ້ມເຫຼັ້ມ 2 ກັບສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ. ຕອນນີ້ທີມງານກຳລັງ

ຄິດວ່າ ຈະດຳເນີນການແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມຸ່ງໝັ້ນຕໍ່ຄວາມສັດທາຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດແບ່ງປັນຄຳສອນຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກັບຜູ້ອື່ນໆໄດ້. ທີມຕັດສິນໃຈວ່າ:

- ເຈົ້າຈະກະກຽມຮ່ວມກັນ ລາຍການຂອງສິ່ງທີ່ຈະເວົ້າສາມສິບຢ່າງ ຂອງຫົວຂໍ້ໃນວົງກວ້າງ ແລະ ຈະນຳສະເໜີຫົວຂໍ້ໃໝ່ອັນໜຶ່ງ ໃນທຸກຄັ້ງທີ່ຢູ່ມຢາມ, ໂດຍປະຕິບັດຕາມລາຍການຫົວຂໍ້ຂອງເຈົ້າຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າໄດ້ກວມເອົາຫົວຂໍ້ທັງໝົດທີ່ເຈົ້າເລືອກໄວ້ນີ້ແລ້ວ.
- ເຈົ້າຈະເອົາປຶ້ມຫົວນ້ອຍໆທີ່ກ່ຽວກັບສາສະໜາ ໃຫ້ແຕ່ລະຄອບຄົວ ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານຈຳນວນໜຶ່ງ ລະຫວ່າງການຢູ່ມຢາມຂອງເຈົ້າ. ຈາກນັ້ນ ໃນໄລຍະຢູ່ມຢາມຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະປຶກສາຫາລືກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄຳຖາມທີ່ພວກເຂົາມີ.
- ເຈົ້າກັງວົນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ວິທີເລີ່ມທີ່ໃຊ້ເວລາດົນເກີນໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ແທນທີ່ຈະສືບຕໍ່ໄປຢູ່ມຢາມເທື່ອລະຄອບຄົວ, ເຈົ້າຈະເຊີນພວກເຂົາມາຮ່ວມປະຊຸມທຸກອາທິດ ໃນເຮືອນຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ. ເຈົ້າລົມກັນວ່າ “ຄົນທີ່ສົນໃຈຮຽນຮູ້ແທ້ໆກໍຈະມາຮ່ວມ”.
- ເຈົ້າຈະຄິດເຖິງຫົວຂໍ້ພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສັດທາ ທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມ ແລະ ຈະພົບຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫົວຂໍ້ນັ້ນໃນພຣະທັມມະລິຂິດ. ຈາກນັ້ນ ເຈົ້າຈະໄປຢູ່ມຢາມຄອບຄົວໜຶ່ງ ເພື່ອແບ່ງປັນຂໍ້ຄວາມທີ່ເຈົ້າເລືອກ ແລະ ປຶກສາຫາລືແນວຄວາມຄິດເລົ່ານັ້ນກັບພວກເຂົາ. ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ເຈົ້າຈະທົບທວນເຖິງຜົນຂອງການປະຊຸມ, ກັບໄປອ່ານພຣະທັມມະລິຂິດ, ປັບປຸງການເລືອກຂໍ້ຄວາມຕາມຄວາມຈຳເປັນ, ແລະ ນຳໃຊ້ການເລືອກຂໍ້ຄວາມທີ່ກວດຄືນແລ້ວ ເຂົ້າໃນການຢູ່ມຢາມຄອບຄົວອື່ນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກຄວາມຄິດເຫັນທີ່ໄດ້ຮັບ ລະຫວ່າງການຢູ່ມຢາມຄອບຄົວທຳອິດ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງເລືອກຊຸດຂອງແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ຄວາມອື່ນເພື່ອສຶກສາກັບພວກເຂົາໃນລະຫວ່າງການຢູ່ມຢາມຄັ້ງທີສອງ. ເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ດ້ວຍວິທີນີ້ຕໍ່ໄປ ຈົນເຈົ້າໄດ້ສ້າງຮູບແບບການຢູ່ມຢາມເປັນປະຈຳ ທີ່ເນັ້ນໄປທີ່ຫົວຂໍ້ຕ່າງໆຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ໃນເວລາດຽວກັນ ເຈົ້າຈະສຳຫຼວດກັບຄອບຄົວຕ່າງໆວ່າ ຈະປຶກສາຫາລືຫົວຂໍ້ດຽວກັນນີ້ກັບເພື່ອນບ້ານ, ຍາດຕິພົນ້ອງ, ແລະ ໝູ່ເພື່ອນ ຂອງພວກເຂົາຄືແນວໃດ.

ຕອນທີ 13

ບົດເຝິກຫັດຕ່າງໆໃນຕອນທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າເຫັນວ່າ, ບໍ່ວ່າຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມພະຍາຍາມເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ການພະຍາຍາມຮ່ວມກັນ, ຄຳຖາມສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຂະນະທີ່ເຮົາປະຕິບັດ ແລະ ທົບທວນຜົນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ. ຄຳຖາມຊຸດໜຶ່ງທີ່ມັກຈະຖືກ

ຖາມຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າ ໃນເວລາທີ່ເຮົາປັບຕົວເຂົ້າກັບແນວທາງການຮຽນຮູ້ ກໍຄືວິທີທີ່ເຮົາໃຊ້ໃນການເລີ້ມການເຜີຍແຜ່ ແລະ ຫັດສະນະຄະຕິຂອງເຮົາໃນການປະຕິບັດການກະທຳອັນສັກສິດນີ້. ເຮົາຄວນຈະອາດຫານຫຼາຍບໍ່? ເຮົາຄວນລະມັດລະວັງ ແລະ ສະງວນທຳທີ່ບໍ່? ເຮົາຄວນມອບສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃຫ້ກັບທຸກຄົນທີ່ເຮົາພົບໃນທັນທີ, ຫຼື ເຮົາຄວນເລືອກຄົນທີ່ເຮົາຈະແບ່ງປັນສານນີ້? ເຮົາຄວນຈະເວົ້າຢ່າງຕົງໄປຕົງມາກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ ວ່າເປັນສາສະໜາສຳລັບມະນຸດຊາດໃນປັດຈຸບັນ, ຫຼື ເຮົາຄວນຈະຈຳກັດການສົນທະນາຂອງເຮົາ ຢູ່ທີ່ການປຶກສາຫາລືໂດຍທົ່ວໄປກ່ຽວກັບຫຼັກຄຳສອນຕ່າງໆທີ່ຄົນອື່ນຍອມຮັບໄດ້ໂດຍງ່າຍບໍ່? ເຮົາຄວນຈະກ່າວເຖິງຄຳສອນບາງຂໍ້ ທີ່ເຮົາຮູ້ວ່າຈະເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍສຳລັບຜູ້ຟັງ, ຫຼື ເຮົາຄວນຈະເກັບຫົວຂໍ້ເລົ່ານັ້ນໄວ້ເວົ້າໃນພາຍຫຼັງ, ຫຼັງຈາກທີ່ຄົນຜູ້ນັ້ນຍອມຮັບສາສະໜານີ້ກ່ອນບໍ່? ໃນການທີ່ເຮົາຈະທຳໃຫ້ທ້າເຊື້ອຖື, ເຮົາຄວນຈະທຳໃຫ້ການນຳສະເໜີຂອງເຮົາໜັກແໜ້ນ ແລະ ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງລົ້ນເຫຼືອໃນຫົວໃຈ, ຫຼື ເຮົາຄວນຈະເວົ້າໂດຍໃຊ້ຄວາມຮູ້ສຶກປະກອບໃຫ້ໜ້ອຍທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້?

ໃນຂໍ້ຄວາມຂ້າງລຸ່ມນີ້, ທ່ານສາສະນະພິບານ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ບໍ່ອາດປະເມີນຄ່າໄດ້ແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ເຈົ້າອາດບໍ່ລື້ງເຄີຍກັບບາງຄຳສັບ, ດັ່ງນັ້ນ ກ່ອນທີ່ຈະສຶກສາພຣະວັດຈະ ນະ ດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າອາດປາດຖະໜາທົບຄືນຄຳນິຍາມຂອງຄຳສັບຕໍ່ໄປນີ້:

- ການຍຸແຍ່: ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຜິດຖຽງ ຫຼື ການບໍ່ລົງຮອຍການຢ່າງໜັກ
- ເມີນເສີຍ: ສະບາຍໆບໍ່ກັງວົນ
- ຫຼົງໄຫຼ: ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນຫຼາຍເກີນໄປ ຫຼື ຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຜິດພາດ
- ຫຼາຍເກີນໄປ: ເກີນກວ່າປົກກະຕິ ຫຼື ເກີນຄວາມພໍດີ
- ເສລີນິຍົມ: ມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ; ບໍ່ຍຶດຕິດກັບຂະນົບທຳນຽມ ຫຼື ກົດເກນຕ່າງໆ
- ການຊື້ແຈງ: ການອະທິບາຍຄວາມໝາຍ ຫຼື ຈຸດປະສົງ; ການນຳສະເໜີຫົວຂໍ້ໜຶ່ງ
- ດູແລໃຫ້ປອດໄພ: ລະມັດລະວັງ
- ການໄກ່ເກ່ຍ: ຍິນດີທີ່ຈະໃຫ້
- ຄາລະວາດ: ເປັນບຸກຄົນຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນພະສົງ
- ດູຖູກ: ການສະແດງອອກເຊິ່ງຄວາມບໍ່ເຄົາລົບ ຫຼື ດູໝິ່ນ; ດູຖູກຫຍຸດຢາມ
- ລົດໜ້ອຍລົງ: ຫຼຸດລົງເທື່ອລະໜ້ອຍ
- ຍື່ນໃຫ້: ນຳສະເໜີເພື່ອຂໍຮັບ; ສະເໜີ
- ແນວແນ່: ບໍ່ໃຫ້ ຫຼື ບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ປະນີປະນອມ; ບໍ່ຍອມແພ້; ບໍ່ຄົງທີ່

ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ອ່ານພຣະວັດຈະນະ ທີ່ຄັດມາຈາກພຣະທັມມະລິຂົດຂອງ ທ່ານສາສະນະພິບານ:

“ພວກເຂົາຕ້ອງບໍ່ຍຸແຍ່ ຫຼື ບໍ່ເມີນເສີຍ, ຕ້ອງບໍ່ຫຼົງໄຫຼສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງເກີນໄປ ຫຼື ເສລີນິຍົມຈົນເກີນຄວນ, ໃນການຊີ້ແຈງເຫດຜົນກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດພື້ນຖານ ແລະ ລັກສະນະທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງຄວາມສັດທາຂອງພວກເຂົາ. ພວກເຂົາຕ້ອງດູແລໃຫ້ປອດໄພ ຫຼື ອາດຫານ, ພວກເຂົາຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໄວວາ ຫຼື ຍ້າຍຢູ່ກັບທີ່, ພວກເຂົາຕ້ອງໃຊ້ວິທີທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ພວກເຂົາຕ້ອງທ້າທາຍ ຫຼື ການໄກ່ເກ່ຍ, ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ກັບຄວາມເປັນຄວາມຈິງທັມມະ ຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ພວກເຂົາຕິດຕໍ່ດ້ວຍ, ບໍ່ວ່າຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຜູ້ສູງສັກ ຫຼື ຄົນສາມັນ, ຄົນທາງເໜືອ ຫຼື ທາງໃຕ້, ຄາລະວາດ ຫຼື ນັກບວດ, ທິນນິຍົມ ຫຼື ສັງຄົມນິຍົມ, ລັດຖະບຸລຸດ ຫຼື ເຈົ້າຊາຍ, ຊ່າງສີມື ຫຼື ຂໍທານ. ໃນການນຳສະເໜີສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຂອງພວກເຂົານັ້ນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ລັງເລ ຫຼື ບໍ່ກ່າວຢ່າງຕິດຂັດ. ພວກເຂົາຕ້ອງບໍ່ດູກຄົນຍາກຈົນ ຫຼື ໜ້າອາຍຕໍ່ໜ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. ໃນການສະແດງຄວາມຈິງນັ້ນ ພວກເຂົາບໍ່ຄວນເນັ້ນຍ້າຫຼາຍເກີນໄປ ຫຼື ບັນທອນຄວາມຈິງທີ່ພວກເຂົາສະໜັບສະໜູນ, ບໍ່ວ່າຜູ້ຟັງຂອງເຂົາຈະເປັນຜູ້ສູງສັກ ຫຼື ທົ່ວໜ້ານັກບວດໃນໂບດ, ຫຼືນັກການເມືອງ, ຫຼືພໍ່ຄ້າ, ຫຼືຄົນທີ່ຢ່າງຕາມຖະໜົນ. ໃຫ້ທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນ, ຈະເປັນຄົນຊັ້ນສູງຫຼືຕໍ່າ, ລ້ຳລວຍຫຼືຍາກຈົນ, ພວກເຂົາ ຍື່ນຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ສຳຄັນ ດ້ວຍມືທີ່ເປັນຄວາມຈິງ, ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຜ່ອງໃສ, ດ້ວຍລິ້ນທີ່ຄົມຄາຍ, ດ້ວຍຄວາມອົດທົນຢ່າງບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ, ດ້ວຍຄວາມພັກດີຢ່າງແນ່ນອນ, ດ້ວຍຄວາມຮອບຮູ້ຢ່າງຍິ່ງ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານຢ່າງບໍ່ສິ້ນຄອນ...”²³

1. ທ່ານໂຊກີ ເອັຟເຟັນດີ ບອກພວກເຮົາວ່າ ຂະນະທີ່ເຮົາເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ _____ ຫຼື _____ ໃນ _____ ກ່ຽວກັບ _____ ແລະ _____ ລັກສະນະ _____ ຂອງຄວາມສັດທາຂອງພວກເຮົາ.
2. ເຮົາຕ້ອງບໍ່ _____ ຫຼື _____ ໃນການຊີ້ແຈງເຫດຜົນ.
3. ພວກເຮົາຕ້ອງ _____ ຫຼື _____ , ເຮົາຈຳຕ້ອງປະຕິບັດ _____ ຫຼື _____ , ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ວິທີ _____ ຫຼື _____ , ພວກເຮົາຕ້ອງ _____ ຫຼື _____ , ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງຢ່າງເຄັ່ງຄັດກັບ _____ ຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ພວກເຮົາຕິດຕໍ່ດ້ວຍ.
4. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຜີຍແຜ່, ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດ _____ ກັບຄວາມ _____ ຕໍ່ຈິດວິນຍານທີ່ພວກເຮົາຕິດຕໍ່ດ້ວຍ, ບໍ່ວ່າຜູ້ນັ້ນຈະເປັນຜູ້ສູງ

ສັກ ຫຼື _____ , ຄົນທາງເໜືອ ຫຼື _____ , ຄາລະວາດ ຫຼື _____ ,
ທຶນນິຍົມ ຫຼື _____ , ລັດຖະບຸລຸດ ຫຼື _____ , ຊ່າງສີມີ ຫຼື _____ .

5. ໃນການນຳສະເໜີຄວາມສັດທາ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງບໍ່ _____ ຫຼື _____.
6. ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ດູດູກ _____ ຫຼື _____ ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່.
7. ໃນການສະແດງຄວາມຈິງແຫ່ງຄວາມສັດທາຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງບໍ່ _____
_____ ຫຼື _____ ຄວາມຈິງທີ່ພວກເຂົາສະໜັບສະໜູນ, ບໍ່ວ່າຜູ້ຟັງ
ຂອງເຮົາຈະເປັນ _____ ຫຼື _____ , ຫຼື _____
_____ , ຫຼື _____ , ຫຼື _____.
8. ໃຫ້ທຸກຄົນເທົ່າທຽມກັນ, ພວກເຮົາຍື່ນຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ສຳຄັນ ດ້ວຍມື
ທີ່ _____, ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ _____, ດ້ວຍລິ້ນທີ່ _____, ດ້ວຍຄວາມອົດ
ທົນ _____, ດ້ວຍຄວາມພັກດີ _____, ດ້ວຍຄວາມຮອບຮູ້
_____, ແລະ ດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ _____.

ຕອນທີ 14

ໃນຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກວດສອບ ພຣະວັດຈະນະຂ້າງເທິງ ຢ່າງລະອຽດກວ່າເກົ່າ ແລະ
ພະຍາຍາມຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ໃນທາງປະຕິບັດໄດ້ບາງຢ່າງ.

1. ພຣະວັດຈະນະບອກພວກເຮົາວ່າ ຂະນະທີ່ເຮົາເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ພວກເຮົາບໍ່
ຄວນນຳສະເໜີດ້ວຍການຍຸແຍ່. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນສະຖານະການສອງສາມຢ່າງ. ຂໍໃຫ້ໝາຍເຄື່ອງ
ໝາຍ “ຍ” ຕໍ່ໜ້າສະຖານະການທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າເປັນການຍຸແຍ່.

_____ ເພື່ອທີ່ຈະສາທິດໃຫ້ສາສະນິກະຊົນຄົນອື່ນໆ ທີ່ເຫຼືອມໃສໃນສາສະໜາ ເຫັນວ່າມະ ນຸດ
ຊາດຈຳເປັນຕ້ອງມີພຣະສາສະດາອົງໃໝ່, ເຈົ້າຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນການນຳສະເໜີຂອງເຈົ້າ
ໂດຍການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາ ໄປທີ່ສິ່ງຕ່າງໆທີ່ເປັນຂໍ້ຜິດພາດຂອງສາ
ສະໜາຂອງເຂົາ.

_____ ເຈົ້າອະທິບາຍໃຫ້ສາສະນິກະຊົນຄົນອື່ນໆ ທີ່ເຫຼືອມໃສໃນສາສະໜາວ່າ ພຣະສາສະດາ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນເໝືອນກະຈົກທີ່ສະທ້ອນແສງຂອງດວງອາທິດ. ພຣະສາສະ

ດາທັງຫຼາຍສະທ້ອນຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເປີດເຜີຍຄຸນສົມບັດແຫ່ງສະຫວັນຂອງພຣະອົງ. ແມ່ນວ່າກະຈົກເລົ່ານັ້ນຈະແຕກຕ່າງກັນ, ກະຈົກທັງໝົດຕ່າງກໍສະທ້ອນແສງຂອງດວງອາທິດດວງດຽວກັນ. ດ້ວຍວິທີນີ້ ເຈົ້າຈະຄ່ອຍໆຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າການຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມເຖິງການປະຕິເສດພຣະສາສະດາທີ່ສະເດັດມາກ່ອນພຣະອົງ.

— ເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບບາງຄົນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຈະເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫຼືບໍ່. ເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການບອກເຂົາວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຄືພຣະສາສະດາອົງທີ່ສູງສົ່ງທີ່ສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

— ຄົນກຸ່ມນ້ອຍໆໄດ້ມາຮ່ວມຊຸມນຸມກັນທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ. ຄົນທີ່ມາສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຄີຍສະແດງຄວາມສົນໃຈ ແມ້ພຽງເລັກນ້ອຍໃນສາສະໜານີ້, ແລະ ເຈົ້າກຳລັງຫວັງທີ່ຈະແນະນຳພຣະທັມຄຳສອນ ໃນລັກສະນະທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາ. ລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລື, ເຈົ້າກ່າວຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກວ່າ ໃນອານາຄົດທຸກຄົນຈະເປັນບາຣາຍ.

— ເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນການນຳສະເໜີຂອງເຈົ້າ ແກ່ບາງຄົນທີ່ໃຊ້ຊີວິດຢ່າງສຸກສະບາຍທຸກຢ່າງ ໂດຍເວົ້າວ່າຄວາມຮັ່ງມີ ເປັນມ່ານກັ້ນລະຫວ່າງເຂົາຄົນນັ້ນກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

— ເຈົ້າພົບນັກບວດ ຜູ້ທີ່ສົນໃຈຈະຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ແລະ ເຂົາຂໍໃຫ້ເຈົ້າອະທິບາຍຄຳສອນບາງຂໍ້ຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃຫ້ເຂົາຟັງ. ສິ່ງທຳອິດທີ່ເຈົ້າບອກແກ່ເຂົາກໍຄື ໃນຍຸກນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກເລີກການເປັນນັກບວດແລ້ວ.

2. ຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເມີນເສີຍ. ໃນສະຖານະການໃດຕໍ່ໄປນີ້ ທີ່ເຈົ້າສະບາຍໆບໍ່ກັງວົນຫຍັງເລີຍ? ຂໍໃຫ້ໝາຍເຄື່ອງໝາຍ “ມ” ຫ້າຂໍ້ນັ້ນ.

— ມີບາງຄົນຖາມເຈົ້າວ່າ ສາສະໜາບາຣາຍມີອັນໃດແດ່ທີ່ພິເສດ. ເຈົ້າຕອບວ່າ: “ສາສະໜານີ້ກໍ່ເໝືອນສາສະໜາອື່ນໆ. ສາລະສຳຄັນກໍ່ຄືເຮົາຕ້ອງມີເມດຕາ ແລະ ຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ.”

— ວິທີການຂອງເຂົາໃນການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ຄົນກໍ່ຄື ການພະຍາຍາມສະແດງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນວ່າ ຄວາມສັດທາເປັນແຫຼ່ງຮວບຮວມຫຼັກຄຳສອນອັນສູງສົ່ງທັງຫຼາຍ ທີ່ຜູ້ໃດກໍສາມາດຍອມຮັບໄດ້. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ການສະຖາປະນາສັນຕິພາບ, ໃຜແດ່ທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອໃນເລື່ອງນີ້?” ທັນທີທີ່ພວກເຂົາຖືກດຶງດູດ ເຂົ້າມາໃນຄວາມສັດທາດ້ວຍວິທີ

ນີ້, ແລ້ວເຈົ້າກໍປະຖິ້ມພວກເຂົາໄວ້, ບາງຄັ້ງເຈົ້າກໍບອກພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາສາມາດ
ຊອກອ່ານປຶ້ມຈັກເຫຼັ້ມໜຶ່ງຖ້າພວກເຂົາຕ້ອງການອ່ານ. ນັ້ນຄືລະດັບທີ່ເຈົ້າເຄີຍປະຕິບັດ.

— ມີບາງຄົນທີ່ໃກ້ຈະຍອມຮັບສາສະໜານີ້ ແລ້ວຖາມເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງການເງິນ ແລະ
ການບໍລິຈາກ. ຄໍາຕອບທັງໝົດທີ່ເຈົ້າບອກເຂົາກໍຄື: “ແນ່ນອນວ່າສາສະໜາກໍເໝືອນ
ກັບທຸກໆສິ່ງໃນຊີວິດ, ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີເງິນພ້ອມເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍໃນສິ່ງຕ່າງໆ. ແຕ່ເຈົ້າຈະ
ບໍລິຈາກກໍຕໍ່ເມື່ອເຈົ້າຕ້ອງການບໍລິຈາກເທົ່ານັ້ນ.”

— ມີບາງຄົນທີ່ໃກ້ຈະຍອມຮັບຄວາມສັດທານີ້ ແລ້ວຖາມເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງການເງິນ ແລະ
ການບໍລິຈາກ. ເຈົ້າບອກເຂົາວ່າການບໍລິຈາກ ໃຫ້ກອງທຶນຕ່າງໆຂອງສາສະໜາ ເປັນ
ໜ້າທີ່ອັນສັກສິດຂອງສາສະນິກະຊົນທຸກຄົນ ແລະ ກໍອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງກ່ຽວກັບ
ຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ຈິດວິນຍານຂອງການເສຍສະລະ ເຊິ່ງບົ່ງບອກເຖິງການຍອມສະລະສິ່ງ
ທີ່ດ້ອຍຄຳກວ່າເພື່ອຮັບສິ່ງທີ່ສູງຄ່າກວ່າ. ເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ການບໍລິຈາກໃຫ້ກັບກອງທຶນ
ຂອງສາສະໜາ ເປັນສ່ວນສໍາຄັນຂອງວຽກງານຂອງເຮົາ ໃນການສ້າງໂລກທີ່ດີກວ່າ
ເດີມ.”

— ເພື່ອນຄົນໜຶ່ງເຊິ່ງໄດ້ເຄີຍສຶກສາກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ມາເປັນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ໄດ້ຂໍໃຫ້
ເຈົ້າອະທິບາຍແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບພຣະປະທິນຍານິລັນດອນໃຫ້ເຂົາຟັງ. ເຈົ້າເວົ້າ
ວ່າເປັນເລື່ອງທີ່ງ່າຍຫຼາຍ: “ມີຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກັບມະນຸດ. ແຕ່ລະ
ໄລຍະເວລາ, ພຣະອົງກໍຊົງສົ່ງພຣະສາສະດາຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະອົງມາ, ແລ້ວເຮົາ
ກໍຍອມຮັບພຣະສາສະດາພຣະອົງນັ້ນ ແລະ ພະຍາຍາມຢ່າງທີ່ສຸດທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ
ສິ່ງທີ່ພຣະອົງກ່າວ.”

— ເພື່ອນຄົນໜຶ່ງເຊິ່ງໄດ້ເຄີຍສຶກສາກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ມາເປັນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ ໄດ້ຂໍໃຫ້
ເຈົ້າຊີ້ແຈງແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບພຣະປະທິນຍານິລັນດອນໃຫ້ເຂົາຟັງ. ເຈົ້າອະທິ
ບາຍໂດຍຫຍໍ້ວ່າ ຫຼັງຈາກທີ່ຊົງສ້າງມະນຸດຊາດ ດ້ວຍຄວາມຮັກພຣະອົງມີຕໍ່ພວກເຮົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ສັນຍາວ່າ ຈະບໍ່ລະຖິ້ມພວກເຮົາໄວ້ຕາມລຳພັງ ແຕ່ຈະສະແດງ
ພຣະປະສົງ ແລະ ຈຸດປະສົງທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກເປັນແຕ່ລະໄລຍະເວລາ ໂດຍຜ່ານພຣະຜູ້
ສະແດງທັມຂອງພຣະອົງ; ພວກເຮົາສັນຍາວ່າຈະຮັບຮູ້ພຣະຜູ້ສະແດງທັມໃນຍຸກນີ້ຂອງ
ເຮົາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ.

3. ເມື່ອເຮົາເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ໃນການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບສາສະໜາ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນ ເປັນຄົນທີ່ຫຼົງໄຫຼ. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນມີຫຼາຍໆສະຖານະການ. ຂໍໃຫ້ໝາຍເຄື່ອງໝາຍ “ຫຼ” ໜ້າ ສະຖານະການທີ່ການນຳສະເໜີຂອງເຈົ້າ ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຫຼົງໄຫຼ.

— ມີບາງຄົນທີ່ກຳລັງສຳຫຼວດກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ຖາມເຈົ້າວ່າການເປັນບາຮາຍເປັນຄື ແນດໃດ. ເຈົ້າບອກກັບເຂົາວ່າການເປັນບາຮາຍບໍ່ແມ່ນເລື່ອງນ້ອຍ. ເຈົ້າອະທິບາຍວ່າ “ເຈົ້າຕ້ອງຍອມສະລະທຸກຢ່າງໃຫ້ກັບສາສະໜາ, ຖ້າບໍ່ນັ້ນກໍບໍ່ຕ້ອງເປັນບາຮາຍ.”

— ເຈົ້າເລີ້ມການຊຸມນຸມທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ ສອງສາມຄົນຜູ້ທີ່ເຄີຍມາຟັງກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໂດຍການຂໍໃຫ້ພວກເຂົາຈັບມືກັນ ແລະ ຮ້ອງ “ອັລລາ ໂອ ອັບຮາ”.

— ເຈົ້າເລີ້ມຕົ້ນການເຜີຍແຜ່ກັບສາສະນິກະຊົນຜູ້ເຄັ່ງຄັດໃນສາສະໜາອື່ນ ດ້ວຍການບອກ ກັບເຂົາວ່າ ຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງສາສະໜາຂອງເຂົານັ້ນໝົດແລ້ວ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງ ແລ້ວ. ເຂົາຄວນລະຖິ້ມສາສະໜາຂອງເຂົາ. ເຈົ້າບອກເຂົາວ່າ “ພຣະບາຮາອຸລລາຫໍຜູ້ ຊົງເປັນສາສະນະທູດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຍຸກນີ້ໄດ້ສະເດັດມາແລ້ວ ເຈົ້າຄວນ ໂຍນອະດີດຖິ້ມໄປ.”

— ທ່ານກຳລັງອະທິບາຍກ່ຽວກັບສາສະໜາບາຮາຍໃຫ້ກັບບາງຄົນ. ເຂົາບໍ່ເຫັນດີກັບປະ ເດັນໜຶ່ງທີ່ເຈົ້າຍົກຂຶ້ນມາ. ເຈົ້າເລີ້ມຜິດຖຽງກັບເຂົາ ບອກເຂົາວ່າເຈົ້າຈະຊີ້ແຈງໃຫ້ເຂົາ ເຫັນຫຼັກຖານຈາກພຣະຄຳພີຂອງສາສະໜາຂອງເຂົາ ວ່າເຂົາເປັນຝ່າຍຜິດ.

— ທ່ານກຳລັງອະທິບາຍກ່ຽວກັບສາສະໜາບາຮາຍໃຫ້ກັບບາງຄົນ. ເຂົາບໍ່ເຫັນດີກັບປະ ເດັນໜຶ່ງທີ່ເຈົ້າຍົກຂຶ້ນມາ. ເຈົ້າສັງເກດໄວ້ວ່າເຂົາຈິງຈັງກັບຫົວຂໍ້ນີ້ຫຼາຍ. ເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມກັງວົນຂອງເຂົາ ແລະ ເວົ້າວ່າ: “ພວກເຮົາສາມາດປຶກສາເລື່ອງນີ້ໃນມື້ໜ້າ ຖ້າ ເຈົ້າປາດຖະໜາ. ແຕ່ກໍ່ມີຫຼາຍຢ່າງທີ່ພວກເຮົາເຫັນຕົງກັນ ສຳລັບມື້ນີ້ຂໍໃຫ້ເຮົາສຳຫຼວດ ເລື່ອງເລົ່ານີ້ນຳກັນ.”

— ເຈົ້າກຳລັງອະທິບາຍກ່ຽວກັບກົດຂອງສາສະໜາ ໃຫ້ກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງ. ເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ການເຊື່ອຟັງກົດຕ່າງໆຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນແກ່ນສຳຄັນຂອງສາສະໜາ, ເຫດຜົນ ທີ່ໂລກຢູ່ໃນສະພາບໂຫດຮ້າຍທຸກວັນນີ້ ກໍ່ເພາະມະນຸດເຮົາບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫໍ. ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງກົດຂອງພຣະອົງ ກໍ່ຈະຖືກພິພາກສາໃນໂລກ ໜ້າ.”

— ເຈົ້າກຳລັງອະທິບາຍກ່ຽວກັບກົດຂອງສາສະໜາບາຮາຍ ໃຫ້ກັບເພື່ອນຄົນໜຶ່ງ. ເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງບອກເຮົາວ່າກົດຂອງພຣະອົງ ກໍ່ຄືຕະກຽງແຫ່ງການດູແລເອົາໃຈໃສ່ ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ກົດຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ທຶນທາງຂອງເຮົາສະຫວ່າງ ແລະ ນຳເຮົາໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ແຕ່ສະນັ້ນກໍ່ຕາມ ພວກເຮົາບໍ່ສົມບູນແບບ ແລະ ບາງຄັ້ງເຮົາກໍ່ປະຕິບັດສິ່ງຜິດພາດຕ່າງໆ. ແຕ່ເມື່ອເຮົາຍອມຮັບພຣະບາຮາອຸລລາທ໌, ແລະ ເຮົາອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍ່ຈະຊົງຊ່ວຍເຫຼືອເຮົາໃຫ້ເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນແອຂອງເຮົາເອງ ແລະ ຈະຊົງໃຫ້ກຳລັງແກ່ເຮົາໃນການເຊື່ອຟັງກົດຂອງພຣະອົງ.”

4. ຂະນະທີ່ເຮົາສອນສາສະໜາ ເຮົາບໍ່ຄວນຈະກະທຳຕາມເສລີນິຍົມຈົນເກີນໄປ. ຂໍໃຫ້ລອງພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າສະຖານະການໃດຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ທ່ານກຳລັງທຳການຢ່າງເສລີນິຍົມຫຼາຍເກີນໄປ. ຈົ່ງໝາຍເຄື່ອງໝາຍ “ສ” ໜ້າຂໍ້ນັ້ນ.

— ມີບາງຄົນທີ່ກຳລັງສຳຫຼວດກ່ຽວກັບສາສະໜາ ຖາມເຈົ້າວ່າມີໃຜແດ່ເປັນຜູ້ນຳໃນຊຸມຊົນບາຮາຍ. ເຈົ້າຕອບວ່າ: “ເຮົາບໍ່ມີພຣະ ຫຼື ນັກບວດມາເປັນຄົນກາງລະຫວ່າງເຮົາກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຮົາທຸກຄົນດຳເນີນຊີວິດຕາມຈິດສຳນຶກຂອງເຮົາເອງ. ບໍ່ມີໃຜບອກເຮົາວ່າເຮົາຄວນປະຕິບັດອັນໃດ.”

— ມີບາງຄົນທີ່ກຳລັງສຳຫຼວດກ່ຽວກັບສາສະໜາ ຖາມເຈົ້າວ່າມີໃຜແດ່ເປັນຜູ້ນຳໃນຊຸມຊົນບາຮາຍ. ເຈົ້າອະທິບາຍວ່າ: “ຊຸມຊົນດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໂດຍອາໄສລະບົບບໍລິຫານທີ່ຄອບຄຸມທັງໂລກ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ສະພາໃນລະດັບປະເທດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນເອີ້ນວ່າ ທັມມະສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ທັມມະສະພາທ້ອງຖິ່ນ. ສະພາເລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງໂດຍປາດສະຈາກການສະເໜີຊື່ ຫຼື ການລົນນະລົງ ແລະ ຖືກເລືອມໃນບັນຍາກາດອັນສັກສິດຂອງການສວດມົນ. ແລ້ວກໍ່ຍັງມີກຸ່ມບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມໂດດເດັ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເປັນທີ່ປຶກສາຂອງທັມມະສະພາ ແລະ ຄ່ອຍໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະ ຊຸກຍູ້ເພື່ອນສາສະນິກະຊົນບາຮາຍ. ສະຖາບັນທັງໝົດເລົ່ານີ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ສະຖາບັນປຶກສອງໃນລະດັບນາໆຊາດ ທີ່ມີຊື່ຮຽກວ່າ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ.”

— ມີບາງຄົນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ສາສະໜາໃຫ້ຢູ່ ຖາມເຈົ້າວ່າບຸກຄົນຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການບໍລິຫານຂອງບາຮາຍຄືແນວໃດ. ເຈົ້າຕອບວ່າ: “ເຈົ້າຄົງຮູ້ດີວ່າສາສະໜາບາຮາຍຕ້ອງມີຮູບແບບການບໍລິຫານບາງຢ່າງ, ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງມີສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ ທັມມະສະພາ ເຊິ່ງແຕ່ລະສະພາປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກເກົ້າທ່ານ.”

— ເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ສາສະໜາໃຫ້ກັບບາງຄົນ, ແລະ ເຂົາເວົ້າວ່າເຂົາມັກທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້
ຍິນ ຍົກເວັ້ນແຕ່ວ່າຊາວບາຮາຍບໍ່ເຊື່ອວ່າມີການກັບຊາດມາເກີດ. ເຈົ້າເວົ້າວ່າ: “ນັ້ນກໍ່
ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນແລ້ວ ເພາະຊາວບາຮາຍເຊື່ອໃນຄວາມສາມັກຄີໃນຄວາມຫຼາກຫຼາຍ.
ນັ້ນໝາຍເຖິງຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຄວາມຄິດເຫັນດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.”

— ມີບາງຄົນຖາມເຈົ້າວ່າ ຊາວບາຮາຍແຜ່ຂະຫຍາຍສາສະໜາໄດ້ແນວໃດ. ເຈົ້າຕອບ
ງ່າຍໆວ່າ ບາຮາຍໄດ້ບໍ່ຊັກຊວນໃຫ້ຄົນອື່ນປ່ຽນສາສະໜາ. “ເຮົາພຽງແຕ່ ‘ດຳເນີນຊີວິດ
ຕາມຄຳສອນ’ ແລະ ເມື່ອມີຄົນຖາມເຮົາກ່ຽວກັບສາສະໜາ, ເຮົາກໍ່ຈະບອກລາຍລະ
ອຽດກ່ຽວກັບສາສະໜາແກ່ພວກເຂົາ.”

— ມີບາງຄົນເຄີຍອ່ານກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ແລະ ໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນສາສະໜາ
ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າອະທິບາຍວ່າ ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຕ້ອງມີສຳລັບຜູ້ທີ່ລົງທະບຽນເຂົ້າຊຸມຊົນບາ
ຮາຍ. ເຈົ້າເວົ້າວ່າ “ສາສະໜາເປັນເລື່ອງສ່ວນບຸກຄົນ, ເປັນວິຖີຂອງຊີວິດ. ເປັນສິ່ງທີ່
ເຈົ້າຮູ້ສຶກໄດ້ສະເພາະພາຍໃນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ໃນສາສະໜາບາຮາຍ ແນ່ນອນ
ວ່າກໍ່ມີກົດຢູ່ຈຳນວນໜຶ່ງ, ແຕ່ວ່າເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເຊື່ອຟັງກົດເລົ່ານັ້ນ ຕາມທີ່ຈິດສຳນຶກ
ຂອງເຈົ້າບອກເທົ່ານັ້ນ.”

— ມີບາງຄົນເຄີຍອ່ານກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ແລະ ໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນສາສະໜາ
ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າອະທິບາຍວ່າ ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຕ້ອງມີສຳລັບຜູ້ທີ່ລົງທະບຽນເຂົ້າຊຸມຊົນບາ
ຮາຍ. ເຈົ້າຕອບວ່າ: “ແກ່ນແທ້ຂອງສາສະໜາກໍ່ຄືການຮູ້ຈັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜ່ານທາງ
ພຣະສາສະດາຂອງພຣະອົງ, ທີ່ຈະຄົງໝັ້ນຄົງໃນຄວາມຮັບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ປະຕິ
ບັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂະຫຍາຍໄປຈົນ
ເຖິງການສ້າງສັນຂອງພຣະອົງ; ພວກເຮົາຮັກມະນຸດຊາດ ແລະ ພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມ
ໜ້າທີ່ຕໍ່ສາສະໜາ ໂດຍການເຮັດວຽກເພື່ອພັດທະນາສັງຄົມໃຫ້ດີຂຶ້ນ.”

— ເຈົ້າກຳລັງລົມກັບເພື່ອສອງສາມຄົນ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ການສຶກສາສຳລັບເດັກນ້ອຍ. ຈາກ
ນັ້ນເຈົ້າເວົ້າວ່າ: “ສາສະໜາບາຮາຍສອນວ່າ ເດັກນ້ອຍເກີດມາເປັນຄົນດີ ແລະ ຖ້າ
ທາກເຈົ້າຮັກເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາພັດທະນາສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານ
ໄວ້ໃນຕົວພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍ່ຈະເຕີບໂຕມາຢ່າງດີ.”

— ເຈົ້າກຳລັງລົມກັບເພື່ອສອງສາມຄົນ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ການສຶກສາສຳລັບເດັກນ້ອຍ. ຈາກ
ນັ້ນເຈົ້າເວົ້າວ່າ: “ສາສະໜາບາຮາຍບອກເຮົາວ່າ ເດັກນ້ອຍມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະເປັນ
ຄົນດີ, ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ມີຄວາມໂນ້ມອ່ຽງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ພວກເຂົາຕ້ອງ

ການງສຶກສາເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເລືອກທຶນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ພັດທະນາສັກກາຍະ ພາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປະສິດປະສາດມາ.”

5. ໃຫ້ຕັດສິນໃຈເລືອກຄຳຕອບຕໍ່ໄປນີ້ ຄຳຕອບໃດເໝາະສົມກັບແຕ່ລະສະຖານະການລຸ່ມນີ້, ຂະນະທີ່ເຈົ້າພະຍາຍາມຕັດສິນໃຈ ວ່າຈະເຜີຍແຜ່ສາສະໜາຄືແນວໃດ. ອາດເລືອກເອົາໜຶ່ງຫຼື ຫຼາຍຄຳຕອບໃສ່ແຕ່ລະອັນ.

- | | |
|-----------------------|-------------------|
| ກ. ດູແລໃຫ້ປອດໄພ | ຈ. ໃຊ້ວິທີທາງຕົງ |
| ຂ. ມີຄວາມອາດຫານ | ສ. ໃຊ້ວິທີທາງອ້ອມ |
| ຄ. ປະຕິບັດການຢ່າງໄວວາ | ຍ. ການທ້າທາຍ |
| ງ. ຫາໂອກາດທີ່ເໝາະສົມ | ດ. ການໄກ່ເກ່ຍ |

— ມີບາງຄົນມາທີ່ສູນບາຮາຍດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍ. ເຂົາບອກວ່າເຂົາເຄີຍໄດ້ອ່ານບາງ ຢ່າງກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້ ຈາກອິນເຕີເນັດ ແລະ ຢາກຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບພຣະບາຮາ ອຸລລາທ໌. ເຂົາອະທິບາຍວ່າ ເຂົາຮູ້ສຶກຢູ່ເລິກເຊິ່ງໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາຢູ່ສະເໝີ ວ່າພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນລະຖົມມະນຸດຊາດ ແລະ ພຣະອົງຈະສົ່ງພຣະສາສະດາໃໝ່ມາໃຫ້ ພວກເຮົາ.

— ເຈົ້າແລະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ທີ່ໝູ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໃຜເລີຍ. ມາມີ ໜຶ່ງຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າຫາກໍ່ຍ້າຍມາບໍ່ດົນເທົ່າໃດ, ເພື່ອນບ້ານກໍ່ມາຫາເຈົ້າທີ່ບ້ານເພື່ອກ່າວ ຕ້ອນຮັບເຈົ້າ ແລະ ແນະນຳຕົວເຂົາ. ເຂົາບອກວ່າຄົນທັງໝົດຂອງໝູ່ບ້ານສາມັກຄີກັນ ດີຫຼາຍໃນເລື່ອງສາສະໜາ ແລະ ບໍ່ມັກວິທີການທີ່ຄົນຂອງສາສະໜາ “ອື່ນ” ປະຕິບັດ ແລະ ພະຍາຍາມແບ່ງແຍກພວກເຂົາອອກຈາກກັນ.

— ເຈົ້າແລະຄອບຄົວຂອງເຈົ້າໄດ້ຍ້າຍໄປຢູ່ທີ່ໝູ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກໃຜເລີຍ. ມາມີ ໜຶ່ງຫຼັງຈາກທີ່ເຈົ້າຫາກໍ່ຍ້າຍມາບໍ່ດົນເທົ່າໃດ, ເພື່ອນບ້ານກໍ່ມາຫາເຈົ້າທີ່ບ້ານເພື່ອກ່າວ ຕ້ອນຮັບເຈົ້າ ແລະ ແນະນຳຕົວເຂົາ. ເຂົາສັງເກດເຫັນປຶ້ມບາຮາຍຈຳນວນໜຶ່ງເບິ່ງໂຕະ ແລະ ຖາມເຈົ້າວ່າ “ສາສະໜາບາຮາຍແມ່ນຫຍັງ?”

— ເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມອົງກອນຂອງຄົນທີ່ສົນໃຈໃນເລື່ອງການສົ່ງເສີມສັນຕິພາບ. ມີຄົນໜຶ່ງທີ່ ຮູ້ສຶກສົນໃຈເປັນພິເສດ ໃນແນວຄວາມຄິດທີ່ເຈົ້າສະເໜີໃນການປະຊຸມຫຼາຍໆຄັ້ງ ເຂົາ ເຊື່ອໝັ້ນຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ມີພຽງທາງດຽວທີ່ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງໃນສັງຄົມ

ໄດ້ກໍ່ຕີ ການດໍາເນີນການທາງການເມືອງດ້ວຍລະບົບພັກ. ເຂົາພະຍາຍາມເອົາຫົວຂໍ້ນີ້
ມາລົມກັບເຈົ້າທຸກຄັ້ງທີ່ມີການປະຊຸມຂອງອົງກອນນີ້.

— ມີຄົນໜຶ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດວຽກນຳບອກກັບເຈົ້າໃນຫຼາຍໂອກາດວ່າ ເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຂົາກໍມັກແນວຄວາມຄິດທີ່ເຈົ້າສະເໜີກ່ຽວກັບບັນຫາສັງຄົມຕ່າງໆ
, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຄວາມເທົ່າທຽມກັນຂອງແມ່ຍິງແລະຜູ້ຊາຍ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງ
ການສຶກສາສາກົນ.

— ໃນການປະຊຸມຂອງໝູ່ບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ທີ່ມີນາຍບ້ານຫຼາຍຄົນໃນຂົງເຂດນັ້ນມາຮ່ວມ,
ເຈົ້າໄດ້ນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດບາງປະການ ກ່ຽວກັບການສຶກສາສຳລັບເດັກ. ຫຼັງ
ຈາກນັ້ນນາຍບ້ານກໍໄດ້ເຂົ້າມາລົມກັບເຈົ້າ. ເຂົາເວົ້າວ່າເຂົາຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນບາຮາຍ ແລະ
ມັກຄຳສະເໜີຫຼາຍໆຂໍ້ຂອງເຈົ້າ. ເຂົາສົນໃຈທີ່ຈະຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້.

— ມີເພື່ອນຄົນໜຶ່ງທີ່ຫາກໍຂຶ້ນທະບຽນເຂົ້າຊຸມຊົນ ພາເຈົ້າໄປທີ່ບ້ານຂອງເຂົາເພື່ອພົບກັບ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາ. ພວກເຂົາຂັດຄ້ານການເປັນບາຮາຍຂອງເຂົາ ແລະ ກຳລັງພະຍາ
ຍາມໃຫ້ເຂົາອອກຈາກສາສະໜານີ້.

— ມີເພື່ອນຄົນໜຶ່ງທີ່ຫາກໍຂຶ້ນທະບຽນເຂົ້າຊຸມຊົນ ພາເຈົ້າໄປທີ່ບ້ານຂອງເຂົາເພື່ອພົບກັບ
ຄອບຄົວຂອງເຂົາ. ເຂົາບອກກັບເຈົ້າວ່າ ພວກເຂົາຕື່ນເຕັ້ນຫຼາຍກ່ຽວກັບສາສະໜານີ້
ແລະ ລໍຖ້າບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຮູ້ເພີ່ມເຕີມ.

6. ຂໍໃຫ້ພະຍາຍາມນຶກເຖິງທັດສະນະຄະຕິ ທີ່ອາດນຳສະເໜີ, ແລະ ມີຄຸນລັກສະນະທາງຈິດວິນ
ຍານໃດທີ່ຂາດຫາຍໄປຈາກ ຖ້າຫາກມີສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ການດູຖູກຢຽບຍາມຄົນຍາກທຸກຍາກ:

- ການໜ້າອາຍຕໍ່ໜ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່:

7. ໃຫ້ຕົວຢ່າງວ່າ ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນຫາກການຊີ້ແຈງໃນຄວາມເປັນຈິງຂອງສາສະໜາ, ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮົາອາດ:

- ການເນັ້ນຍ້າຍກຳລັງຈົງຫຼາຍເກີນໄປ:

- ການລົດທອນກຳລັງຈົງໜ້ອຍລົງ:

ຕອນທີ 15

ຄໍາແນະນຳຕໍ່ໄປນີ້ຈາກ ທ່ານສາສະນະພິບານເຕືອນພວກເຮົາວ່າ ເຊັ່ນດຽວກັບໃນທຸກເລື່ອງພວກເຮົາຄວນຫັນໄປຫາ ພຣະອົບດູລບາຮາ ເມື່ອເຮົາພະຍາຍາມຫາວ່າວິທີເລີ່ມທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ໃນການເຜີຍແຜ່ໃນສະຖານະການແບບໃດກໍຕາມ:

“ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົດຈຳແບບຢ່າງຂອງທ່ານນາຍຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເຮົາເຫັນຢ່າງຊັດເຈນ. ວິທີເລີ່ມຂອງທ່ານນັ້ນຮອບຮູ້ ແລະ ມີກາລະເທສະ, ການຕິດຕໍ່ໃນຄັ້ງທຳອິດຂອງທ່ານນັ້ນມີຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່, ການເວົ້າໃນທີ່ຊຸມຊົນຂອງທ່ານທຸກຄັ້ງນັ້ນ ເປີດກວ້າງ ແລະ ມີຄວາມເສລີນິຍົມ, ການເປີດເຜີຍກຳລັງຈົງ ທີ່ສຳຄັນທັງຫຼາຍຂອງສາສະໜານັ້ນ ເປັນໄປຢ່າງລະມັດລະວັງ ແລະ ຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ, ທ່ານໃຊ້ອາລົມໃນການຮຽກຮ້ອງຂອງທ່ານ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມທ່ານກໍມີສະຕິຍັບຍັງ ໃນການໂຕ້ແຍ້ງດ້ວຍເຫດຜົນ, ດ້ວຍນ້ຳສຽງຂອງທ່ານມີຄວາມໝັ້ນໃຈ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງທ່ານບໍ່ປ່ຽນທິດທາງ, ດ້ວຍກິລິຍາທ່າທາງຂອງທ່ານສະຫງ່າຜ່າເຜີຍ, ເລົ່ານີ້ເປັນລັກສະນະອັນໂດດເດັ່ນ ຂອງການນຳສະເໜີອັນຊົງກຽດຂອງທ່ານຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫໍ.”²⁴

1. ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າພະຍາຍາມທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ ແບບຢ່າງຂອງພຣະອັບດູລບາຮານັ້ນ, ເຈົ້າຈະບຸກບີນດຳເນີນວິທີເລີ່ມການເຜີຍແຜ່ຂອງເຈົ້າແນວໃດ? _____
2. ເຈົ້າຈະພະຍາຍາມປະຕິບັດຕົນໃນລັກສະນະໃດ ເມື່ອເຈົ້າຕິດຕໍ່ກັບຄົນອື່ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ? _____
3. ຄຳເວົ້າທີ່ເຈົ້າໃຊ້ເວົ້າກ່ຽວກັບສາສະໜາ ຕໍ່ໜ້າສາທາລະນາ ເປັນຄຳເວົ້າທີ່ມີລັກສະນະແນວໃດ? _____
4. ເຈົ້າຈະໃຫ້ຄົນອື່ນສົນໃຈໃນຫຼັກຄວາມຈິງຂອງສາສະໜາແນວໃດ? _____
5. ເຈົ້າຈະບຸກບີນເປັນໃຫ້ຕົວເຈົ້າເປັນແບບໃດ
 - ໃນການຮຽນຮ້ອງຂອງເຈົ້າ? _____
 - ໃນການໂຕ້ແຍ້ງຂອງເຈົ້າ? _____
 - ດ້ວຍນ້ຳສຽງຂອງເຈົ້າ? _____
 - ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຈົ້າ? _____
 - ດ້ວຍກິລິຍາທ່າທາງຂອງເຈົ້າ? _____

ຂໍໃຫ້ທ່ານຈຳພຣະວັດຈະນາຂ້າງເທິງ.

ຕອນທີ 16

ພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນພາກນີ້ ໂດຍການເຕືອນຕົວເຮົາເອົາເອງກ່ຽວກັບ “ການດຳລົງຢູ່” ແລະ “ການປະຕິບັດ” ວ່າເປັນອົງປະກອບທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ ຂອງຊີວິດທາງຈິດວິນຍານ. ຈາກນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເອົາຫຼາຍຕອນ ມາສຳຫຼວດເບິ່ງຄຸນລັກສະນະທາງທັມບາງປະການທີ່ເຮົາຕ້ອງບຸກບີນພັດທະນາໃນຂະນະທີ່ເຮົາຜູກມັດຕົນເອງ ກັບກິດຈະກຳການເຜີຍແຜ່ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ການປຶກສາຫາລືຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມຖອມຕົນ ນຳເຮົາໄປສູ່ການພິຈາລະນາເຖິງທັດສະນະຄະຕິຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ການຮຽນຮູ້, ເຊິ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນຂະນະການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ. ພ້ອມນີ້ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ທັດສະນະຄະຕິອື່ນໆສາມາດສົ່ງຜົນວິທີການເຜີຍແຜ່ຂອງເຮົາຄືແນວໃດ. ໃນຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ເຮົາພິຈາລະນາເພີ່ມເຕີມອີກຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະ ສຳຫຼວດລັກສະນະຂອງ

ຄວາມສຳພັນຂອງເຮົາ ກັບຜູ້ທີ່ເຮົາເຜີຍແຜ່. ຄວາມສຳພັນນີ້ຄວນເປັນແນວໃດ? ພຣະທັມມະລິຂິດບອກ ຫຍັງແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນນີ້?

ແນວຄວາມຄິດທຳອິດ ທີ່ອາດຈະຜ່ານເຂົ້າມາໃນຄວາມຄິດກໍ່ຄືການຄົບຫາສະມາຄົມ. ເປັນສິ່ງ ທີ່ຊັດເຈນວ່າ ໃນເນື້ອຫາຂອງຄວາມພະຍາຍາມເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນນັ້ນ, ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງ ພັນທະແຫ່ງມິດຕະພາບກັບຜູ້ຄົນນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນ. ຄວາມສາມາດດຽວກັນນີ້ຍັງມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳລົນນະລົງ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ - ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງເຊີນຊາວໜຸ່ມມາສຶກສາຫຼັກສູດ ສະຖາບັນ ເພື່ອເປັນວິທີຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາໃນການຮັບໃຊ້, ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງ ບອກກ່ຽວກັບຊັ້ນຮຽນໃໝ່ສຳລັບການສຶກສາທາງຈິດວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມເສີມສ້າງພະລັງ ທາງຈິດວິນຍານຂອງເຍົາວະຊົນ, ເມື່ອພວກເຮົາໄປຢ້ຽມຢາມບ້ານ ຂອງຜູ້ທີ່ຫາກໍລົງທະບຽນເຂົ້າໃໝ່ໃນ ສາສະໜາຢູ່ໃນລະແວກບ້ານ ແລະ ໝູ່ບ້ານຂອງເຮົາ ເພື່ອສຳຫຼວດຫົວຂໍ້ຕ່າງໆກັບພວກເຂົາ, ແລະ ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຜີຍແຜ່ໂດຍກົງ ໃຫ້ກັບກຸ່ມປະຊາກອນທີ່ຍອມ ຮັບສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລທ໌. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວທັງໝົດນີ້, ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາໃນການ ສ້າງຄວາມສຳພັນອັນອົບອຸ່ນ ຈະກຳໜົດວ່າເຮົາຄວນຈະເລີ່ມເຂົ້າຫາຜູ້ທີ່ເຮົາພົບປະຄືແນວໃດ, ພວກ ເຮົາຈະສື່ສານກັບພວກເຂົາແນວໃດ, ແລະ ເຮົາສາມາດຈັບໃຈພວກເຂົາໄດ້ຫຼືບໍ່.

ຄຳຖາມໜຶ່ງທີ່ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຖາມຕົວເອງກໍ່ຄື ເຮັດແນວເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດພັດທະນາຄວາມ ສາມາດໃນການສ້າງຄວາມສຳພັນທີ່ອົບອຸ່ນກັບຜູ້ຄົນໄດ້. ແນ່ນອນວ່າຫຼັກສະນະນີ້ໄສຂອງເຮົາແຕ່ລະ ຄົນຍ່ອມແຕກຕ່າງກັນ. ພວກເຮົາບາງຄົນເຫັນວ່າເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະເປັນເພື່ອນກັບຄົນອື່ນ ເຊິ່ງອາດ ຈະເປັນຜົນຈາກການອົບຮົມລ້ຽງດູ ແລະ ຄວາມໂນ້ມອຸ່ງຕາມທຳທະຊາດ. ບາງຄົນສາມາດເລີ້ມຕົ້ນ ການສົນທະນາໄດ້ ກັບຄົນແປກໜ້າທີ່ບໍ່ເຄີຍພົບກັນມາກ່ອນ. ບາງຄົນຮູ້ສຶກອາຍ ແລະ ເຫັນວ່າການ ປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້ເປັນສິ່ງທ້າທາຍ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ບໍ່ວ່າບຸກຄະລິກຂອງເຮົາຈະເປັນແນວໃດ, ເຮົາຄວນຮູ້ ແຈ້ງວ່າເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ ທີ່ຈະຄົບຫາສະມາຄົມກັບຜູ້ອື່ນດ້ວຍດວງຈິດແຫ່ງມິດຕະພາບ, ໂດຍອາໄສ ຄວາມມານະພະຍາຍາມຢ່າງມີສະຕິ. ພຣະທັມມະລິຂິດໃຫ້ຄຳແນະນຳຈຳນວນໜຶ່ງຫຼາຍ ແລະ ຄຸນຄ່າ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນພຽງສອງສາມຕົວຢ່າງທີ່ຂັດມາເທົ່ານັ້ນ. ຊຸດຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ຢູ່ໃນເຄື່ອງ ໝາຍພຣະວັດຈະນະ ຖືກຄັດໂດຍກົງຈາກພຣະທັມມະລິຂິດ. ແນະນຳໃຫ້ເຈົ້າອ່ານຜ່ານແນວຄວາມຄິດ ເລົ່ານີ້ຫຼາຍໆຄັ້ງ ແລະ ປຶກສາຫາລືແນວຄວາມຄິດເລົ່ານີ້ກັບສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າ.

ເຮົາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ກຳຈັດ “ຄວາມມືດມົນແຫ່ງຄວາມແປກໜ້າ” ແລະໃຫ້ “ເບິ່ງມະນຸດທຸກຄົນ ເປັນເພື່ອນເພື່ອນມິດ”. ເຮົາຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ “ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນກັບທຸກຄົນ”. ເຮົາຄວນ ຫັນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາໄປທີ່ “ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງໃນສະໄໝບູຮານ” ແລະ ພິຈາ ລະນາແຕ່ລະສິ່ງ ແລະ ສິ່ງສ້າງສັນທຸກຢ່າງວ່າເປັນ “ສັນຍາລັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”, ເພາະວ່າ ດ້ວຍພຣະກາລຸນາທິຄຸນ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ “ທີ່ທຸກສິ່ງໄດ້ກ້າວເຂົ້າມາໃນໂລກ”.

ເຮົາໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ “ຄົບຫາສະມາຄົມດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ກັບຄືນແປກໜ້າ ແລະ ມິດສະຫາຍ”, ສະແດງ “ຄວາມເມດຕາກະລຸນາ ດ້ວຍຄວາມຮັກຢ່າງບໍ່ມີທີ່ສິ້ນສຸດ” ຕໍ່ທຸກຄົນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສົນໃຈ “ລະດັບຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ”, ໂດຍບໍ່ເຄີຍຖາມວ່າພວກເຂົາ “ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມຮັກ” ຫຼືບໍ່.

ທາກໃຜກໍຕາມ “ເຢາະເຍີ້ຍແລະລ້ຽນ” ພວກເຮົາ, ເຮົາຄວນ “ພົບປະເຂົາດ້ວຍຄວາມຮັກ”. ທາກເຂົາ “ກ່າວຫາ” ພວກເຮົາ, ເຮົາຄວນ “ສັນລະເສີນ” ເຂົາ. ທາກເຂົາເອົາ “ຢາພິດທີ່ເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ” ໃຫ້ແກ່ເຮົາ, ເຮົາຄວນໃຫ້ “ນ້ຳເຜິ້ງທີ່ດີເລີດຕອບແທນ”. ທາກເຂົາ “ຄຸກຄາມ” ຊີວິດຂອງເຮົາ, ເຮົາຄວນໃຫ້ “ຢາທີ່ຮັກສາເຂົາໄດ້ຕະຫຼອດໄປ”. ທາກເຂົາກາຍເປັນ “ຄວາມເຈັດປວດ”, ເຮົາກໍຄວນເປັນ “ຢາ”. ແລະ ທາກເຂົາກາຍເປັນເໝືອນ “ໜາມ”, ເຮົາກໍຄວນຈະກາຍເປັນ “ກຸຫຼາບ ແລະ ສະໝຸນໄພອັນຫອມຫວານ”.

ເຮົາຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່ເພື່ອໃຫ້ “ທຸກຄົນ ແລະ ທຸກເຜົ່າພັນໃນໂລກ ລວມທັງເລົ່າສັດຕູ” ມອບ “ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຫວັງ” ໃນພວກເຮົາ. ທາກວິນຍານໜຶ່ງ “ເຮັດຜິດເປັນແສນຄັ້ງ”, ເຂົາກໍຍັງສາມາດ “ຫວັງການອະໄພ”, ເພື່ອທີ່ເຂົາຈະບໍ່ “ໝົດຫວັງຫຼືເສຍໃຈ”.

ເຮົາຕ້ອງ “ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນຢ່າງເຕັມກຳລັງ ແລະ ສະແຫວງຫາຊີວິດອັນເປັນນິລັນດອນ” ແລະ ກາຍເປັນ “ຄວາມເມດຕາ ແລະ ພຣະພອນທີ່ຖືກປະທານລົງມາໃຫ້” ໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ເຮົາໄດ້ຮັບການບອກໃຫ້ສະແດງ “ຄວາມເມດຕາກະລຸນາ ແລະ ມິດຕະພາບ, ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມສຸພາບ” ແກ່ໝົດທຸກຄົນ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະເປັນເໝືອນ “ນ້ຳທີ່ສົດຊື່ນແກ່ຄົນທີ່ກະທາຍນ້ຳທຸກຄົນ” ແລະ ເປັນເໝືອນ “ເຂົ້າຈີ່ຈາກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ຫິວໂຫຍທຸກຄົນ”. ເຮົາຄວນ “ສະແດງຄວາມອ່ອນໄຫວເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນຂອງໂລກນີ້”. ເຮົາຄວນຄິດເຖິງ “ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມສຳພັນທີ່ດີ ເປັນເໝືອນຄວາມສຸກແຫ່ງສະຫວັນ”, ແລະ ເບິ່ງວ່າ “ຄວາມເປັນສັດຕູ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງເປັນຄວາມທໍລະມານຂອງນະລົກ”.

ເຮົາຕ້ອງລະມັດລະວັງທີ່ຈະບໍ່ “ທຳຮ້າຍດວງວິນຍານໃດ, ຫຼື ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈໃດໂສກເສົ້າ”. ເຮົາບໍ່ຄວນ “ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກຄຸ້ນເຄືອງ”, ແມ່ນວ່າເຂົາຈະເປັນຜູ້ “ກະທຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ” ກໍຕາມ ແລະ “ຫວັງຮ້າຍ” ຕໍ່ເຮົາ. ເຮົາໄດ້ຮັບຄຳເຕືອນບໍ່ໃຫ້ເບິ່ງ “ສັບພະສິ່ງສ້າງສັນ”, ແຕ່ໃຫ້ຫັນໜ້າຂອງເຮົາຫັນໄປຫາ “ພຣະຜູ້ສ້າງ” ສິ່ງເລົ່ານັ້ນ.

ເຮົາຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ “ເສຍສະລະ” ຕົວເຮົາເອງເພື່ອ “ປະໂຫຍດສ່ວນລວມ” ແລະ “ບຸກບີນທັງ ກາງເວັນແລະກາງຄືນ” ເພື່ອ “ຟື້ນຟູໂຊກຊະຕາຂອງມະນຸດຊາດ”. ເຮົາຄວນຈະຮ້ອງໃຫ້ “ເພາະນ້ຳຕາ” ທີ່ຫຼົ່ງອອກມາຈາກສິ່ງສ້າງສັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄຳຄວນເຖິງ “ຄວາມ ເສົ້າໂສກ” ຂອງລູກໆຂອງພຣະອົງ. ເຮົາຄວນຈະ “ລະຖິ້ມ” ໃຫ້ແກ່ “ການພັກຜ່ອນ ແລະ ຄວາມສະດວກສະບາຍ” ຂອງເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ເປັນ “ຕົ້ນເຫດຂອງຄວາມສະຫງົບສຸກ ຂອງໂລກ”.

ເຮົາໄດ້ຮັບການບອກໃຫ້ເປັນ “ບິດາທີ່ຮັກແພງໃຫ້ແກ່ເດັກກຳພ້າ, ແລະ ເປັນທີ່ເພິ່ງພາໃຫ້ແກ່ ຄົນທີ່ໄຮ້ທີ່ເພິ່ງ, ເປັນຄັງສົມບັດສຳລັບຄົນທຸກຍາກ, ແລະ ເປັນຢາຮັກສາໂລກສຳລັບຄົນທີ່ເຈັບ ປ່ວຍ”. ເຮົາຕ້ອງເປັນ “ຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ທຸກຄົນທີ່ເປັນເຫຍື່ອຂອງການກົດຂີ່, ແລະ ເປັນ ຜູ້ອຸປະຖັມແກ່ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ”. ເຮົາຄວນຄິດ “ຢູ່ຕະຫລອດເວລາວ່າຈະຕ້ອງໃຫ້ການຮັບໃຊ້ ບາງຢ່າງ ແກ່ສະມາຊິກທຸກຄົນຂອງເຊື້ອຊາດມະນຸດ”.

ເຮົາຄວນ “ປະຕິບັດທຸກສິ່ງ” ທີ່ເຮົາສາມາດ “ຊຳລະລ້າງຫົວໃຈ ແລະ ຈິດໃຈທັງຫຼາຍຂອງ ມະນຸດໃຫ້ບໍລິສຸດ” ແລະ ບຸກບີນ “ເຮັດໃຫ້ທຸກດວງວິນຍານຊື່ນບານ”. ເຮົາຄວນ “ທຳຄວາມດີ ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຢ່າງເທິງເສັ້ນທາງ” ທີ່ເຮົາຢ່າງ ແລະ “ກໍ່ປະໂຫຍດບາງຢ່າງແກ່ເຂົາ”. ເຮົາຕ້ອງ ພະຍາຍາມທີ່ຈະ “ປັບປຸງອຸປະນິໄສຂອງທຸກຄົນ ແລະ ປັດຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງມະນຸດ”. ໜ້າ ທີ່ຂອງເຮົາຄື “ຮ້ອງຮຽກ” ປະຊາຊົນທັງຫຼາຍມາສູ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ “ເຊີນເອົາ” ມະນຸດຊາດ ໃຫ້ “ປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າງຂອງໝູ່ເຫວັນເບື້ອງບິນ”.

ເຮົາໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນຳເອົາ “ຜູ້ທີ່ຖືກກົດກັນໃຫ້ເຂົ້າມາຢູ່ໃນວົງຂອງເພື່ອນສະໜິດ”. ເຮົາ ຄວນ “ບຸກຄົນທີ່ຫຼົບໄຫຼ” ແລະ “ເຮັດໃຫ້ຄົນທີ່ປະມາດມີສະຕິ”. “ໃນຄວາມມືດມົນຂອງໂລກ” ເຮົາຈະຕ້ອງເປັນ “ແປວເພີງທີ່ສະຫວ່າງ”. “ໃນທະເລຊາຍແຫ່ງຄວາມພິນາດ” ເຮົາຈະຕ້ອງ ກາຍເປັນ “ນ້ຳພຸ້ນທີ່ໃຫ້ນ້ຳແຫ່ງຊີວິດ” ແລະເປັນ “ການນຳທາງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນ ນາຍ”.

ຕອນນີ້ເຈົ້າອາດຈະປາດຖະໜາທີ່ຈະທ່ອງຈຳ ພຣະວັດຈະນະຂ້າງລຸ່ມ ຈາກພຣະທັມມະລິຂົດ ຂອງ ພຣະອັບດຸລບາຮາ:

“ສຳລັບເຈົ້າແລ້ວ, ໂອ ເຈົ້າຜູ້ເປັນຄົນຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ບາດກ້າວຂອງເຈົ້າໝັ້ນຄົງໃນຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງທີ່ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກສັ່ນຄອນ ແມ່ນວ່າຄວາມຫາຍຍາມທີ່ຮ້າຍກາດທີ່ສຸດຈະໂຈມຕີໂລກນີ້. ບໍ່ມີສິ່ງໃດ, ບໍ່ມີສະພາບການ ໃດໆ, ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າກະວົນກະວາຍໃຈ. ເຈົ້າຈະທອດສະໝໍຢ່າງໜັກແໜ້ນເໝືອນດັ່ງພູຜາສູງ,

ເປັນດວງດາວທີ່ຮຸ່ງຂຶ້ນເໜືອຂອບຟ້າແຫ່ງຊີວິດ, ເປັນຕະກຽງອັນເຈັດຈ້າໃນການຊຸມນຸມແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີ, ເປັນດວງວິນຍານທີ່ຖ່ອມຕົນ ແລະ ຕຳຕ້ອຍໃນທ່າມກາງໝູ່ມິດ, ເປັນຜູ້ມີຫົວໃຈທີ່ຊື່ບໍລິສຸດ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຈົ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການນຳທາງ ແລະ ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມເຄັ່ງຄັດໃນສິນລະທັມ, ແຍກຕົນອອກຈາກໂລກ, ຍຶດຖືໝັ້ນໃນສິ່ງທີ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ແຂງແຮງ, ແຜ່ກະແຈຍດວງຈິດແຫ່ງຊີວິດອອກໄປກວ້າງໄກ, ໂດຍການຂີ່ເຮືອແຫ່ງການລອດພົ້ນ. ຈົ່ງເປັນການຮຸ່ງອາລຸນຂອງຄວາມເອື້ອເໝືອ, ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມເລັ່ນລັບຂອງການດຳລົງຢູ່, ເປັນຕຳແໜ່ງທີ່ສາມາດພົບແຮງບັນດານໃຈ, ເປັນສະຖານທີ່ງ່າຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງປະກົດຂຶ້ນ, ເປັນດວງວິນຍານທີ່ໄດ້ຮັບການຄ້ຳຈູນຈາກພຣະວິນຍານສັກສິດ, ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮັກແພງຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍ, ແລະ ປ່ອຍວາງຈາກທຸກສິ່ງນອກຈາກພຣະອົງ, ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ການເຄົາລົບ ເຊິ່ງສູງສົ່ງກວ່າບຸກຄະລິກພາບທັງຫຼາຍຂອງມະນຸດ, ເປັນຜູ້ແຕ່ງກາຍດ້ວຍຄຸນລັກສະນະຂອງເທບທິດາແຫ່ງສະຫວັນ, ເພື່ອວ່າຕົວເຈົ້າເອງຈະໄດ້ຮັບຂອງຂວັນອັນລ້ຳຄ່າທີ່ສຸດ ໃນຍຸກໃໝ່ອັນເປັນຍຸກທີ່ໜ້າພິດສະວົງນີ້.”²⁵

ຕອນທີ 17

ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ຮ່ວມກັບທຸກຄົນ ດ້ວຍຈິດໃຈແຫ່ງຄວາມເປັນເພື່ອນມິດ, ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາ ທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນ, ພວກເຮົາຈະດຶງດູດຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າມາຫາຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ແນ່ນອນວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງທີ່ຈະມີຄວາມສົມບູນພ້ອມ, ຫຼືອ້າງຕົນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ປັດສະຈາກຂໍ້ບົກຜ່ອງ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມື່ອເຮົາສະທ້ອນຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳສອນແລ້ວ ເຮົາຈະກາຍເປັນຊ່ອງທາງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ໃນການກະຈາຍກິນຫອມອັນສັກສິດ. ນີ້ເປັນຄວາມໝາຍທີ່ເຮົາມັກຈະເວົ້າເຖິງການເຜີຍແຜ່ ດ້ວຍການເປັນຕົວຢ່າງ. ແຕ່ເຮົາຄວນລະມັດລະວັງວະລີທີ່ວ່າ “ການເຜີຍແຜ່ດ້ວຍການເປັນຕົວຢ່າງ” ຈະບໍ່ກາຍເປັນຂໍ້ແກ້ຕົວທີ່ຈະບໍ່ເຜີຍແຜ່. ເປັນຄວາມຈິງທີ່ເຮົາຕ້ອງໃສ່ໃຈຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ສະພາບພາຍໃນຂອງເຮົາ, ຕໍ່ລັກສະນະນິເສດຂອງເຮົາ, ຕໍ່ການກະທຳຂອງເຮົາ, ແລະ ຄວາມປະພຶດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຮົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ສິ່ງນີ້ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ເຮົາລະສາຍຕາໄປຈາກຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ດ້ວຍລູກກະແຈແຫ່ງຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ ເຮົາຈະເປີດປະຕູສູ່ນະແຫ່ງຫົວໃຈມະນຸດ. ເພື່ອຊື້ແຈງປະເດັນນີ້, ຂໍໃຫ້ເຮົາເບິ່ງຊຸດພຣະວັດຈະນະສອງຊຸດ ຈາກພຣະທັມມະລິຂິດ ແລະ ພະຍາຍາມທຳຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະວັດຈະນະເລົ່ານັ້ນຮ່ວມກັນ. ທຳອິດໃຫ້ອ່ານພຣະວັດຈະນະຕໍ່ໄປນີ້:

“ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລຸກຂຶ້ນ ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍ, ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດທັງປວງຂໍໃຫ້ເຂົາສອນຕົນເອງ ເພື່ອວ່າຄຳເວົ້າຂອງເຂົາຈະດຶງດູດຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ. ຈົນກວ່າເຂົາຈະສອນຕົນເອງ, ຖ້ອຍຄຳຈາກປາກຂອງເຂົາ ຈຶ່ງຈະບໍ່ມີອຳນາດໂນ້ມນ້ຳວຈິດໃຈຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາ.”²⁶

“ສິ່ງດຽວ ແລະ ພຽງສິ່ງດຽວຢ່າງບໍ່ມີຜົດພາດ ແລະ ພຽງສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສ ທີ່ຈະຮັບປະກັນໄຊຊະນະຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດນີ້ໄດ້, ກ່າວຄື ຂອບເຂດທີ່ຊີວິດພາຍໃນ ແລະ ອຸປະນິໄສສ່ວນຕົວ ສ່ອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ ຂອງຫຼັກຄຳສອນອັນເປັນນິລັນດອນ ທີ່ປະກາດໂດຍ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃນແງ່ມູມຕ່າງໆຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.”²⁷

“ໃນຍຸກນີ້ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ລຸກຂຶ້ນຊ່ວຍເຫຼືອຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງເຮົາ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໝູ່ເທວັນແຫ່ງອຸປະນິໄສອັນຄວນແກ່ການສັນລະເສີນ ແລະ ຄວາມປະພຶດທີ່ຊື່ດົງມາຊ່ວຍເຫຼືອເຂົາ, ອິດທິພົນທີ່ຫຼັ່ງໄຫຼອອກມາຈາກການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ຈະແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວໂລກຢ່າງແນ່ນອນ.”²⁸

“ຂໍໃຫ້ການປະຕິບັດຂອງເຈົ້າ ປ່າວຮ້ອງດັງກ້ອງແກ່ໂລກວ່າ ເຈົ້າເປັນບາຣາຍຢ່າງແທ້ຈິງ, ເພາະການປະຕິບັດຄືສິ່ງທີ່ກ່າວກັບໂລກ ແລະ ເປັນຕົ້ນເຫດແຫ່ງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງມະ ນຸດຊາດ.

“ຫາກເຮົາເປັນບາຣາຍທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄຳເວົ້າກໍ່ຍອມເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ. ການປະຕິບັດຂອງເຮົາຈະຊ່ວຍໂລກນີ້, ຈະຊ່ວຍແຜ່ກະຈາຍຄວາມສີວິໄລ, ຈະຊ່ວຍໃຫ້ວິດທະຍາສາດຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ສິນລະປະພັດທະນາ. ຫາກປັດສະຈາກເຊິ່ງການປະຕິບັດແລ້ວ ກໍ່ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດປະສົບຄວາມສຳເລັດໄດ້ ໃນໂລກແຫ່ງວັດຖຸ, ພຽງແຕ່ຄຳເວົ້າກໍ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ມະນຸດກ້າວໜ້າໄປ ໃນອານາຈັກແຫ່ງຈິດວິນຍານ. ບໍ່ແມ່ນເພາະການຮັບໃຊ້ແຕ່ພຽງຄຳເວົ້າ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັນລຸເຖິງສະຖານະອັນຄວນແກ່ການເຄົາລົບ, ຫາກແຕ່ເປັນເພາະການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງອົດທົນ ດ້ວຍການຮັບໃຊ້ຢ່າງຂະຫຍັນຂັນແຂງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົານຳແສງສະຫວ່າງມາສູ່ໂລກນີ້.”²⁹

ໃນຕອນນີ້ ຂໍໃຫ້ສຶກສາຊຸດພຣະວັດຈະນະຕໍ່ໄປນີ້:

“ເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ມີດສະຫາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຊ້ໂອກາດໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ຍືດຄອງໂອກາດນັ້ນ, ຮີບເລັ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະ ໄດ້ມາເຊິ່ງລາງວັນ. ຫາກພາລະກິດຂອງພວກເຂົາຈຳກັດຢູ່ພຽງແຕ່ຄວາມປະພຶດ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ໄດ້, ກໍ່ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດປະສົບຄວາມສຳເລັດ. ພວກເຂົາຕ້ອງເວົ້າອອກມາ, ອະທິບາຍຂໍ້ພິສູດທັງຫຼາຍ, ບັນລະຍາຍເຫດຜົນທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ຊັກນຳຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ໂຕ້ແຍ້ງບໍ່ໄດ້ ເພື່ອສະຖາປານາສັດຈະທັມຂອງການເປີດເຜີຍຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມດຳລົງຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ.”³⁰

“ຈາກນັ້ນ ຈົ່ງຢ່າເບິ່ງທີ່ລະດັບຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ພຣະພອນອັນບໍ່ມີຂີດຈຳກັດ ຂອງພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌; ຄວາມອາລິຂອງພຣະອົງນັ້ນປົກຄຸມທຸກສັບພະສິ່ງ, ແລະ ຄວາມ ກະລຸນາຂອງພຣະອົງນັ້ນສົມບູນເລີດ.”³¹

“ຈົ່ງຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໄປຍັງອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຮ້ອງຂໍການປະທານໃຫ້ຈາກ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຈົ່ງເວົ້າ ແລະ ການຮັບຮອງຈາກພຣະວິນຍານຈະມາເຖິງທ່ານ.”³²

“ໂອ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຈົ່ງຢ່າເອນກາຍຂອງເຈົ້າເທິງບ່ອນນອນ, ແຕ່ຈົ່ງທຳ ຕົວໃຫ້ສົດຊື່ນແຈ່ມໃສຂຶ້ນ ໃນທັນໃດທີ່ເຈົ້າຍອມຮັບພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງ ສ້າງສັນ; ແລະ ຈົ່ງຟັກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ, ແລ້ວຈົ່ງຮີບລຸກໄປທຳການ ຊ່ວຍເຫຼືອພຣະອົງ. ຈົ່ງເບິ່ງວາຈາຂອງເຈົ້າ, ແລະ ປະກາດສາສະໜາຂອງພຣະອົງຢ່າງບໍ່ຢຸດ ຢ່ອນ. ສິ່ງນີ້ຈະຕົກວ່າສຳລັບເຈົ້າ ຍິ່ງກວ່າຊັບສົມບັດທັງປວງໃນອະດີດ ແລະ ອານາຄົດຫາກ ເຈົ້າຈະເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈສັດຈະທັມນີ້.”³³

“ຫາກມົດສະຫາຍລໍຄອຍຢູ່ຕະຫຼອດ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມີຄຸນນະວຸດທິຢ່າງເຕັມທີ່ ໃນການ ປະຕິບັດພາລະກິດໃດໆກໍຕາມ, ວຽກງານຂອງສາສະໜາກໍ່ເກືອບຢຸດຢູ່ກັບທີ່! ແຕ່ການປະຕິ ບັດດ້ວຍຄວາມບຸກບືນທີ່ຈະຮັບໃຊ້, ເຖິງວ່າເຂົາຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ສຶກວ່າໄຮ້ຄຸນຄ່າພຽງໃດກໍຕາມ, ຈະ ດຶງດູດພຣະພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາກາຍເປັນຜູ້ທີ່ເໝາະສົມຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນຕໍ່ ພາລະກິດນັ້ນ.

“ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ມະນຸດຊາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຍືນຂ່າວສານແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນໃຫຍ່ ຫຼວງຍິ່ງ, ຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ສາສະນິກະຊົນທັງຫຼາຍ ຈະຕ້ອງກະໂດດເຂົ້າສູ່ວຽກງານນີ້, ບໍ່ວ່າຈະ ເປັນໃນທີ່ໃດ ຫຼື ໃນລັກສະນະໃດກໍຕາມ ທີ່ພວກເຂົາສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ໂດຍບໍ່ໃສ່ໃຈກັບຂໍ້ ບົກຜ່ອງຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢູ່ສະເໝີ ກັບຄວາມຕ້ອງການອັນຮຽກຮ້ອງຂອງ ເພື່ອນມະນຸດຂອງພວກເຂົາ ທີ່ຢາກຈະຟັງພຣະທັມຄຳສອນ ໃນຊົ່ວໂມງອັນມືດມົນທີ່ສຸດຂອງ ຄວາມເຈັບປວດ.”³⁴

ຖ້າຫາກພວກເຮົາແຍກພຣະວັດຈະນະຊຸດທຳອິດ ອອກຈາກຂໍ້ຄວາມອື່ນໆຂອງຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບ ການເຜີຍແຜ່ - ມີພຽງສອງສາມຕົວຢ່າງທີ່ໃຫ້ໄວ້ໃນຊຸດທີສອງ - ແລ້ວມັງຄວາມສົນໃຈໄປທີ່ພຣະວັດ ຈະນະເລົ່ານີ້ເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາອາດຈະຈົບລົງທີ່ການນຳເອົາພຣະວັດຈະນະເລົ່ານີ້ ມາໃຊ້ເປັນຂໍ້ແກ້ຕົວ ທີ່ຈະບໍ່ເຜີຍແຜ່. ພວກເຮົາຕົກລົງສູ່ພູມພາງນີ້ ເມື່ອເຮົາເຂົ້າສູ່ການສະຫຼຸບຢ່າງຜິດພາດວ່າ ພາລະກິດຫຼັກ ຂອງເຮົາຄືການປັບປຸງສະພາບພາຍໃນຂອງເຮົາ ແລະ ກາຍເປັນຄົນທີ່ດີຍິ່ງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈົນກວ່າຈະ ເຖິງຈຸດທີ່ເຮົາສົມບູນພ້ອມຢ່າງເຕັມທີ່ ທີ່ເຮົາຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າໃນການເຜີຍແຜ່, ເພາະຄົນອື່ນ

ຈະໄດ້ຮັບການດຶງດູດມາສູ່ເຮົາ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍ່ຈະໄປຕາມທາງຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມຈິງ ກ່ຽວກັບສາສະໜາດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມເຮົາຮູ້ດີວ່າ ພຣະອົບດຸລບາຮາ ຜູ້ເຊິ່ງໄດ້ ໃຊ້ຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍການປະຕິບັດ ທີ່ຄວນເອົາເປັນແບບຢ່າງ ຍິ່ງກວ່າຊີວິດຂອງເຮົາທັງຫຼາຍນັ້ນ, ໄດ້ ໃຊ້ພະລັງອຳນາດຂອງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານ ເວົ້າກ່ຽວກັບສາສະໜາໃນທຸກໂອກາດທີ່ເໝາະສົມ.

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຄວນຮູ້ແຈ້ງກໍ່ຄື ແນວຄວາມຄິດຫຼັກຂອງພຣະວັດຈະນະໃນຊຸດທຳອິດນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນ ວິທີການໃນການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ. ຂໍ້ຄວາມເລົ່ານີ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຮົາເຫັນ ເຖິງສັດຈະທັມອັນເລິກເຊິ່ງ ທາງຈິດວິນຍານ ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງສະພາບພາຍໃນຂອງເຮົາ. ຂໍ້ຄວາມເລົ່ານີ້ເຕືອນພວກເຮົາ ວ່າ ອຸປະນິໄສທີ່ໜ້າສັນລະເສີນ ແລະ ການປະພຶດທີ່ຊອບທັມ ຈະເຮັດໃຫ້ການກະທຳຂອງເຮົາມີພະລັງ ແລະ ເຕືອນເຮົາວ່າ ການປະຕິບັດຂອງເຮົາບໍ່ສາມາດຄັດແຍ້ງກັບຄຳເວົ້າຂອງເຮົາໄດ້. ຕົວຢ່າງ ຖ້າ ຫາກຜູ້ໃດຈະເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບຄວາມຊື່ສັດ, ເຂົາຄົນນັ້ນກໍ່ຄວນພະຍາຍາມຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະເປັນຄົນຊື່ສັດ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຮອບຮູ້ທີ່ຈະນຳເອົາຫົວຂໍ້ທີ່ກວ້າງຂວາງເລິກເຊິ່ງ, ຢ່າງເຊັ່ນການ ເຜີຍແຜ່, ແລະ ແລ້ວຫາຂໍ້ສະຫຼຸບໂດຍອາໄສພຣະວັດຈະນະພຽງໜຶ່ງ ຫຼື ສອງຕອນເທົ່ານັ້ນ.

ດ້ວຍຄວາມຄິດເລົ່ານີ້ຢູ່ໃນໃຈ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາກັບໄປເບິ່ງຂໍ້ຄວາມຂ້ອງເທິງ ແລະ ທົບທວນກ່ຽວ ກັບພຣະວັດຈະນະຕ່າງໆ ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຕື່ມຄຳໃນບ່ອນວ່າງຂອງປະໂຫຍກຂ້າງລຸ່ມ ດ້ວຍຄຳເວົ້າ ທີ່ເໝາະສົມ.

1. ໃນທ່າມກາງພວກເຈົ້າຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ລຸກຂຶ້ນ ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍ, ກ່ອນສິ່ງອື່ນໃດທັງປວງ _____.
2. _____ ຈົນກວ່າເຂົາຈະສອນຕົນເອງ.
3. ສິ່ງດຽວ ແລະ ພຽງສິ່ງດຽວຢ່າງບໍ່ມີຜິດພາດ ແລະ ພຽງສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ ທີ່ຈະ ຮັບປະກັນໄຊຊະນະຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດນີ້ໄດ້, ກ່າວຄື _____.
4. ໃນຍຸກນີ້ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ລຸກຂຶ້ນຊ່ວຍເຫຼືອຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໝູ່ເທວັນ _____.

_____, ອິດທິພົນທີ່ຫຼັງໄຫຼອອກມາ
ຈາກການກະທຳເຊັ່ນນີ້ _____.

5. ການປະຕິບັດຄື _____ ແລະ ເປັນຕົ້ນເຫດແຫ່ງ _____
_____.

6. _____ ເຈົ້າເປັນບາຮາຍຢ່າງແທ້ຈິງ. ເພາະການ
ປະຕິບັດຄືສິ່ງທີ່ກ່າວກັບໂລກ _____
_____.

7. ການປະຕິບັດຂອງເຮົາຄວນ _____, ຄວນ _____
_____, ຄວນ _____, ແລະ ຄວນ _____
_____.

8. ຫາກປັດສະຈາກ _____
_____, ພຽງແຕ່ຄຳເວົ້າກໍບໍ່ສາມາດ _____
_____.

9. ບໍ່ແມ່ນເພາະການຮັບໃຊ້ແຕ່ພຽງຄຳເວົ້າ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃກ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັນລຸເຖິງ
ສະຖານະອັນຄວນແກ່ການເຄົາລົບ, ຫາກແຕ່ເປັນເພາະ _____

_____.

10. ຫາກພາລະກິດຂອງພວກເຮົາຈຳກັດຢູ່ພຽງແຕ່ຄວາມປະພຶດ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ໄດ້, _____
_____. ພວກເຮົາຕ້ອງ _____,
_____ ຂໍ້ພິສູດທັງຫຼາຍ, _____ ເຫດຜົນທີ່ຊັດເຈນ, _____
_____ ເພື່ອສະຖາປານາສັດຈະທັມຂອງການເປີດເຜີຍຂອງດວງ
ອາທິດ ແຫ່ງຄວາມດຳລົງຢູ່ຢ່າງແທ້ຈິງ.

11. ເຮົາບໍ່ຄວນເບິ່ງທີ່ລະດັບຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເບິ່ງທີ່ _____

_____.

12. ເຮົາຄວນຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໄປຍັງອານາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, _____
_____, ຈົ່ງເວົ້າ ແລະ _____
_____.
13. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເອນກາຍຂອງເຈົ້າເທິງບ່ອນນອນ, ແຕ່ຈົ່ງ _____
_____ ໃນທັນໃດທີ່ເຈົ້າຍອມຮັບພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງສັນ, ແລະ ຈົ່ງຟັງ
ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະອົງ, _____
_____.
14. ເຮົາຈົ່ງເບິ່ງວາຈາຂອງເຈົ້າ, ແລະ _____
_____. ສິ່ງນີ້ຈະດີກວ່າສຳລັບເຮົາ ຍິ່ງກວ່າ _____
_____.
15. ທາກພວກເຮົາລໍຄອຍຢູ່ຕະຫຼອດ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະມີຄຸນນະວຸດທິຢ່າງເຕັມທີ່ ໃນການປະຕິ
ບັດພາລະກິດໃດໆກໍຕາມ, _____
_____.
16. ການປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມບຸກບືນທີ່ຈະຮັບໃຊ້, ເຖິງວ່າເຂົາຜູ້ນັ້ນຈະຮູ້ສຶກວ່າໄຮ້ຄຸນຄ່າພຽງໃດກໍ
ຕາມ, _____
_____.
17. ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ມະນຸດຊາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຍືນຂ່າວສານແຫ່ງສະຫວັນນັ້ນໃຫຍ່
ຫຼວງຍິ່ງ, ເຮົາຄວນ _____, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນທີ່
ໃດ ຫຼື ໃນລັກສະນະໃດກໍຕາມ ທີ່ພວກເຮົາສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ໂດຍ _____

_____ ໃນຊົ່ວໂມງອັນມືດມົນທີ່ສຸດຂອງຄວາມເຈັບປວດ.

ຕອນທີ 18

ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົບພາກນີ້ດ້ວຍຄຸນລັກສະນະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທາງຈິດວິນຍານ ທີ່ຈະຊ່ວຍ
ແຍກແຍະຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາໃນການເຜີຍແຜ່ ໂດຍນຶກເຖິງຕົວຢ່າງທີ່ ພຣະອັບດູລບາຮາ ວາງ

ໄວ້ລະຫວ່າງການເດີນທາງຂອງພຣະອົງ ໄປຍັງຕາເວັນຕົກ. ຂໍ້ຄວາມຂ້າງລຸ່ມຂຽນໂດຍ ທ່ານຜູ້ພິ
ທັກສາສະໜາ, ເຊິ່ງບັນລະຍາຍເຖິງການທີ່ ພຣະອົບດູລບາຮາ ຊົງນຳສານຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ
ໄປບອກຜູ້ຄົນທີ່ພຣະອົງພົບປະ, ຈະຊ່ວຍກະກຽມພວກເຮົາໃຫ້ພ້ອມສຳລັບພາກຕໍ່ໄປ ເຊິ່ງເຮົາຈະສຳ
ຫຼວດການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່ນັ້ນເອງ.

“ລະຫວ່າງການເດີນທາງຂອງ ພຣະອົບດູລບາຮາ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມີຊີວິດຊີວາ,
ຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ, ຄວາມທຸ້ມເທົ້າໃຫ້ກັບໜ້າທີ່ງານພຣະອົງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ສຳເລັດ ເຊິ່ງ
ສ້າງຄວາມປະຫຼາດໃຈ ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີໂອກາດສັງເກດ ການກະທຳໃນແຕ່
ລະມື້ຂອງພຣະອົງຢ່າງໃກ້ຊິດ. ບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ສະຖານທີ່ທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ທີ່ທ່ອງທ່ຽວທີ່ມັກ
ຈະດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງນັກເດີນທາງ ແລະ ເຊິ່ງຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ ມັກຈະຕ້ອງການ
ໃຫ້ພຣະອົງໄປຍັງມຸມຊົມ; ບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງພຣະອົງ;
ໃຊ້ພະລັງງານທຸກຢອດຂອງພຣະອົງ ໃນທຸກມື້ຕັ້ງແຕ່ຮຸ່ງອາລຸນຈົນເຖິງເດິກ ດື່ນ; ປະຕິເສດ
ຂອງຂວັນ ຫຼື ເງິນບໍລິຈາກໃດໆ ເພື່ອເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງຂອງພຣະອົງຢູ່ຕະຫຼອດ;
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງທີ່ຖອຍ ໃນຄວາມຫ່ວງໃຍຕໍ່ຄົນປ່ວຍ, ຄົນໂສກເສົ້າ ແລະ ຄົນທີ່ຖືກກົດຂີ່;
ພຣະອົງເດັດດ່ຽວຕໍ່ສູ້ເພື່ອປ້ອງກັນໃຫ້ແກ່ ຊົນຊາດ ແລະ ຊົນຊັ້ນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ; ໃນຄວາມ
ເອື້ອເພື່ອຂອງພຣະອົງ ມີຄວາມເມດຕາປຽບເໝືອນສາຍຝົນທີ່ມີຕໍ່ຄົນທຸກຍາກ; ດູກການໂຈມ
ຕີທີ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ ໂດຍຜູ້ທີ່ຕື່ນຕົວ ແລະ ຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມເຊື່ອແບບດັ້ງເດີມ ແລະ ລັດທິສາ
ສະໜາ; ມະຫັດສະຈັນໃນຄວາມກົງໄປກົງມາຂອງ ພຣະອົງ ໃນຂະນະທີ່ສາທິດໃຫ້ເຫັນຈາກ
ເວທີ ແລະ ການເທດສະໜາ ພັນທະກິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດສ໌ ຕໍ່ຊາວຢິວ, ເຊິ່ງມີຕົ້ນກຳເນີດ
ມາຈາກສາສະໜາອິດສະລາມ ໃນໂບດ ແລະ ສຸເລົ່າຕ່າງໆ, ຫຼື ຄວາມເປັນຈິງຂອງການ
ເປີດເຜີຍສະຫວັນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງສາສະໜາ ຕໍ່ຜູ້ທີ່ນັບຖືວັດຖຸນິຍົມ, ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫຼື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນັບຖືສາສະໜາ; ຊັດເຈນໃນການຖວາຍກຽດຂອງພຣະອົງຕໍ່ ພຣະບາ
ຮາອຸລລາທ໌ ຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ພາຍໃນສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງນິກາຍ ແລະ ທີ່ແຕກອອກ
ເປັນນິກາຍຕ່າງໆ; ຊົງປະຕິເສດຢ່າງເດັດຂາດຫຼາຍຄັ້ງ ທີ່ຈະເອົາໃຈຜູ້ມີຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ ແລະ
ຄວາມມັ່ງຄັ່ງທັງໃນປະເທດອັງກິດ ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ; ແລະ ສຸດທ້າຍແຕ່ບໍ່ທ້າຍສຸດ
ບໍ່ມີຜູ້ໃດທຽບໄດ້ໃນຄວາມເປັນ ທຳມະຊາດ, ຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ຄວາມອົບອຸ່ນຂອງຄວາມເປັນ
ອົກເຫັນໃຈ ແລະ ຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາອັນລົ້ນເຫຼືອຂອງພຣະອົງ ທີ່ຊົງສະແດງຕໍ່ເພື່ອນມິດ
ແລະ ຄົນແປກໜ້າ, ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖື ແລະ ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຖື, ຄົນຮັ່ງມີ ແລະ ຄົນທຸກຍາກ, ຜູ້ສູງສັກ ແລະ
ຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍ, ເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົບພົບຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ພົບໂດຍບັງເອີນ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ເທິງເຮືອ, ຫຼື
ຂະນະທີ່ໄປຕາມຖະໜົນ, ໃນສວນ ຫຼື ສວນສາທາລະນະ, ໃນງານລ້ຽງ ຫຼື ງານສັງສັນ, ໃນ
ສະລັມ ຫຼື ຄະລີຫາດ, ໃນການຊຸມນຸມຂອງຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ ຫຼື ການຮວມຕົວຂອງ
ບັນດາຜູ້ຮຽນຮູ້, ພຣະອົງເຊິ່ງເປັນການກຳເນີດທຸກໆຄຸນນະທັມຂອງບາຮາຍ ແລະ ສູນລວມ
ທຸກໆອຸດົມຄະຕິຂອງບາຮາຍ, ຕໍ່ເນື່ອງເປັນເວລາສາມປີທີ່ແອອັດ ເພື່ອປະກາດໃຫ້ໂລກທີ່ຈົມຢູ່

ກັບລັດທິວັດຖຸນິຍົມ ແລະ ຢູ່ໃນເງົາມືດຂອງສົງຄາມ, ການຮັກສາ, ຄວາມຈິງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ປະທານ ເຊິ່ງບັນຈຸຢູ່ໃນ ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ.”³⁵

ຫຼັງຈາກທີ່ອ່ານຂໍ້ຄວາມຂ້າງຕົ້ນແລ້ວອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຂຽນປະໂຫຍກໜຶ່ງເພື່ອອະທິບາຍ
ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ເຊິ່ງເປັນອຸປະນິໄສສະເພາະຂອງຂອງວິທີທີ່ ພຣະອັບດູລບາຮາ ໄດ້
ປະຕິສຳພັນກັນຜູ້ຄົນ ແລະ ວິທີເລີ່ມການສົນທະນາຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບສາສະໜາ - ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ
“ພຣະອົງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມີຊີວິດຊີວາ, ຄວາມກ້າຫານ, ຄວາມແນ່ວແນ່.”

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____



ເອກະສານອ້າງອີງ

1. *Tablets of the Divine Plan: Revealed by 'Abdu'l-Bahá to the North American Bahá'ís* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2006 printing), no. 8.13, p. 54.
2. Ibid., no. 10.10, p. 72.
3. From a letter dated 8 November 1956 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, published in *Teaching the Bahá'í Faith: Compilations and a Statement Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Mona Vale: Bahá'í Publications Australia, 1995), no. 156, pp. 84–85.
4. From a letter dated 6 November 1949 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, published in *The Power of Divine Assistance: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020), no. 80, p. 40.
5. From a talk given on 4 November 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 21.6, p. 76.
6. From a letter dated 1 September 1933 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, published in *Teaching the Bahá'í Faith*, no. 92, p. 69.
7. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 216.1, p. 372.
8. From a letter dated 30 June 1937 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, published in *The Power of Divine Assistance*, no. 70, p. 37.
9. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1988, 2021 printing), no. 10.10, p. 192.
10. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 213.1, p. 371.
11. Ibid., no. 214.2, p. 372.
12. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), V, par. 3, p. 7.
13. Ibid., CXXXII, par. 5, pp. 326–27.
14. Ibid., C, par. 1, pp. 227–28.
15. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 204.2, p. 347.
16. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXLII, par. 5, p. 351.
17. From a letter dated 24 November 1924 written by Shoghi Effendi to the Bahá'ís of America, published in *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 1998 printing), p. 69.
18. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 217.1, p. 373.
19. Ibid., no. 15.3, pp. 46–47.
20. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2003, 2022 printing), Arabic no. 42, p. 13.
21. From a letter dated 31 March 1932 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, published in *The Power of Divine Assistance*, no. 66, pp. 35–36.
22. From a message dated 30 December 2021 to the Conference of the Continental Boards of Counsellors, published in *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), no. 6.10, p. 48.

23. From a letter dated 5 June 1947 written by Shoghi Effendi, published in *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1965, 2014 printing), pp. 25–26.
24. From a letter dated 24 November 1924 written by Shoghi Effendi to the Bahá'ís of America, published in *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932*, pp. 69–70.
25. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 199.6, pp. 334–35.
26. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXVIII, par. 6, p. 313.
27. From a letter dated 24 September 1924 written by Shoghi Effendi to the Bahá'ís of America, published in *Bahá'í Administration: Selected Messages 1922–1932*, p. 66.
28. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXI, par. 4, p. 325.
29. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 8 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 26.5–6, p. 94.
30. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 212.1, p. 370.
31. *Ibid.*, no. 153.3, p. 249.
32. *Ibid.*, no. 153.4, p. 250.
33. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLIV, par. 2, p. 374.
34. From a letter dated 4 May 1942 written on behalf of Shoghi Effendi to an individual, published in *Teaching the Bahá'í Faith*, no. 104, p. 72.
35. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1974, 2022 printing), pp. 446–48.



ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່

ຈຸດປະສົງ:

ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ຄວາມສາມາດ
ເພື່ອຮັບຮູ້ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງການຍອມຮັບ ແລະ
ເພື່ອພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການນຳສະເໜີຄວາມສັດທາຢ່າງມີເຫດຜົນ,
ໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະຖານະການ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ໃນບໍລິ
ບົດຂອງການລົງນະລົງຮ່ວມກັນ

ຕອນທີ 1

ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ທຳການສຳຫຼວດເບິ່ງ ກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງການເຜີຍແຜ່ ໃນພາກທຳອິດແລ້ວ, ແລະ ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ທັດສະນະຄະຕິທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ເຜີຍແຜ່ ໃນພາກທີ່ສອງແລ້ວ, ໃນຕອນນີ້ ໃຫ້ພວກເຮົາທັນຄວາມສົນໃຈ ໄປທີ່ການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່. ໂດຍທົ່ວໄປພວກເຮົາຈະປະຕິ ບັດໜ້າທີ່ອັນສັກສິດນີ້ ໃນບໍລິບົດໃດບໍລິບົດໜຶ່ງຈາກສອງຢ່າງນີ້: ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວໃນຖານະສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນລວມໃນລະດັບຮາກຫຍ້າ. ແນ່ນອນວ່າ ໃນຖານະຂອງກຸ່ມແກນກາງທີ່ກຳລັງຈະເລີນເຕີບໂຕ ໃນລະແວກບ້ານ ແລະ ໝູ່ບ້ານ ທີ່ຮ່ວມກິດຈະກຳຕ່າງເພື່ອສ້າງຊຸມຊົນທີ່ມີຊີວິດຊີວາ, ພວກເຮົາໄດ້ພົບປະກັບບຸກຄົນຈຳນວນຫຼາຍຈາກຫຼາກຫຼາຍພູມຫຼັງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ - ນັກຮຽນມັດທະຍົມ ແລະ ນັກສຶກສາວິທະຍາໄລ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ເຍົາວະຊົນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການງານສຶກສາຂອງສະຖາບັນ, ຄູສອນ, ຊາວສວນ, ນາຍບ້ານ ແລະ ຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆໃນທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ - ແລະ ໄດ້ເຫັນຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຂົາ ໃນການຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຮົາໃນຂະບວນການຂອງສະຖາບັນນັ້ນ ກໍຄືກັບຊ່ວຍເຮົາສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ຄວາມສາມາດ ທີ່ຈຳເປັນໃນການນຳດວງວິນຍານໄປສູ່ມະຫາສະໝຸດແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ຄວາມສາມາດທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາສາມາດສະແດງຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນແນວຄິດທີ່ເລິກເຊິ່ງ ແລະ ສຳຫຼວດສະພາບຄວາມເປັນຈິງທາງຈິດວິນຍານ ໃນການສົນທະນາທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ. ນອກຈາກຄວາມສາມາດເລົ່ານີ້ແລ້ວ, ຍັງມີສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ເຮົາຕ້ອງພັດທະນາ, ທັງໃນຂະນະທີ່ເຮົາມຸ່ງໝັ້ນໃນການເຜີຍແຜ່ຂອງຕົນເອງ ແລະ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາເຂົ້າຮ່ວມໃນຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນ - ນັ້ນຄື ຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ ແລະ ບຳລຸງລ້ຽງການຍອມຮັບສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌. ເຮົາຈະພິຈາລະນາຄວາມສຳຄັນຂອງການສ້າງຄວາມສາມາດນີ້ໃນຕອນຕໍ່ໄປ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ກ່ອນອື່ນຂໍໃຫ້ເຮົາທົບທວນຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້ຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌, ເຊິ່ງເຈົ້າອາດປາດຖະໜາທີ່ຈະທ່ອງຈຳ:

“ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າພົບດວງວິນຍານທີ່ຫົວນ້ຳ, ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາຕື່ມນ້ຳຈາກຈອງແຫ່ງຊີວິດນິລັນດອນ; ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຈົ້າພົບຫູທີ່ໄດ້ຍືນ, ຈົ່ງອ່ານຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດ, ພຣະຜູ້ຊົງພະລັງ, ພຣະຜູ້ຊົງເຫັນໃຈ. ຈົ່ງເວົ້າຈາອ່ອນຫວານດ້ວຍຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມເມດຕາ, ແລະ ຖ້າເຈົ້າພົບຄົນທີ່ໂນ້ມອງໄປທາງວິຫານອັນສັກສິດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈົ່ງຮຽກພວກເຂົາມາສູ່ສັດຈະທັມນີ້...”¹

ຕອນທີ 2

ແນວຄິດສໍາຄັນອັນໜຶ່ງ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງການພັດທະນາ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ ແລະ ບໍາລຸງລ້ຽງຄວາມເປັດກວ້າງ ແມ່ນຄວນເຂົ້າໃຈວ່າການເຜີຍແຜ່ ນອກເໜືອກວ່າການປະກາດຄວາມສັດທາເທົ່ານັ້ນ.

ການປະກາດເປັນກິດຈະກຳທີ່ມີຄຸນນະທັມ ແລະ ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ, ເຊິ່ງດຳເນີນການດ້ວຍຄວາມເປັນທາງການ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນໂດຍ ບຸກຄົນ, ຊຸມຊົນ, ແລະ ສະຖາບັນຂອງພວກເຂົາ. ກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວມີໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຄົນຄຸ້ນເຄີຍກັບຈຸດມຸ່ງໝາຍອັນສູງສົ່ງ ແລະ ອຸດົມຄະຕິຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ແລະ ຊ່ວຍເສີມສ້າງທັດສະນະຄະຕິທາງບວກຕໍ່ຄວາມສັດທາ. ການເຜີຍແຜ່ມີອົງປະກອບຂອງການປະກາດ, ແຕ່ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງມັນຄື ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ດວງວິນຍານໄດ້ຮູ້ຈັກ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ວ່າເປັນພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຍຸກນີ້, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບການເປັດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມແນ່ໃຈໃນຄວາມສັດທາທີ່ພວກເຂົາຫາກໍໄດ້ຮັບ. ແນ່ນອນວ່າມັນເປັນໄປໄດ້ ໂດຍສະເພາະຈິດວິນຍານທີ່ເປັດຮັບ ອາດອາຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມສັດທາຜ່ານການປະກາດ ແລະ ຫຼັງຈາກການສືບຫາຂໍ້ແທ້ຈິງ, ແລ້ວກໍຕັດສິນໃຈລົງທະບຽນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄາດຫວັງວ່າ ຢ່າງນ້ອຍໃນຊ່ວງນີ້ຂອງປະຫວັດສາດມະນຸດ, ການປະກາດພຽງຢ່າງດຽວຈະເປັດຫົວໃຈຂອງຜູ້ຄົນຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ຮູ້ຈັກ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ - ບໍ່ວ່າໂຄງການນັ້ນຈະອອກແບບຢ່າງປານີດພຽງໃດກໍຕາມ ຫຼື ຈະດຳເນີນກິດຈະກຳຢ່າງມີອາຊີບພຽງໃດກໍຕາມ. ການເຜີຍແຜ່ບໍ່ແມ່ນແຕ່ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ປ່ອຍປະໃຫ້ຜູ້ອື່ນຢູ່ຕາມລຳພັງຂອງພວກເຂົາເອງ. ແຕ່ມັນຍັງອາໄສບົດສົນທະນາອີກດ້ວຍ. ຈຳເປັນຕ້ອງມີການສົນທະນາລະຫວ່າງ ດວງວິນຍານທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຕັມໃຈຟັງ ແລ້ວສືບຫາຄວາມຈິງຂອງການເປັດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ເພື່ອສຳຫຼວດປະເດັນນີ້ເພີ່ມເຕີມ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາຕົວຢ່າງໜຶ່ງ.

ວິທີໜຶ່ງມີປະສິດທິຜົນໃນການເຜີຍແຜ່ ແມ່ນຜ່ານການພົບປະບໍ່ເປັນທາງການ (fireside). ການພົບປະບໍ່ເປັນທາງການມັນອົບອຸ່ນ ແລະ ເປັນການປະຊຸມເປັນກັນເອງທີ່ຈັດຂຶ້ນທີ່ບ້ານຜູ້ໜຶ່ງ ເຊິ່ງເຊີນເອົາຜູ້ທີ່ສົນໃຈໃນຄວາມສັດທາ. ເປັນໂອກາດທີ່ດີຫຼາຍສໍາລັບການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດ ແລະ ການສົນທະນາທີ່ມີປະໂຫຍດ ເຊິ່ງສາມາດນຳຜູ້ຄົນໄປສູ່ການຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຖ້າຫາກບໍ່ລະມັດລະວັງ, ການພົບປະບໍ່ເປັນທາງການ ສາມາດກາຍເປັນງານຂອງການປະກາດໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ຕອນນີ້ສໍາລັບຈຸດປະສົງກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງຂອງພວກເຮົາ, ໃຫ້ລອງນຶກພາບວ່າເຈົ້າກຳລັງຈັດການພົບປະບໍ່ເປັນທາງການ ທີ່ບ້ານຂອງເຈົ້າທຸກອາທິດ. ເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນການປະຊຸມໂດຍການຕ້ອງຮັບແຂກຂອງເຈົ້າ ແລະ ຂໍໃຫ້ຄົນໜຶ່ງໃນຊາວບາຣາຍສວດມົນ. ຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ຜູ້ບັນຍາຍທີ່ເຊີນໄວ້ແລ້ວ ເວົ້າ

ປະມານສາມສິບຫາສິບຫ້າທ້າວ ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ສະເພາະຫົວຂໍ້ໜຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສັດທາ. ໃນຕອນສຸດທ້າຍ ເຈົ້າຂໍໃຫ້ຖາມຄໍາຖາມ, ແລະ ປົກກະຕິແລ້ວຈະມີໜຶ່ງຫຼືສອງຄໍາຖາມ, ເຊິ່ງຜູ້ບັນຍາຍຈະພະຍາຍາມຕອບ. ແລ້ວກໍກິນອາຫານວ່າງ, ແລະ ແຂກຂອງເຈົ້າກໍກັບ. ເຈົ້າເຫັນດີບໍ່ທີ່ການປະຊຸມແບບນີ້ເຊິ່ງມີຄຸນນະພາບ ມີລັກສະນະທີ່ດີຫຼາຍໃນການຈັດເປັນງານການປະກາດແມ່ນບໍ່?

ລອງຄິດເບິ່ງວ່າ ຫຼັງຈາກຜ່ານໄປໄລຍະໜຶ່ງ, ເຈົ້າຕັດສິດໃຈທີ່ຈະປ່ຽນລັກສະນະຂອງການປະຊຸມ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນແຕ່ລະການພົບປະບໍ່ເປັນທາງການ ເຈົ້າເຊີນເພື່ອນທີ່ມີພອນສະຫວັນໜຶ່ງຫຼືສອງຄົນ ມາສະແດງດົນຕີສັ້ນໆຫຼັງຈາກເວົ້າແລ້ວ, ໂດຍຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າການເປີດເພງ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມບັນຍາກາດທາງຈິດວິນຍານໃຫ້ກັບງານໄດ້. ເຈົ້າຄິດວ່າການເຮັດແບບນີ້ໄດ້ປ່ຽນບັນຍາກາດ ຈາກການປະກາດໃຫ້ກາຍເປັນງານການເຜີຍແຜ່ໄດ້ບໍ່?

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໃຫ້ບັນຍາກາດ ຂອງການພົບປະບໍ່ເປັນທາງການ ເປັນກິດຈະກຳການເຜີຍແຜ່ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ?

ຕອນທີ 3

ຕອນນີ້ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການປະກາດໄວ້ໃນໃຈ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາລອງຄິດເບິ່ງວ່າ ດວງວິນຍານທີ່ຍອມຮັບເຮົາຈະລະບຸແນວໃດ? ຜູ້ທີ່ມີຫົວໃຈສະແຫວງຫາຄວາມຈິງ. ແນ່ນອນ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງສວດມືນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເພື່ອຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳພາພວກເຮົາໄປພວກເຂົາ ພຣະອົງຊົງກຽມພວກເຮົາເພື່ອຮັບເອົາສານຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ເຮົາຕ້ອງສາມາດຈື່ຈຳສານເລົ່ານັ້ນເມື່ອພົບກັບພວກເຂົາ. ເຊິ່ງກໍແມ່ນເລື່ອງງ່າຍສະເໝີໄປ. ແມ່ນແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນ ໃນການເຜີຍແຜ່ໃນກຸ່ມປະຊາກອນທີ່ຍອມຮັບຟັງເປັນຢ່າງດີ, ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນທີ່ຈະຢາກຟັງສານ ແລະ ໂອບອ້ອມເອົາສັດຈະທັມນີ້; ຂຶ້ນຢູ່ກັບພວກເຮົາທີ່ຈະຄົ້ນຫາດວງວິນຍານເລົ່ານັ້ນ ທີ່ພ້ອມຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌.

ຄົນທີ່ຍອມຮັບອາດບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເບິ່ງຄືວ່າ ກຳລັງສະແຫວງຫາສັດຈະທັມ, ຫຼື ແມ່ນແຕ່ສົນໃຈ ສາສະໜາເປັນພິເສດກໍໄດ້. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ສິ່ງສຳຄັນຄືການຕະໜັກວ່າ ຄວາມອ່ອນໄຫວນ້ອມຖ່ອມ ຕົນ ແລະ ຄວາມເຄັ່ງສາສະໜານັ້ນບໍ່ຄືກັນ. ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຄືສະພາວະທີ່ບຸກຄົນນັ້ນເຕັມໃຈທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບຄຳສອນ ແລະ ສຳຫຼວດຄວາມຈິງດ້ວຍຄວາມເປີດກວ້າງໃນລະດັບໜຶ່ງ. ເມື່ອເຮົາໄດ້ຮັບປະສົບ ການໃນການເຜີຍແຜ່, ແລະ ເມື່ອຄວາມສາມາດທາງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ ມີຄວາມແຫຼມຄົມຫຼາຍຂຶ້ນ, ຄວາມສາມາດຂອງເຮົາໃນການຮັບຮູ້ສະພາວະນີ້ ກໍຈະເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ.

ແມ່ນວ່າຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະກຳໜົດກົດເກນຕາຍຕົວວ່າ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນໆໜຶ່ງເປີດຮັບ , ພວກເຮົາສາມາດລະບຸປັດໃຈບາງປະການ ທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ປັດໃຈເລົ່ານີ້ໄດ້. ສິ່ງເລົ່ານີ້ມັກເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນ ຍອມຮັບສິ່ງຕ່າງໆຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນບາງຊ່ວງຂອງຊີວິດເປັນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ. ສິ່ງນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບທັງບຸກຄົນ ແລະ ປະຊາກອນທັງໝົດ. ປຶກສາຫາລືເລື່ອງນີ້ກັບສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າ ແລະ ຂຽນປັດໃຈ ບາງປະການທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າ ສາມາດສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຮັບຟັງຂອງບຸກຄົນ, ເຊັ່ນຕົວຢ່າງດັ່ງນີ້:

ການຕະໜັກເຖິງຄວາມຍຸຕິທັມ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງແຜ່ຫຼາຍໃນໂລກ

ຂໍແນະນຳວ່າກ່ອນຈະຍ້າຍໄປຕອນຕໍ່ໄປ, ເຈົ້າທົບທວນຂໍ້ຄວາມນີ້ທີ່ຂຽນໂດຍ ທ່ານ ໂຊກິ ເອຟ ເຟັນດີ. ກ່າວເຖິງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງ ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງຍຸກປັດຈຸບັນ ແລະ ການຍອມຮັບ ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ.

“ໂອກາດຕ່າງໆທີ່ຄວາມສັບສົນວຸ້ນວາຍຂອງຍຸກປັດຈຸບັນຍືນໃຫ້, ພ້ອມໆກັບຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດ, ຄວາມຍ້ານກົວທັງຫຼາຍທີ່ມັນກະຕຸ້ນຂຶ້ນ, ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດ, ຄວາມ ສັບສົນທີ່ມັນສ້າງຂຶ້ນ, ຄວາມມົນໝອງທີ່ມັນປຸກຂຶ້ນ, ຄວາມກະລົດທີ່ມັນຍຸ່ມແຍ່ຂຶ້ນ, ຄວາມຂັບ ຂ້ອງໃຈທີ່ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດ, ຈິດໃຈແຫ່ງການຄົ້ນຫາທີ່ບໍ່ສະຫງົບ ທີ່ມັນປຸກໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ, ໃນ ລັກສະນະດຽວກັນ ຄວນຖືກນຳໄປໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍກ ຕໍ່ຈຸດມຸ້ງໝາຍໃນການແຜ່ກະ ຈາຍ ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບພະລັງອຳນາດໃນການປົດເປື້ອງ ໃຫ້ລອດພົ້ນຂອງສາສະໜາຂອງ ພຣະບາ

ຮາອຸລລາທ໌ ອອກໄປຢ່າງກວ້າງໄກ, ແລະ ເພື່ອຮັບສະໝັກສະມາຊິກໃໝ່ ເຂົ້າຮ່ວມກອງພັບຜູ້
ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ ທີ່ກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.”²

ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຄວາມຈຸ່ນວາຍທົ່ວໂລກທີ່ທ່ານຜູ້ພິພິທະພາສະໜາ
ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ເມື່ອຫຼາຍທົດສະວັດກ່ອນນັ້ນ ຍິ່ງທະວີຄວາມຮຸນແຮງຫຼາຍຂຶ້ນຕາມການເວລາທີ່ຜ່ານ
ໄປ ເນື່ອງຈາກລະບົບໂລກເກົ່າຍິ່ງຄົງພັງທະລາຍລົງ. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນເງື່ອນໄຂບາງຢ່າງທີ່ຄວາມຈຸ່ນ
ວາຍນີ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ. ຂໍໃຫ້ປຶກສາກັນໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າ ເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຂອງແຕ່ລະຄວາມ
ພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ຂອງເຮົາ.

- ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດ
- ຄວາມຍ້ານກົວທີ່ມັນກະຕຸ້ນ
- ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດ
- ຄວາມສັບສົນທີ່ມັນສ້າງຂຶ້ນ
- ຄວາມມົນໝອງທີ່ມັນປຸກຂຶ້ນ
- ຄວາມກະລົດທີ່ມັນຍຸແຍ່ຂຶ້ນ
- ຄວາມຂັບຂ້ອງໃຈທີ່ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດ
- ຈິດໃຈແຫ່ງການຄົ້ນຫາທີ່ບໍ່ສະຫງົບ ທີ່ມັນປຸກໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ

ຕອນທີ 4

ເມື່ອເຮົາພົບຄົນທີ່ຍອມຮັບ, ແລ້ວເຮົາໄດ້ເຂົ້າສູ່ການສົນທະນາກັບພວກເຂົາ, ບາງຄັ້ງກໍ່ເປັນ
ການສົນທະນາທີ່ຄ້ອນຂ້າງສັ້ນ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ເປັນການສົນທະນາທີ່ຕໍ່ເນື່ອງ, ເຊິ່ງກໍ່ມີຈຸດມຸ້ງໝາຍທີ່ຈະ
ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາ ຮັບຮູ້ເຖິງສະຖານະການຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌. ແຕ່ເນື້ອຫາຂອງການສົນທະນາ
ເລົ່ານີ້ຄວນຈະເປັນແນວໃດ? ເຮົາຄວນຈະເວົ້າຫຍັງກັບຄົນທີ່ເຮົາເຜີຍແຜ່?

ຄໍາຕອບສໍາລັບຄໍາຖາມນີ້ບໍ່ງ່າຍເລີຍ. ເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ຈາກປະສົບການທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບມາຍາວນານ
ໃນການແບ່ງປັນ ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ກົດລະບຽບຕ່າງໆຂອງຄວາມສັດທາ ກັບເພື່ອນໆຂອງເຈົ້າ ແລະ
ຄອບຄົວຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນ, ບໍ່ມີສູດສໍາເລັດທີ່ເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຄືນແບບດຽວກັນກັບທຸກ
ຄົນໄດ້ໃນທຸກສະຖານະການ. ບຸກຄົນທີ່ເຮົາມີການສົນທະນາຢ່າງໃກ້ຊິດນໍາ ແຕ່ລະຄົນມີສະພາວະຂອງ
ຈິດວິນຍານທີ່ສະເພາະຄົວ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄໍາຖາມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຂະນະທີ່ເຮົາບຸກບີນ
ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ, ພວກເຮົາຕ້ອງທົບທວນຢູ່ສະເໝີ ວ່າຕ້ອງອະທິບາຍຄວາມຈິງຂອງເຫດ
ຜົນ ໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາແຕ່ລະຄົນຮູ້ໄດ້ແນວໃດ - ຈະຕ້ອງເວົ້າແນວໃດ, ແລະ ຄວນສະແດງຄວາມຄິດ
ເຫັນໃນລະດັບໃດ.

ແມ່ນວ່າຂະນະທີ່ເຮົາຄວນຮູ້ແຈ້ງ ເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງແຕ່ລະບຸກຄົນ, ເຮົາກໍບໍ່ຄວນ ເຮັດຄວາມຜິດພາດດ້ວຍ ການເນັ້ນໜັກຫຼາຍເກີນໄປກັບຄວາມແຕກຕ່າງເລົ່ານັ້ນ ຈົນເຖິງຂັ້ນທີ່ເຮົາເບິ່ງ ບໍ່ເຫັນຄວາມສາມັກຄີ ທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງການດຳລົງຢູ່ຂອງມະນຸດ. ວິທີການທີ່ຜູ້ຄົນຕອບສະໜອງຕໍ່ ສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ນັ້ນມີຮູບແບບທີ່ແນ່ນອນບາງຢ່າງຢູ່, ແລະ ຮູບແບບຕ່າງໆທີ່ສາມາດ ເປັນທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ງ່າຍເປັນພິເສດ ໃນໝູ່ຜູ້ຄົນທີ່ມີພູມຫຼັງ ແລະ ວັດທະນະທຳແບບດຽວກັນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຫາກເຈົ້າເປັນນັກຮຽນ ແລະ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສອນໜັງສືໃຫ້ເພື່ອນໆ, ເຈົ້າຈະຄ່ອຍໆພົບ ການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ພິສູດແລ້ວວ່າໄດ້ຜົນກັບເພື່ອນໆສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າ. ລາຍລະອຽດຂອງສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າ ຈະປ່ຽນໄປໃນແຕ່ລະໂອກາດທີ່ມີການຖາມຄຳຖາມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ມີການສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັບໄປ. ແຕ່ວ່າຮູບແບບພື້ນຖານກໍຈະຍັງຄົງ ຄືເກົ່າ.

ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນຄິດຢ່າງເປັນລະບົບ ເຖິງວິທີການທີ່ເຈົ້າຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມ ສັດທາໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆນັ້ນ, ເຈົ້າອາດຈະພົບວ່າເປັນສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດ ທີ່ຈະພິຈາລະນາເຖິງແງ່ມຸມສອງ ດ້ານຂອງສານທີ່ເຈົ້າກຳລັງນຳສະເໜີ. ທຳອິດແມ່ນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວຜູ້ຟັງຈະຕ້ອງ ຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບຄວາມຈິງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ. ເຊັ່ນຄວາມສັດທານີ້ເລີ່ມກໍຕັ້ງເມື່ອໃດ? ຊຸມ ຊົນບາຣາຍມີຂະໜາດໃຫຍ່ພຽງໃດ? ຊຸມຊົນບາຣາຍແຜ່ຫຼາຍພຽງໃດ? ບາຣາຍເຊື່ອກ່ຽວກັບຊີວິດຫຼັງ ຄວາມຕາຍຫຼືບໍ່? ຫຼັກຄຳສອນພື້ນຖານຂອງສາສະໜາມີຫຍັງແດ່? ຕາມທີ່ເຈົ້າສາມາດຈົນຕະນາການ, ຈຳນວນຂໍ້ແທ້ຈິງຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຄວາມສັດທານັ້ນມີຫຼວງຫຼາຍຢ່າງລົ້ນເຫຼືອ. ເຈົ້າຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນອັນໃດແດ່ ກັບຄົນໆໜຶ່ງໃນເມື່ອມີໂອກາດໜຶ່ງ ຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບລັກສະນະຂອງການສົນທະນາຂອງເຈົ້າເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ແຕ່ກໍມີຂໍ້ແທ້ຈິງບາງຢ່າງ ທີ່ຜູ້ຄົນຫາມັກຈະຢາກຮຽນຮູ້ ໃນລະຫວ່າງໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຄົ້ນຫາ ຄວາມຈິງ, ແລະ ມັນເປັນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ທີ່ເຮົາຈະຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງເລົ່ານີ້. ໃນຊ່ອງວ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້, ຂໍໃຫ້ ເຈົ້າຂຽນຂໍ້ມູນບາງຢ່າງທີ່ເຈົ້າຢາກນຳສະເໜີ. ເຈົ້າບໍ່ຄວນພິຖີພິຖັນຈົນເກີນໄປໃນການເຮັດລາຍການ ຂອງຂໍ້ມູນເລົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຈະຖືກຂໍໃຫ້ທວນຄືນ ແລະ ທຳການປ່ຽນແປງລາຍການນີ້ອີກເທື່ອໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມເຖິງປະເດັນອື່ນໆໃນຕອນຕໍ່ໄປ.

ຕອນນີ້ໃຫ້ສົມທົບລາຍການຂອງເຈົ້າກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນໃນຫຼັກສູດນີ້.

ຕອນທີ 5

ໃນຕອນທີ່ຜ່ານມາ, ພວກເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາແງ່ມຸມໜຶ່ງຂອງສານ ທີ່ເຮົານຳສະເໜີແກ່ຜູ້ອື່ນໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມສັດທາ, ນັ້ນຄືຂໍ້ມູນ. ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການເຜີຍແຜ່ ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍກວ່າການໃຫ້ຂໍ້ມູນ. ຂໍໃຫ້ເຮົາພິຈາລະນາເບິ່ງຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ຄວາມຈິງແລ້ວຈຸດສູນກາງທີ່ສຸດຂອງຄວາມເຊື່ອບາຣາຍ ກໍຄືການທີ່ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະສາສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຍຸກປັດຈຸບັນ. ຂໍ້ຄວາມທີ່ວ່າ “ບາຣາຍເຊື່ອວ່າພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະສາສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຍຸກປັດຈຸບັນ” ນັ້ນດ້ວຍຕົວປະໂຫຍດເອງແລ້ວເປັນພຽງຂໍ້ມູນຢ່າງໜຶ່ງ, ເຊິ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນວ່າ ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຈັກກະວານ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພຽງແຕ່ຄຳປະກາດນີ້ຈະເປັນສິ່ງທີ່ພຽງພໍ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຍອມຮັບສະຖານະຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ບໍ່?

ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ເຈົ້າພິຈາລະນາບາງສິ່ງ ແມ່ນວ່າຈະກ່ຽວໂຍງກັບຄວາມຈິງດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງຂໍ້ມູນ, ນັ້ນຄືແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າ “ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະສາສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຍຸກປັດຈຸບັນ”. ໃນຂະນະທີ່ຂໍ້ມູນສ່ວນໜຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ແລະຮັບເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ການຊົມຊາບແນວຄວາມຄິດນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ. ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງມີຄວາມໝາຍວ່າແນວໃດ ໂດຍ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະ “ພຣະສາສະດາ”, ແລະ ແມ່ນຫຍັງຄືລັກສະນະຂອງຄຳກ່າວອ້າງຂອງພຣະອົງໃນການເປັນພຣະສາສະດາ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຍຸກປັດຈຸບັນ?

ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ແຍກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຂໍ້ມູນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດແລ້ວ, ເຈົ້າຈະບໍ່ມີຄວາມ
ຫຍຸ້ງຍາກໃນການລະບຸ ຈຳນວນແນວຄວາມຄິດທີ່ສຳຄັນຕ່າງໆ, ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດ
ເລົ່ານັ້ນ ກໍ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ກຳລັງສະແຫວງຫາ ຍອມຮັບໃນສະຖານະການຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ແລະ
ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເປັນສາສະນິກະຊົນຂອງພຣະອົງ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າລອງສ້າງລາຍການຂອງແນວຄວາມຄິດ
ເລົ່ານັ້ນ. ອີກຄັ້ງໜຶ່ງໂດຍຂຽນແນວຄວາມຄິດທັງໝົດທີ່ເຈົ້າຄິດອອກ, ໂດຍບໍ່ໃຫ້ກັງວົນກ່ຽວກັບຂະໜາດ
ຄວາມຍາວ ຫຼື ລຳດັບຂອງລາຍການທີ່ເຈົ້າຂຽນ. ເຈົ້າຈະໄດ້ກັບມາເບິ່ງຄືນ ແລະ ທວນຄືນລາຍການນີ້
ອີກ.

[illegible]

ຕອນນີ້ໃຫ້ລອງສົມທົບລາຍການຂອງເຈົ້າກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຄົນອື່ນໃນຫຼັກສູດ.

ຕອນທີ 6

ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງແນວຄິດແລະຂໍ້ມູນ, ແລ້ວໃຫ້ເຮົາມຸ່ງເນັ້ນການປຶກສາຫາລືຂອງເຮົາ ໄປສິ່ງໃນທີ່ເຈົ້າຈະເວົ້າໃນການສົນທະນາເບື້ອງຕົ້ນ ກັບຄົນທີ່ສົນໃຈຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ ແຕ່ຮູ້ພຽງເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້. ຂໍໃຫ້ຈົດຈຳໄວ້ວ່າເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າ ຄືການເປີດປະຕູຂອງນະຄອນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາໄປສູ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ແນ່ນອນວ່າ ເຈົ້າຈະຕ້ອງສົ່ງມອບຂໍ້ມູນທີ່ແນ່ນອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຟັງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈຫຼາຍແນວຄວາມຄິດພື້ນຖານ. ເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ແນວຄວາມຄິດສຳຄັນທີ່ເຈົ້າຢາກຈະເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈກໍຄື ການທີ່ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະສາສະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບຍຸກປັດຈຸບັນ, ເພາະດ້ວຍພື້ນຖານຂອງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນແນວຄວາມຄິດນີ້ເອງ ທີ່ເຂົາຈະຕັດສິນໃຈເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຣາຍ. ຈາກນັ້ນ ດ້ວຍການລະລຶກເຖິງແນວຄວາມຄິດນີ້ຢູ່ໃນໃຈ, ເຈົ້າຈຶ່ງຈະຕ້ອງເວົ້າສິ່ງໃດແດ່ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ແນວຄວາມຄິດນີ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຊ່ວຍນຳຜູ້ສະແຫວງຫາໄປສູ່ການຍອມຮັບສະຖານະຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌.

ໃນການເລືອກແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເຈົ້າຈະນຳສະເໜີ, ແລະ ເຈົ້າຈະຈັດລຳດັບຂອງແນວຄວາມຄິດ, ເຊິ່ງເຈົ້າຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃກ້ຊິດ ຕໍ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນຂຶ້ນໂດຍ ສະພາຍຸຕິທັມສາກິນ:

“ຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນເອງວ່າເປັນບາຣາຍນັ້ນ ຄວນເປັນຜູ້ທີ່ຫຼົງໄຫຼໃນຄວາມງາມຂອງຫຼັກຄຳສອນ, ແລະ ປະທັບໃຈໃນຄວາມຮັກຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ທັງໝົດກ່ຽວກັບຂໍ້ພິສູດ, ປະຫວັດສາດ, ກົດບັນຍັດ, ແລະ ລະບຽນຫຼັກການ ຂອງຄວາມສັດທາ, ແຕ່ນອກເໜືອໄປຈາກການມີປະກາຍແຫ່ງຄວາມສັດທາແລ້ວ, ໃນຂະບວນການຂອງການປະກາດຕົນເອງນັ້ນ ພວກເຂົາຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບບຸກຄົນຜູ້ເປັນສູນກາງຂອງຄວາມສັດທາ, ລວມທັງການດຳລົງຢູ່ຂອງກົດຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ແລະ ລະບົບບໍລິຫານທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງເຊື່ອຟັງ.”³

ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ກັບໄປເບິ່ງລາຍການຂອງແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ມູນ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ກຽມໄວ້ໃນຕອນທີ່
ຜ່ານມາ. ໂດຍອາໄສຖ້ອຍຄຳຂ້າງເທິງຂອງສະພາຍຸຕິທັມສາກົນເປັນພື້ນຖານ, ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນໃຈວ່າ
ເຈົ້າຈະເພີ່ມເຕີມອັນໃດລົງໄປ ແລະ ຕັດອອກຈາກລາຍການຂອງເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ຂຽນລາຍການຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍ
ລຽງລຳດັບຂໍ້ມູນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆ ທີ່ເຈົ້າຈະນຳສະເໜີເພື່ອກ່າວແນະນຳຄວາມສັດທາ. ຂໍ
ໃຫ້ຂຽນລາຍການແນວຄວາມຄິດໃສ່.

ຂໍ້ມູນ: _____

ແນວຄວາມຄິດ: _____

ຕອນທີ 7

ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຄິດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ມູນ ທີ່ເຈົ້າຈະເພີ່ມເຂົ້າໃນຂະນະການອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຟັງເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ເຮົາຈະລອງໃຊ້ສະຖານະການສົມມຸດ ແລະ ວິເຄາະສິ່ງທີ່ຖືກນຳມາເວົ້າ.

ແອນນາ ເປັນຊາວໜຸ່ມມີອາຍຸສິບເຈັດປີ ເຂົາອາໄສຢູ່ກັບຄອບຄົວຂອງເຂົາໃນໝູ່ບ້ານນ້ອຍໆແຫ່ງໜຶ່ງ ແລະ ເຂົ້າໂຮງຮຽນທີ່ຢູ່ຕົວເມືອງໃກ້ໆ. ເຂົາໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູມາແບບຊາວຄາໂຕລິກ ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສັດທານີ້ເມື່ອສີ່ປີກ່ອນຈາກອ້າຍຂອງເຂົາ. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ ເຂົາກໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສຶກສາຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ດຳເນີນປະຕິບັດການຮັບໃຊ້, ລວມທັງການຈັດຊັ້ນຮຽນເດັກນ້ອຍບາຮາຍອາທິດລະຄັ້ງ ດ້ວຍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກແມ່ໄວໜຸ່ມໃນໝູ່ບ້ານນັ້ນ.

ເອັມມີເລຍ ເຂົ້າໂຮງຮຽນດຽວກັນກັບແອນນາ. ເຂົາໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູມາແບບຊາວຄາໂຕລິກເຊັ່ນກັນ. ກ່ອນໜ້ານັ້ນເຂົາໄດ້ເຄີຍຍິນກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາບາຮາຍ ແຕ່ກໍ່ຮູ້ເລັກນ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມສັດທານີ້. ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາບໍ່ເຄີຍສົນໃຈຫຼາຍກ່ຽວກັບສາສະໜາ, ເຂົາໄດ້ນຳເອົາຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດສ໌ ໄວ້ໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາ ແລະ ເປັນຄົນມີເມດຕາຄົນໜຶ່ງ. ເມື່ອແອນນາຖາມວ່າເຂົາຢາກມາຊັ້ນຮຽນເດັກທີ່ແອນນາສອນ, ເອັມມີເລຍ ກໍ່ມາຮ່ວມຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ເຂົາມັກຊ່ວຍຊັ້ນຮຽນ ແລະ ມັກຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ຄົນລຸ້ນເຍົາຮຽນທ່ອງຈຳບົດສວດມົນ ແລະ ພຣະວັດຈະນະຈາກພຣະທັມມະລິຂິດບາຮາຍ. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຈັບໃຈຂອງເຂົາ, ແລະ ເຂົາບອກແອນນາວ່າ “ເຈົ້າສາມາດບອກຂ້ອຍກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາບາຮາຍຫຼາຍກວ່ານີ້ໄດ້ບໍ່?”

ໃນຕອນຕ່ຳໄປ ເຈົ້າຈະໄດ້ອ່ານຄຳກ່າວຂອງແອນນາ ທີ່ເຂົາໃຊ້ໃນການເລີ່ມຕົ້ນເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບເພື່ອນຂອງເຂົາ. ເຈົ້າຄວນສຶກສາຄຳກ່າວເລົ່ານັ້ນເປັນຢ່າງດີ ແລະ ທຳການຕອບແບບບົດເຝິກຫັດດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຍິ່ງ. ບົດເຝິກຫັດເລົ່ານັ້ນໄດ້ຮັບການອອກແບບມາ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຂໍສະຫຼຸບວ່າ ເຈົ້າຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາໃຫ້ກັບຄົນກຸ່ມຕ່າງໆແນວໃດ. ກ່ອນທີ່ຈະຍ້າຍໄປຕອນຕ່ຳໄປ, ເຈົ້າອາດປາດຖະໜາທີ່ຈະຂຽນໃສ່ຂ້າງລຸ່ມ ເຖິງພູມຫຼັງຂອງບາງຄົນທີ່ເຈົ້າມີແນວໂນ້ມຈະລົງມືເຜີຍແຜ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ຕອນທີ 8

ນີ້ແມ່ນແອນນາເລີ່ມການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາຄືແນວໃດໃຫ້ ເອັມມິເລຍ ຟັງ:

ເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ຄວາມສັດທາບາຮາຍເປັນສາສະໜາໜຶ່ງຂອງໂລກ, ເຊິ່ງເປັນສູນກາງເຜີຍແຜ່ຄວາມສາມັກຄີຂອງມະນຸດຊາດ. ບາຮາຍແມ່ນເປັນສາວົກຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌, ເຊິ່ງພວກເຂົາເຊື່ອວ່າພຣະອົງ ເປັນພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມພັນສັນຍາຂອງທຸກຍຸກສະໄໝ. ປະເພນີຂອງຜູ້ຄົນສ່ວນຫຼາຍ ລວມທັງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງອະນາຄົດ ເມື່ອສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງໂລກ ແລະ ມະນຸດຈະມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ. ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າເວລານັ້ນມາເຖິງແລ້ວ ແລະ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ຊົງເປັນພຣະສາສະດາຜູ້ຊົງນຳຄຳສອນ ທີ່ຈະສາມາດຊ່ວຍມະນຸດຊາດສ້າງໂລກໃໝ່ໄດ້. ໃນພຣະທັມມະລິຂົດຕອນໜຶ່ງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ຕັດວ່າ:

“ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນນາຍຊົງບັນຍັດໄວ້ ໃຫ້ເປັນຢາທີ່ໄດ້ຜົນ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ມີອຳນາດຫຼາຍທີ່ສຸດ ສຳລັບການຮັກສາພຶດທັງໂລກກໍຄື ການປະສານສາມັກຄີປະຊາຊົນທັງໝົດໄວ້ ພາຍໃຕ້ຄວາມມັ່ງໝາຍອັນເປັນສາກົນ ແລະ ພາຍໃຕ້ຄວາມສັດທາອັນດຽວກັນ.”⁴

ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ວ່າຫຍັງ, ກ່ອນອື່ນຂ້ອຍຈະເວົ້າສອງສາມຄຳ ກ່ຽວກັບຄຳສອນຂອງຄວາມສັດທາບາຮາຍ ທີ່ອະທິບາຍເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະອົງ. ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ຊົງສອນພວກເຮົາວ່າບໍ່ອາດຢັ້ງຮູ້ ກ່ຽວກັບສາລະສຳຄັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ພາບໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາມີ ກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຈິດໃຈຂອງເຮົາ - ເຊັ່ນ ການຄິດວ່າພຣະອົງເປັນເໝືອນມະນຸດຄົນໜຶ່ງ - ລ້ວນເປັນຜົນຈາກຈິນຕະນາການຂອງເຮົາເອງ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງສັນຂຶ້ນມາ ຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈພຣະຜູ້ສ້າງຂອງຕົນ. ຍົກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ໂຕະບໍ່ອາດຈະເຂົ້າໃຈລັກສະນະນິໄສຂອງຊ່າງໄມ້ ທີ່ສ້າງໂຕະນັ້ນຂຶ້ນມາ. ການດຳລົງຢູ່ຂອງຊ່າງໄມ້ ບໍ່ອາດເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຂອງສິ່ງທີ່ເຂົາສ້າງຂຶ້ນມາ.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງພະສິ່ງ. ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ບອກພວກເຮົາວ່າມະນຸດຊາດຖືກສ້າງຂຶ້ນ ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ຕັດວ່າ:

“ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ! ເຮົາຮັກການສ້າງສັນເຈົ້າ, ເຮົາຈຶ່ງສ້າງເຈົ້າມາ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຮັກເຮົາ, ເພື່ອວ່າເຮົາຈະກ່າວເຖິງນາມຂອງເຈົ້າ ແລະ ເພີ່ມພະລັງຊີວິດໃຫ້ແກ່ວິນຍານຂອງເຈົ້າ.”⁵

ດັ່ງນັ້ນ ແມ່ນວ່າການດຳລົງຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຢູ່ເໝືອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ, ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງກໍຍັງຄົງມາເຖິງຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະ ການດຳລົງຢູ່ຂອງເຮົາຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນ. ວິທີທີ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຫຼັງໄຫຼມາສູ່ເຮົານັ້ນ ກໍໂດຍຜ່ານທາງພຣະປະທິນຍານິລັນດອນ. ໂດຍພຣະປະທິນຍານີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ມີວັນລະຖົມເຮົາໄວ້ຕາມລຳພັງ ແລະ ຈະໃຫ້ປາດສະຈາກການນຳທາງ. ໃນທຸກຍຸກທີ່ມະນຸດທ່າງເຫັນຈາກພຣະອົງ ແລະ ລືມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງປະກົດຂຶ້ນ ແລະ ຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ພຣະປະສົງ ແລະ ຄວາມມັ່ງໝາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຄຳວ່າ “ສ່ອງແສງ” ໝາຍຄວາມວ່າ ເຮັດໃຫ້ປະກົດອອກມາ, ບອກໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ຮູ້ມາກ່ອນ. ບັນດາພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນບຸກຄົນພິເສດທີ່ຊົງເປີດເຜີຍຖ້ອຍຄຳ ແລະ ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ດັ່ງນັ້ນການທີ່ເຮົາເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ກໍເປັນການຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ມີຕົວຢ່າງທີ່ຫາໄດ້ຈາກໂລກວັດຖຸນີ້ ທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມ” ທີ່ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌ຊົງສອນໄວ້. ໂລກນີ້ມີດວງອາທິດເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ແສງສະຫວ່າງທັງໝົດ, ຫາກປາດສະຈາກດວງອາທິດໄປ ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດກໍບໍ່ສາມາດດຳລົງຢູ່ຕໍ່ໄປໄດ້ເທິງດາວເຄາະນີ້. ແຕ່ສະນັ້ນດວງອາທິດກໍບໍ່ໄດ້ລົງມາຢູ່ບົນໂລກ, ແລະ ຖ້າຫາກເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າໃກ້ດວງອາທິດ ເຮົາກໍຈະຖືກເຜົາໄໝ້ຈົນໝົດສິ້ນໄປ.

ແຕ່ຖ້າເຮົາລອງເອົາກະຈົກທີ່ຂັດຈົນຂຶ້ນເງົາ ແລະ ມາຊ່ອງໄປຍັງດວງອາທິດ. ໃນກະຈົກນັ້ນ ເຮົາກໍຈະເຫັນພາບຂອງດວງອາທິດ, ແລະ ຍິ່ງກະຈົກໄດ້ຮັບການຄັດຈົນຂຶ້ນເງົາງາມຫຼາຍເທົ່າໃດ ພາບຂອງດວງອາທິດກໍຍິ່ງຊັດເຈນຫຼາຍເທົ່ານັ້ນ. ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍຊົງເປັນເໝືອນກະຈົກທີ່ສົມບູນແບບ ເຊິ່ງສະທ້ອນແສງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງທັງໝົດ. ແລະ ກະຈົກທີ່ສົມບູນແບບເລົ່ານີ້ກໍສະທ້ອນແສງດຽວກັນ. ຂະນະທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ເໝືອການເອື້ອມເຖິງຂອງເຮົາ, ບັນດາພຣະຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ທີ່ສົມບູນແບບສະເດັດມາຫາພວກເຮົາແຕ່ລະໄລຍະ, ຈະຊົງໃຊ້ຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັບພວກເຮົາ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຮົາ ແລະ ຈະຊົງເຕີມພະລັງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ສຳລັບຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າໃຫ້ແກ່ເຮົາທັງທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ດ້ານຈິດວິນຍານ.

ເຈົ້າໂຊກດີທີ່ໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູມາຕາມແບບຢ່າງຄໍາສອນ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົ່ງມາໃຫ້ແກ່ ມະນຸດຊາດ ເມື່ອສອງພັນປີທີ່ແລ້ວໂດຍພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະອົງເຊິ່ງກໍ່ຄື ພຣະຄຣິສ໌ ພຣະຜູ້ຊົງມີສະຖານະເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ມາເຖິງຕອນນີ້ເຈົ້າສາມາດທີ່ຈະຮັບ ເອົາຄໍາສອນ ຈາກພຣະຜູ້ສະແດງທັມອົງໃໝ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຊິ່ງກໍ່ຄືພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຜູ້ຊົງມີສາຍຢາວ່າ “ຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”. ສະນັ້ນ ຄໍາສັ່ງສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັນກັບຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະຄຣິສ໌, ພຽງແຕ່ຄໍາສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ມັງຕອບສະໜອງສະພາບການຂອງມະນຸດຊາດໃນຍຸກປັດຈຸບັນ. ຖ້າຫາກເຈົ້າລອງ ຄິດແບບໜຶ່ງກ່ຽວກັບຄວາມທຸກຍາກຂອງມະນຸດຊາດ, ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າຈະເຫັນດີນຳວ່າ ເຖິງ ເວລາແລ້ວທີ່ ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກປາກົດຂຶ້ນ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາທ່ອງຈຳ ຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງ ຈາກພຣະທັມມະລິຂິດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ທີ່ຊົງກ່າວເຖິງຍຸກທີ່ພວກເຮົາມີ ຊີວິດຢູ່ວ່າ:

“ຍຸກນີ້ເປັນຍຸກທີ່ຄວາມໂປດປານອັນວິເສດສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຫຼັ່ງໄຫຼມາສູ່ມວນມະນຸດ , ເປັນຍຸກທີ່ພຣະກາລຸນາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງ ໄດ້ສື່ສານໄປທົ່ວທຸກສັບພະສິ່ງ. ເປັນ ໜ້າທີ່ຂອງປະຊາຊົນທຸກຄົນບິນໂລກ ທີ່ຈະປອງດອງຂໍ້ຂັດແຍ້ງທັງຫຼາຍ, ແລະ ອາໄສຢູ່ດ້ວຍ ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ສັນຕິພາບອັນສົມບູນ, ພາຍໃຕ້ຮົ່ມພຶກສາແຫ່ງການດູແລເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຄວາມເມດຕາຮັກແພງຂອງພຣະອົງ.”⁶

ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະສືບຕໍ່ ບາງເທື່ອຂ້ອຍໜ້າຈະຢຸດກ່ອນ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາມີຄໍາຖາມໃດກໍ່ຕາມ ສາມາດປຶກສາຫາລືກັນຕອນນີ້. ເຈົ້າຄິດແນວໃດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ຟັງ?

ຕອນທີ 9

ໃນຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ເຮົາກວດສອບສິ່ງທີ່ແອນນາໄດ້ເວົ້າໄປ. ຫ້າປະເດັນຂອງການນຳສະເໜີຂອງ ເຂົາໄດ້ຮັບການວິເຄາະໃນບົດເຝິກຫັດຂ້າງລຸ່ມນີ້. ຂໍໃຫ້ໝາຍໃສ່ໜ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ເຈົ້າເຫັນດີ. ການເຮັດບົດ ເຝິກຫັດນີ້ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະທິບາຍທີ່ຍືດຍາວ. ເຈົ້າຄວນຈະອ່ານແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມ, ກວດສອບມັນ, ແລະ ຕັດສິນໃຈວ່າເຈົ້າເຫັນດີຫຼືບໍ່. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນຈົດຈຳກໍ່ຄື ເຮົາຄວນຈະເລີ່ມຕົ້ນການປະຕິບັດການ ເຜີຍແຜ່ຄວາມສັດທາ ດ້ວຍທຳນິຂອງການຮຽນຮູ້.

1. ແອນນາ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການກ່າວວ່າຄວາມສັດທາບາຣາຍ ເປັນສາສະໜາໜຶ່ງຂອງໂລກ, ເຊິ່ງ ຫຼັກຄໍາສອນເລົ່ານັ້ນ ເພື່ອຄວາມສາມັກຄີຂອງມະນຸດຊາດ. ຈາກນັ້ນເຂົາແນະນຳໂດຍທັນທີວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມພັນທະສັນຍາຂອງທຸກຍຸກສະໄໝ.

— ການແນະນຳໂດຍທັນທີວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມພັນທະສັນຍາ ເປັນວິທີການທີ່ດີເລີດໃນການນຳສະເໜີກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ ໃຫ້ກັບຄົນໃນທຸກສາສະໜາ ບໍ່ວ່າຈະເປັນ - ຊາວຄຣິສ໌, ຊາວມຸດສະລິມ, ຊາວອິນດູ, ຊາວພຸດ, ຫຼື ສາສະນິກະຊົນຂອງສາສະໜາອື່ນໆ - ເນື່ອງຈາກແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ ພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມພັນທະສັນຍານັ້ນ ມີຢູ່ໃນປະເພນີທາງສາສະໜາໃນຮູບແບບ ຫຼື ວິທີອື່ນໆ.

— ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນປັດຈຸບັນບໍ່ຄ່ອຍສົນໃຈໃນສາສະໜາ, ແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະນັບຖືສາສະໜາໃດສາສະໜາໜຶ່ງຢູ່ກໍຕາມ, ດັ່ງນັ້ນຈະເປັນການດີທີ່ສຸດທີ່ຈະບໍ່ແນະນຳກ່ຽວກັບພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໂດຍທັນທີ. ຈະເປັນວິທີທີ່ໄດ້ຜົນຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະເວົ້າກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງບາຣາຍກ່ອນ, ການອະທິບາຍທີ່ມີເນື້ອໃນລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບບາງເລື່ອງເຊັ່ນ ຄວາມເທົ່າທຽມກັນຂອງຊາຍແລະຍິງ, ການກຳຈັດອັກຄະຕິທຸກຮູບແບບແລະ ສັນຕິພາບສາກົນ.

— ຖ້າເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ໃຜຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຍາກທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຈົ້າກໍຍັງສາມາດແນະນຳ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃຫ້ເຂົາຮັບຊາບໄດ້ໂດຍທັນທີ. ຢ່າງໃດກໍຕາມໃນກໍລະນີນີ້ ເຈົ້າກໍອາດກ່າວເຖິງພຣະອົງ ວ່າເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ໃຫ້ການສຶກສາສາກົນຜູ້ທີ່ມາໃຫ້ການສຶກສາແກ່ມະນຸດເປັນໄລຍະ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເຈົ້າຈຶ່ງແນະນຳແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”.

— ການນຳສະເໜີຂອງແອນນາຈະມີຜົນຫຼາຍກວ່ານີ້, ຖ້າຫາກໄດ້ມີການແນະນຳ ວ່າພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ເປັນພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມພັນທະສັນຍາ ຂອງທຸກຍຸກສະໄໝ, ເຂົາຈະກ່າວຕໍ່ໄປອີກເຖິງຄຳທຳນວາຍຕ່າງໆ ເພື່ອພິສູດໃຫ້ເອ້ມມີເລຍເທັ່ນວ່າ ພຣະອົງຊົງຕົງກັບຄຳທຳນວາຍຕ່າງໆນັ້ນ.

— ໃນກໍລະນີຂອງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ, ການໃຊ້ຄຳທຳນວາຍມາໂນ້ມນ້າວໃຈຂອງຜູ້ຄົນກ່ຽວກັບສະຖານະຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ມັກຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ການເຮັດແບບນີ້ມັກເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນໂຕ້ຖຽງກັນ, ຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງການທົບທວນຢ່າງຮອບຄອບ. ແອນນາ ໄດ້ນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບການທີ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມພັນທະສັນຍາຂອງທຸກຍຸກສະໄໝ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດຫຼາຍໄປກວ່ານັ້ນ.

2. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ເວົ້າກັບ ເອ້ມມີເລຍກ່ຽວກັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ແລ້ວ, ແອນນາ ກໍອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ເຖິງແນວຄວາມຄິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງມະນຸດກັບພຣະອົງ. ສິ່ງທີ່

ໜ້າເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດກໍ່ຄື ວິທີການທີ່ເຂົານຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດເລົ່ານີ້. ເຂົາບໍ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເວົ້າວ່າ “ຊາວບາຮາຍເຊື່ອວ່າ”, ຫຼືເວົ້າວ່າ “ຂ້ອຍເຊື່ອວ່າ” ເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນວ່າ ເຂົາກຳລັງອະທິບາຍຫຼັກຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ເພື່ອວ່າຈຸດເນັ້ນໜັກຂອງການນຳສະເໜີຂອງເຂົາຈະຍັງຄົງຢູ່ທີ່ພຣະອົງ.

— ໃນໂລກປັດຈຸບັນນີ້, ການສົນທະນາກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ ແລ້ວເລີ່ມເວົ້າເຖິງໄວເກີນໄປກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງມະນຸດກັບພຣະອົງ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນບໍ່ສົນໃຈ. ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມັກສົນໃຈບັນຫາທາງສັງຄົມຕ່າງໆ ຫຼາຍກວ່າຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບຈິດວິນຍານ. ໜ້າຈະເປັນການດີກວ່າສຳລັບ ແອນນາ ທີ່ຈະບໍ່ເວົ້າເລື່ອງນີ້.

— ດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໃນຄຳສອນບາຮາຍ, ການແນະນຳແນວຄິດວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊົງເປັນສາລະສຳຄັນທີ່ບໍ່ອາດຢັ້ງຮູ້ໄດ້ ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຜູ້ສະແຫວງຫາທີ່ມາຈາກພູມຫຼັງຂອງທຸກສາສະໜາ ແລະ ແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ຍາກທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ການປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້ແຍກຄວາມສັດທາ ອອກຈາກການເຊື່ອງົມງວາຍ ແລະ ຫຼັກຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນທັງຫຼາຍໂດຍທັນທີ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ຍັງເປັນການຕອບສະໜອງ ຕໍ່ຄວາມປາດຖະໜາຂອງດວງວິນຍານຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາ ໃນການທີ່ຈະຍອມຮັບແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງການດຳລົງຢູ່ຂອງພວກເຂົາອີກດ້ວຍ.

3. ແອນນາ ລະມັດລະວັງການນຳໃຊ້ຄຳວ່າ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມ” ທຸກຄັ້ງເມື່ອກ່າວເຖິງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ແລະ ພຣະຄຣິສ໌. ພາບກ່ຽວກັບກະຈົກຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາສາມາດອະທິບາຍ ແນວຄວາມຄິດນີ້ໃຫ້ ເອັມມິເລຍ.

— ຄຳວ່າ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມ” ນັ້ນຍາກເກີນໄປ. ແອນນາ ຄວນຈະໃຊ້ຄຳວ່າ “ພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມຄຳທຳນວາຍ” ເພາະຄຳນີ້ທັງລຽງງ່າຍ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍກວ່າ.

— ຄົນທີ່ມາຈາກພູມຫຼັງເປັນຊາວກາໂຕລິກ ຈະພິຈາລະນາວ່າຄຳເວົ້ານີ້ເປັນການສະແດງຄວາມບໍ່ເຄົາລົບ ທີ່ຈະກ່າວເຖິງພຣະຄຣິສ໌ວ່າເປັນພຣະສາສະດາ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຖ້າຫາກແອນນາກ່າວເຖິງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ວ່າເປັນ “ພຣະຜູ້ສະເດັດມາຕາມຄຳທຳນວາຍ”, ເຂົາກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ເອັມມິເລຍຄິດວ່າ ສະຖານະຂອງພຣະອົງນັ້ນຕ່ຳຕ້ອຍກວ່າສະຖານະຂອງ ພຣະຄຣິສ໌.

— ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງກຳລັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຊາວມຸດສະລິມ, ຄຳວ່າ “ສາສະນະທູດ” ສາມາດເປັນຄຳທີ່ໃຊ້ໄດ້ຜົນ, ຍ້ອນຊາວມຸດສະລິມກ່າວເຖິງ ພຣະໂມຮຳພັດ ວ່າເປັນສາສະນະທູດ

ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າແນວຄວາມຄິດຂອງຄຳວ່າ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ຄວນຖືກອະທິບາຍເຊັ່ນກັນ.

— ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບແອນນາ ໃນການຫຼີກລ້ຽງທີ່ຈະກ່າວອອກມາຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິສ໌ ຍ້ອນແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບ “ການກັບມາ” ຂ້ອນຂ້າງສັບສົນໃນຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນ ຈົນບໍ່ອາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ການສະເດັດກັບມານີ້ ຈະມີຄວາມໝາຍແນວໃດສຳລັບເອັມມິເລຍ. ໂດຍການນຳໃຊ້ການປຸງບາງເຖິງກະຈົກ, ແອນນາກໍອະທິບາຍແນວຄວາມຄິດໄດ້ ໂດຍປາດສະຈາກຄວາມສັບສົນໃຫ້ກັບປະເດັນນີ້.

— ເປັນສິ່ງທີ່ຮອບຮູ້ສຳລັບແອນນາ ທີ່ຈະບໍ່ບັນຍາຍກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດເລື່ອງ “ພຣະຄຣິສ໌ ວ່າເປັນບຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”. ເຂົາພຽງແຕ່ກ່າວຜ່ານໆ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍເວົ້າວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຄືຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດ້ວຍການປະຕິບັດເຊັ່ນນີ້, ແອນນາຍອມຮັບຄວາມຈິງຢ່າງໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການສົນທະນາຂອງເຂົາອອກໄປເລື່ອງ.

— ຖ້າເຈົ້າໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຄົນໜຶ່ງ ທີ່ມີພູມຫຼັງມາຈາກສາສະໜາອິນດູ, ເຈົ້າຈະຍັງຄົງໃຊ້ພາບຂອງກະຈົກ ໃນການອະທິບາຍແນວຄວາມຄິດເລື່ອງ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມ”. ແຕ່ແທນທີ່ຈະກ່າວເຖິງພຣະຄຣິສ໌, ເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງຂໍ້ຄວາມຂອງ ພຣະກິດສະນະ: “ໂອກາລະຕະ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີຄວາມເຊື່ອມລົງຂອງຄວາມທ່ຽງທັມ ແລະ ຄວາມບໍ່ນັບຖືສາສະໜາປະກົດຂຶ້ນ, ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະສົ່ງຈິດວິນຍານຂອງເຮົາມາ. ເພື່ອການຊ່ວຍໃຫ້ຄົນດີລອດພົ້ນ, ເພື່ອການທຳລາຍຄົນຊົ່ວ, ແລະ ເພື່ອການສະຖາປານາຄວາມທ່ຽງທັມໃຫ້ໝັ້ນຄົງ, ເຮົາຈະເປີດເຜີຍຕົວຂອງເຮົາໃນທຸກຍຸກສະໄໝ.”

— ໂດຍການແນະນຳພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ວ່າເປັນສາລະສຳຄັນທີ່ບໍ່ອາດຢັ້ງຮູ້ໄດ້, ແອນນາຮັບຮູ້ວ່າ ສຳລັບພວກເຮົາປະຕູໄປສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຖືກປິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າດ້ວຍຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສົ່ງພຣະຜູ້ສະແດງຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ຊົງເປັນກະຈົກທີ່ສົມບູນແບບ, ສະທ້ອນຄຸນລັກສະນະທັງໝົດຂອງພຣະອົງ ແລະ ເປີດເຜີຍຈຸດປະສົງຂອງພຣະອົງ. ການອະທິບາຍແນວຄວາມຄິດເລື່ອງ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແມ່ນເໝາະສຳລັບທຸກຄົນ, ລວມເຖິງຜູ້ທີ່ຍາກທີ່ຈະເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໜຶ່ງທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈາກວິທີການພັນລະນາເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍທົ່ວໄປ.

4. ຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງເວົ້າກັບເອັມມີເລຍ, ແອນນາ ກ່າວໂດຍຕົງສອງສາມຄັ້ງ ຈາກພຣະທັມມະລິຂົດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌.

— ຖ້ອຍຄຳໃນພຣະວັດຈະນະເລົ່ານີ້ຍາກເກີນໄປ. ຈະເປັນການດີກວ່າຖ້າແອນນາຈະຫຼີກລ້ຽງການກ່າວໂດຍຕົງເຖິງພຣະທັມມະລິຂົດເລົ່ານີ້, ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງການນຳສະເໜີຂອງເຂົາ, ແລະ ນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເອງ. ນອກຈາກນັ້ນ ເຂົາຍັງສູງໆທີ່ຈະເບິ່ງຄືວ່າເປັນນັກເທດສະໜາອີກດ້ວຍ.

— ແອນນາປະຕິປະຕິພຣະວັດຈະນະ ເຂົ້າມາຢູ່ໃນການນຳສະເໜີຂອງເຂົາໄດ້ຢ່າງເປັນທັມມະຊາດ, ເຊິ່ງກໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄຳແນະນຳຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຫຼາຍ. ແມ່ນວ່າເພື່ອນຂອງເຂົາ ເອັມມີເລຍຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະວັດຈະນະໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ, ແຕ່ຖ້ອຍຄຳເລົ່ານັ້ນຈະມີຜົນຕໍ່ຫົວໃຈຂອງເຂົາ.

5. ພ້ອມນີ້ ແອນນາ ໃຊ້ການປຸງປຸງສອງຕົວຢ່າງ ໃນການປຶກສາຫາລືແນວຄວາມຄິດທີ່ຍາກກັບເອັມມີເລຍ. ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ, ການປຸງປຸງຂອງດວງອາທິດ ແລະ ກະຈົກ ຊ່ວຍແອນນາອະທິບາຍວະລີ “ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”. ການປຸງປຸງອີກຢ່າງ ເຂົາໃຊ້ກໍ່ຄື ຊ່າງໄມ້ ແລະ ໂຕະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ເໜືອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດ.

— ຖ້າເຈົ້າໃຊ້ການປຸງປຸງ ຂະນະທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສາສະໜາໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ, ພວກເຂົາຈະຄິດວ່າເຈົ້າກຳລັງທຳເວົ້າດູດຖູກພວກເຂົາ. ຄົນເຮົາມັກບໍ່ຕ້ອງການຖືກປະຕິບັດເໝືອນເຂົາເປັນເດັກນ້ອຍ.

— ການໃຊ້ການປຸງປຸງເລົ່ານີ້ ເປັນວິທີການເຜີຍແຜ່ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຜົນກັບທຸກຄົນ - ບໍ່ວ່າຈະອາຍຸນ້ອຍຫຼືຫຼາຍ, ມີການສຶກສາຫຼືບໍ່ມີ. ທີ່ຈິງແລ້ວ ຖ້າບໍ່ມີການປຸງປຸງເລີຍ ກໍ່ຄົງຈະເປັນເລື່ອງຍາກຫຼາຍ ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສັດຈະທັມອັນລ້ຳເລີດບາງປະການ ທີ່ມີຢູ່ໃນຄຳສອນຂອງຄວາມສັດທານີ້.

ຕອນທີ 10

ແມ່ນວ່າແອນນາຈະຢຸດໄລຍະໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ໂອກາດເພື່ອນຂອງເຂົາສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຖາມຄຳຖາມ, ໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສົນທະນານີ້ ເອັມມີເລຍກໍ່ເວົ້າໜ້ອຍໜຶ່ງ. ເຂົາພຽງແຕ່ບອກແອນນາວ່າ ເຂົາມັກສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຟັງມາ. ເຂົາປະທັບໃຈເປັນພິເສດກັບເຫດຜົນທີ່ຊັດເຈນ ຂອງຄວາມ

ສັດທາບາຮາຍ ອະທິບາຍກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ; ຊ່ວຍແກ້ໄຂຄວາມສັບສົນແກ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຫຼາຍ ກ່ຽວກັບສາສະໜາໃນປັດຈຸບັນ. ແລ້ວແອນນາກໍຕັດສິນໃຈສືບຕໍ່ເວົ້າ:

ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍແບ່ງປັນກັບເຈົ້າບາງແນວຄິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼັກຄຳສອນຂອງຄວາມສັດທາບາຮາຍ, ທີ່ວ່າມະນຸດເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ບອກພວກເຮົາວ່າ ພວກເຮົາເປັນໝາກໄມ້ຂອງຕົ້ນໄມ້ດຽວກັນ ແລະ ເປັນໃບໄມ້ຂອງກິ່ງກ້ານດຽວກັນ. ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະແຕກຕ່າງກັນທາງຮ່າງກາຍ, ແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະມີຄວາມສາມາດ ແລະ ພອນສະຫວັນທີ່ຕ່າງກັນ, ພວກເຮົາທຸກຄົນກໍມາຈາກຮາກຖານດຽວກັນ; ພວກເຮົາທຸກຄົນຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງມະນຸດຊາດເໝືອນກັນ.

ມະນຸດຊາດສາມາດເປັນເໝືອນກັນກັບສວນ ທີ່ມີດອກໄມ້ນາໆຊະນິດຫຼວງຫຼາຍ ຕ່າງຮູບຊົງ, ຕ່າງສີສັນ, ແລະ ຕ່າງກິ່ນຫອມ. ສະເໝີ ແລະ ຄວາມສວຍງາມຂອງສວນນັ້ນ ຢູ່ທີ່ຄວາມຫຼາກຫຼາຍນີ້ເອງ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ຄວາມແຕກຕ່າງ ທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຮົາ - ບໍ່ວ່າຈະເປັນລັກສະນະທາງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ອາລົມຂອງພວກເຮົາ, ພູມຫຼັງຂອງພວກເຮົາ, ຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ມຸມມອງຂອງພວກເຮົາ - ເຂົ້າມາກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ກັນ. ພວກເຮົາຄວນເບິ່ງສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນຂອງມະນຸດຊາດ ວ່າເປັນດອກໄມ້ທີ່ສວຍງາມ ເຊິ່ງເຕີບໂຕຢູ່ໃນສວນແຫ່ງມະນຸດຊາດ ແລະ ປິຕິຍິນດີກັບການເປັນຂອງສວນແຫ່ງນີ້.

ແມ່ນວ່າຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງມະນຸດຊາດ ຈະເປັນຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ອາດປະຕິເສດໄດ້, ປະຊາຊົນຂອງໂລກກໍຍັງຄົງຢູ່ຫ່າງໄກ ຈາກຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນນີ້ ເຊິ່ງການລວມພວກເຂົາເຂົ້າດ້ວຍກັນກໍບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ. ຖ້າຫາກເຂົາເລືອກທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມ ຄວາມສັດທາບາຮາຍ - ແລະ ມັນຈະພາໃຫ້ຂ້ອຍມີຄວາມສຸກຫຼາຍ ຖ້າເຈົ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ - ເຈົ້າກໍຈະຍອມຮັບພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ວ່າເປັນພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຍຸກນີ້ ແລະ ຈະບຸກບີນທີ່ຈະນຳເອົາຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ບໍ່ພຽງແຕ່ໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ແຕ່ຈະໃຊ້ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆຂອງເຮົາ ໃນການສ້າງຊຸມຊົນທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນກຳລັງພະຍາຍາມປັບຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳຂອງພວກເຮົາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງມະນຸດຊາດ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບອກວ່າ ເມື່ອໃດທີ່ແນວຄິດຂອງສົງຄາມເຂົ້າມາໃນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງແທນທີ່ມັນດ້ວຍແນວຄິດແຫ່ງສັນຕິພາບໂດຍທັນທີ. ເມື່ອໃດທີ່ຄວາມຮູ້ສຶກກຽດຊັງ ເລີ່ມກໍ່ຕົວຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ຽນມັນໃຫ້ເປັນຄວາມຮັກໂດຍທັນທີ. ພວກເຮົາຄວນເຮັດທຸກວິທີທາງ ທີ່ຈະເອົາຊະນະອັກຄະຕິຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ. ອັກຄະຕິເລື່ອງເຊື້ອຊາດ, ສິຜິວ, ສັນຊາດ, ວັດທະນະທຳ, ສາສະໜາ, ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງເພດ, ອັກຄະຕິທັງຫຼາຍເລົ່ານີ້ເປັນອຸປະສັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ຕໍ່ການສ້າງໂລກທີ່ດີກວ່າເດີມ. ມີຫຼາຍ

ຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທັມມະລິຂິດບາຣາຍ ທີ່ສອນພວກເຮົາໃຫ້ເດີນໃນວິຖີທາງຂອງຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ສອນເຮົາວ່າພວກເຮົາຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນອື່ນ ເຂົ້າມາຢູ່ໃນວິຖີທາງດຽວກັນນີ້ໄດ້ແນວໃດ. ມີ ຂໍ້ຄວາມທີ່ໜ້າມະຫັດສະຈັນຕອນໜຶ່ງທີ່ຂ້ອຍທ່ອງຈຳໄດ້ ເຊິ່ງມາຈາກໜຶ່ງໃນສູນທອນພິດຂອງ ພຣະອັບດູລບາຣາ, ແລ້ວຂ້ອຍຈະເວົ້າເຖິງພຣະອົງໃຫ້ຟັງເທື່ອໜ້າ, ພຣະອົງຕັດວ່າ:

“ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໄດ້ຊົງແຕ້ມຮູບວົງກົມແຫ່ງຄວາມສາມັກຄີໄວ້, ພຣະອົງຊົງຮ່າງແບບເພື່ອ ການສະໜາມັກຄີແກ່ປະຊາຊົນທັງໝົດ, ແລະ ເພື່ອການຮວບຮວມພວກເຂົາທັງ ຫຼາຍໄວ້ ພາຍໃຕ້ຮົ່ມເງົາຂອງກະໂຈມແຫ່ງຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນອັນເປັນສາກົນ. ນີ້ເປັນວຽກ ຂອງພຣະກະລຸນາແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງບຸກບີນດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະ ດວງ ວິນຍານ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະມີຄວາມສາມັກຄີຢ່າງແທ້ຈິງໃນໝູ່ພວກເຮົາ, ແລະພວກເຮົາຈະ ໄດ້ຮັບກຳລັງວັງຊາ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາປະຕິບັດວຽກນີ້.”⁷

ຕອນທີ 11

ແບບບົດເຝິກຫັດຕໍ່ໄປນີ້ຈະຊ່ວຍເຈົ້າໃນການວິເຄາະ ແນວຄວາມຄິດສອງຢ່າງ ຂອງການນຳ ສະເໜີທີ່ແອນນາເວົ້າໄປແລ້ວ:

1. ໃນກໍລະນີສະເພາະເຊັ່ນນີ້, ແອນນາເລືອກທີ່ຈະເວົ້າສິ່ງທຳອິດ ກ່ຽວກັບເລື່ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະອົງ ແລະຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງກ່າວເຖິງຫຼັກການຂອງຄວາມສາມັກຄີ. ເຂົາກໍສາມາດເລີ້ມຕົ້ນສະຫຼັບກັນເລີຍກໍໄດ້, ໂດຍການເລີ້ມເວົ້າເຖິງຫຼັກການຂອງຄວາມສາມັກຄີ ກ່ອນ, ແລ້ວຕາມດ້ວຍການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງ ພຣະອົງ. ສົມມຸດວ່າ ເຂົາເລືອກທີ່ຈະເວົ້າຕາມລຳດັບໃນແບບທຳອິດ ຍ້ອນວ່າເຂົາຮູ້ຈັກກັບເອັມ ມີເລຍ ແລະ ພົບວ່າມັນເປັນການຈັດລຳດັບຄວາມຄິດທີ່ເໝາະສົມກວ່າສຳລັບເອັມມີເລຍ. ເຈົ້າ ເຫັນປະໂຫຍດຂອງການຈັດລຳດັບຄວາມຄິດ ໃນແບບທີ່ໜຶ່ງ ຫຼື ແບບທີ່ສອງບໍ່? ລຳດັບແນວ ຄິດທີ່ເຈົ້າເລືອກນຳສະເໜີຄວາມສັດທາ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄືນທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ແມ່ນບໍ່? ເປັນ ຫຍັງຈຶ່ງເປັນແບບນັ້ນ? ເຈົ້າສາມາດຍົກສາມສີ່ຕົວຢ່າງໄດ້ບໍ່?

2. ໃນລະຫວ່າງການນຳສະເໜີຂອງແອນນາ, ເຂົາສະແດງຄວາມຫວັງວ່າ ເອັມມີເລຍຈະກາຍເປັນບາຮາຍ ແລະ ຮຽນຮູ້ການດຶງເອົາຄຳສອນມາໃຊ້ ໃນການບຳລຸງລ້ຽງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົນເອງ ໃນຖານາບຸກຄົນໆໜຶ່ງ ແລະ ໃນການເຮັດວຽກສ້າງຊຸມຊົນທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ຂໍຄວາມຂ້າງລຸ່ມຂໍ້ໃດທີ່ເຈົ້າເຫັນດີ? ໃຫ້ໝາຍເຄື່ອງໝາຍຂໍ້ນັ້ນ.

— ເປັນສິ່ງທີ່ໂງ່ຈ້າ ທີ່ຈະເຊີນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຮາຍ ເມື່ອເຂົາຍັງຄົງຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາໜ້ອຍດຽວ. ເອັມມີເລຍອາດຈະຮູ້ສຶກບໍ່ພໍໃຈທີ່ເພື່ອນຂອງເຂົາກຳລັງພະຍາຍາມປ່ຽນເຂົາ.

— ແອນນາສະແດງຄວາມຫວັງວ່າ ເອັມມີເລຍຈະກາຍເປັນບາຮາຍ, ຖືເປັນການລະເມີດຂອບເຂດຂອງຄວາມພໍປະມານ ແລະ ກຳລັງຊັກຊວນໃຫ້ປ່ຽນສາສະໜາ.

— ແອນນາສະແດງຄວາມຫວັງວ່າ ເພື່ອນຂອງເຂົາຈະກາຍເປັນບາຮາຍ, ແອນນາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນຕັ້ງແຕ່ທຳອິດແລ້ວວ່າ ຍິນດີຕ້ອນຮັບເອັມມີເລຍເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຮາຍໃນເວລາໃດກໍຕາມ. ແຕ່ເຂົາກໍເຮັດໄປໃນລັກສະນະທີ່ ເອັມມີເລຍບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຖືກກົດດັນຈົນເກີນໄປ.

— ແອນນາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສະແດງຄວາມຫວັງວ່າ ເອັມມີເລຍຈະເຂົ້າສູ່ຄວາມສັດທານີ້. ແອນນາ ພຽງແຕ່ຊ່ວຍໃຫ້ເພື່ອນຂອງເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊຸມຊົນກຳພຽງພໍແລ້ວ, ເພາະນັ້ນຄືບັນຫາສຳຄັນແທ້ໆ.

— ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນບາຮາຍ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຈະເວົ້າອັນໃດເລີຍກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງປະຕິບັດ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະຮູ້ສຶກໃກ້ຊິດກັບຄວາມສັດທາຫຼາຍຂຶ້ນ. ດີຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກ ແມ່ນພວກເຮົາຄວນລໍຖ້າຈົນກວ່າພວກເຮົາປະກາດຕົນ.

— ໜ້າເສົ້າທີ່ຜູ້ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ມັກຈະສົນໃຈ ໃນສິ່ງທີ່ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາບໍ່ໃສ່ໃຈກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອຊ່ວຍໂລກທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຂົາ. ແທນທີ່ຈະເວົ້າກັບເອັມມີເລຍ ເຖິງການທີ່ເຂົາຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງຊຸມຊົນທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ, ແອນນາຄວນຈະເວົ້າເຖິງຄວາມຮັກ ແລະ ມິດຕະພາບທີ່ຄົນໆນັ້ນສາມາດຈະຮູ້ສຶກໄດ້ ເມື່ອເຂົ້າມາໃນຄວາມສັດທານີ້.

— ແອນນາສ້າງສົມດຸນທີ່ດີໃນການທອດໃຫ້ເພື່ອນຂອງເຂົາ ເຂົາໃຈວ່າການເປັນບາຮາຍຈະມີຄວາມໝາຍແນວໃດໃນທາງປະຕິບັດ. ເຂົາເຮັດໃຫ້ຟັງແລ້ວຄຶວ່າທ້າທາຍ, ແຕ່ກໍ່ບໍ່ຫຼາຍເກີນໄປ. ພຣະທັມມະລິຂິດທີ່ແອນນາເລືອກມາ ມີປະສິດທິຜົນຢ່າງຍິ່ງ, ສຳລັບເອັມມີເລຍເຂົ້າໃຈວ່າ ເຂົາຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນຄວາມພະຍາຍາມເຮັດວຽກ ເພື່ອຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງໝູ່ບ້ານຂອງເຂົາ. ຂະນະທີ່ເອັມມີເລຍກາຍເປັນສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນບາຮາຍ, ເຂົາຈະບໍ່ເປັນຄົນທີ່ນັ່ງເບິ່ງເສີຍໆ ແຕ່ເຂົາຈະເປັນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຮັບໃຊ້ຢ່າງທ້າວທັນໃຫ້ກັບຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ.

ຕອນທີ 12

ເໝືອນກັບຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້, ເອັມມີເລຍ ເອງກໍ່ຮູ້ສຶກປະທັບໃຈຫຼາຍກັບຫຼັກຄຳສອນບາຮາຍ ກ່ຽວກັບຄວາມສາມັກຄີ. ດ້ວຍການໄດ້ຮັບແຮງກະຕຸ້ນຈາກສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບຟັງ ກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາວບາຮາຍ ໃນຫຼາຍໆແຫ່ງທີ່ຈະສ້າງຊຸມຊົນໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ, ເຂົາຈຶ່ງເລີ່ມການສົນທະນາສັ້ນໆ ແຕ່ແຝງໄປດ້ວຍຊີວິດຊີວາກັບ ແອນນາ ກ່ຽວກັບອັນຕະລາຍທີ່ຕົນເຫດມາຈາກອັກຄະຕິທຸກຮູບແບບ. ຈາກນັ້ນ ແອນນາ ຈຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຄືນການນຳສະເໜີຂອງເຂົາດັ່ງນີ້:

ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງປະສູດໃນປີ ປີ 1817 ທີ່ເມືອງເຕທະຣານ, ເຊິ່ງເປັນເມືອງຫຼວງຂອງປະເທດອີຣານ. ພຣະອົງຊົງສະແດງສັນຍາລັກຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ຕັ້ງແຕ່ຍັງເປັນເດັກນ້ອຍ. ແມ່ນວ່າພຣະອົງໄດ້ຮັບການສຶກສາພຽງເລັກນ້ອຍທີ່ບ້ານ, ພຣະອົງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປໂຮງຮຽນ, ເພາະພຣະອົງຊົງໄດ້ຮັບການປະສິດປະສາດ ຄວາມຮູ້ມາກຳເນີດໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງມາຈາກຄອບຄົວຂອງຜູ້ສູງສັກ, ແລະ ເມື່ອພຣະອົງເຂົ້າສູ່ໄວໜຸ່ມ ພຣະອົງຊົງໄດ້ຮັບການຢືນຊື່ສະເໜີໃຫ້ດຳລົງຕຳແໜ່ງສູງ ໃນລາດສະສຳນັກຂອງກະສັດ, ແຕ່ພຣະອົງຊົງປະຕິເສດຊື່ສະເໜີນັ້ນ. ພຣະອົງຊົງປາດຖະໜາທີ່ຈະອຸທິດເວລາຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກກົດຂີ່, ຜູ້ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ຄົນຍາກຈົນ ແລະ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໃຫ້ເກີດຄວາມຍຸຕິທັມ.

ມີສອງແງ່ມຸມໃນຊີວິດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ທີ່ຂ້ອຍຍາກຈະກ່າວເຖິງເປັນພິເສດ. ແງ່ມຸມ ໜຶ່ງກໍ່ຄື ຄວາມທຸກທໍລະມານທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຮັບ. ສ່ວນອີກແງ່ມຸມໜຶ່ງກໍ່ຄື ອິດທິພົນອັນ ຫຼວງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງຊົງມີຕໍ່ຈິດໃຈ ແລະ ຄວາມຄິດຂອງຄົນທັງຫຼາຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວທັງສອງແງ່ ມຸມນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນອຸປະນິໄສຂອງຊີວິດ ຂອງພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຸກພຣະ ອົງ.

ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງລຸກຂຶ້ນ ປະກາດຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຊີວິດຂອງພຣະອົງເຕັມໄປດ້ວຍການຖືກ ເນລະເທດ, ການຈອງຈຳ, ແລະ ການປະທັດປະຫານ. ພຣະອົງຊົງຖືກລ່າມໂສ້ຢູ່ໃນຄຸກໃຕ້ດິນ ທີ່ມືດ ແລະ ໜ້າທົດຫູ່ໃຈໃນເມືອງເຕຫະຣານ. ພຣະອົງຊົງຖືກເນລະເທດເຖິງສິ້ຄັ້ງ ຈາກ ດິນແດນໜຶ່ງໄປສູ່ອີກດິນແດນໜຶ່ງ. ພຣະອົງຊົງລິຂົດໃນທັມມະຈາລິກສະບັບໜຶ່ງ ທີ່ເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບການເທລະເທດອັນຍາວນານ ໄວ້ວ່າ:

“ຈົ່ງຈົດຈຳວັນທີ່ເຮົາພຣະອົງຢູ່ກັບເຈົ້າ, ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງເຮົາ ແລະ ການຖືກເນລະເທດ ມາຍັງຄຸກທີ່ຫ່າງໄກນີ້. ແລະ ຂໍໃຫ້ເຈົ້າໝັ້ນຄົງໃນຄວາມຮັກຂອງເຮົາພຣະອົງ ເພື່ອວ່າຫົວໃຈ ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ, ແມ່ນວ່າດາບຂອງສັດຕູຈະຟາດຟັນເຈົ້າ ອີກທັງໂລກແລະສະ ຫວັນ ທັງໝົດຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້າ.”⁸

ຈົນໃນທີ່ສຸດ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງຖືກສົ່ງໄປຍັງເມືອງຄຸກອັກຄາ ໃນອານາຈັກອັອດໂຕມານ. ສະນັ້ນ ຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງໃນເມືອງຄຸກນັ້ນແສນສາຫັດ ຈົນພຣະອົງຊົງກ່າວເຖິງ ອັກຄາວ່າເປັນ “ຄຸກທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ສຸດ”. ຂ້ອຍມັກຈະຖືປຶ້ມບັນທຶກນ້ອຍໆ ໄວ້ໃນກະເປົາສະເໝີ ເພື່ອໄວ້ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆຈາກພຣະທັມມະລິຂົດບາຣາຍ ທີ່ຈັບໃຈຂອງຂ້ອຍເປັນພິເສດ. ຂໍ ໃຫ້ຂ້ອຍອ່ານໃຫ້ເຈົ້າຟັງສິ່ງທີ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງກ່າວໄວ້ ກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານ ຂອງພຣະອົງ:

“ພຣະຜູ້ຊົງຄວາມງາມມາແຕ່ບູຮານນະການ ຊົງຍອມຖືກລ່າມດ້ວຍໂສ້ ເພື່ອວ່າມະນຸດຊາດຈະ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຈາກການເປັນທາດ, ແລະ ຊົງຍອມຕົກເປັນນັກໂທດ ໃນບ້ອມກຳແພງອັນ ແຂງແກ່ນນີ້ ເພື່ອວ່າຫົວທັງພິພົບຈະບັນລຸສູ່ອິດສະລະພາບອັນແທ້ຈິງ. ພຣະອົງຊົງດື່ມຈົນເຖິງ ກົນຖ້ວຍຂອງຄວາມທຸກໂສກ, ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນທັງໂລກຈະບັນລຸເຖິງຄວາມສຸກສະບາຍອັນຍືນ ນານ, ແລະ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ນີ້ຄືຄວາມປານີຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ ຊົງເຫັນໃຈ, ພຣະຜູ້ຊົງປານີທີ່ສຸດ. ໂອ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເອກະພາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາ ຍອມຖືກຢາມກຽດ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການເຊີດຊູ, ແລະ ຍອມທົນຮັບຄວາມທໍລະມານນານັບ ປະການ, ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ເຫຼືອມໃສ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດວ່າ, ພວກເຂົາຜູ້ທີ່ເຄີຍຢູ່

ຄຽງຂ້າງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດແບບໃດ ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ ພຣະຜູ້ສະເດັດມາເພື່ອສ້າງສັນ ໂລກໃໝ່ ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງອັນວ່າງເປົ່າ ທີ່ໜ້າທົດຫຼ່ຽມທີ່ສຸດ!”⁹

ລາດສະສຳນັກທີ່ມີອຳນາດຫຼາຍສອງແຫ່ງຄື - ລາດສະສຳນັກຂອງກະສັດແຫ່ງອີຣານ ແລະ ລາດສະສຳນັກຂອງຈັກກະພັດ ແຫ່ງອານາຈັກອັອດໂຕມານ - ໄດ້ພະຍາຍາມທຸກວິທີທາງທີ່ຈະ ຕໍ່ຕ້ານ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ແລະ ຢຸດຢັ້ງການແຜ່ກະຈາຍຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ແສງແຫ່ງ ສັດຈະທັມນີ້ ບໍ່ສາມາດບັດລົງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. ນ້ຳທີ່ເທລົງກອງໄຟນີ້ເພື່ອໃຫ້ດັບໄປ ແປວ່າໄຟ ຂອງມັນກາຍເປັນນ້ຳມັນ, ແລະ ກອງໄຟກໍຍິ່ງລຸກໄໝ້ຮຸນແຮງຫຼາຍຂຶ້ນ. ບໍ່ມີສິ່ງໃດສາມາດຢຸດ ຍັ້ງອິດທິພົນ ທີ່ເພີ່ມທະວີຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌. ຍິ່ງພວກຜູ້ມີອຳນາດ ເນລະເທດພຣະອົງອອກໄປໄກພຽງໃດ, ກໍຍິ່ງມີຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການດຶງດູດ ມາສູ່ຄຳສອນຂອງ ພຣະອົງ ແລະ ຍອມຮັບໃນພະລັງອຳນາດ ແລະ ຄວາມສະງ່າງາມຂອງພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່າ ນັ້ນ. ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການປະທັດປະຫານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ກໍຍິ່ງຊົງສືບຕໍ່ ເປີດເຜີຍຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າສິ້ນສຸດ ແລະ ຊົງປົດປ່ອຍພະລັງ ທາງຈິດວິນຍານອັນມະຫາສານອອກມາ ຈົນໃນທີ່ສຸດຈະສ້າງໂລກທັງໝົດຂຶ້ນມາໃໝ່.

ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ຊົງສະຫວັນນະຄົດໃນປີ 1892. ພຣະສະຖູບຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຮັບການ ພິຈາລະນາວ່າເປັນ ຈຸດທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດບົນໂລກ, ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ເມືອງອັກຄາ. ນີ້ຄືຮູບພາບຂອງທາງ ເຂົ້າພຣະສະຖູບ ແລະ ສວນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະສະຖູບ. ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດອກວ່າຂ້ອຍປາດຖະໜາທີ່ຈະ ໄປສະແຫວງບຸນທີ່ດິນແດນສັກສິດຫຼາຍພຽງໃດ. ມື້ໃດມື້ໜຶ່ງ, ຂ້ອຍຫວັງວ່າເຈົ້າກໍອາດຈະໄດ້ ໄປສະແຫວງບຸນຄືກັນ.

ຕອນທີ 13

ບົດເຝິກຫັດຕໍ່ໄປນີ້ຈະສຳຫຼວດແງ່ມຸມຕ່າງໆ ຂອງການເລົ່າເລື່ອງຂອງແອນນາ ກ່ຽວກັບຊີວິດ ຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌:

1. ໃນການເລົ່າເລື່ອງກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌, ແອນນາ ເລືອກແນວຄວາມຄິດ ສອງຢ່າງ ທີ່ເຂົາຕ້ອງການເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈ. ໃນລະຫວ່າງທີ່ເລົ່າ, ເຂົານຳສະເໜີຄວາມຈິງ ຫຼາຍປະການກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ກໍເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະໃຫ້ຂໍ້ ມູນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ເຂົາຮູ້ດີວ່າຖ້າເປັນຢ່າງທີ່ເຂົາຫວັງໄວ້, ກໍຄືເອີ້ນມີເລຍຕັດສິນໃຈເປັນບາ ຮາຍ, ແລ້ວເອີ້ນມີເລຍກໍຈະສຶກສາເລື່ອງລາວຊີວິດ ຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ໂດຍລະອຽດ. ແມ່ນຫຍັງຄືແນວຄວາມຄິດສອງຢ່າງ ທີ່ແອນນາພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈ?

ກ. _____

ຂ. _____

2. ເຈົ້າຄິດວ່າຍ້ອນຫຍັງ ເຂົາຈຶ່ງເລືອກແນວຄວາມຄິດສອງຢ່າງນີ້?

3. ເຈົ້າເຫັນດີກັບເຂົາບໍ່ ວ່າແນວຄວາມຄິດສອງຢ່າງນີ້ສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ສໍາລັບເອົາມາເລຍໃຫ້ເຂົາໃຈຕັ້ງແຕ່ໄລຍະນີ້? ຖ້າເຈົ້າບໍ່ເຫັນດີ, ເຈົ້າມີຄໍາສະເໜີອື່ນບໍ່?

4. ຂໍໃຫ້ເຮັດລາຍການຂອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ແອນນານໍາສະເໜີໃນການເລົ່າເລື່ອງຊີວິດຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌.

5. ມີຂໍ້ມູນອື່ນອີກບໍ່ ທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງນຳສະເໜີໃນໄລຍະນີ້?

6. ນອກຈາກການພະຍາຍາມທີ່ຈະນຳສະເໜີ ແນວຄວາມຄິດຫຼັກສອງຢ່າງນີ້ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ບາງຢ່າງແລ້ວ, ແອນນາ ຫວັງໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນທີ່ຈະສື່ສານຄວາມຮູ້ສຶກບາງຢ່າງ ໃຫ້ກັບເອັມມີ ເລຍ. ຄວາມຮູ້ສຶກເລົ່ານັ້ນມີຫຍັງແດ່? ເຂົາປະສົບຄວາມສຳເລັດບໍ່?

7. ຕອນນີ້ເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຄິດກ່ຽວກັບການນຳສະເໜີຂອງແອນນາ ກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວຊີວິດຂອງ ພຣະ ບາຮາອຸລລາທ໌, ເຈົ້າຄິດວ່າການນຳສະເໜີຈະຕ້ອງມີການປັບປຸງບໍ່ ຖ້າຫາກເຈົ້າກຳລັງໂອ້ລົມ ກັບຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ມີພູມຫຼັງຈາກສາສະໜາອື່ນທີ່ແຕກຕ່າງ ຫຼື ບໍ່ມີສາສະໜາ? ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດຍົກບາງຕົວຢ່າງ ຂອງການປັບປຸງທີ່ເຈົ້າຈະປ່ຽນໄດ້ບໍ່?

ຕອນທີ 14

ການຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ເອງກ່ຽວກັບຄວາມທຸກທໍລະມານຂອງພຣະອົງໄດ້ ສ້າງຄວາມປະທັບໃຈໃຫ້ແກ່ ເອັມມິເລຍ ຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດ. ແນ່ນອນວ່າ ເຂົາຈື່ໄດ້ພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ ໄດ້ ຊົງສະລະຊີວິດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອຄວາມຫຼອດພົ້ນຂອງມະນຸດຊາດ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອນສອງຄົນນີ້ຈຶ່ງລົມກັນ ຕໍ່ໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການທົນທຸກທໍລະມານ ຂອງພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກພຣະອົງຈະຊົງມີອຳນາດເໜືອທຸກສິ່ງ ກໍ່ຊົງຍັງຍອມຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານ ຕ່າງໆຢ່າງເຕັມພຣະໄທ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາບັນລຸສູ່ອິດສະລະພາບ. ຈາກນັ້ນແອນນາຖາມວ່າ ຈະເປັນ ການດີຫຼືບໍ່ຖ້າທາກເຂົາຈະເວົ້າຕໍ່ ແລະ ແນະນຳບຸກຄົນສຳຄັນອີກທ່ານໜຶ່ງຂອງສາສະໜາບາຣາຍ ເຊິ່ງ ກໍ່ຄື ພຣະບັອບ. ເຂົາກໍ່ດຳເນີນການເລົ່າດັ່ງນີ້:

ຫຼາຍປີກ່ອນໜ້າທີ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຈະຊົງປະກາດກ່ຽວກັບພາລະກິດຂອງພຣະອົງ, ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ລົງສາສະນະທູດອົງພິເສດ ໃຫ້ມາປະກາດກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງ ພຣະບາ ຣາອຸລລາທ໌. ສາສະນະທູດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ມີພຣະສາຍສານາມວ່າ “ພຣະບັອບ” ເຊິ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ “ປະຕູ”. ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະອົງຊົງ ເປັນປະຕູສູ່ຄວາມຮູ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເປັນປະຕູສູ່ຍຸກໃໝ່ ຂອງການດຳລົງຢູ່ຂອງ ມະນຸດ. ພຣະອົງຊົງທຳການສອນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນ ເປັນເວລານານເຖິງຫົກປີ ເຖິງການປະກົດ ຂອງພຣະສາສະດາອົງໜຶ່ງ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະອົງໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ ແລະ ພຣະບັອບ ໄດ້ ຊົງຕຽມທາງໄວ້ສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ. ພຣະບັອບ ຊົງບອກປະຊາຊົນທັງຫຼາຍວ່າ

ພວກເຂົາກຳລັງເປັນພະຍານຕໍ່ການເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນຂອງຍຸກໃໝ່, ເຊິ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນຂອງຍຸກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາໄວ້. ພຣະບົອບ ຊົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາຊຳລະຈິດໃຈໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກສິ່ງອັນໄຮ້ສາລະທາງໂລກ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະສາມາດຈົດຈຳ “ພຣະຜູ້ເຊິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເຮັດໃຫ້ປະກົດ”.

ປະຊາຊົນຫຼາຍພັນຄົນຍອມຮັບສານຂອງ ພຣະບົອບ ແລະ ເລີ່ມປະຕິບັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ລັດຖະບານຂອງປະເທດອີຣານ ແລະ ພວກນັກບວດທີ່ມີອຳນາດ ຜູ້ເຊິ່ງປະຄອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນຕອນນັ້ນ ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ. ສາວົກຂອງພຣະບົອບຖືກປະຫັດປະຫານ ແລະ ມີຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຕ້ອງຖືກຈົບຊີວິດລົງ. ພຣະບົອບເອງກໍຊົງຖືກປະຫານຊີວິດ ເມື່ອຊົງມີພຣະຊົນໄດ້ 31 ພັນສາ ໂດຍກອງທະຫານ, ທີ່ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກລັດຖະບານ ໃຫ້ມັດພຣະອົງແຂວນໄວ້ໃນລານສາທາລະນະ ແລະ ທຳການເປີດສາກຍິ່ງໃສ່ພຣະອົງ.

ສະນັ້ນ ເຈົ້າສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະບົອບນັ້ນ ໂນ້ມນ້ຳວຈິດໃຈພຽງໃດ, ຂ້ອຍຢາກຈະທ່ອງອອກສຽງ ບົດອະທິຖານຂອງພຣະບົອບ ໃຫ້ເຂົາຟັງຈັກສອງບົດ:

“ມີຜູ້ກຳຈັດຄວາມຫຍຸ້ງຍາກອື່ນໃດອີກຫຼື ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? ຈົ່ງກ່າວວ່າ: ຄວາມສັນລະເສີນຈົ່ງເປັນຂອງພຣະອົງ! ພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ທຸກຄົນເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ທຸກຄົນຢູ່ໃຕ້ພຣະບາລະມີຂອງພຣະອົງ!”¹⁰

“ຈົ່ງກ່າວວ່າ: ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຽງພໍສຳລັບທຸກສັບພະສິ່ງ ຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ, ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນສະຫວັນຫຼືໂລກ ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພຽງພໍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ຊົງຮອບຮູ້, ພຣະຜູ້ຊົງຄຳຈູນ, ພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດສູງສິ່ງ.”¹¹

ບາຮາຍຫຼາຍຄົນຈື່ຂຶ້ນໃຈ ໂດຍສະເພາະບົດອະທິຖານບົດທຳອິດ ແລະ ທ່ອງອອກສຽງບົດອະທິຖານນີ້ເມື່ອພວກເຂົາປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ. ຖ້າຫາກເຈົ້າຕ້ອງການ, ພວກເຮົາອາດຈະຢຸດໄລຍະໜຶ່ງ ແລະ ເພື່ອເຈົ້າຈະສາມາດທ່ອງບົດອະທິຖານບົດນີ້. ທ່ອງຈຳໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

ຫຼັງຈາກການທ່ອງຈຳ, ແອນນາ ກໍ່ເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ:

ຫຼັງຈາກການສະລະຊີບເພື່ອສາສະໜາຂອງພຣະອົງບໍ່ດົນ, ສາວົກຂອງພຣະບົອບ ກໍ່ໄປເອົາຮ່າງທີ່ຍັງຫຼົງເຫຼືອຂອງພຣະອົງກັບຄືນມາ ແລະ ໂດຍຍ້າຍຈາກສະພາບທີ່ໜຶ່ງໄປຍັງອີກທີ່ໜຶ່ງ, ແລ້ວເຊື່ອງໄວ້ໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງສາສະໜາຢູ່ສະເໝີ. ຈົນໃນທີ່ສຸດ ຮ່າງທີ່ຍັງຫຼົງເຫຼືອຂອງພຣະອົງ ກໍ່ໄດ້ຮັບການນຳມາປະດິດສະຖານໄວ້ທີ່ພູເຂົາຄາຣ໌ແມນ ໃນດິນແດນສັກສິດ. ນີ້

ព្រះហស្ត 15

1. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າເຮັດລາຍການຂອງແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ສໍາຄັນ ທີ່ແອນນາໄດ້ເລົ່າໄປກ່ຽວກັບເລື່ອງລາວຊີວິດຂອງພຣະບ້ອບ.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

- [illegible]

ຕອນທີ 16

ໄດ້ອະທິບາຍໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບ ຊີວິດຂອງພຣະສາສະດາຄູ່, ແອນນາ ກໍ່ເວົ້າຕໍ່ໄປກ່ຽວກັບ ພຣະອັບດຸລບາຮາ ແລະ ພຣະປະທິນຍາຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ດັ່ງນີ້:

ແນວຄວາມຄິດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ໃນຖານະທີ່ເປັນບາຮາຍກໍ່ຄື ການທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນພຣະປະທິນຍານກັບ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌. ດັ່ງທີ່ເຈົ້າຮູ້ວ່າໃນສາສະໜາອື່ນໆ, ຫຼັງຈາກພຣະສາສະດາສະເດັດຈາກໄປແລ້ວ, ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງມີການແຍ້ງກັນຢ່າງບໍ່ສິ້ນສຸດ, ແລ້ວໃນທີ່ສຸດກໍ່ແບ່ງແຍກສາສະໜາອອກເປັນນິກາຍຕ່າງໆ. ຈຳນວນຫຼາຍນິກາຍ ເປັນສາເຫດຂອງຄວາມແຕກແຍກຄວາມສາມັກຄີ ບາງຄັ້ງກໍ່ເປັນເພາະຄວາມປາດຖະໜາຢາກຈະເປັນຜູ້ນຳ ຂອງບຸກຄົນບາງສ່ວນທີ່ມີຄວາມທະເຍີທະຍານ. ແຕ່ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ສາສະນິກະຊົນຜູ້ມີຄວາມຈິງໃຈ ເກີດມີຄວາມຄິດເຫັນບໍ່ຕົງກັນ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຖ້ອຍຄຳຂອງ ພຣະສາສະດາ, ກໍ່ບໍ່ມີໃຜທີ່ໄດ້ຮັບການມອບອຳນາດຈາກພຣະສາສະດາ ໃຫ້ຍຸຕິຂໍ້ໂຕ້ແຍ້ງເລົ່ານັ້ນ, ແລະ ນີ້ກໍ່ເປັນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນ. ການຕີຄວາມໝາຍຂອງແຕ່ລະກຸ່ມນັ້ນ ຈຶ່ງນຳໄປສູ່ການເກີດນິກາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂຶ້ນ.

ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ຊົງປົກປ້ອງສາສະໜາຂອງພຣະອົງ ຈາກການແບ່ງແຍກໃນລັກສະນະນີ້ ດ້ວຍການຊົງປະສານອຳນາດ ທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະຕົວໃຫ້ແກ່ສາສະໜານີ້ ນັ້ນກໍ່ຄືອຳນາດຂອງພຣະປະທິນຍາ. ກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະສະເດັດສະຫວັນນະຄົດ, ພຣະອົງຊົງຖະແຫລງໄວ້ດ້ວຍຂໍ້ຄວາມທີ່ຊັດເຈນທີ່ລິຂິດໄວ້ວ່າ, ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງສະເດັດຈາກໄປແລ້ວ ບາຮາຍສາສະນິກະຊົນຄວນຫັນໄປຫາ ພຣະອັບດຸລບາຮາ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອັບດຸລບາຮາ ຜູ້ເປັນບູດຊາຍຄົນທຳອິດຂອງພຣະອົງ, ຈຶ່ງໄດ້ຮັບການລະບຸໃຫ້ເປັນຜູ້ຕີຄວາມໝາຍ ຂອງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ແລະ ເປັນສູນກາງແຫ່ງພຣະປະທິນຍາຂອງພຣະອົງ. ພຣະອັບດຸລບາຮາ ໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຈາກ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ດ້ວຍພຣະອົງເອງ, ເປັນຜູ້ທີ່ຍອມ ຮັບໃນສະຖານະຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຕັ້ງແຕ່ໄວເດັກ, ແລະ ໄດ້ຮ່ວມແບ່ງປັນຄວາມທຸກທໍລະມານ ຮ່ວມກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ. ພຣະອັບດຸລບາຮາ ເປັນຂອງຂວັນທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດ ທີ່ຊົງປະທານມາໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ, ເປັນບຸກຄົນຕົວຢ່າງທີ່ສົມບູນທີ່ສຸດ ຂອງຫຼັກຄຳສອນບາຮາຍທັງໝົດ.

ພຣະອັບດຸລບາຮາ ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ 77 ປີ. ພຣະອົງໄດ້ກຳເນີດຂຶ້ນມາໃນຄົນດຽວກັບກັບທີ່ພຣະບິອບ ຊົງປະກາດສະຖານະຄວາມເປັນພຣະສາສະດາຂອງພຣະອົງ ໃນປີ 1844 ແລະ ພຣະອົງເຖິງແກ່ມໍລະນະພາບໃນ ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1921. ຊີວິດຂອງພຣະອົງນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກທໍລະມານ, ແຕ່ສຳລັບທຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າໄປພົບພຣະອົງ ພຣະອົງນຳພາແຕ່

ຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປະໂຫຍດດີຢ່າງທີ່ສຸດມາໃຫ້. ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະບິດາຂອງພຣະອົງສະຫວັນ
ນະຄົດແລ້ວ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊຸມຊົນບາຣາຍກໍ່ຕົກຢູ່ກັບພຣະອົງ, ແລະ ພຣະອົງມານະ
ອົດທົນຢ່າງສາຫັດ ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ເພື່ອແຜ່ຂະຫຍາຍສາສະໜາໄປທົ່ວທັງຊີກໂລກ
ຕະເວັນອອກ ແລະ ຕາເວັນຕົກ. ພຣະອົງໄດ້ຂຽນທັມມະຈາລຶກເປັນຈຳນວນຫຼາຍພັນສະບັບ
ເຖິງສາສະນິກະຊົນແຕ່ລະຄົນ ແລະ ສາສະນິກະຊົນກຸ່ມຕ່າງໆໃນທຸກແຫ່ງ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້
ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ. ໃນປັດຈຸບັນນັບວ່າ ການຕີຄວາມ
ໝາຍຕ່າງໆຂອງພຣະອົງ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະທັມມະລິຂົດ ຂອງຄວາມສັດທາບາ
ຣາຍ.

ໂດຍການມັງຄວາມສົນໃຈໄປທີ່ ພຣະອັບດູລບາຣາ ວ່າເປັນສູນກາງຂອງພຣະປະທິນຍາຂອງ
ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ຊາວບາຣາຍທົ່ວໂລກຈຶ່ງຍັງຄົງມີຄວາມສາມັກຄີກັນ ໃນຄວາມພະຍາຍາມ
ທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດ ຕາມຫຼັກຄຳສອນບາຣາຍ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການປ່ຽນແປງຂອງສັງຄົມ.
ພວກເຮົາຈົດຈຳວ່າສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາ ທີ່ພວກເຮົາມີໄວ້ໃຫ້ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ຄື
ການທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ແລະ ພວກເຮົາເບິ່ງ ພຣະອັບດູລບາຣາ ວ່າເປັນ
ພຣະຜູ້ສະແດງຄວາມຮັກທີ່ສົມບູນແບບ. ພວກເຮົາຈົດຈຳວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງສະໜັບສະໜູນ
ຄວາມຍຸຕິທັມ, ເຊິ່ງພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຄົນເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່, ຕ້ອງມອງຂ້າມຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຜູ້
ອື່ນ, ແລະ ຈາກຕົວຢ່າງຂອງພຣະອັບດູລບາຣາ ນີ້ເອງທີ່ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມຍຸຕິ
ທັມ, ຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ ແລະ ການໃຫ້ອະໄພ. ເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດທັງໝົດ, ການທັນຄວາມ
ສົນໃຈຂອງເຮົາໄປທີ່ ພຣະອັບດູລບາຣາ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ແຈ້ງຢູ່ສະເໝີເຖິງປະທິນຍາ ທີ່
ພວກເຮົາມີໄວ້ກັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ທີ່ວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຄວາມສາມັກຄີຂອງສາວົກ
ຂອງພຣະອົງຖືກທຳລາຍລົງ, ແລະ ດ້ວຍການມີຄວາມສາມັກຄີກັນຂອງຊຸມຊົນບາຣາຍທົ່ວໂລກ
, ພວກເຮົາຈະອົດທົນຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງມະນຸດຊາດ ຈະໄດ້ຮັບ
ການສະຖາປານາຂຶ້ນ.

ໃນພຣະປະສົງ ແລະ ພິໄນກຳຂອງພຣະອົງ, ພຣະອັບດູລບາຣາ ໄດ້ລະບຸໃຫ້ຫຼານຊາຍຂອງ
ພຣະອົງ ທ່ານ ໂຊກິ ເອຟເຟັນດີ ເປັນສາສະນະພິບານຂອງສາສະໜາ, ພາຍຫຼັງທີ່ພຣະອົງເຖິງ
ແກ່ກຳແລ້ວ, ທ່ານ ໂຊກິ ເອຟເຟັນດີ ຈຶ່ງໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບມອບອຳນາດໃຫ້ຕີຄວາມໝາຍ ຖ້ອຍຄຳ
ຕ່າງໆຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ເປັນເວລາ 36 ປີ ທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດວຽກສານຕໍ່ຈາກພໍ່ຜູ້ຂອງ
ທ່ານ, ຊື່ແຈງຄຳສອງຕ່າງໆຂອງພຣະຜູ້ສະແດງທັມ ແລະ ສ້າງຕັ້ງສາສະໜາຂອງພຣະອົງຢ່າງ
ໝັ້ນຄົງຂຶ້ນໃນທຸກສ່ວນຂອງໂລກ. ຫ້າປີເຄິ່ງຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານສາສະນິພິບານເຖິງແກ່ກຳ, ຊາວບາ
ຣາຍທົ່ວໂລກກໍ່ໄດ້ທຳການເລືອກຕັ້ງ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ, ຕາມທີ່ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ໄດ້
ຊົງຄາດການໄວ້, ແລະ ເຊິ່ງໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງຊັດເຈນໂດຍ ພຣະອັບດູລບາຣາ ແລະ ທ່ານສາ

ສະນິພິບານ. ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ ເປັນສະຖາບັນສູງສຸດຂອງສາສະໜາ ທີ່ບາຮາຍສາ ສະນິກະຊົນທຸກຄົນທົ່ວໂລກຫັນໄປຫາໃນປັດຈຸບັນ.

ຕອນທີ 17

ເຈົ້າອາດສັງເກດເຫັນວ່າ ການນຳສະເໜີຂອງແອນນາໃນພາກສ່ວນນີ້ຂ້ອນຂ້າງໜັກ ແລະ ເຂົາ ໄດ້ອະທິບາຍແນວຄວາມຄິດ ທີ່ເລິກເຊິ່ງຫຼາຍໃຫ້ເອັມມີເລຍຟັງ ດ້ວຍຄຳເວົ້າພຽງສອງສາມຄຳ. ບົດ ເຝິກຫັດຕໍ່ໄປນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າທຳການກວດສອບຄຳກ່າວຂອງເຂົາໂດຍລະອຽດຫຼາຍຂຶ້ນ.

1. ມາຈົນເຖິງຈຸດນີ້ ແອນນາກໍໄດ້ເວົ້າກັບເອັມມີເລຍ ກ່ຽວກັບສະຖານະຂອງຜູ້ບຸກເບີກສາສະໜາ ພຣະບົອບ, ແລະ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ນັກປະພັນຂອງສາສະໜາ, ຕາມທີ່ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງ ສາກົນໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳໄວ້ ໃນຕອນທີ 6. ແອນນາ ຈຶ່ງຊ່ວຍໃຫ້ເອັມມີເລຍຮູ້ຈັກສະຖານະຂອງ ພຣະອັບດຸລບາຮາ. ໃນການປະຕິບັດເຊັ່ນນັ້ນ ແອນນາກໍໄດ້ແນະນຳແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບ ພຣະປະທິນຍາຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌. ເຂົາໄດ້ນຳສະເໜີຄວາມຈິງບາງຢ່າງ ເພື່ອທີ່ຈະ ຊ່ວຍໃຫ້ເອັມມີເລຍເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈບາງປະການ ກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ ເລົ່ານີ້.

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນລາຍການຂອງຄວາມຈິງບາງຢ່າງ. ແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມນັ້ນມັງໝາຍທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ ເອັມມີເລຍມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແນວຄວາມຄິດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຂອງສອງແນວຄວາມຄິດ, ຫຼືທັງ ສອງແນວຄວາມຄິດ. ຂໍໃຫ້ຕື່ມເລກ “1” ໃສ່ໜ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ເຈົ້າເຫັນວ່າເປັນການສະໜັບສະໜູນ ຕໍ່ແນວຄວາມຄິດເລື່ອງສະຖານະຂອງ ພຣະອັບດຸລບາຮາ ແລະ ຂຽນເລກ “2” ໃສ່ໜ້າຂໍ້ຄວາມ ທີ່ເຈົ້າເຫັນວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບ ພຣະປະທິນຍາຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ຫຼາຍກວ່າ. ຖ້າຫາກເຈົ້າ ຮູ້ສຶກວ່າຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ມີສ່ວນທີ່ສະໜັບສະໜູນຕໍ່ການມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນແນວຄວາມຄິດທັງ ສອງຫຼາຍເທົ່າໆກັນ. ຂໍໃຫ້ເຈົ້າຂຽນທັງເລກ “1” ແລະ “2” ໃສ່ທາງໜ້າຂໍ້ຄວາມນັ້ນ.

— ສາສະໜາອື່ນໆທຸກສາສະໜາ ຖືກແບ່ງອອກເປັນນິກາຍຫຼາຍຂຶ້ນ ຍ້ອນຂາດຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບ ມອບອຳນາດຢ່າງຊັດເຈນ ໃຫ້ຕິຄວາມໝາຍຄຳສອນຂອງສາສະໜາ.

— ພຣະອັບດຸລບາຮາ ເປັນສູນກາງແຫ່ງພຣະປະທິນຍາຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌.

— ພຣະອັບດຸລບາຮາ ເປັນຜູ້ຕິຄວາມໝາຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌.

— ການສະຖາປານາສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນຂຶ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຄາດ ໝາຍໄວ້.

— ພຣະອັບດຸລບາຮາ ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນພຣະປະສົງ ແລະ ພິໄນກຳຂອງທ່ານ ໃຫ້ຫຼານຊາຍ ຂອງທ່ານເປັນສາສະນະພິບານຂອງສາສະໜາບາຮາຍ.

- ພຣະອັບດູລບາຮາ ໄດ້ຂຽນສານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ອະທິບາຍຄຳສອນຂອງຄວາມສັດທາ.
- ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ຊົງປ້ອງກັນສາສະໜາຂອງພຣະອົງ ຈາກການແບ່ງແຍກດ້ວຍການປະສານອຳນາດຂອງພຣະປະທິນຍາ ໃຫ້ແກ່ສາສະໜາ.
- ພຣະອັບດູລບາຮາ ເປັນບຸກຄົນຕົວຢ່າງທີ່ສົມບູນແບບ ຂອງຄຳສອນຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌.
- ພຣະອັບດູລບາຮາ ໄດ້ນຳຄວາມສຸກ ແລະ ຄວາມປິຕິຍິນດີມາໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ພົບກັບທ່ານ.
- ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ໄດ້ຊົງຖະແຫຼງໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ ໃນພຣະທັມມະລິຂິດຂອງພຣະອົງວ່າພາຍຫຼັງຈາກການສະຫວັນນະຄົດຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ບາຮາຍທຸກຄົນຄວນຫັນໄປຫາ ພຣະອັບດູລບາຮາ.
- ຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເປັນຜູ້ນຳ ສາມາດເປັນສາເຫດຂອງຄວາມແຕກສາມັກຄີໃນສາສະໜາໄດ້.
- ພຣະອັບດູລບາຮາ ມານະອົດທົນທັງວັນແລະຄືນ ເພື່ອແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວທັງຊົງໂລກຕາເວັນອອກແລະຕາເວັນຕົກ.
- ຊາວບາຮາຍທົ່ວໂລກເລືອກຕັ້ງສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນຂຶ້ນ ບໍ່ນານປານໃດຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານສາສະນະພິບານເຖິງແກ່ກຳ.
- ການຂາດບຸກຄົນໄດ້ຮັບມອບອຳນາດ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຕິຄວາມໝາຍຄຳສອນໃນສາສະໜາເປັນການເປີດປະຕູໃຫ້ກັບຄວາມຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມບໍ່ລົງລອຍກັນ.

ຕອນທີ 18

ໃນລະຫວ່າງການອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບພຣະທິນຍາຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ແລະ ສະຖານະຂອງພຣະອັບດູລບາຮານັ້ນ, ແອນນາສັງເກດເຫັນວ່າເອັມມີເລຍຮູ້ສຶກຕະລືງໄປເລັກນ້ອຍ. ແອນນາຈຶ່ງຮີບຊັ່ງຊາໃນໃຈຂອງເຂົາ ເພື່ອເລືອກທີ່ຈະເຮັດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຄື: ເຂົາສາມາດຈະໃຊ້ເວລາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຫຼາຍກວ່າເດີມ ຫຼື ຈະສືບຕໍ່ການນຳສະເໜີຂອງເຂົາຕໍ່ໄປ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ໃນການສົນທະນາຄັ້ງອື່ນໆທີ່ຈະມາເຖິງໂງ່ນນີ້, ພວກເຂົາຈະສຶກສາກັນໃນຫົວຂໍ້ຂອງພຣະປະທິນຍາອີກຄັ້ງ. ແອນນາ ເລືອກທີ່ຈະນຳເອົາຫຼັກສູດທີສອງຂອງການປະຕິບັດ ແລະ ສືບຕໍ່ໄປດັ່ງນີ້:

ມີຫຼາຍແນວຄວາມຄິດທີ່ຂ້ອຍໄດ້ອະທິບາຍ ໃນເລື່ອງທີ່ຜ່ານມາຈຳເປັນຈະຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຄິດຢ່າງຍິ່ງ. ຖ້າເຈົ້າເຫັນດີ, ໂອກາດໜ້າເຮົາສາມາດປຶກສາຫາລືກັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນຕື່ມ. ສຳລັບການປຶກສາຫາລື, ຂ້ອຍຈະເອົາສອງສາມຂໍ້ຄວາມຈາກ ຈາກປຶ້ມພຣະປະທິນຍາຂອງ ພຣະບາ

ຮາອຸລລາທ໌ ພ້ອມທັງຈາກປຶ້ມພຣະປະສົງ ແລະ ພິໄນກຳຂອງພຣະອັບດຸລບາຮາ ມາດ້ວຍ ເພື່ອ
ທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ອ່ານທັງສອງປຶ້ມນຳກັນ. ແຕ່ຕອນນີ້ຂໍໃຫ້ຂ້ອຍເວົ້າຕໍ່ ແລະ ນຳສະເໜີແນວ
ຄວາມຄິດສອງສາມຢ່າງ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະຮູ້ກ່ຽວກັບສາສະໜາບາຮາ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມ
ຕົ້ນ.

ເອັມມິເລຍເທັນດີ ແລະ ເວົ້າຢ່າງສຸພາບວ່າ ທີ່ຈິງແລ້ວເຂົາມັກການອະທິບາຍ, ເພາະເຂົາໄດ້
ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງພຣະປະທິນຍາຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌, ແລະ ເຂົາຈະລໍຖ້າການສຶກສາ
ເລື່ອງນີ້ເພີ່ມເຕີມໃນບໍ່ຊ້າ. ແອນນາຈຶ່ງກ່າວຕໍ່ໄປຢ່າງມີຄວາມສຸກ ແລະ ຜ່ອນຄາຍວ່າ:

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງທຸກສາສະໜາກໍຄື ກົດບັນຍັດຕ່າງໆ ທີ່ພຣະຜູ້ສະແດງທຳຊົງນຳມາໃຫ້
ກັບມະນຸດຊາດ ເພື່ອນຳທາງໃຫ້ມະນຸດຢູ່ໃນວິຖີທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ກົດແລະພຣະບັນຊາບາງຂໍ້ ມີ
ລັກສະນະຄົງຢູ່ຊົ່ວນິລັນດອນ ໃນຂະນະທີ່ກົດແລະພຣະບັນຊາບາງຂໍ້ ປ່ຽນແປງໄປຕາມຄວາມ
ຈະເລີນກ້າວໜ້າ ແລະ ວິວັດທະນາການຂອງມະນຸດຊາດ. ໃນຄວາມສັດທາພວກເຮົາໄດ້ຖືກ
ສອນວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄິດເຖິງກົດບັນຍັດຂອງສາສະໜາບາຮາວ່າເປັນ ຊຸດຂອງຂອງກົດ
ລະບຽບ, ຂອງສິ່ງທີ່ປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້. ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ຊົງບອກແກ່ພວກ
ເຮົາວ່າ ກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງເປັນ “ຕະກຽງແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຮົາ ທີ່ຄ່ອຍບໍລິບານຄົນຮັບ
ໃຊ້, ແລະ ເປັນກະແຈແຫ່ງຄວາມປານີຂອງເຮົາ ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.” ພວກເຮົາກໍບໍ່
ຄວນທີ່ຈະເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດເລົ່ານີ້ ເພາະຄວາມຍ້ານກົວທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດ, ເພາະ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ ໃນຄຳພີທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງວ່າ “ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມ
ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ, ດ້ວຍຄວາມຮັກໃນຄວາມງາມຂອງເຮົາ.”

ແນວຄິດນີ້ຈະຢັ້ງຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າທາກຂ້ອຍຍົກສອງສາມຕົວຢ່າງ ຂອງກົດຂອງບາຮາ
ໃຫ້ເຈົ້າຟັງ. ໃນແຫ່ງໂລກວັດຖຸ, ມະນຸດຕ້ອງກິນອາຫານທຸກວັນ. ນີ້ເປັນຄວາມຈຳເປັນຂອງ
ຮ່າງກາຍມະນຸດ; ຖ້າທາກພວກເຮົາບໍ່ກິນອາຫານພວກເຮົາກໍຈະປ່ວຍ ແລະ ຕາຍໃນບໍ່ຊ້າ.
ຈາກນັ້ນພວກເຮົາສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ການກິນອາຫານທຸກວັນເປັນກົດຂອງການດຳລົງຢູ່ທາງ
ກາຍຍະພາບ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຊື່ອຟັງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພຣະບັນຍັດຂໍ້ໜຶ່ງຂອງພຣະບາຮາ
ອຸລລາທ໌ທີ່ວ່າ ພວກເຮົາຄວນອະທິຖານທຸກວັນ. ເໝືອນກັນກັບຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ຈິດວິນ
ຍານຂອງພວກເຮົາ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງຢ່າງສະເໝີ ແລະ ການອະທິຖານກໍ
ໃຫ້ການບຳລຸງລ້ຽງ ແກ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕທາງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ມີບົດອະທິຖານທີ່
ງົດງາມຫຼາຍບົດທີ່ເປີດເຜີຍໂດຍ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌, ພຣະບັອບ, ແລະ ພຣະອັບດຸລບາຮາ
ເຊິ່ງພວກເຮົາສາມາດນຳມາສວດ ແລະ ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ຄົນດຽວ ຫຼື ພວກເຮົາຢູ່ໃນທີ່ຊຸມນຸມ
ຕ່າງໆ. ບົດອະທິຖານບາງບົດກໍເປັນບົດບັງຄັບ ແລະ ບົດອະທິຖານທີ່ມີສັກກະຍະພາບພິເສດ
ບາງບົດ. ໜຶ່ງໃນບົດສວດບົດບັງຄັບປະຈຳທຸກວັນ ກ່າວວ່າ:

“ໂອ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພຣະອົງຂໍເປັນສັກຂີພະຍານວ່າ, ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງຂ້າພຣະອົງຂຶ້ນມາເພື່ອໄດ້ຮູ້ຈັກ ແລະ ນະມັດສະການພຣະອົງ. ບັດນີ້ຂ້າພຣະໄດ້ຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງເຖິງຄວາມປັດສະຈາກ ອຳນາດຫວາດສະໜາຂອງຂ້າພຣະອົງ ແລະ ຕໍ່ການຊົງສັກດານຸພາບຂອງພຣະອົງ, ຕໍ່ຄວາມອຸດົມຮັ່ງຂອງພຣະອົງ.

ບໍ່ມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອື່ນໃດອີກ ນອກຈາກພຣະອົງ, ພຣະຜູ້ຊົງຊ່ວຍເຫຼືອໃນຍາມທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໄພອັນຕະລາຍ, ພຣະອົງຊົງເປັນຢູ່ດ້ວຍພຣະອົງເອງ.”¹²

ເປັນບົດອະທິຖານທີ່ສັ້ນ ແລະ ງົດງາມ, ເຫັນວ່າຈະງ່າຍສຳລັບເຈົ້າໃນການທ່ອງຈຳບົດສວດມົນນີ້, ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າ ເຈົ້າຈະຈື່ຈຳບົດນີ້ໄດ້ຂຶ້ນໃຈ ຫຼັງຈາກການອ່ານຊ້ຳໄປຊ້ຳມາສອງສາມຄັ້ງ.

ໃນພຣະບັດຍັດຂໍ້ອື່ນໆ, ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງທຳມະການນິນທາ ແລະ ການກ່າວຮ້າຍ. ນີ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນຍ້ອນວ່າ ຖ້າຫາກຂ້ອຍລອງຄິດເບິ່ງວ່າ, ສັດຕູທີ່ຮ້າຍກາດຕົວໜຶ່ງຂອງຄວາມສາມັກຄີຄືການນິນທາ. ແລະ ໂຊກບໍ່ຄ່ອຍດີປານໃດທີ່ການນິນທາ ໄດ້ກາຍເປັນການປະຕິບັດທີ່ພັງຮາກຢ່າງໜັ້ນຄົງ ຢູ່ໃນຜູ້ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຈະເວົ້າເຖິງຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນ ໃນເວລາທີ່ເຂົາຄົນນັ້ນບໍ່ຢູ່. ທຸກຄົນເບິ່ງຄືຈະໃສ່ໃຈຢູ່ກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນ, ເຊິ່ງຖືກຂະຫຍາຍໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ດ້ວຍການຖືກເວົ້າເຖິງຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ພຣະອັບດູລບາຣາ ບອກໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດໃນສິ່ງກົງກັນຂ້າມ. ພວກເຮົາຄວນມອງຂ້າມຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ຄວນເບິ່ງດ້ວຍດວງຕາແຫ່ງການໃຫ້ອະໄພ. ພວກເຮົາຄວນຮັກປະຊາຊົນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະອັບດູລບາຣາ ບອກພວກເຮົາວ່າມະນຸດທຸກຄົນບໍ່ມີໃຜສົມບູນແບບ, ແລະ ພວກເຮົາຈະບໍ່ມີຄວາມສຸກຢູ່ສະເໝີ ຖ້າຫາກພວກເຮົາເບິ່ງໄປທີ່ຕົວຂອງປະຊາຊົນເລົ່ານັ້ນ. ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາເບິ່ງໄປທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະຮັກພວກເຂົາ ແລະ ມີຄວາມກະລຸນາຕໍ່ພວກເຂົາ.

ເອັມມິເລຍ ຜູ້ກຳລັງຟັງຢູ່ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດ ໃນຄຳເວົ້າຊ້ວງສຸດທ້າຍຂອງແອນນາ, ແລ້ວຈື່ໄດ້ເຫດການບາງຢ່າງທີ່ຫາກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອບໍ່ນານມານີ້ທີ່ໂຮງຮຽນ ເຊິ່ງການນິນທາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກເສຍໃຈ. ເພື່ອນທັງສອງຄົນເວົ້າລົມກັນຕໍ່ໄປອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບການຊຸບຊິບນິນທາສາມາດທຳລາຍມິດຕະພາບ, ແລະ ຈາກນັ້ນແອນນາກໍ່ຄົ້ນຫາໃນປຶ້ມບັນທຶກຂອງເຂົາ ແລະ ອ່ານຕໍ່ໄປນີ້:

“ໂອ ສະຫາຍແຫ່ງບັນລັງຂອງເຮົາ! ຢ່າຟັງສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ຢ່າມອງສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ, ຢ່າເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຕົກຕ່ຳ, ຢ່າຖອນຫັນໃຈແລະຮ້ອງໃຫ້. ຈົ່ງຢ່າເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ, ເພື່ອວ່າຜູ້ອື່ນຈະບໍ່ເວົ້າສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍກັບເຈົ້າ, ແລະ ຢ່າຂະຫຍາຍຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຜູ້ອື່ນ ເພື່ອວ່າຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງເຈົ້າເອງຈະບໍ່ປາກົດຢຶ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນ; ແລະ ຢ່າປາດຖະໜາຄວາມຕົກຕ່ຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ, ເພື່ອວ່າ ຄວາມ

ຕົກຕໍ່າຂອງເຈົ້າເອງຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ. ວັນເວລາຂອງເຈົ້າຄົງຢູ່ພຽງວຊົ່ວໄລຍະ ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ບໍ່ຕ່າງພ້ອມ, ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ບໍ່ມີມົນທົນ, ດ້ວຍຄວາມຄິດທີ່ບໍລິ ສຸດ ແລະ ອຸປະນິໄສທີ່ດີ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະເປັນອິດສະລະ, ແລະ ພໍໃຈທີ່ຈະລະຖິ້ມຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງສະລາຍໄປນີ້ ໄປສູ່ສະຫວັນອັນເລັ້ນລັບ ແລະ ອາໄສຢູ່ໃນອານາຈັກອະນັນໄປຊົ່ວນິ ລັນດອນ.”¹³

ຈາກນັ້ນ ເຂົາກໍ່ກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ:

ແນ່ນອນວ່າເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ ຈະບໍ່ຄ່ອຍມີຜົນກັບຄົນໃນໄວຂອງເຮົາ ແຕ່ເຂົາກໍ່ຄວນຈະຮູ້ວ່າ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຊົງທຳມາດຂອງມື້ນີ້ເມົາ ແລະ ຊົງທຳມາດການໃຊ້ສານເສບຕິດຕ່າງໆອີກດ້ວຍ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ການຕື່ມເຄື່ອງມື້ນີ້ເມົາເປັນຄວາມເຈັບປວດທາງສັງຄົມ ທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງອັນໜຶ່ງທີ່ຍັງຄົງມີຢູ່ໃນໂລກປັດຈຸບັນ. ມັນເປັນສາເຫດທີ່ພົບໄດ້ເລື້ອຍໆທີ່ສຸດ ຂອງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ທຳລາຍຊີວິດຄອບຄົວທີ່ແຂງແຮງສົມບູນ. ຈະບອກຄວາມຈິງໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຂ້ອຍເອງບໍ່ເຄີຍເຂົ້າໃຈເລີຍວ່າ ເປັນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ສິ່ງເລົ່ານີ້ ທີ່ລົບກວນສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການຄິດຢ່າງຊັດເຈນຂອງພວກເຂົາ. ການຕື່ມເຫຼົ່າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາສາມາດປະຕິບັດສິ່ງທີ່ໜ້າລະອາຍຕ່າງໆ, ເມື່ອພວກເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ປະເສີດ. ຂ້ອຍຮູ້ຈັກພຣະວັດຈະນະທີ່ສວຍງາມໜຶ່ງຈາກພຣະທັມມະລິຂົດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກ່ຽວກັບຄວາມປະເສີດ:

“ໂອ ບຸດແຫ່ງຈິດໃຈ! ເຮົາສ້າງເຈົ້າຂຶ້ນມາລ້ຳຄ່າ, ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງລົດຄ່າຕົວເອງ? ເຮົາສ້າງເຈົ້າຂຶ້ນມາປະເສີດ, ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງທຳຕົນເອງໃຫ້ຕົກຕໍ່າ? ເຮົາໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າກຳເນີດມາຈາກສາລະແຫ່ງຄວາມຮູ້, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງສະແຫວງຫາວິຊາ ຈາກຜູ້ອື່ນນອກໄປຈາກເຮົາ? ເຮົາປັ້ນເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກດິນແຫ່ງຄວາມຮັກ, ເຈົ້າກັບສາລະວົນຢູ່ກັບຜູ້ອື່ນໄດ້ແນວໃດ? ຈົ່ງພິສູດຕົວເຈົ້າເອງ, ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເຫັນເຮົາດຳລົງຢູ່ ພາຍໃນເຈົ້າດ້ວຍຕົນເອງ, ຢ່າງຊົງອຳນາດ ແລະ ຊົງພະລານຸພາບ.”¹⁴

ບັນຍັດອີກຂໍ້ໜຶ່ງຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ທີ່ເວົ້າກັບຫົວໃຈຂອງຂ້ອຍໂດຍສະເພາະ ກ່ຽວກັບພັນທະໜ້າທີ່ຂອງພໍ່ແມ່ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການໃຫ້ການສຶກສາແກ່ເດັກນ້ອຍ. ໃນປັດຈຸບັນທຶກຂອງຂ້ອຍມີຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະທັມມະລິຂົດສັ້ນໆຕອນໜຶ່ງຂອງ ພຣະອັບດູລຸບາຣາ ທີ່ອະທິບາຍກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ:

“ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ຊົງປານີ ຈະຕ້ອງເຝິກຝົນບຸດຫຼານຂອງຕົນດ້ວຍຊີວິດແລະຈິດໃຈ, ສອນເດັກນ້ອຍ ແລະ ແນະນຳພວກເຂົາໃນໂຮງຮຽນແຫ່ງ

ຄຸນນະທັມ ແລະ ຄວາມສົມບູນພ້ອມ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍ່ຄວນລະເລີຍ ຫຼື ບົກຜ່ອງໃນວຽກນີ້
...

“ໜ້າທີ່ທຳອິດຂອງຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ຊົງປານິຄື ບຸກ
ບືນພະຍາຍາມໃນທຸກໆວິທີທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະໃຫ້ການສຶກສາແກ່ທັງເດັກນ້ອຍທຸກຄົນ, ທັງ
ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍຄືກັນ. ສ່ວນໜ້າທີ່ຕໍ່ມາກໍຄືກັນກັບໜ້າທີ່ທຳອິດ; ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ
ໃດໆລະຫວ່າງສອງເພດນີ້. ຄວາມອະວິຊາຂອງທັງສອງ ຄວນໄດ້ຮັບການຕຳນິ; ການບໍ່
ເອົາໃຈໃສ່ທັງສອງ ຄວນໄດ້ຮັບການປະນາມ. ‘ຜູ້ທີ່ຮູ້ ກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ ເທົ່າທຽມກັນບໍ່?’”¹⁵

ບັນຍັດຂໍ້ນີ້ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍ ຈົນຊຸມຊົນບາຮາຍຕ້ອງຈັດຊັ້ນຮຽນ ເພື່ອການສຶກສາດ້ານຈິດ
ວິນຍານໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍໃນໝູ່ບ້ານຕ່າງໆທົ່ວພື້ນທີ່. ຂ້ອຍກຳລັງຮຽນຫຼັກສູດໜຶ່ງ ໂດຍສະຖາ
ບັນການເຝິກອົບຮົມບາຮາຍ ເພື່ອຊ່ວຍສ້າງຄວາມສາມາດໃນການສອນໜຶ່ງໃນຊັ້ນຮຽນເລົ່ານີ້,
ເຊິ່ງບັນຈຸບັນເປັນຫຼັກສູດ ທີ່ໄດ້ຊ່ວຍຂ້ອຍມາສອງສາມຄັ້ງແລ້ວ. ຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນເປີດ
ກວ້າງສຳລັບທຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການນຳເອົາຫຼັກສູດໄປປະຕິບັດ ເພື່ອຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ, ແລະ
ຖ້າຫາກເຈົ້າສົນໃຈ, ໃນບາງຄັ້ງຂ້ອຍສາມາດບອກເຈົ້າກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

ຕອນທີ 19

ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຄິດກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດ ທີ່ແອນນາໄດ້ນຳສະເໜີໄປ, ຂໍໃຫ້ເຮັດບົດເຝິກຫັດ
ຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ສົມບູນ:

1. ໃນພາກນີ້ການນຳສະເໜີຂອງເຂົາ, ແອນນາ ກຳລັງພະຍາຍາມທີ່ຈະເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງ
ສະພາຍຸຕິທຳແຫ່ງສາກົນ ໃນການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາຊາບ ກ່ຽວກັບກົດບັນຍັດທີ່ຢູ່ໃນ
ຄວາມສັດທາ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊື່ອຟ້າ. ຂໍຄວາມໃດຂ້າງລຸ່ມນີ້ທີ່ເຈົ້າເຫັນດີນຳ?

____ ໃນໄລຍະນີ້ ຈະເປັນການດີກວ່າຖ້າແອນນາ ຈະບໍ່ເວົ້າເຖິງເລື່ອງກ່ຽວກັບກົດບັນຍັດ
ເລີຍ. ໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນ, ຜູ້ຄົນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບອິດສະພາບສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ
ຄວາມຄິດເລື່ອງ “ກົດບັນຍັດຂອງສາສະໜາ” ມັກເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເລິກສົນໃຈ.

____ ແອນນາຄວນຈະກ່າວເຖິງ ກົດບັນຍັດສ່ວນໃຫຍ່ຂອງບາຮາຍ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທັງໝົດໃຫ້
ເອີ້ນມີເລຍຟັງ, ຍົກຕົວຢ່າງ ກົດກ່ຽວກັບມໍລະດົກ, ການແຕ່ງງານ, ການຝັງສົບ, ຮຸຄູ
ລາ. ເພາະບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນ ເອີ້ນມີເລຍຈະບໍ່ຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່ ວ່າການເປັນບາຮາຍໝາຍຄວາມວ່າ
ຢ່າງໃດ.

— ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ ກໍ່ຄືການທີ່ເອີ້ນມີເລຍຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ມີກົດບັນຍັດຢູ່ໃນສາສະໜາບາຮາຍ, ໃຫ້ເຂົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດບາງຢ່າງ ກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງກົດເລົ່ານີ້, ແລະ ໃຫ້ເຂົາຕະຫັນກວ່າ ຖ້າເຂົາເປັນບາຮາຍຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງກົດເລົ່ານີ້. ໃນໄລຍະນີ້ ເຂົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ກົດບັນຍັດທັງໝົດວ່າມີອັນໃດແດ່.

— ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງແອນນາ, ເປັນສິ່ງທີ່ພຽງພໍທີ່ຈະໃຫ້ຕົວຢ່າງຂອງກົດພຽງຂໍ້ໜຶ່ງ, ໄດ້ແກ່ກົດກ່ຽວກັບການອະທິຖານ. ເຂົານຳສະເໜີຫຼາຍເກີນໄປ ທີ່ນຳສະເໜີກົດເຖິງສີ່ຂໍ້ດ້ວຍກັນ.

— ການອະທິບາຍຂອງແອນນາ ກ່ຽວກັບກົດຂອງການອະທິຖານນັ້ນໄດ້ຜົນດີຫຼາຍ. ໂດຍການເລີ່ມຕົ້ນສະເໜີກົດ ທີ່ຄວບຄຸມການດຳລົງຢູ່ທາງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາ, ແອນນາສາມາດອະທິບາຍ ຄວາມສຳຄັນຂອງກົດຕ່າງໆເຊັ່ນ ການອະທິຖານທີ່ຄວບຄຸມການດຳລົງຢູ່ທາງຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາໄດ້. ດ້ວຍແນວທາງນີ້, ເຂົາບໍ່ໄດ້ຫຼຸດກົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງ, ເໝືອນຢ່າງທີ່ຄົນອື່ນມັກເຮັດ ໃຫ້ເຫຼືອພຽງແຕ່ຊຸດຂອງກົດເກນ.

— ການໂອ້ລົມກັບຜູ້ສະແຫວງຫາ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຫ້າມຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ເລື່ອງການດື່ມສິ່ງມຶນເມົາ ແລະ ໃຊ້ຢາເສບຕິດນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດທີ່ດີ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງກັບຄົນໜຸ່ມ ຜູ້ທີ່ກຳລັງພະຍາຍາມ ສ້າງຄວາມເປັນອິດສະລະຂອງຕົວເອງ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາກຳລັງຈະເປັນຜູ້ໃຫຍ່. ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວ ຄົນລຸ້ນເຍົາຈະຢາກລອງດື່ມສິ່ງມຶນເມົາ, ແລະ ການເວົ້າເຖິງກົດທີ່ຫ້າມໃດກໍ່ຕາມ ຈະຊຸກຍູ້ພວກເຂົາອອກຫ່າງໄປຈາກຄວາມສັດທາ.

— ວິທີການທີ່ແອນນານຳສະເໜີ ຂໍ້ຫ້າມຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ເລື່ອງການດື່ມສິ່ງມຶນເມົາແມ່ນເໝາະສົມແລ້ວ. ໂດຍການເວົ້າເຖິງຜົນຂອງສິ່ງມຶນເມົາ ທີ່ມີຕໍ່ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຂອງຄວາມຄິດ, ເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງກົດນີ້. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນດ້ວຍການແນະນຳເລື່ອງຂອງຄວາມປະເສີດ, ເຂົາກໍ່ໄດ້ວາງກົດນີ້ໄວ້ໃນບໍລິບົດທາງດ້ານຈິດວິນຍານທີ່ສູງສົ່ງກວ່າ.

— ແອນນາເຮັດຜິດພາດໄປ ດ້ວຍການບໍ່ເວົ້າໃຫ້ໝັກແໝ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ ກ່ຽວກັບການເຊື່ອຟັງກົດຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌. ທີ່ຈິງແລ້ວ ເຂົາຄວນຈະຍົກຄຳຖາມເລື່ອງການລົງໂທດທາງບໍລິຫານຂຶ້ນມາເວົ້າ ເພື່ອໃຫ້ເອີ້ນມີເລຍໄດ້ຮູ້ວ່າ ຜົນທີ່ຕາມມາຂອງການບໍ່ເຊື່ອຟັງມີອັນໃດແດ່.

— ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ໄດ້ເນັ້ນຢ້ຳຈຸດນີ້ ກ່ຽວກັບການເຊື່ອງຟັງກົດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ແອນນາກໍໄດ້ບອກຢ່າງຊັດເຈນແກ່ເອັມມິເລຍ ເຖິງແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ການເຊື່ອງຟັງ ນັ້ນຫຼັງໄຫຼມາຈາກຄວາມຮັກໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກຄວາມຢ້ານກົວທີ່ຈະ ຖືກລົງໂທດ. ເມື່ອເອັມມິເລຍເປັນບາຣາຍ, ການເຊື່ອງຟັງກົດບັນຍັດຕ່າງໆກໍຈະເປັນ ໂດຍຕາມທຳມະຊາດຂອງຄວາມຮັກທີ່ເຂົາມີຕໍ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌.

— ຖ້າຫາກເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ມີບັນຫາເລື່ອງການຕື່ມ, ຍ່ອມຈະເປັນ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງ ກ່ຽວກັບກົດການຫ້າມຕື່ມສິ່ງມືນເມົາ. ແນ່ນອນວ່າ ໃນກໍລະນີນີ້ເຈົ້າຈະຕ້ອງບອກເຂົາວ່າ ຖ້າເຂົາເປັນບາຣາຍເຂົາຈະຕ້ອງຢຸດ ຕື່ມສິ່ງມືນເມົາໃນທັນທີ.

— ຖ້າຫາກເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ມີບັນຫາເລື່ອງການຕື່ມ, ຍ່ອມຈະເປັນ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງ ກ່ຽວກັບກົດການຫ້າມຕື່ມສິ່ງມືນເມົາ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ແຈ້ງໃນບັນຫາຂອງເຂົາ ເຈົ້າອາດຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງ ວ່າ ອາດຈະເປັນສິ່ງເຮັດໄດ້ຖ້າເຂົາຈະຍັງຄົງຕື່ມຕໍ່ໄປ ພາຍຫຼັງທີ່ເຂົາເປັນບາຣາຍແລ້ວ , ຕາບໃດທີ່ບໍ່ມີໃຜເຫັນວ່າເຂົາຕື່ມ.

— ຖ້າຫາກເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ມີບັນຫາເລື່ອງການຕື່ມ, ຍ່ອມຈະເປັນ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ເຈົ້າຈະອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງ ກ່ຽວກັບກົດການຫ້າມຕື່ມສິ່ງມືນເມົາ ຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ພ້ອມກັບກົດຂໍ້ອື່ນໆ. ເຈົ້າຈະກ່າວກັບເຂົາອີກດ້ວຍວ່າ ບໍ່ ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍສະເໝີໄປ ທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມກົດທຸກຂໍ້; ພວກເຮົານັ້ນບໍ່ສົມບູນແບບ ແລະ ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍເຮັດຜິດພາດ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຍອມຮັບ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ , ແລະ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະອົງ, ພຣະອົງກໍຈະຊົງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາ ເອົາຊະນະຄວາມ ອ່ອນແອທັງຫຼາຍຂອງເຮົາໄດ້ ແລະ ຈະຊົງໃຫ້ຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ພວກເຮົາ ໃນການທີ່ ຈະເຊື່ອງຟັງກົດຂອງພຣະອົງ.

2. ສົມມຸດວ່າເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ມີບັນຫາໃນການເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຈົ້າ ກໍຈະຍັງຄົງນຳສະເໜີໃຫ້ເຂົາຮູ້ກ່ຽວກັບກົດຂອງການອະທິຖານບໍ? ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າຈະທຳ ການນຳສະເໜີແນວໃດ?

ຕອນທີ 20

ການສົນທະນາຄັ້ງທຳອິດຂອງແອນນາກັບເອັມມີເລຍ ກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາໃກ້ຈະຈົບລົງແລ້ວ. ເອັມມີເລຍໄດ້ສະແດງຄວາມສົນໃຈຢ່າງຍິ່ງ ໃນການນຳສະເໜີຄຳສອນບາຮາຍຂອງແອນນາ, ແລະ ນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາມີກຳລັງໃຈ ທີ່ຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດໂດຍລະອຽດພໍຄວນ. ໃນຕອນນີ້ເຂົາຕ້ອງສະຫຼຸບການເວົ້າຂອງເຂົາດັ່ງນີ້:

ຂ້ອຍແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າຄົງຮູ້ແຈ້ງດີວ່າ ຂ້ອຍກຳລັງເຊີນໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າຮ່ວມໃນສາສະໜາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຍອມຮັບອຸດົມການອັນງົດງາມຊຸດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ທີ່ຈິ່ງແລ້ວສາສະໜາບາຮາຍ ເປັນສາສະໜາທີ່ຈັດລະບຽບເປັນຢ່າງດີ ໂດຍສະມາຊິກຈະຮວມກັນນຳຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ມາໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຊີວິດສັງຄົມຢ່າງເປັນລະບົບ. ຈະເປັນສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດສຳລັບເຈົ້າ ທີ່ຈະຄິດເຖິງການປະຕິບັດຂອງຊາວບາຮາຍ ວ່າເປັນການສ້າງອາລິຍະທັມຂອງໂລກຂຶ້ນ. ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນບອກພວກເຮົາວ່າ ມີຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ສາມຝ່າຍໃນຄວາມພະຍາຍາມນີ້, ໂດຍແຕ່ລະຝ່າຍຕ່າງກໍ່ມີບົດບາດສຳຄັນຫຼາຍ.

ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຝ່າຍທຳອິດກໍ່ຄື ບຸກຄົນ. ເປັນໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນແຕ່ລະຄົນທີ່ຈະໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະປະທິນຍາ, ທີ່ຈະບຸກບັນຍູ່ທຸກໆວັນ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຂົາສອດຄ້ອງກັບ ຫຼັກຄຳສອນຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ແລະ ຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ, ຮັບຮູ້ຢູ່ສະເໝີເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ຊີວິດບໍ່ສິ້ນສຸດລົງທີ່ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງບຸກຄົນຜູ້ໜຶ່ງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຍັງຢືນນິລັນດອນ. ຫຼັງຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ, ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາຈະກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປສູ່

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕະຫຼອດໄປ. ຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃນໂລກນີ້ ຄືກັນກັບຊີວິດຂອງເດັກຄົນໜຶ່ງທີ່ຢູ່
ໃນຄັນຂອງມານດາຫຼາຍ. ເປັນເວລາປະມານເກົ່າເດືອນ ທີ່ເດັກນ້ອຍພັດທະນາຄວາມສາມາດ
ຕ່າງໆໄດ້ແກ່ - ດວງຕາ, ທູ, ມື, ແລະ ອະວັຍຍະວະທັງຫຼາຍ - ເພື່ອທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ໃນໂລກ
ນີ້. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ພວກເຮົາກໍ່ພັດທະນາຄຸນລັກສະນະທາງທັມຕ່າງໆໃນໂລກນີ້ ທີ່ພວກ
ເຮົາຈະຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າໃນພົບອື່ນໆຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ແນ່ນອນວ່າ
ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄດ້ ດ້ວຍຄວາມຄິດພຽງເທົ່ານັ້ນ. ແທນທີ່ຈະ
ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ຕ້ອງຢູ່ໃນສະໜາມຂອງການຮັບໃຊ້, ເຮົາຈະເລີນເຕີບໂຕທາງຈິດວິນຍານ ແລະ
ສະຕິປັນຍາ ຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຮັດວຽກເພື່ອສ້າງຄົມທີ່ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມຝ່າຍທີ່ສອງກໍ່ຄື ຊຸມຊົນ. ມະນຸດບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ຢູ່ໂດຍລຳພັງ. ພວກເຮົາ
ອາໄສຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເພື່ອນສ້າງອາລິຍະທັມໃໝ່. ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ເຮົາ
ຫຼາຍທີ່ສຸດນີ້ເປັນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນໜຶ່ງ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຊາວບາຮາຍໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ໃນເມືອງ
ຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະອາໄສຢູ່ແຫ່ງໃດ, ທຸກຄົນຕ່າງກໍ່ຖືກເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອການສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຮັບໃຊ້ ແລະ ມີສ່ວນສະ
ໜັບສະໜູນຄວາມກ້າວໜ້າຂອງລະແວກບ້ານ ແລະ ໝູ່ບ້ານຂອງພວກເຮົາ. ເປັນຊຸມຊົນທ້ອງ
ຖິ່ນທີ່ມີເພື່ອນໆ ແລະ ເພື່ອນບ້ານເຮັດວຽກຄຸງຂ້າງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຮ່ວມມືກັນ
, ກ້າວໜ້າໄປນຳກັນ ແລະ ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ນອກຈາກຈະເປັນສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນ
ທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ, ພວກເຮົາຍັງເປັນສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊຸມຊົນລະດັບໂລກ
ຂອງບາຮາຍ, ເຊິ່ງກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ກຳລັງດຶງດູດຜູ້ຄົນເຂົ້າມາຈາກທຸກໆ
ພູມຫຼັງຂອງສາສະໜາ, ທຸກສັນຊາດ, ຊົນເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ ແລະ ເຜົ່າພັນ.

ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນບອກແກ່ພວກເຮົາວ່າ, ສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງສາສະໜາ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນ
ຮ່ວມຝ່າຍທີ່ສາມ ໃນການສ້າງອາລິຍະທັມໃໝ່. ນີ້ເປັນເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເວົ້າເຖິງເພີ່ມ
ເຕີມອີກ ເມື່ອພວກເຮົາປຶກສາຫາລືກັນອີກຄັ້ງໃນເລື່ອງພຣະປະທິນຍາ. ສຳລັບໃນຕອນນີ້, ຂໍໃຫ້
ຂ້ອຍຈະກ່າວເຖິງແຕ່ພຽງ ໃນພຣະບັນຊາຕ່າງໆຂອງພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ມີຢູ່ຫຼາຍຂໍ້ທີ່ກ່ຽວກັບ
ວິທີການ ທີ່ສ້າງຄົມຄວນໄດ້ຮັບການຈັດໃຫ້ເປັນລະບົບ. ໃນອະດີດ, ພຣະສາສະດາຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຕັດໄວ້ຫຼາຍ ວ່າສາວົກຂອງພຣະອົງຄວນຈັດລະບົບຕົວພວກເຂົາເອງແນວໃດ,
ແລະ ຜູ້ສະໄໝນັ້ນກໍ່ຕ້ອງຄົ້ນຫາວິທີທີ່ຈະເຮັດສິ່ງນັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ. ແຕ່ໃນກໍລະນີຂອງ ສາສະ
ໜາບາຮາຍ, ພວກເຮົາມີຄວາມກະລຸນາຈາກລະບົບບໍລິຫານອັນສັກສິດ, ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າ
ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງນຳລະບົບບໍລິຫານຂອງພຣະອົງເອງມາໃຫ້ພວກເຮົາ ຊົງບອກໄວ້ວ່າ
ພວກເຮົາຄວນສ້າງສະຖາບັນໃດຂຶ້ນແດ່, ສະຖາບັນເລົ່ານີ້ເຮັດໜ້າທີ່ອັນໃດ, ແລະ ມະນຸດຊາດ
ຄວນໄດ້ຮັບການປົກຄອງຢ່າງໃດ.

ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າເຖິງໄປແລ້ວກ່ຽວກັບສະຖາບັນສູງສຸດ, ເຊິ່ງກໍ່ຄືສະພາຍຸຕິທັມສາກົນ. ໃນແຕ່ລະປະເທດ, ບາຮາຍຈະທຳການເລືອກຕັ້ງທັມມະສະພາແຫ່ງຊາດປີລະຄັ້ງ, ແລະ ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ກໍ່ຈະມີການເລືອກຕັ້ງທັມມະສະພາທ້ອງຖິ່ນ. ນີ້ແມ່ນສະຖາບັນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຈັກໄວ້ນີ້. ບໍ່ມີພຣະ ຫຼື ນັກບວດຢູ່ໃນສາສະໜາບາຮາຍ, ແລະ ທັມມະສະພາທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ນຳທາງໃຫ້ແກ່ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ເປັນຜູ້ດູແລຄວາມຜາສຸກຂອງສາສະນິກະຊົນແຕ່ລະຄົນ. ທັມມະສະພາທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກເກົ່າຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບເລືອກໃນບັນຍາກາດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍການອະທິຖານ ໂດຍການລົງຄະແນນລັບຂອງສາສະນິກະຊົນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວໃນຊຸມຊົນ. ທັມມະສະພາທັງຫຼາຍມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ຊາວບາຮາຍ. ໂດຍອາໄສທັມມະສະພາເລົ່ານີ້ ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ວ່າກິດຈະການຂອງມະນຸດ ຄວນຈະໄດ້ຮັບການບໍລິຫານຢ່າງໃດ ແລະ ລະບົບໃໝ່ສາມາດໄດ້ຮັບການສະຖາປານາຂຶ້ນໃນສັງຄົມໄດ້ແນວໃດ, ເຊິ່ງລະບົບນີ້ຈະເປັນລະບົບທີ່ຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ລະບົບໂລກຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌.

ເຮົາສາມາດນຶກພາບອອກວ່າ ການສົນທະນາລະຫວ່າງແອນນາ ແລະ ເອັມມິເລຍ ສິ້ນສຸດລົງປ່ອນນີ້. ເອັມມິເລຍ ກະຕືລືລົ້ນຢ່າງເຫັນໄດ້ຊັດທີ່ຈະສົນທະນາຕໍ່ໃນມື້ຕໍ່ໄປ. ແອນນາ ເອົາປຶ້ມສວດມົນອະທິຖານຫົວໜຶ່ງອອກມາຈາກກະເປົາ ແລະ ມອບໃຫ້ເອັມມິເລຍເປັນຂອງຂວັນ, ໂດຍແນະນຳພວກເຂົາສວດມົນອະທິຖານຮ່ວມກັນກ່ອນທີ່ຈະຈາກກັນໄປ. ເອັມມິເລຍ ເປີດປຶ້ມສວດມົນອະທິຖານ ແລະ ອ່ານວ່າ:

“ໂອ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍຊົງສ້າງໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະອົງບໍລິສຸດ, ແລະ ຊົງຟື້ນຟູຈິດສຳນຶກທີ່ສະຫງົບສຸກພາຍໃນຕົວຂ້າພະອົງ, ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນຄວາມຫວັງ! ດ້ວຍພຣະວິນຍານແຫ່ງພະລັງ ໂປດຊົງຍືນຍັນຂ້າພະເຈົ້າໃນຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຍິ່ງ, ແລະ ດ້ວຍແສງແຫ່ງພຣະສິລິຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ ໂປດເປີດເຜີຍເສັ້ນທາງຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້າພະອົງ, ໂອ ພຣະອົງຜູ້ເປັນເປົ້າໝາຍແຫ່ງຄວາມປາດຖະໜາຂອງຂ້າພະອົງ! ດ້ວຍພະລັງອຳນາດອັນເໜືອໂລກຂອງພຣະອົງ ໂປດຍົກຂ້າພະອົງຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ, ໂອ ແຫຼ່ງກຳເນີດແຫ່ງຕົວຕົນຂອງຂ້າພະອົງ, ແລະ ດ້ວຍສາຍລົມແຫ່ງຄວາມເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ ໂປດເຮັດໃຫ້ຂ້າພະອົງຊື່ນບານເຖິດ, ໂອ ພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງ! ຂໍໃຫ້ທຳນອງອັນເປັນນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ ຊ່ວຍຫາຍໃຈດົນໃຈຄວາມສະຫງົບສຸກແກ່ຂ້າພະອົງ, ໂອ ສະຫາຍຂອງຂ້າພະອົງ, ແລະ ຂໍໃຫ້ຄວາມມັ່ງຄັ່ງຂອງໂສມໜ້າອັນບູຮານຂອງພຣະອົງ ຊ່ວງຂ້າພະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກທຸກສິ່ງນອກຈາກພຣະອົງ, ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງຂ້າພະອົງ ແລະ ຂໍໃຫ້ຂ່າວການເປີດເຜີຍແກ່ນສານອັນບໍ່ເສື່ອມສະຫຼາຍຂອງພຣະອົງ ນຳຄວາມຍິນດີມາໃຫ້ຂ້າພະອົງ, ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງທີ່ສຸດ ຂອງສິ່ງທີ່ປະຈັກຊັດເຈນ ແລະ ເປັນທີ່ຊ້ອນເລັ້ນທີ່ສຸດຂອງສິ່ງທີ່ຊ້ອນເລັ້ນ!”¹⁶

ແມ່ນວ່າເລື່ອງລາວທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເລົ່າໄປ ກ່ຽວຂ້ອງກັບແອນນາ ແລະ ເອັມມີເລຍຈະບໍ່ແມ່ນ ເລື່ອງຈິງ, ແຕ່ກໍເປັນເລື່ອງທີ່ມີພື້ນຖານມາຈາກປະສົບການ ຂອງບາຣາຍຫຼາຍພັນຄົນທົ່ວໂລກ. ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງລາວນີ້ຈົບລົງ, ຈາກນັ້ນພວກເຮົາສາມາດກ່າວໄດ້ຢ່າງໝັ້ນໃຈວ່າ ໃນອີກສອງສາມມື້ຕໍ່ ຈາກນັ້ນ ພາຍຫຼັງການສົນທະນາກັນອີກໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າສອງຄັ້ງ, ເອັມມີເລຍກໍຈະເຂົ້າມາຮ່ວມຊຸມຊົນ ບາຣາຍ ແລະ ລົງທະບຽນເປັນບາຣາຍ, ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງແອນນາ ໃນທິນທາງແຫ່ງການຮັບ ໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ.

ຕອນທີ 21

ຂໍໃຫ້ລອງກວດສອບເບິ່ງ ການນຳສະເໜີໂດຍລວມຂອງແອນນາ ໂດຍການເຮັດບົດເຝິກຫັດ ສອງບົດລຸ່ມນີ້:

1. ແນວຄວາມຄິດທີ່ແອນນາແບ່ງປັນກັບເພື່ອນຂອງເຂົາ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນຄຳເວົ້າສະຫຼຸບ ຂອງເຂົາ, ຈະມີອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ວິທີທີ່ ເອັມມີເລຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ເຂົາ ໃນຖານະສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງຊຸມຊົນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຂົາໃນວຽກງານຂອງຊຸມ ຊົນ, ແລະ ຄວາມສຳພັນໃນອານາຄົດຂອງເຂົາ ກັບສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງສາສະໜາບາຣາຍ.

ແອນນາ ກຳລັງພະຍາຍາມສື່ເຖິງພາບຂອງບຸກຄົນ ໃນລັກສະນະແນວໃດ? ອຸປະນິໄສບາງຢ່າງ ຂອງບຸກຄົນນີ້ມີຫຍັງແດ່?

ແມ່ນຫຍັງຄືພາບລັກຂອງຊຸມຊົນບາຣາຍ ທີ່ແອນນາກຳລັງພະຍາຍາມສື່ໃຫ້ເຫັນ? ຊຸມຊົນນັ້ນມີ ລັກສະນະຫຍັງແດ່?

ແມ່ນຫຍັງຄືພາບລັກຂອງສະຖາບັນສາສະໜາ ທີ່ແອນນາກຳລັງພະຍາຍາມສື່ໃຫ້ເຫັນ? ສະຖາບັນນັ້ນມີລັກສະນະຫຍັງແດ່?

2. ຕະຫຼອດການນຳສະເໜີ, ແອນນາກຳລັງພະຍາຍາມຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອຊ່ວຍເປີດປະຕູໃຫ້ ເອັມມີເລຍ ເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ໃນຊຸມຊົນບາຮາຍ. ຂໍ້ໃດຂ້າງລຸ່ມນີ້ທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າ ຈະເປັນແຮງກະຕຸ້ນສຳຄັນຂອງການຮຽກຮ້ອງຂອງແອນນາ?

___ ນັ້ນຄື ຊາວບາຮາຍເປັນຄົນດີ ແລະ ຊຸມຊົນບາຮາຍກໍ່ປອງດອງກັນ; ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງຫວັງວ່າເຈົ້າຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຮົາ.

___ ນັ້ນຄື ຄວາມສັດທາຂອງບາຮາຍມີຫຼັກຄຳສອນທາງຈິດວິນຍານ ແລະສັງຄົມທີ່ກ້າວໜ້າມາໂດຍລຳດັບຫຼາຍທີ່ສຸດ, ແລະ ນັບຕັ້ງແຕ່ເຈົ້າຍອມຮັບໃນຫຼັກຄຳສອນເລົ່ານີ້, ເຈົ້າກໍ່ເປັນຊາວບາຮາຍແລ້ວ.

— ນັ້ນຄື ດ້ວຍການແນະນຳສັ້ນໆ ທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວໄປແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າຟັງ, ຕອນນີ້ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາໆສະໜາບາຮາຍຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍຕັດສິນໃຈວ່າຈະເປັນຊາວບາຮາຍຫຼືບໍ່.

— ນັ້ນຄື ໂດຍອາໄສພື້ນຖານຈາກສິ່ງທີ່ຂ້ອຍໄດ້ກ່າວໄປແລ້ວ, ແລະ ການອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມເພື່ອຕອບຄຳຖາມຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າອາດຈະຖາມ, ຂ້ອຍຫວັງວ່າ ເຈົ້າຈະຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະບາຮາອຸລລາທ໌ ຊົງເປັນພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສຳລັບປັດຈຸບັນນີ້ ແລະ ຮູ້ສຶກປາດຖະໜາຈະເປັນ ສາວິກທີ່ອຸທິດຕົນຄົນໜຶ່ງຂອງພຣະອົງ.

ຕອນທີ 22

ການນຳສະເໜີທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກວດສອບໃນໜ້າເລົ່ານີ້, ເຊິ່ງຕາມມາໃນມູມກວ້າງໃນຂໍ້ຄວາມຂອງ ສະພາຍຸຕິທັມສາກົນ ໃນຕອນທີ 6, ວາງຊຸດແນວຄິດທີ່ຕົງປະເດັນ ເພື່ອອະທິບາຍຄຸນສົມບັດທີ່ສຳຄັນຂອງຄວາມສັດທາຂອງບາຮາຍ ສຳລັບບາງຄົນຜູ້ທີ່ຮູ້ເລື່ອງນີ້ພຽງເລັກນ້ອຍ ແຕ່ວ່າຜູ້ທີ່ສົນໃຈກ່ຽວກັບຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມ. ພວກເຮົາໄດ້ທຳການສຳຫຼວດຄັ້ງນີ້ ໃນເນື້ອຫາຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການສອນສ່ວນຕົວ ໃນການສົນທະນາລະຫວ່າງເພື່ອນສອງຄົນ. ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວ, ສະຖານະການທີ່ເຮົາພົບວ່າຕົວເອງແຕກຕ່າງກັນໄປ, ແລະ ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງກຽມພ້ອມຄວາມພະຍາຍາມທັງໝົດ ໃນການສອນຂອງເຈົ້າ ເພື່ອຈັດການນຳສະເໜີຂອງເຈົ້າໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບສະຖານະການສະເພາະ - ລະດັບຂອງຄວາມເປີດຮັບຂອງຜູ້ທີ່ເຈົ້າເຂົ້າມາຕິດຕໍ່, ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາ ແລະ ຄວາມສຳພັນຂອງພວກເຂົາກັບຊຸມຊົນບາຮາຍ, ແລະ ພູມຫຼັງສະເພາະຂອງພວກເຂົາ. ສະນັ້ນ ຂະນະທີ່ເຈົ້າຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ຮຽນຮູ້ເປັນຢ່າງດີ ການນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆ ທີ່ແອນນາແບ່ງປັນແກ່ ເອັມມິເລຍ, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກວ່ານັ້ນຄື ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະຊົມເຊີຍສາຍເຫດຂອງຜົນຂອງມັນ. ດ້ວຍວິທີນີ້ເຈົ້າຈະສາມາດວາດພາບມັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ, ຕ້ານທານຄວາມປາດຖະໜາອັນແຮງກ້າ ທີ່ປຸງມັນໃຫ້ກາຍມາເປັນສູດໜຶ່ງ, ແລະ ປັບປຸງມັນໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບການ.

ມັນອາດຈະເປັນປະໂຫຍດສຳລັບເຈົ້າ ທີ່ຈະຢຸດບ່ອນນີ້ໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະ ທົບທວນແປບໜຶ່ງວ່າ ແມ່ນຫຍັງເປັນການສະໜັບສະໜູນ. ຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງຂອງການຮັບໃຊ້ ທີ່ເປີດຂຶ້ນໂດຍຫຼັກສູດເລົ່ານີ້, ເຈົ້າໄດ້ສ້າງຄວາມສາມາດທີ່ຈຳເປັນ ໃນການສົນທະນາກັບຜູ້ອື່ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກັບຄຳສອນຂອງບາຮາຍ ແລະ ກ່ຽວກັບນັກຂຽນຂອງພວກເຂົາ. ຂະນະນີ້ເຈົ້າກຳລັງຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄປໂກກວ່ານີ້ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໃນການນຳສະເໜີຄວາມສັດທາທີ່ຕົງປະເດັນ ທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມເປີດຮັບ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ເຈົ້າຮູ້ຈັກ ຫຼື ພົບກັນພາຍໃຕ້ສະພາບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ບົດເຝິກຫັດທີ່ໃຫ້ໄວ້ຄຽງຂ້າງການນຳສະເໜີໃນປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຄິດກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງ

ຄວາມສາມາດນີ້ ແລະ ບົດເຝິກຫັດມັນຮຽກຮ້ອງຫຍັງຈາກເຈົ້າ. ເຈົ້າອາດຕ້ອງການຂຽນຄວາມຄິດເລີ່ມ
ຕົ້ນສອງສາມຂໍ້ໃສ່ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ព័ត៌មាន 23

ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງຕົ້ນ, ຄວາມສາມາດທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງການພິຈາລະນາ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໃນດ້ານການກະທຳ ແລະ ຍົກລະດັບຂຶ້ນເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ ເປັນໜຶ່ງຄຳສອນຂອງຄວາມສັດທາໃນກັບຜູ້ຄົນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ເຊັ່ນດຽວກັບແອນນາໃນເລື່ອງລາວຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາທັງໝົດມີໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງ, ເພື່ອນຮ່ວມງານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານ, ແຕ່ລະຄົນໃນແບບຂອງພວກເຂົາເອງ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍຄົ້ນຫາສັດຈະທັມ, ແລ້ວບາງຄົນຈະເປີດໃຫ້ກວດສອບສານຂອງ ພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ໃນການສົນທະນາທີ່ນຳສະເໜີຄຳສອນຂອງພຣະອົງຢ່າງຕົງປະເດັ່ນ ແລະ ຕົງໄປຕົງມາ. ພວກເຈົ້າອາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາໜຶ່ງທີ່ຄ້າຍກັນ ກັບຄົນທີ່ພວກເຮົາຫາກໍພົບ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການລົນນະລົງແບບລວມໝູ່ ພາຍໃນປະຊາກອນທີ່ເປີດຮັບໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານຂອງພວກເຮົາ. ໃນກໍລະນີຕໍ່ມາ, ພວກເຮົາຄວນຄຳນຶງໃຈເຖິງຄຳແນະນຳຈາກ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ ວ່າ:

“ບໍ່ວ່າການຕິດຕໍ່ຄັ້ງທຳອິດ ກັບເພື່ອນທີ່ຫາກໍພົບກັນໃໝ່ນັ້ນເກີດການເຊີນຫຼີບ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາລົງທະບຽນເຂົ້າໃນຊຸມຊົນບາຮາຍ ຫຼືເຂົ້າຮ່ວມໜຶ່ງໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມກັງວົນ

ຢ່າງເຫຼືອລື້ນ. ສິ່ງສຳຄັນກວ່ານັ້ນຄື ທຸກຄວາມວິນຍານຮູ້ສຶກຍິນດີ ທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມຊຸມຊົນໃນການ ມີສ່ວນຮ່ວມການພັດທະນາສັງຄົມທີ່ດີຂຶ້ນ, ການເລີ່ມຕົ້ນເສັ້ນທາງຂອງການຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ, ການລົງທະບຽນຢ່າງເປັນທາງການກໍສາມາດເກີດຂຶ້ນ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ໃນຊ່ວງຕໍ່ໄປ.”¹⁷

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນຈື່ຈຳໄວ້, ບັນດາຜູ້ທີ່ມີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພວກເຮົາ ໃນຄວາມພະຍາຍາມສ້າງຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາ, ຫຼື ການສະໜັບສະໜູນພວກເຮົາໃນວິທີຕ່າງໆ, ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈ ຈາກຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ, ຂະນະນີ້ພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະດຶມດຳການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ໃນການເຊື່ອມໂຍງເລື່ອງນີ້ ສະພາຍຸຕິທັມສາກົນ ຊຽນວ່າ:

“ແນ່ນອນ ຊຸມຊົນຍິນດີຕ້ອນຮັບທຸກລະດັບຂອງຄວາມສຳພັນ ທີ່ບຸກຄົນໜຶ່ງຕ້ອງການຮັກສາໄວ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນລະດັບໃຫຍ່ຫຼືນ້ອຍ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ການຮັບຮູ້ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃນຖານະພຣະ ຜູ້ສະແດງທັມຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຍອມຮັບສິດທິພິເສດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ມີ ຄວາມສຳພັນໂດຍສະເພາະກັບການເປັນສະມາຊິກ ໃນຊຸມຊົນບາຣາອຸ ແມ່ນເປັນຊ່ວງເວລາ ພິເສດ ຂອງການພັດທະນາຈິດວິນຍານຂອງບຸກຄົນ, ຂ້ອນຂ້າງຕ່າງໆໂດຍສິ້ນເຊີງຈາກການມີ ສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເປັນປະຈຳ ໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງບາຣາອຸ ຫຼື ສະ ແດງການສະໜັບສະໜູນ ຫຼັກການຂອງບາຣາອຸ. ປະສົບການໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຈາກ ຄວາມພະຍາຍາມສ້າງຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນໜຶ່ງ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຄົນປາດຖະໜາກ້າວໄປສູ່ຂັ້ນຕອນນີ້ ທີ່ ສາມາດເຮັດໄດ້ຢ່າງສະດວກງ່າຍດາຍ. ບໍ່ວ່າຄວາມພະຍາຍາມເລົ່ານີ້ຈະດຳເນີນໄປຢູ່ໃສກໍ ຕາມ, ສິ່ງສຳຄັນຄື ເພື່ອນໆຈະຕ້ອງລະນຶກໄວ້ສະເໝີວ່າ ປະຕູແຫ່ງຄວາມສັດທາເປີດກວ້າງ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ຍືນຍູ່ນະທຳລະນີປະຕູ.”¹⁸

ສະນັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມພະຍາຍາມໃນການສອນສ່ວນຕົວ ຫຼື ໃນການດຳເນີນການລວມໝູ່, ພວກເຮົາຄວນພ້ອມທີ່ຈະມີການສົນທະນາແບບເປີດກວ້າງ ຕາມທີ່ໄດ້ຈົນຕະນາການໄວ້ຂ້າງຕົ້ນ, ສິ່ງ ໜຶ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ຍືນຍູ່ນະທຳລະນີປະຕູ ກ້າວເຂົ້າສູ່ປ້ອມປະການແຫ່ງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ແລະ ດຶງເອົາຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຈາກພະລັງແຫ່ງການຮວມກັນເປັນໜຶ່ງດຽວ ຂອງພັນທະສັນຍາ.

ຕອນທີ 24

ພວກເຮົາໄດ້ເວົ້າໄປແລ້ວວ່າ ໂດຍທົ່ວໄປມີເນື້ອຫາສອງຢ່າງ ທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ໃນການເຜີຍແຜ່: ໃນຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາ ແລະ ໃນການຈັດລົງນະລົງຮວມໝູ່. ພວກເຮົາຈະກວດ ສອບສອງເນື້ອຫານີ້ເທື່ອລະຢ່າງ ຢູ່ໃນຫຼາຍຕອນຕໍ່ໄປ. ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຄິດເຖິງຄວາມ ພະຍາຍາມ ໃນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນຂອງພວກເຮົາ. ເຈົ້າຄຸ້ນເຄີຍແລ້ວກັບພຣະວັດຈະຂ້າງລຸ່ມນີ້

ຈາກການສຶກສາຫຼັກສູດທີ່ຫາກໍ່ຜ່ານມາ (ປຶ້ມເຫຼັ້ມ 4) ແຕ່ຂະນະນີ້ຂໍໃຫ້ທົບທວນເຖິງຄວາມໝາຍຂອງພຣະວັດຈະນະຢ່າງຖີ່ຖ້ວນກວ່າເກົ່າ, ເພາະຈາກພຣະວັດຈະນະນີ້ ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຫຼັກການທາງຈິດວິນຍານ ທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງແຜນງານທຸກຢ່າງ ຂອງການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ.

“ໂອ ຜູ້ທີ່ເດີນໄປໃນທົນທາງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຈົ່ງຮັບສ່ວນຂອງເຈົ້າຈາກມະຫາສະໝຸດແຫ່ງພຣະກະລຸນາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈົ່ງຢ່າຍອມຂາດເສຍເຊິ່ງສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ຊ່ອນເລັ່ນຢູ່ໃນຄວາມລຳລົງນັ້ນ. ຈົ່ງເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ມີສ່ວນໄດ້ຮັບສົມບັດຈາກຫ້ວງສະໝຸດນັ້ນ. ນ້ຳຈາກມະຫາສະໝຸດນີ້ພຽງເທົ່າຍອດນ້ຳ, ຫາກກະເດັນໄປທົ່ວສະຫວັນ ແລະ ແຜ່ນດິນ, ກໍ່ຍັງພຽງພໍທີ່ຈະອຳນວຍຄວາມອຸດົມແກ່ສິ່ງເລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດ, ພຣະຜູ້ຊົງຮອບຮູ້, ພຣະຜູ້ຊົງປິຊາຍານ. ດ້ວຍມືທີ່ສະຫຼະແລ້ວທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທາງໂລກ ຈົ່ງຕັກເອົານ້ຳທີ່ປະສາດຊີວິດຈາກມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນັ້ນ, ແລະ ພົມສັບພະສິ່ງທັງປວງ, ເພື່ອວ່າສິ່ງເລົ່ານັ້ນຈະຖືກຊຳລະລ້າງຈາກຄວາມຈຳກັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ຈະໄດ້ເຂົ້າໄກ້ບັນລັງອັນຊົງອຳນາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຊິ່ງກໍ່ຄືທີ່ອັນສັກສິດ ແລະ ຮຸ່ງ ເຮືອງ.

“ຈົ່ງຢ່າເສົ້າໂສກ ຫາກເຈົ້າປະຕິບັດຕາມນີ້ໂດຍລຳພັງຜູ້ດຽວ. ຈົ່ງໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມພຽງພໍໃນທຸກສິ່ງສຳລັບເຈົ້າ. ຈົ່ງຕິດຕໍ່ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຈົ່ງເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຮູ້ຄຸນ. ຈົ່ງປະກາດຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຈົ້າ ກັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ບົນສະຫວັນ ແລະ ໂລກ. ຫາກຜູ້ໃດຕອບຄຳຮ້ອງຮຽກຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາເຫັນໄຂ່ມຸກແຫ່ງອັດສະລິຍະພາບ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ອັນເປັນສິ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງລົງມາໃຫ້ເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເປັນ ໜຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງ. ແລະ ຫາກຜູ້ໃດປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໄປຈາກເຂົາເສຍ, ແລະ ມອບຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງເຈົ້າໄວ້ໃນພຣະຜູ້ເປັນນາຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງພົບທັງປວງ.”¹⁹

1. ຈົ່ງຕື່ມປະໂຫຍດຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ສົມບູນ:

ກ. ພວກເຮົາຄວນ _____ ຂອງພວກເຮົາຈາກມະຫາສະໝຸດແຫ່ງ _____.

ຂ. ດ້ວຍມືທີ່ _____, ພວກເຮົາຄວນຕັກເອົາ _____.

ຄ. ພວກເຮົາຄວນພົມ _____ ຊີວິດຈາກມະຫາສະໝຸດແຫ່ງ ພຣະກາລຸນາຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ.

ງ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນ _____ ຫາກເຈົ້າປະຕິບັດຕາມນີ້ _____.

- ຈ. ພວກເຮົາຄວນ _____ ກັບພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ.
- ສ. ພວກເຮົາຄວນເປັນໜຶ່ງໃນ _____.
- ຊ. ພວກເຮົາຄວນ _____ ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງເຮົາ ກັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ບົນສະຫວັນ ແລະ ໂລກ.
- ຍ. ທາກຜູ້ໃດຕອບຄໍາຮ້ອງຮຽກຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນ _____ ເຂົາ ເຫັນ _____ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນນາຍ.
- ດ. ທາກຜູ້ໃດປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຄວນ _____ ຈາກເຂົາ ເສຍ ແລະ ມອບ _____ ຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນພຣະຜູ້ ເປັນນາຍ.

2. ພວກເຮົາຄວນຮັບສ່ວນຂອງພວກເຮົາ ຈາກມະຫາສະໝຸດແຫ່ງພຣະກາລຸນາຄຸນ ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຫຍັງ?

3. ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ໃນສ່ວນເລິກ ຂອງມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນີ້ ແລະ ທາກຄົນພົບແລ້ວ, ສິ່ງໃດແດ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດເຜີຍແຜ່ ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ?

4. ນ້ຳພຽງຢຶດດຽວຈາກມະຫາສະໝຸດ ແຫ່ງພຣະກາລຸນາທີ່ຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສາມາດເຮັດ ຫຍັງໄດ້?

5. ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ “ມືທີ່ສະຫຼະແລ້ວທຸກສິ່ງທາງໂລກ” ເຊິ່ງຂັດຈາກນ້ຳທີ່ໃຫ້ຊີວິດ ຂອງມະຫາສະໝຸດແຫ່ງນີ້?

-
-
-
-
6. ພວກເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ ກັບນ້ຳທີ່ຂັດມາຈາກມະຫາສະໝຸດ ແຫ່ງພຣະກາລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ?
-
-
7. ການພົມນ້ຳນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນຫຍັງ?
-
-
-
-
8. ພວກເຮົາຄວນເຜີຍແຜ່ສາສະໜາ ໂດຍມີເພື່ອນບາຮາຍຄົນອື່ນ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຢູ່ຕະຫຼອດບໍ່?
-
9. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີໃຜອື່ນອີກ ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຕອນທີ່ເຮົາປະກາດຕົນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດບໍ່? _____
10. ພວກເຮົາຄວນຈະຕິດຕໍ່ກັບໃຜ ໃນເວລາເຮົາປະກາດຕົນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ?
-
11. ພວກເຮົາຄວນຈະຮູ້ສຶກຂອບໃຈຕໍ່ສິ່ງໃດ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາປະກາດຕົນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ?
-
-
-
-
-

12. ພວກເຮົາຄວນປະກາດຈຸດປະສົງອັນສັກສິດໃຫ້ກັບໃຜ?

13. ພວກເຮົາຄວນເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບໃຜ? _____

14. ພວກເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ ຖ້າຫາກສານທີ່ພວກເຮົາໃຫ້ໄປຖືກປະຕິເສດ?

15. ຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າ ພວກເຮົາຄວນຫັນໜີຈາກຜູ້ທີ່ປະຕິເສດສານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໝາຍຄວາມວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເປັນເພື່ອນກັບຄົນເລົ່ານັ້ນອີກຕໍ່ໄປບໍ່? ຫຼື ມັນມີໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍືນຍັດ ທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບຄວາມສັດທານີ້?

16. ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສອງສາມວະລີກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່. ຈົ່ງຕັດສິນໃຈວ່າວະລີໃດທີ່ສອດຄ່ອງຫຼາຍທີ່ສຸດ ກັບຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງຈາກພຣະທັມມະລິຂິດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ແລ້ວໝາຍຂໍ້ຄວາມນັ້ນ.

_____ ຂ້ອຍຕັດສິນໃຈວ່າຄົນທີ່ຂ້ອຍຄວນເຜີຍແຜ່ໃຫ້ ຄືເພື່ອນສະນິດທີ່ສຸດຂອງຂ້ອຍ ຊື່ວ່າມິເກວ. ດັ່ງນັ້ນໃນເວລາທ້າຍທີ່ຜ່ານມາ, ຂ້ອຍໄດ້ທຸມເທຄວາມພະຍາຍາມນີ້ໃຫ້ກັບເຂົາພຽງຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ. ເຂົາບໍ່ຄ່ອຍສົນໃຈປານໃດ, ແຕ່ມື້ໃດມື້ໜຶ່ງເຂົາຄົງຈະສົນໃຈ. ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ນີ້ຄືແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນຂອງຂ້ອຍ.

_____ ຂ້ອຍຄິດວ່າເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ ທີ່ຈະປະກາດສາສະໜາໃຫ້ກັບຜູ້ຄົນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເປັນເລື່ອງຂອງພວກເຮົາ ວ່າຈະຢາກຄົ້ນຫາຄວາມຈິງເພີ່ມເຕີມຫຼືບໍ່. ຖ້າຫາກພວກເຮົາຕ້ອງການແທ້ໆ, ພວກເຮົາສາມາດຂໍປຶ້ມໄປອ່ານ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາສາມາດຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົວພວກເຮົາເອງ.

_____ ເມື່ອວານນີ້, ຂ້ອຍກຳລັງອະທິບາຍສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃຫ້ກັບເພື່ອນບ້ານຄົນໜຶ່ງ ຂະນະທີ່ພວກເຮົານັ່ງດື່ມກາເຟນຳກັນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໄລຍະໜຶ່ງເຂົາກໍເວົ້າວ່າ

ແມ່ນວ່າເຂົາຮູ້ສຶກນັບຖືໃນຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງຂ້ອຍ, ເຂົາກໍມີຄວາມສຸກກັບສາສະໜາຂອງເຂົາເອງ. ແຕ່ວ່າເຂົາກໍໄດ້ເວົ້າໃນລັກສະນະທີ່ຊັດເຈນວ່າ ເຂົາບໍ່ໄດ້ປົດປະຕູໃຫ້ກັບການສົນທະນາຄັ້ງຕໍ່ໄປໃນອານາຄົດກ່ຽວກັບຄວາມສັດທານີ້. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາພົບກັນຄັ້ງຕໍ່ໄປ, ຂ້ອຍກໍຈະພະຍາຍາມລະບຸອົງປະກອບຂອງການເຜີຍແຜ່ ທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ເຂົາສົນໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຫ້ພຣະຜູ້ສະແດງທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຍຸກປັດຈຸບັນ.

— ຍ້ອຍວ່າໃຜບາງຄົນບອກຂ້ອຍວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະຟັງກ່ຽວກັບຄວາມສັດທານີ້, ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຂົາຄິດແບບນັ້ນແທ້ໆ. ຂ້ອຍກໍເລີຍຍືນຍັດຕໍ່ໄປ.

— ຖ້າຄົນໆໜຶ່ງຮູ້ວ່າຂ້ອຍເປັນບາຮາຍ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຖາມແມ່ນແຕ່ຄໍາຖາມດຽວ ກ່ຽວກັບຄວາມສັດທານີ້, ມັນກໍໝາຍຄວາມວ່າເຂົາບໍ່ສົນໃຈ.

— ຖ້າຄົນໆໜຶ່ງຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຄຽງຂ້າງຂ້ອຍ ໃນບັນດາກິດຈະກຳສ້າງຊຸມຊົນ ແລ້ວບໍ່ເຄີຍຖາມວ່າ ບາງຄົນສາມາດລົງທະບຽນເຂົ້າສາສະໜາໄດ້ແນວໃດ, ມັນໝາຍຄວາມວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ປາດຖະໜາ ຈະໝາຍໝັ້ນທາງດ້ານຈິດວິນຍານ ໃຫ້ຍອມຮັບພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌.

— ຂ້ອຍພະຍາຍາມທີ່ຈະພົບກັບຫຼາຍຜູ້ຄົນເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້, ແລະ ເມື່ອມີໂອກາດ ຂ້ອຍກໍແບ່ງປັນກັບພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບຄໍາສອນບາງຢ່າງຂອງຄວາມສັດທາ. ຖ້າຂ້ອຍເຫັນວ່າພວກເຂົາຍອມຮັບ, ຂ້ອຍຈະສືບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ພວກເຂົາ ຈົນກະທັ້ງຂ້ອຍສາມາດເຊີນເອົາພວກເຂົາເຂົ້າຮ່ວມໃນສາສະໜາໄດ້ໃນທີ່ສຸດ.

ຕອນທີ 25

ໃນທັງສີ “ການມາເຖິງຂອງຄວາມຍຸດຕິທຳແຫ່ງສວນສະຫວັນ” ທ່ານສາສະນະພິບານ ໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງ ທີ່ອະທິບາຍເຖິງອົງປະກອບພື້ນຖານຂອງແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນຢ່າງເປັນລະບົບໄວ້ໄດ້ຢ່າງຄົບຄ້າຍ. ຂໍ້ຄວາມນັ້ນຖືກນຳມາແບ່ງເປັນຕອນສັ້ນໆຕໍ່ໄປນີ້. ຂໍໃຫ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມແຕ່ລະຕອນ ແລະ ຈາກນັ້ນໃຫ້ເຕີມຂໍ້ຄວາມລົງໃນບ່ອນວາງຂອງປະໂຫຍກທີ່ຕາມມາ.

“ດ້ວຍຄວາມຄິດລິເລີ້ມຂອງຕົນເອງ, ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຕໍ່ອຸປະສັກໃດໆທີ່ເພື່ອນມິດ ຫຼື ສັດຕູ, ອາດຂັດຂວາງເສັ້ນທາງຂອງເຂົາໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ຫຼື ຈົງໃຈກໍຕາມ, ຂໍໃຫ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະລຸກ ຂຶ້ນ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງຂອງການເຜີຍແຜ່, ຂໍໃຫ້ເຂົາພິຈາລະນາຢ່າງລະມັດລະວັງ

ເຖິງທຸກວິທີທາງທີ່ເຂົາອາດໃຊ້ ໃນຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນບຸກຄົນ ເພື່ອດຶງດູດຄວາມເອົາໃຈໃສ່ , ຮັກສາໄວ້ເຊິ່ງຄວາມສົນໃຈ, ແລະ ເລິກເຊິ່ງໃນຄວາມສັດທາ ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າມາຮ່ວມໃນຄວາມສັດທາຂອງເຂົາ. ຂໍໃຫ້ເຂົາສຳຫຼວດເບິ່ງຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕ່າງໆ ຕາມສະພາບການສະເພາະທີ່ມີໃນບ່ອນທີ່ເຂົາອາໄສຢູ່, ປະເມີນຂໍ້ດີຂອງຄວາມເປັນໄປໄດ້ເລົ່ານັ້ນ, ແລະ ດຳເນີນການຕໍ່ໄປຢ່າງສະຫຼຽວສະຫຼາດ ແລະ ຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອນຳຂໍ້ດີເລົ່ານັ້ນມາໃຊ້ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ເຂົາມີຢູ່ໃນຈິດໃຈ.”²⁰

1. ທ່ານສາສະນະພິບານ ບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຄວນ ດ້ວຍ _____ ຂອງຕົນເອງ, ຂໍໃຫ້ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະ _____ ແລະ _____ ຕໍ່ການຮຽກຮ້ອງ _____.
2. ໃນການທຳເຊັ່ນນີ້, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຍອມໃຫ້ອຸປະສັກໃດທີ່ _____ ຫຼື _____, ອາດ _____ ຫຼື _____, ທີ່ຈະນຳມາໄວ້ບົນທຶນທາງຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຫັນເຫຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງເຮົາ.
3. ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເຮົາຄວນພິຈາລະນາຢ່າງລະມັດລະວັງເຖິງ _____ ທີ່ພວກເຮົາອາດໃຊ້ ໃນຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນບຸກຄົນຂອງເຮົາເພື່ອດຶງດູດ _____, ຮັກສາໄວ້ເຊິ່ງ _____, ແລະ ເລິກເຊິ່ງໃນ _____ ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າມາຮ່ວມໃນຄວາມສັດທາຂອງເຂົາ.
4. ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາ, ເຮົາຄວນ _____ ຢ່າງລະມັດລະວັງເຖິງທຸກວິທີທາງທີ່ເຂົາອາດ _____ ໃນຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນບຸກຄົນ ເພື່ອ _____ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່, _____ ໄວ້ເຊິ່ງຄວາມສົນໃຈ, ແລະ _____ ໃນຄວາມສັດທາ ແກ່ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການນຳເຂົ້າມາຮ່ວມໃນຄວາມສັດທາຂອງເຂົາ.
5. ພວກເຮົາຖືກບອກໃຫ້ _____ ເບິ່ງຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕ່າງໆ _____ ສະເພາະທີ່ມີໃນບ່ອນທີ່ເຂົາອາໄສຢູ່.
6. ພວກເຮົາຄວນ _____ ຂໍ້ດີຂອງຄວາມເປັນໄປໄດ້ເລົ່ານັ້ນກ່ອນ.

7. ດ້ວຍການທຳເຊັ່ນນີ້, ພວກເຮົາຄວນດຳເນີນການຕໍ່ໄປ _____ ແລະ _____ ເພື່ອ _____ ເລົ່ານັ້ນມາເປັນເຄື່ອງສີ່ໃນການເຜີຍແຜ່ຄວາມສັດທາ.

“ພ້ອມນີ້ຂໍໃຫ້ພະຍາຍາມຄິດຄົ້ນວິທີການຕ່າງໆ ຢ່າງເຊັ່ນການເຂົ້າຮ່ວມກັບຊົມລົມ, ງານວາງສະແດງ, ແລະ ສັງຄົມຕ່າງໆ, ເພື່ອບັນລະຍາຍໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວໂຍງກັນກັບການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນວຄວາມຄິດຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ເຊັ່ນຄວາມພໍປະມານ, ສິນລະທຳ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ສາສະໜາ ແລະ ການຍອມຮັບຄວາມແຕກຕ່າງທາງເຊື້ອຊາດ, ການຮ່ວມມືທາງເສດທະກິດ, ສາສະໜາອິດສະລາມ, ແລະ ການປຸງບົດທຽບສາສະໜາ, ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມໃນອົງການດ້ານສັງຄົມ, ດ້ານວັດທະນະທັມ, ມະນຸດສັດທຳ, ການກຸສົນ, ການສຶກສາ ແລະ ວິສາຫະກິດ, ຂະນະທີ່ການປົກປ້ອງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງສາສະໜາ, ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ ຈະເປັນການເປີດທຶນທາງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ກັບເຂົາ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາສາມາດປະສົບຄວາມສຳເລັດ ໃນການໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ການສະໜັບສະໜູນ, ແລະ ທ້າຍທີ່ສຸດຄວາມຈົງຮັກພັກດີ ຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົາຕິດຕໍ່ດ້ວຍ.”²¹

8. ພ້ອມນີ້ຂໍໃຫ້ພະຍາຍາມຄິດຄົ້ນວິທີການຕ່າງໆ ຢ່າງເຊັ່ນການເຂົ້າຮ່ວມກັບ _____, _____, ແລະ _____, _____ ໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວໂຍງກັນກັບ _____ ແລະ _____ ຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ.

9. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມຫາວິທີທາງ ຂອງການເຂົ້າຮ່ວມໃນ _____, _____, _____, _____, _____ ແລະ _____, ຂະນະທີ່ _____ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງສາສະໜາ.

10. ພວກເຮົາຄວນກະທຳເຊັ່ນນີ້ ຈະເປັນການເປີດ _____ ແລະ ຈະ _____ ໃນການໄດ້ມາເຊິ່ງ _____, _____, _____ ແລະ ທ້າຍທີ່ສຸດ _____ ຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົາຕິດຕໍ່ດ້ວຍ.

“ໃນຂະທີ່ເຂົາທຳການຕິດຕໍ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຂົາຈົດຈຳເຖິງການຮ້ອງຂໍຕ່າງໆ ທີ່ຄວາມສັດທາຂອງເຂົາມີຢູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃຫ້ເຂົາຮັກສາກຽດຕິຍົດ, ແລະ ສະຖານະຂອງສາສະໜາ, ປົກປ້ອງຄວາມສົມບູນຂອງກົດ ແລະ ຫຼັກການຕ່າງໆ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄອບຄຸມກວ້າງຂວາງ

ແລະ ຄວາມເປັນສາກົນຂອງສາສະໜາ, ແລະ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຈຳເປັນ ແລະ ຫຼວງຫຼາຍຂອງສາສະໜາຢ່າງບໍ່ຢ້ານກົວ. ຂໍໃຫ້ເຂົາພິຈາລະນາເຖິງລະດັບຂອງການເປີດໃຈກວ້າງ ຕໍ່ການຍອມຮັບຂອງຜູ້ຟັງຂອງເຂົາ, ແລະ ຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົນເອງວ່າວິທີການເຜີຍແຜ່ໂດຍກົງ ຫຼື ໂດຍອ້ອມຈະເປັນວິທີການທີ່ເໝາະສົມ, ໃນການທີ່ເຂົາຈະໃຊ້ສ້າງໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາເກີດຄວາມປະທັບໃຈ ໃນຄວາມສຳຄັນອັນຈຳເປັນຕໍ່ຊີວິດຂອງສານແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ ຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ໂອບອ້ອມສາສະໜານີ້ໄວ້.”²²

11. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາທຳການຕິດຕໍ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຄວນລືມຄວາມຮັບຜິດຊອບ _____ ກຽດຕິຍົດ, ແລະ _____ ຂອງສາສະໜາ, _____ ຄວາມສົມບູນຂອງ _____ ແລະ _____, _____ ເຖິງຄວາມຄອບຄຸມກວ້າງຂວາງ ແລະ _____, ແລະ _____ ອັນຈຳເປັນ _____ ຢ່າງບໍ່ຢ້ານກົວ.
12. ທ່ານສາສະນິພິບາຍ ບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຄວນພິຈາລະນາເຖິງລະດັບຂອງ _____ ຕໍ່ການຍອມຮັບຂອງຜູ້ຟັງຂອງເຂົາ, ແລະ ຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົນເອງວ່າ _____ ຫຼື _____ ຈະເປັນວິທີການທີ່ເໝາະສົມ.
13. ໃນການເລືອກວິທີການໃດວິທີການໜຶ່ງ, ພວກເຮົາຄວນຈົດຈຳໄວ້ວ່າເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາຄື ໃນການທີ່ເຂົາຈະໃຊ້ສ້າງໃຫ້ຜູ້ສະແຫວງຫາ _____ ໃນ _____ ຂອງສານແຫ່ງສະຫວັນ, ແລະ _____ ໃຫ້ເຂົາ _____ ກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ໂອບອ້ອມສາສະໜານີ້ໄວ້.

“ຂໍໃຫ້ເຂົາຈົດຈຳຕົວຢ່າງທີ່ໃຫ້ໄວ້ໂດຍ ພຣະອັບດູລບາຮາ, ແລະ ການຕັກເຕືອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງທ່ານນາຍ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ຄວາມເມດຕາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແກ່ຜູ້ສະແຫວງຫາ, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມຄຳສອນໃຫ້ເຫັນເປັນຕົວຢ່າງ ຈົນເຖິງລະດັບທີ່ເຂົາຄາດຫວັງຈະໃຫ້ຄ່ອຍໆຊົມຊາບເຂົ້າໄປໃນຕົວຜູ້ສະແຫວງຫາ, ຈົນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບແຮງໂນ້ນນ້ຳວໃຈດ້ວຍຕົນເອງ ທີ່ລະບຸວ່າຕົນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ທີ່ປະມວນເອົາຫຼັກຄຳສອນດັ່ງກ່າວໄວ້. ໃນໄລຍະເລີ່ມທຳອິດ, ຂໍໃຫ້ເຂົາງົດການຍືນການກ່ຽວກັບກົດ ແລະ ທຳນຽມການປະຕິບັດຕາມຕ່າງໆ ເພາະອາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຕຶງຄຽດທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ ແກ່ຄວາມສັດທາທີ່ຫາກໍໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງຜູ້ສະແຫວງຫາ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເຂົາພະຍາ ຍາມດູແລຜູ້ສະແຫວງຫາ, ຢ່າງອົດທົນ, ຢ່າງມີໄຫວພົບ, ແລະ ຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸສູງຄວາມສົມບູນ, ແລະ ໃຫ້ການ

ຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ເຂົາ ເພື່ອປະກາດການຍອມຮັບຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງເຂົາ ໃນສິ່ງໃດກໍ່ຕາມ ທີ່ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌ຊົງບັນທຶກໄວ້ ວ່າເຂົາຈະຍັງບໍ່ມີຄຸນສົມບັດພຽງພໍ.”²³

14. ໃນຄວາມພະຍາຍາມເຜີຍແຜ່ຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຖືກຮ້ອງຮຽນກໍໃຫ້ຈົດຈຳ _____ ທີ່ໃຫ້ໄວ້ໂດຍ ພຣະອັບດູລບາຣາ, ແລະ ການຕັກເຕືອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງທ່ານນາຍ ກຸ່ງວກັບ _____ ແກ່ຜູ້ສະແຫວງຫາ, ແລະ ບຸກບິນການ _____ ຕາມຄໍາສອນ _____ ຈົນເຖິງລະດັບທີ່ເຂົາຄາດ ຫວັງຈະໃຫ້ຄ່ອຍໆຊົມຊາບເຂົ້າໄປໃນຕົວຜູ້ສະແຫວງຫາ.
15. ພວກເຮົາຄວນຕົ້ນຕົວຢ່າງຍິ່ງໃນການທຳຕາມແບບຢ່າງຂອງ ພຣະອັບດູລບາຣາ ຈົນເຮັດໃຫ້ _____ ທີ່ ລະບຸວ່າຕົນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິກ ທີ່ປະມວນເອົາຫຼັກຄໍາສອນດັ່ງກ່າວໄວ້.
16. ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ຊັກຊວນຜູ້ສະແຫວງຫາໃຫ້ເຂົ້າມາສູ່ຄວາມສັດທາແລ້ວ, ພວກເຮົາຄວນມີຄວາມ ລະມັດລະວັງ ໃນໄລຍະເລີ່ມທຳອິດບໍ່ໃຫ້ການ _____ ກຸ່ງວກັບ _____ ແລະ _____ ເພາະອາດ _____ ແກ່ຄວາມສັດທາທີ່ຫາກໍໄດ້ຮັບການກະຕຸ້ນຂຶ້ນໃໝ່ຂອງຜູ້ສະແຫວງ ຫາ.
17. ເຮົາຄວນ _____ ຜູ້ສະແຫວງຫາ, ຢ່າງອົດທົນ, ຢ່າງມີໄຫວພົບ, ແລະ ຢ່າງຕັ້ງໃຈ, _____, ແລະ _____ ແກ່ ເຂົາ ເພື່ອປະກາດ _____ ໃນສິ່ງໃດກໍ່ ຕາມທີ່ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌ຊົງບັນທຶກໄວ້.
18. ເຮົາຄວນດູແລຜູ້ສະແຫວງຫາ, _____, _____, ແລະ _____, ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸສູ່ຄວາມສົມບູນ, ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ເຂົາ ເພື່ອ _____ ການຍອມຮັບຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງເຂົາ ໃນສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພຣະບາຣາອຸລ ລາຫ໌ຊົງບັນທຶກໄວ້ ວ່າເຂົາຈະຍັງບໍ່ມີຄຸນສົມບັດພຽງພໍ.

“ໃນທັນທີທີ່ບັນລຸສູ່ຂັ້ນຕອນນັ້ນ ຂໍໃຫ້ເຂົາແນະນຳຜູ້ສະແຫວງຫາໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບ ເພື່ອນສາສະນິ ກະຊົນຄົນອື່ນໆ, ແລະ ຊອກຫາ, ຜ່ານການມີມິດຕະພາບທີ່ດີຕໍ່ກັນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຢ່າງທ້າວທັນໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ໃຫ້ເຂົາສາມາດປະກອບສ່ວນຂອງຕົນ

ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຊຸມຊົນນັ້ນດີຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ພາລະກິດຂອງຊຸມຊົນກ້າວໜ້າ, ເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນໝັ້ນຄົງ, ແລະ ການປະສານງານກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນ ຮ່ວມກັບຊຸມຊົນພື້ນຖານອື່ນໆ.”²⁴

19. ໃນທັນທີທີ່ບັນລຸສູ່ຂັ້ນຕອນນັ້ນ, ພວກເຮົາຄວນ _____ ຜູ້ສະແຫວງຫາໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບເພື່ອນສາສະນິກະຊົນຄົນອື່ນໆຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.
20. ນັບຈາກຈຸດນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມ, ຜ່ານ _____ ແລະ _____ ໃນ _____ ຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ໃຫ້ເຂົາ _____ ຂອງຕົນເຮັດໃຫ້ຊີວິດ _____, ເຮັດໃຫ້ພາລະກິດຂອງຊຸມຊົນ _____, ເຮັດໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນ _____, ແລະ _____ ງານກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນຮ່ວມກັບຊຸມຊົນອື່ນໆ.

“ຂໍໃຫ້ເຂົາຈົ່ງຢຳຮູ້ສຶກເພິ່ງພໍໃຈ ຈົນກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຊືມຊາບຄວາມປາດທະໜາຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍຂອງເຂົາທາງຈິດວິນຍານ ຂະນະທີ່ພັກດັນເຂົາໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຢ່າງອິດສະຫຼະດ້ວຍຕົວເຂົາເອງ, ແລະ ທຳການຕອບແທນດ້ວຍການອຸທິດພະລະກຳລັງຂອງເຂົາ ໃຫ້ກັບການຟື້ນຊື່ວິດໃຫ້ແກ່ດວງວິນຍານອື່ນໆ, ແລະ ຮວມທັງການສະໜັບສະໜູນກົດ ແລະ ຫຼັກ ການທັງຫຼາຍ ທີ່ຄວາມສັດທາໃໝ່ຂອງເຂົາວາງໄວ້.”²⁵

21. ທ່ານສາສະນະພິບານ ບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາບໍ່ຄວນເພິ່ງພໍໃຈ ຈົນກວ່າພວກເຮົາ _____ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃຫ້ແກ່ _____ ຂະນະທີ່ _____ ເຂົາໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ _____, ແລະ _____ ຂອງເຂົາ ໃຫ້ກັບການຟື້ນຊື່ວິດໃຫ້ແກ່ດວງວິນຍານອື່ນໆ, ແລະ ຮວມທັງການສະໜັບສະໜູນກົດ ແລະ ຫຼັກການທັງຫຼາຍທີ່ຄວາມສັດທາໃໝ່ຂອງເຂົາວາງໄວ້.

ຕອນທີ 26

ດ້ວຍການນຶກເຖິງຂໍ້ຄວາມຈາກສອງຕອນທີ່ຜ່ານມາໄວ້ໃນໃຈ, ຕອນນີ້ເຈົ້າຖືກຂໍໃຫ້ມຸ່ງຄວາມສົນໃຈ ໄປທີ່ການເຮັດແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນຂອງທ່ານເອງຢ່າງເປັນລະບົບ. ບາດກ້າວທຳອິດ, ເຈົ້າຈຳເປັນຈະຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບອົງປະກອບຕ່າງໆຂອງແຜນນີ້ ເຊິ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໂດຍ ທ່ານ ໂຊກິ ເອຟ

ເຟັ້ນດີ ຈະເປັນຮູບເປັນຮ່າງໃນແຜນງານຂອງເຈົ້າ. ການເຮັດບົດເຝິກຫັດຂ້າງລຸ້ນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າເຮັດແຜນງານສ່ວນຕົວນີ້.

1. ເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ອົງປະກອບໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ ແມ່ນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນອັນແນ່ນອນຂອງເຈົ້າ ທີ່ມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງເປັນຮູບທໍາ ເພື່ອຄົ້ນຫາດວງວິນຍານທີ່ເປີດຮັບ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບພວກເຂົາ. ເມື່ອໃດກໍ່ຕາມທີ່ພວກເຮົາຜູກມັດຕົນເອງຢ່າງໜັກແນ່ນອນທີ່ຈະເຮັດບາງຢ່າງ, ຄວາມແນ່ນອນຂອງພວກເຮົາຈະຖືກທົດສອບ. ອຸປະສ່ວນຕ່າງໆມັກເກີດຂຶ້ນຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້. ໃນກໍລະນີຂອງການເຜີຍແຜ່, ມີອຸປະສັກບາງຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນທົນທາງຂອງພວກເຮົາ ມາຈາກການເປັນບໍລະບັກກັບຄວາມສັດທາ ຫຼື ມາຈາກສະພາບຂອງໂລກອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ. ຍົກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ວັດຖຸນິຍົມໃນສັງຄົມສາມາດເຮັດໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະເຜີຍແຜ່ ເປັນໄປດ້ວຍຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຂຶ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄວາມບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ເລື່ອງທາງຈິດວິນຍານຂອງຜູ້ຄົນ. ມີອຸປະສັກອັນໃດແດ່ທີ່ເກີດຈາກສະພາບຂອງໂລກທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າ ເຈົ້າອາດຈະປະສົບເມື່ອເຈົ້າເລີ່ມດໍາເນີນການເຜີຍແຜ່?

- ກ. _____
- ຂ. _____
- ຄ. _____
- ງ. _____
- ຈ. _____

2. ຫຼັງຈາກຕັດສິນໃຈທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄວາມສັດທາ, ເຈົ້າຈະຈໍາເປັນຕ້ອງຄິດກ່ຽວກັບສະຖານະການ ແລະ ສະພາບການຂອງຊີວິດຂອງເຈົ້າເອງ. ແນ່ນອນວ່າ ຈຸດສູນກາງເລົ່ານີ້ຄືການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເຈົ້າ ໃນກິດຈະກຳການສ້າງຊຸມຊົນໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານ, ແລະ ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸໄວ້ແລ້ວວ່າ ສິ່ງນີ້ຈະເປີດໂອກາດການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບເຈົ້າ. ແຕ່ນອກເໜືອຈາກນີ້ໃຫ້ພິຈາລະນາມີຕື່ອນໄຫວໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ຂໍໃຫ້ຂຽນວັກສັ້ນໆເພື່ອອະທິບາຍສິ່ງເລົ່ານີ້. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ເຈົ້າເປັນນັກຮຽນບໍ່, ເປັນພໍ່ແມ່, ເປັນພໍ່ຕູ້ແມ່ຕູ້ບໍ່? ອາຊີບຫຍັງ, ຫຼື ເຈົ້າມີລາຍໄດ້ຫຍັງແດ່ຈາກການດໍາລົງຊີວິດ? ເຈົ້າກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸ່ມ ແລະ ອົງກອນໃດແດ່, ແລະ ເຈົ້າພົບປະກັບຄົນປະເພດໃດໃນຊີວິດປະຈຳວັນ?

ໃຫ້ຄິດເຖິງຄໍາເວົ້າຂ້າງເທິງ, ແລ້ວຂຽນໂອກາດອັນຫຼາກຫຼາຍທີ່ມີຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເພື່ອການເຜີຍແຜ່ຢ່າງເປັນລະບົບ:

3. ນອກເໜືອຈາກຄວາມເປັນໄປໄດ້ຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງ, ຂະນະທີ່ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ, ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຄິດຫາວິທີຕ່າງໆ ເພື່ອຮັກສາຄວາມສົມບູນຂອງຄວາມສັດທາໄວ້, ໂດຍພົບປະຜູ້ຄົນໃໝ່ໆຢູ່ສະເໝີ ເຊິ່ງບາງຄົນອາດຍອມຮັບສານຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເຈົ້າສາມາດເຂົ້າຮ່ວມອົງກອນທີ່ມີຈຸດມຸ່ງໝາຍສອດຄ່ອງກັບຄໍາສອນ. ຖ້າຫາກເຈົ້າອາໄສສູນການສຶກສາ, ເຈົ້າສາມາດເຂົ້າຮ່ວມການບັນຍາຍໃນຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄໍາສອນ ແລະ ຄວາມສົມບູນແບບຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ອົງປະກອບນີ້ຂອງແຜນງານຂອງເຈົ້າມີຄວາມສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງ, ເພາະຖ້າຫາກວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສືບຕໍ່ພົບປະຜູ້ຄົນໃໝ່ໆ, ເຈົ້າຈະຈົບລົງດ້ວຍການມຸ່ງຄວາມສົນໃຈທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ໄປທີ່ບຸກຄົນດຽວກັນສອງສາມຄົນເປັນປະຈຳທຸກປີ - ເຊິ່ງຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວອາດບໍ່ຕອບຮັບ. ຂໍໃຫ້ຂຽນວິທີຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າສາມາດຕິດຕໍ່ກັບຜູ້ຄົນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

4. ເນື່ອງຈາກເຈົ້າໄດ້ພົບປະກັບຜູ້ຄົນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈາກຄວາມເປັນໄປໄດ້ທັງໝົດທີ່ເຈົ້າສັງເກດເຫັນໃນບົດເຝິກຫັດທີ 2 ແລະ 3, ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຄິດວ່າເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ເຖິງຈຸດປະສົງຂອງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແກ່ພວກເຂົາໄດ້ແນວໃດ, ດ້ວຍມາລະຍາດທີ່ຮອບຮູ້ ແລະ ມີສັກສີ. ຢ່າງແນ່ນອນພວກເຂົາຈະເບິ່ງເຫັນປະກາຍແຫ່ງຄວາມງົດງາມຂອງຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ຜ່ານທາງການກະທຳຂອງເຈົ້າ, ເຈົ້າຈະຕ້ອງການຊອກຫາໂອກາດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຄວາມສັດທາໃນແງ່ມຸມຕ່າງໆກັບພວກເຂົາ. ຈາກການສຶກສາພາກທີສອງຂອງເຫຼັ້ມ 2, “ຍົກລະດັບການສົນທະນາ”, ແລະ ປະສົບການທີ່ຜ່ານມາ, ເຈົ້າຮູ້ວ່າຕ້ອງເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນການປຶກສາຫາລືແບບນັ້ນໄດ້. ເມື່ອເຈົ້າທົບທວນເຖິງອົງປະກອບນີ້ຂອງແຜນງານຂອງເຈົ້າ, ຈະເປັນປະໂຫຍດຫາກຄຳນຶງເຖິງກຸ່ມບຸກຄົນຕ່າງໆ ທີ່ເຈົ້າຈະຕ້ອງຕິດຕໍ່ອີກດ້ວຍ. ເຈົ້າຈະສາມາດນຳເອົາຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມສົມບູນແບບຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ມາສູ່ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຄົນໃນແຕ່ລະກຸ່ມຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍທີ່ສຸດໄດ້ແນວໃດ? ເປັນທີ່ຊັດເຈນວ່າ ເຈົ້າຈະສາມາດຂຽນລົງບ່ອນນີ້ ແນວຄວາມຄິດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈົ້າ, ຕັ້ງແຕ່ເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນພຽງແຕ່ວ່າ ຕ້ອງບອກຫຍັງກັບຜູ້ອື່ນໃນສະຖານະການຕົວຈິງ. ນອກຈາກນີ້ ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຈະພັດທະນາໄປຕາມປະສົບການທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບ.

5. ຂະນະທີ່ເຈົ້າຍັງຄົງເຜີຍແຜ່ເປົ້າໝາຍ ແລະ ອຸດົມຄະຕິອັນສູງສົ່ງຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ໃຫ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຈົ້າຈະເລີ້ມເຜີຍແຜ່ຜູ້ທີ່ເຈົ້າຄິດວ່າຍອມຮັບ. ການເລືອກປະຕິບັດຂອງເຈົ້າຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບສະພາບການສຳລັບບາງຄົນ. ໃນບາງຄົນ, ເຈົ້າອາດຈະຕັດສິນໃຈເໝືອນກັບ ແອນນາ ແລະ ເອມີເລຍ ເພື່ອນຂອງເຂົາວ່າຄວນນຳສະເໜີຫຼັກຄຳສອນຂອງຄວາມສັດທາຢ່າງກົງໄປກົງມາ ແລະ ຊັດເຈນ. ເຈົ້າອາດຈະສົນທະນາກັບຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄປໄດ້, ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ ໃນຊ່ວງທີ່ຈັດຮຽນເລິກເຊິ່ງເປັນປະຈຳ. ເຈົ້າກໍຍັງຄົງສາມາດເຊີນຄົນອື່ນໆ ມາຮ່ວມການພົບປະສວດມົນໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານຂອງເຈົ້າ. ຈາກນັ້ນຈະມີຜູ້ທີ່ມຸ່ງໝັ້ນຕໍ່ວິໄສທັດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກ່ຽວກັບລະບົບໂລກໃໝ່, ເຊິ່ງຕ້ອງການໆຊຸກຍູ້ຢ່າງອົບອຸ່ນຂອງເຈົ້າ. ທຸກໆກໍລະນີ, ແນ່ນອນວ່າເຈົ້າຈະສືບຕໍ່ໜີ້ໄປຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະອົງນຳດວງວິນຍານທີ່ເຈົ້າກຳລັງເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ມາສູ່ທີ່ກຳບັງແຫ່ງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ເປົ້າໝາຍຂອງເຈົ້າຄືຊ່ວງໃຫ້ພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນເຂົ້າໃຈຄຳສອນຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຍິ່ງຂຶ້ນ. ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງໃນຖານະຜູ້ສະແດງທັມ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຍຸກນີ້ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາ ທີ່ຈະເຕີບໂຕດ້ານຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ - ສິ່ງນີ້, ຖ້າຄວາມສັດທາທີ່ມາກໍ່ໄດ້ຮັບມາໃໝ່ນັ້ນ ສາມາດຕ້ານທານພະລັງແຫ່ງຄວາມເສື່ອມໂຊມທາງສິນລະທັມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄົມໄດ້. ຂໍໃຫ້ລະບຸສິ່ງທີ່ເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ ເພື່ອບຳລຸງລ້ຽງພວກເຂົາໃນວິທີທາງນີ້.

[illegible]

ព្រលឹង 27

ຫຼັງຈາກໄດ້ລະບຸອົງປະກອບຕ່າງໆ ຂອງແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນແລ້ວ, ຕອນນີ້ເຈົ້າອາດປາດທະໜາທີ່ຈະເຮັດແຜນປະຕິບັດເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ເປັນຊ່ວງໄລຍະເວລາແນ່ນອນ, ອາດຈະເປັນຫຼາຍອາທິດ ຫຼື ສອງສາມເດືອນ. ແຜນຂອງເຈົ້າຈະເປັນປະໂຫຍດຢ່າງທີ່ສຸດ ຖ້າເປັນແຜນທີ່ມີຄວາມເພາະເຈາະຈົງ, ໂດຍກ່າວເຖິງລາຍຊື່ຂອງບຸກຄົນທີ່ເຈົ້າຮູ້ຈັກ ແລະ ລະບຸບາດກ້າວທີ່ຊັດເຈນ ທີ່ເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະເຮັດ. ຂະນະທີ່ເຈົ້າດຳເນີນການຕາມແຜນນັ້ນ, ເມື່ອມີໂອກາດໃໝ່ໆເກີດຂຶ້ນ ແລະ ມີການພັດທະນາຄວາມສຳພັນ, ແລະ ເຈົ້າກໍຈະຄິດຄົ້ນບາດກ້າວໃໝ່ໆໄປຕາມນັ້ນ.

[illegible]

ຕອນທີ 28

ດັ່ງທີ່ເຈົ້າອາດສັງເກດເຫັນເມື່ອຄິດເຖິງ ອົງປະກອບຂອງແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ວາງແຜນປະຕິບັດການເບື້ອງຕົ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມຂອງແຕ່ລະຄົນໃນເຜີຍແຜ່ ມັກຈະຖືກເຊື່ອມໂຍງ ເຂົ້າກັບຮູບແບບກິດຈະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໝູ່ບ້ານ ແລະ ລະແວກບ້ານຂອງພວກເຮົາຢູ່ເລື້ອຍໆ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງແຕ່ລະຄົນ ມີສ່ວນສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມຮູບແບບດັ່ງກ່າວໄດ້ຢ່າງໃດ. ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ຮູບແບບເຕີບໂຕໃນຊຸມຊົນໃຫ້ເລັ່ງຂຶ້ນ - ຫຼືຂະຫຍາຍວົງກວ້າງອອກ - ຈຳເປັນຕ້ອງມີການລົນນະລົງຮ່ວມກັນ. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການລົນນະລົງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ການປະຕິບັດຮ່ວມກັນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ. ຕົວຢ່າງ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາສະຖານະການຕໍ່ໄປນີ້.

ສົມມຸດວ່າເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າຮ່ວມການພົບປະ ທີ່ເພື່ອນໆມາຈາກໝູ່ບ້ານຫຼືລະແວກບ້ານໃກ້ຄຽງ ຫຼາຍແຫ່ງມາຮວມຕົວກັນ ເພື່ອວາງແຜນການລົນນະລົງການເຜີຍແຜ່ ຕາມທີ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍຈາກຄະນະເຜີຍແຜ່ປະຈຳເຂດ. ການປະຊຸມດຳເນີນໄປໃນບັນຍາກາດແຫ່ງຈິດວິນຍານ, ມີການໂອ້ລົມທີ່ກະຕຸ້ນກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການເຜີຍແຜ່ ແລະ ບົດບາດຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ, ແລະ ສ້າງຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ເມື່ອການໂອ້ລົມສິ້ນສຸດລົງ, ຜູ້ຄົນຈາກແຕ່ລະໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານຈະປຶກສາກັນເປັນກຸ່ມ ກ່ຽວກັບແຜນງານສຳລັບການລົງນະລົງການເຜີຍແຜ່. ຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ດົນ, ກຸ່ມທັງໝົດຈະມາຮວມກັນເພື່ອແບ່ງປັນແຜນຂອງພວກເຂົາ. ຕົວແທນໜຶ່ງຄົນຂອງກຸ່ມຕ່າງໆ ສະຫຼຸບຜົນຈາກການປຶກສາຫາລືດັ່ງນີ້: “ແຜນທີ່ພວກເຮົາວາງໄວ້ ເພື່ອປະກອບສ່ວນໃນການລົນນະລົງນັ້ນກົງໄປກົງມາ. ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນສວດມົນທຸກມື້ ເພື່ອໃຫ້ປະສົບຄວາມສຳເລັດໃນການເຜີຍແຜ່, ຂໍໃຫ້ທຸກໆບຸກຄົນກ່າວເຖິງຄວາມສັດທາກັບຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄົນໃນທຸກມື້, ແລະ ໃຫ້ທຸກຄົນຄົວຄວນມີການຮຽນເລິກເຊິ່ງຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງໃນທຸກໆສິບເກົ້າວັນ.”

ລອງຈິນຕະນາການວ່າເພື່ອນໆຈາກກຸ່ມນີ້ ໄດ້ນຳເອົາແຜນງານກັບໄປທີ່ໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານ. ຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າ ຖ້າທຸກຄົນລຸກຂຶ້ນມາປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງກຸ່ມດ້ວຍຄວາມອຸທິດ ແລະ ຄວາມສັດທາຢ່າງແຮງກ້າ, ພວກເຮົາສາມາດສັນນິຖານໄດ້ວ່າ ຊຸມຊົນຈະເຕີບໂຕທັງໃນດ້ານຈຳນວນ ແລະ ຄວາມສາມາດ, ການກະກຽມເພື່ອດຳເນີນການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ຈະເປັນປະໂຫຍດຫາກຖາມວ່າ ແຜນດັ່ງກ່າວສອດຄ່ອງກັບແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນການຮ່ວມກັນຢ່າງເປັນລະບົບຫຼືບໍ່. ແຜນດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍຫຼາຍກວ່າການສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ບຸກຄົນຕ່າງໆເຮັດຕາມຄວາມສາມາດໃນ

ການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ, ໂດຍຍອມຮັບວ່າມີຄວາມສັດທາຢ່າງແຮງກ້າເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກຄວາມຮູ້ທີ່ວ່າ
ຄົນອື່ນໆກໍມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳປະເພດດຽວກັນແນ່ນອນ? ການປະຕິບັດຮ່ວມກັນຄວນໄດ້ຮັບການ
ອອກແບບໃນລັກສະນະທີ່ພອນສະຫວັນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ ເສີມສ້າງເຊິ່ງກັນແລະກັນ,
ສົ່ງຜົນໃຫ້ພະລັງຂອງພວກເຂົາເພີ່ມທະວີຄູນຂຶ້ນບໍ່? ການປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງກຸ່ມ
ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງ ບໍ່ຄວນນຳມາເຊິ່ງຜົນທີ່ໄດ້ຮັບທີ່ຫຼາຍກວ່າ ຜົນລວມຂອງການແຍກຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນ
ບຸກຄົນຂອງພວກເຂົາແນ່ນອນ? ຂໍໃຫ້ທົບທວນຄຳຖາມເລົ່ານີ້ ກັບສະມາຊິກຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າ.

ຕອນທີ 29

ການປຶກສາຫາລືຄຳຖາມຂ້າງເທິງ ຈະຊ່ວຍຮັບຮອງຢ່າງແນ່ນອນ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າເລີ້ມເຂົ້າໃຈຈາກ
ປະສົບການຂອງເຈົ້າເອງ. ເຈົ້າຄົງເຫັນແລ້ວວ່າ ໃນຖານະສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຸ່ມແກນກາງ ຂອງບຸກຄົນທີ່
ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານ, ການຂັບເຄື່ອນຂອງການປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ
ກັນ, ພະລັງຂອງພວກເຮົາເພີ່ມທະວີຄູນໄດ້ແນວໃດ. ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໃນພາກທີ່ຍັງເຫຼືອນີ້ ຈະ
ເປັນການພະຍາຍາມທີ່ຈະໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈບາງຢ່າງ ກ່ຽວກັບການຂັບເຄື່ອນເລົ່ານີ້ ໃນເນື້ອຫາ
ຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ສ້າງຄວາມປົກແຜນຂອງຄວາມສັດທາ.

ທຳອິດ, ໃຫ້ພວກເຮົາມາທວນຄືນໄວໆ ເຖິງຕອນນີ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າໜ້າຈະຮູ້ແລ້ວກ່ຽວກັບວິທີເຂົ້າຫາ
ຂອງພວກເຮົາ ໃນການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຄວາມສັດທາທົ່ວໂລກ. ຂະນະນີ້ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະ
ເລັ່ງຂະບວນການເຕີບໂຕ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນດຳເນີນການໃນລະແວກບ້ານ ຫຼື ໝູ່ບ້ານພາຍໃນກຸ່ມໜຶ່ງ.
“ກຸ່ມ (cluster)” ໜຶ່ງໝາຍເຖິງພື້ນທີ່ທາງພູມສາດຂະໜາດນ້ອຍໜຶ່ງ ທີ່ມີຂະໜາດສາມາດຈັດການໄດ້
ເພື່ອວັດຖຸປະສົງໃນການງານແຜນ. ຄະນະເຜີຍແຜ່ປະຈຳພື້ນທີ່ ເຮັດວຽກໃນລະດັບນີ້. ພາຍໃນການຕັ້ງ

ກຸ່ມ, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກຊຸກຍູ້ໂດຍ ສະພາຍຸຕິທັມສາກົນ ໃຫ້ດຳເນີນການໃນ “ວົງຮອບສາມເດືອນຂອງ ກິດຈະກຳ ຜ່ານການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຊຸມຊົນ - ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງວ່ອງໄວ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ ການປະຕິບັດທີ່ເຂັ້ມຂຶ້ນ; ຊ່ວງເວລາທີ່ຈຳເປັນໃນການສ້າງຄວາມປົກແຜ່ນ ເຊິ່ງໃນລະຫວ່າງນັ້ນຈະເພີ່ມ ກຳລັງພົນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ, ເຂົ້າຮ່ວມການຊຸມນຸມສວດມົນ ແລະ ງານສະຫຼອງບຸນສິບ ເກົ້າວັນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຢູ່ມຢາມທີ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໂອກາດຕ່າງໆທີ່ຈັດໄວ້ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນ ໄດ້ທົບທວນ ແລະ ວາງແຜນ.”

ຈາກນັ້ນ ວົງຮອບຕ່າງໆແມ່ນມີລັກສະນະສະເພາະດ້ວຍ ໄລຍະຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ, ການ ສ້າງຄວາມປົກແຜ່ນ, ແລ້ວການທົບທວນ ແລະ ການວາງແຜນ. ແຕ່ລະວົງຮອບສ້າງຄວາມສຳເລັດໃຫ້ ແກ່ວົງຮອບທີ່ຜ່ານມາ. ເມື່ອຜູ້ຄົນເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຂອງສະຖາບັນເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຫຼັງຈາກແຕ່ ລະຄັ້ນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ, ຄວາມສາມາດຮວມກັນກໍເພີ່ມຂຶ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາເລີ່ມນຳສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ໄປ ໃຊ້ໃນທາງປະຕິບັດ. ກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນຫຼາຍຢ່າງ ເຊິ່ງເປັນແຖວຂອງຂະບວນການຈະເລີນ ເຕີບໂຕ - ການຊຸມນຸມສວດມົນ, ຊັ້ນຮຽນເດັກນ້ອຍ, ກຸ່ມເຍົາວະຊົນ, ແລະ ການຮຽນກຸ່ມນ້ອຍ - ການ ຂະຫຍາຍກໍຄືຜົນໄດ້ຮັບ, ແລະ ກຸ່ມແຖວຕ່າງໆທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຂອງຜູ້ສະໜັບສະໜູນຄວາມສັດທາ ທີ່ກະຕືລືລົ້ນ ສາມາດເພີ່ມຈັ່ງຫວະຂອງກິດຈະກຳໂດຍລວມໄດ້. ຂະບວນການຈະເລີນເຕີບໂຕຈະເລັ່ງ ຂຶ້ນຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປໃນວິທີນີ້.

ໄລຍະຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ ຕ້ອງການລະດັບຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນສູງສຸດ, ເຊິ່ງມັກຈະສຳເລັດໄດ້ ໂດຍການດຳເນີນການລົນນະລົງຮ່ວມກັນ. ວັດຖຸປະສົງຂອງການລົນນະລົງຈະແຕກຕ່າງກັນໄປ ຂຶ້ນກັບ ເງື່ອນໄຂໃນກຸ່ມໜຶ່ງ, ຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງ. ບາງຄັ້ງການລົນນະລົງອາດພະຍາຍາມເພີ່ມຈຳນວນ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຫຼັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ. ໃນໂອກາດອື່ນໆ, ອາດເນັ້ນທີ່ການເຜີຍແຜ່ໂດຍກົງ. ຕາມປົກກະຕິຄວາມພະຍາຍາມໃນຊ່ວງຕໍ່ມາ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນໃນບ້ານເຮືອນຂອງພວກ ເຂົາ ດຳເນີນການໃນທ້ອງຖິ່ນແຫ່ງໜຶ່ງ ບ່ອນທີ່ມີກິດຈະກຳຕ່າງໆເລີ້ມເປັນຮູບເປັນຮ່າງຂຶ້ນແກ່ຊີວິດຊຸມ ຊົນ. ສຳລັບການລົນນະລົງປະເພດນີ້, ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ ໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳດັ່ງນີ້:

“ແກ່ນແທ້ຂອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ທີ່ວ່າ ການລົນນະລົງການເຜີຍແຜ່ຄວາມສັດທາ ໂດຍການໄປຢູ່ມ ບ້ານ ກ່ຽວຂ້ອງແນວໃດກັບກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ດຳເນີນການຢູ່ໃນລະແວກບ້ານ - ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຈັດປະຊຸມ ທີ່ເສີມສ້າງຄວາມສັດທາໃນຊຸມຊົນໂດຍລວມແນວໃດ, ຈັດຊັ້ນຮຽນທີ່ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຈິດວິນຍານຂອງເດັກນ້ອຍ, ຈັດກຸ່ມທີ່ຮວບຮວມພະລັງ ຂອງເຍົາວະຊົນ, ຈັດຕັ້ງການຮຽນກຸ່ມນ້ອຍ ທີ່ເປີດກວ້າງໃຫ້ກັບທຸກຄົນ, ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຄົນຈາກ ພູມຫຼັງທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ກ້າວໜ້າໄປຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ສຳຫຼວດການປະຍຸກໃຊ້ການເຜີຍແຜ່ ເຂົ້າໃນຊີວິດຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຊີວິດສ່ວນລວມຂອງພວກເຂົາ.”²⁶

ຕອນທີ 30

ຕາມທີ່ແນະນຳໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຂ້າງເທິງ, ພວກເຮົາຄວນຄິດວ່າການລົນນະລົງການເຜີຍແຜ່ນັ້ນດຳເນີນໄປໃນສູນຍາກາດ. ການລົນນະລົງເປັນພຽງອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງການເຂົ້າເຖິງການຈະເລີນເຕີບໂຕ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຂະຫຍາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມປົກແຜ່ນຂອງຄວາມສັດທາ ໃນລະດັບກວ້າງຈະເກີດຜົນດີທີ່ສຸດ ເມື່ອດຳເນີນການຢ່າງເປັນລະບົບ ເປັນໄລຍະເວລາດົນໃນກຸ່ມປະຊາກອນກຸ່ມໃດກຸ່ມໜຶ່ງ.

ໃນພາກນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງຄຳສັບວ່າ “ປະຊາກອນທີ່ຍອມຮັບ” ສອງສາມຄັ້ງ. ປະສົບການໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຊັ່ນດຽວກັບບຸກຄົນ, ປະຊາກອນບາງກຸ່ມອາດພ້ອມທີ່ຈະສຳຫຼວດ ຜົນກະທົບຂອງຄວາມສັດທາຕໍ່ຊີວິດສ່ວນລວມຂອງຕົນຫຼາຍກວ່າກຸ່ມອື່ນໆ. ການຍອມຮັບດັ່ງກ່າວ, ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນບອກພວກເຮົາວ່າ, ປົກກະຕິແລ້ວ “ສະແດງອອກມາເປັນຄວາມເຕັມໃຈ ທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນກາງສ້າງຊຸມຊົນ ທີ່ຂັບເຄື່ອນໂດຍກົດຈະກຳຫຼັກ.” ໃນທຸກໆກຸ່ມ, ພາລະກິດທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເພື່ອນໆຄື

“ເພື່ອສອນໃນກຸ່ມປະຊາກອນທີ່ຍອມຮັບໜຶ່ງຫຼືຫຼາຍກຸ່ມ, ໂດຍໃຊ້ວິທີການໂດຍກົງໃນການອະທິບາຍຫຼັກພື້ນຖານຂອງຄວາມສັດທາຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ຄົ້ນພົບຈິດວິນຍານເລົ່ານັ້ນ ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະລະຖິ້ມ ຄວາມເສີຍຊາທີ່ສັງຄົມກຳໜົດໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນລະແວກບ້ານ ແລະ ໝູ່ບ້ານຂອງຕົນ ເພື່ອເລີ່ມຂະບວນການປ່ຽນແປງໂດຍ ລວມ.”²⁷

ສິ່ງທີ່ເປັນເດີມພັນກໍຄື ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປະຊາກອນໄປສູ່ວິໃນທັດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌ ກ່ຽວກັບລະບົບໂລກໃໝ່ ແລະ ອາລິຍະທັມທີ່ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ກົມກືນກັນ. ທົບທວນເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງຂະບວນການນີ້ ເຊິ່ງດຳເນີນການໃນກຸ່ມຕ່າງໆທົ່ວໂລກ, ຂໍໃຫ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ຂັດມາຈາກສານ ຊຽນໂດຍສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ ດັ່ງນີ້:

“ເມື່ອມວນມະນຸດຊາດຕື່ນຂຶ້ນ ແລະ ເຂົ້າສູ່ຄວາມສັດທາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂະບວນການໃໝ່ກໍເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ ແລະ ການເຕີບໂຕຂອງອາລິຍະທັມໃໝ່ກໍເລີ່ມຂຶ້ນ. ຈົ່ງເປັນພະຍານເຖິງການເກີດຂຶ້ນຂອງສາສະໜາຄິດ ແລະ ສາສະໜາອິດສະລາມ. ມວນຊົນເລົ່ານີ້ຄືກຸ່ມຄົນທຳມະດາ ທີ່ມີປະເພນີຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ຍອມຮັບພຣະທັມມະລິຂິດໃໝ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ເຊິ່ງເມື່ອພວກເຮົາຕອບສະໜອງຕໍ່ພຣະທັມມະລິຂິດຢ່າງແທ້ຈິງ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບອິດທິພົນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈົນສາມາດປ່ຽນແປງຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກກັບພວກເຮົາໄດ້.

“ມາດຕະຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕກຕ່າງຈາກມາດຕະຖານຂອງມະນຸດ. ຕາມມາດຕະຖານຂອງມະນຸດ, ການຍອມຮັບຕົ້ນເຫດໃດກໍຕາມໂດຍບຸກຄົນທີ່ມີກຽດ, ມີຊື່ສຽງ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບ, ຈະກຳໜົດຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງຕົ້ນເຫດນັ້ນໆ. ແຕ່ຕາມຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌: ‘ການຮ້ອງຂໍ ແລະ ສານທີ່ພຣະອົງໃຫ້ມານັ້ນ ບໍ່ເຄີຍມີຈຸດມຸ່ງ ໝາຍທີ່ຈະໄປເຖິງ ຫຼື ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ດິນແດນ ຫຼື ຊົນຊາດໃດໜຶ່ງພຽງກຸ່ມດຽວເທົ່ານັ້ນ. ມະນຸດຊາດທັງໝົດຈະຕ້ອງຍຶດໝັ້ນຢ່າງໝັ້ນຄົງ ຕໍ່ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍ ແລະ ຖືກມອບໃຫ້.’”²⁸

ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງທຳມະຊາດ ຂອງຂະບວນການໆປ່ຽນແປງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນກຸ່ມທຸກແຫ່ງ, ພວກເຮົາອ່ານສານອື່ນອີກເຊິ່ງຂຽນໂດຍ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

“ດ້ວຍແຮງພັກດັນຈາກທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຊຸມຊົນບາຣາຍ, ປະຊາຊົນບົນໂລກສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ ກຳລັງເຄື່ອນຕົວຈາກທິດທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ໃກ້ເຂົ້າມາເລື້ອຍໆ ໄປສູ່ອາລິຍະທັມໂລກທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ຈົນພວກເຈົ້າເກືອບຈະນຶກພາບບໍ່ອອກໃນປັນຈຸບັນ. ໃນຂະນະທີ່ການເຄື່ອນຕົວຂອງປະຊາກອນ ຈາກສູນກາງທົ່ວໂລກເລັ່ງຕົວຂຶ້ນ, ອົງປະກອບບາງຢ່າງໃນທຸກວັດທະນາທຳ, ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນຂອງຄວາມສັດທາ, ຈະຄ່ອຍໆຫາຍໄປຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆຈະໄດ້ຮັບການເສີມກຳລັງ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ອົງປະກອບໃໝ່ຂອງວັດທະນະທຳ ຈະພັດທະນາໄປຕາມການເວລາ ໂດຍຜູ້ຄົນຈາກທຸກກຸ່ມມະນຸດ, ໄດ້ຮັບແຮງບັນດານໃຈຈາກການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ສະແດງອອກເຖິງຮູບແບບຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ເກີດຈາກຄຳສອນຂອງພຣະອົງ...”²⁹

1. ຈາກພຣະວັດຈະນະທີ່ສອງຂອງຂ້າງເທິງ, ຂໍໃຫ້ຕອບຄຳຖາມຂ້າງລຸ່ມນີ້.

a. ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນເມື່ອມວນມະນຸດຊາດຕົ້ນຂຶ້ນ ແລະ ເຂົ້າສູ່ຄວາມສັດທາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ? _____

b. ການປ່ຽນແປງໃດຈະເກີດຂຶ້ນກັບມວນມະນຸດ ເມື່ອພວກເຂົາຕອບສະໜອງຕໍ່ພຣະທັມມະລິຂິດໃໝ່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ? _____

c. ຂໍ້ຄວາມນີ້ອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງປະການໜຶ່ງ ລະຫວ່າງມາດຕະຖານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງມະນຸດ ຕ່າງກັນຄືແນວໃດ? _____

2. ຈາກພຣະວັດຈະນະທິສາມຂອງຂ້າງເທິງ, ໃຫ້ຕັດສິນໃຈວ່າຂໍ້ຄວາມໃດຕໍ່ໄປນີ້ຖືກຕ້ອງ:

_____ ເພື່ອເຂົ້າໃກ້ອະລິຍະທັມໂລກ ຕາມທີ່ຈົນຕະນາການໄວ້ໃນພຣະທັມມະລິຂິດ, ປະຊາກອນທຸກຄົນຈຳເປັນຕ້ອງນຳເອົາອົງປະກອບຂອງວັດທະນະທຳຫຼັກຢ່າງໜຶ່ງມາໃຊ້.

_____ ວັດທະນະທຳທຸກແຫ່ງໃນໂລກ ລ້ວນມີອົງປະກອບທີ່ໜ້າສັງລະເສີນ ແລະ ອົງປະກອບທີ່ຄວນລະຖິ້ມໄປ.

_____ ມາດຕະຖານຂອງສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ປາດຖະໜາໃນວັດທະນະທຳໃດໆກໍຕາມ ຄືການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌.

_____ ຖືເປັນສິ່ງທີ່ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້ສຳລັບກຸ່ມຄົນ ໃນນາມຂອງວັດທະນະທຳ, ທີ່ຈະມອງວ່າຜູ້ຍິງດ້ວຍກວ່າຜູ້ຊາຍ.

_____ ຄວນຊື່ນຊົມ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບລັກສະນະຕ່າງໆຂອງວັດທະນະທຳໃດໆ ທີ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຄວາມຮ່ວມມື.

_____ ລັກສະນະທາງວັດທະນະທຳທີ່ໜ້າຊື່ນຊົມ ຈະຊ່ວຍສົ່ງເສີມຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວາມສວຍງາມຂອງຄອບຄົວມະນຸດຊາດທັງໝົດ.

_____ ດ້ານທີ່ຍອມຮັບບໍ່ໄດ້ຂອງວັດທະນະທຳຈະຕ້ອງປ່ຽນແປງ ເມື່ອໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຈາກຄຳສອນແຫ່ງຄວາມສັດທາ.

_____ ເລື່ອງຕະຫຼົກ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ດູໝູກຢູ່ດຢາມກຸ່ມຄົນບາງກຸ່ມນັ້ນ ບໍ່ມີຫຍັງເປັນຕາໜ້າຕະຫຼົກເລີຍ.

_____ ເມື່ອປະຊາກອນເຂົ້າສູ່ຄວາມສັດທາແລ້ວ, ພວກເຂົາຈະຄ່ອຍໆລະຖິ້ມອົງປະກອນຂອງວັດທະນະທຳ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນ.

_____ ເມື່ອປະຊາກອນເຂົ້າສູ່ຄວາມສັດທາ ອົງປະກອບທາງວັດທະນະທຳທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄຳສອນ ກໍຈະໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

_____ ໃນເວລາຕໍ່ມາ, ປະຊາກອນທຸກກຸ່ມຈະຮັບເອົາອົງປະກອບໃໝ່ໆ ຂອງວັດທະນະທຳທີ່ໄດ້ຮັບແຮງບັນດາໃຈ ຈາກການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ - ຕົວຢ່າງ ອົງປະກອບທີ່ສະທ້ອນເຖິງຄວາມສຳຄັນ ທີ່ມອບໃຫ້ກັບການສຶກສາຂອງຄົນລຸ້ນໃໝ່.

- _____ ຂະນະທີ່ປະຊາກອນເຂົ້າໃກ້ມະຫາສະໝຸດ ແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃກ້ກັນຫຼາຍຂຶ້ນຢ່າງຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້.
- _____ ປະຊາກອນທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ຈະມີຄວາມໃກ້ຊິດກັນຫຼາຍຂຶ້ນໃນທີ່ສຸດ ຂະນະທີ່ພວກເຂົາດຳເນີນຕາມເສັ້ນທາງພັດທະນາຂອງຕົນເອງ, ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິບັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ.
- _____ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ໃນກິດຈະກຳຫຼັກພາຍໃນກຸ່ມປະຊາກອນທີ່ຍອມຮັບ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຂະບວນການແຫ່ງການປ່ຽນແປງ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມປະຊາກອນດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃກ້ວິໄສທັມຂອງລະບົບໂລກໃໝ່ຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ເມື່ອພິຈາລະນາຈາກສິ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ໃຫ້ທົບທວນເຖິງປະສົບການຂອງເຈົ້າໃນກຸ່ມທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່. ນັບຕັ້ງແຕ່ເຈົ້າເລີ່ມເດີນເທິງເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້, ເຈົ້າໄດ້ປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ການຂະຫຍາຍກິດຈະກຳທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ - ສິ່ງນີ້, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນໝູ່ຊາວບ້ານໃນໝູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າ ຫຼື ໃນໝູ່ປະຊາກອນກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ໃນລະແວກບ້ານຂອງເຈົ້າ ຫຼື ກະຈາຍຢູ່ທົ່ວທັງກຸ່ມ. ລອງນຶກເຖິງກິດຈະກຳເລົ່ານີ້ໂດຍລວມ ແລະ ຂະບວນການປ່ຽນແປງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ອະທິບາຍວ່າການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປະຊາກອນເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ໃນຂະນະທີ່ແຖນກາງກຳລັງເຕີບໂຕ ເຊິ່ງເຈົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງກຳລັງຮຽນຮູ້ ທີ່ຈະກະທຳສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໃນວິທີອັນສອດຄ່ອງກັນ: ເພື່ອສົ່ງເສີມລັກສະນະການສວດມົນຂອງຊຸມຊົນ; ເພື່ອຊ່ວຍເສີມພະລັງເຍົາວະຊົນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ທັງທາງຈິດວິນຍານ ແລະ ສະຕິປັນຍາຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ; ເພື່ອເຊີນຊວນຄົນລຸ້ນເຍົາຫຼາຍໆຄົນ ໃຫ້ເຂົ້າມາຮ່ວມເດີນໃນທິນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້, ມອບໃຫ້ພວກເຂົາຊ່ວຍເຫຼືອຕະຫຼອດເສັ້ນທາງນີ້; ເພື່ອໃຫ້ການສຶກສາດ້ານຈິດວິນຍານແກ່ເດັກນ້ອຍເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ; ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໄປໄດ້ສຳລັບຄອບຄົວທີ່ມີເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ ໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ນຳມາປະຍຸກໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຕອນທີ 31

ຕອນນີ້ເຈົ້າໄດ້ທົບທວນແລ້ວວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງເພື່ອນໆທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານຂອງເຈົ້າ ກຳລັງສ້າງການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງປະຊາກອນ ໃຫ້ມຸ້ງໄປສູ່ວິໄສທັດຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ກ່ຽວກັບລະບົບໂລກໃໝ່, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາເງື່ອນໄຂທີ່ເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນການຮ່ວມກັນດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິຜົນ. ເຈົ້າຄົງເຫັນດີວ່າເງື່ອນໄຂທຳອິດທີ່ຕ້ອງບັນລຸຄື ຄວາມສາມັກຄີ. ພຣະອັບດູລບາຣາ ຕັດວ່າ:

“ຖ້າຫາກເຈົ້າເປັນໜຶ່ງດຽວກັນຢ່າງແທ້ຈິງ, ຫາກເຈົ້າຕົກລົງທີ່ຈະສົ່ງເສີມສິ່ງທີ່ເປັນຈຸດປະສົງອັນສຳຄັນ, ແລະ ເພື່ອສະແດງຄວາມຮັກອັນເປັນໜຶ່ງດຽວທັງໝົດ, ຂ້ອຍສາບານຕໍ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເມັດພືດແຕກອອກ ແລະ ລົມພັດຜ່ານ, ແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະສ່ອງອອກມາຈາກໃບໜ້າຂອງເຈົ້າ ຈົນໄປເຖິງສະຫວັນຊັນສູງສຸດ, ຊື່ສຽງແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງເຈົ້າຈະເປັນທີ່ເລື່ອງລືໄປທົ່ວ, ຫຼັກຖານຂອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າຈະແຜ່ກະຈາຍໄປທົ່ວທຸກພູມພາກ, ພະລັງຂອງເຈົ້າຈະທະລຸທະລວງເຂົ້າໄປໃນຄວາມຈິງຂອງທຸກສິ່ງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງເຈົ້າຈະສົ່ງອິດທິພົນຕໍ່ປະເທດຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຊົງອຳນາດ, ຈິດໃຈຂອງເຈົ້າຈະຄອບຄຸມທົ່ວທັງໂລກ, ແລະ ເຈົ້າຈະຄົ້ນພົບວ່າຕົນເອງເປັນກະສັດໃນອານາຈັກ, ແລະ ສວມມົງກຸດອັນຮຸ່ງເຮືອງແຫ່ງອານາຈັກທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ແລະ ກາຍເປັນຈອມທັບແຫ່ງກອງທັບສັນຕິພາບ, ແລະ ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງກອງກຳລັງແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ, ແລະ ດວງດາວທີ່ສ່ອງປະກາຍຈາກຂອບພ້າວອັນສົມບູນແບບ ແລະ ໂຄມໄຟອັນເຈັດຈຳທີ່ສາຍແສງສ່ອງສະຫວ່າງແກ່ຜູ້ຄົນ.”³⁰

ການສາມັກຄີກັນຈົນພະລັງຂອງພວກເຮົາເພີ່ມທະວີຄູນ, ດັ່ງທີ່ ພຣະອັບດູລບາຣາ ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ຂ້າງເທິງ, ບໍ່ແມ່ນສະຖານະທີ່ພວກເຮົາຈະບັນລຸໄດ້ໃນຄັ້ງດຽວ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ. ຕ້ອງໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມແຕ່ລະມື້. ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ການວາງແຜນໄດ້ດີພຽງໃດ ແລະ ບໍ່ວ່າພວກເຮົາຈະມີຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດ ຕາມແຜນຂອງພວກເຮົາໄດ້ດີພຽງໃດ, ແຜນເລົ່ານັ້ນກໍຈະໃຫ້ຜົນພຽງເລັກນ້ອຍ ຫາກພວກເຮົາຍອມໃຫ້ເກີດຄວາມຕຶງຄຽດ ຫຼື ຄວາມຂັດແຍ່ງນ້ອຍທີ່ສຸດ.

ສາຍເຫດຂອງຄວາມຂັດແຍ່ງ ມັກເປັນເລື່ອງເລັກນ້ອຍ ແລະ ເກືອບຈະບໍ່ເຄີຍເກີດຈາກຄວາມອາຄາດພະຍາບາດ. ບໍ່ເລື້ອຍປານໃດ ທີ່ຄວາມຕຶງຄຽດເກີດຂຶ້ນເພາະບາງຄົນຂາດຄວາມອົດທົນ ຕໍ່ຄວາມຜິດພາດຂອງຜູ້ອື່ນ ຫຼື ຍືນກາງທີ່ຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ຕົນຕ້ອງການ. ວິທີແກ້ໄຂຄວາມໃຈກວ້າງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການກ້າວຂ້າມສິ່ງເລັກນ້ອຍໃນຊີວິດ. ພຣະອັບດູລບາຣາ ບອກພວກເຮົາວ່າ:

“ຕອນນີ້ເຖິງເວລາແລ້ວ, ໂອ ເຈົ້າຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສຳລັບຄວາມພະຍາ ຍາມ ຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ. ເຈົ້າຈົ່ງສູ້ຊົນ ແລະ ບຸກບີນ. ແລະ ເນື່ອງຈາກຄວາມງົດງາມມາແຕ່ບູຮານນະ ການ ຖືກເປີດເຜີຍໃນຕອນກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນໃນສະໜາມແຫ່ງການສະຫຼະຊີບ, ຂໍໃຫ້ ພວກເຮົາເຮັດວຽກໜັກ, ແລ້ວຟັງ ແລະ ໂຕຕອງຄຳແນະນຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ໃຫ້ພວກເຮົາ ລະຖິ້ມຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ສະຫຼະວັນອັນສັ້ນ ແລະ ຈຳກັດຂອງພວກເຮົາ. ໃຫ້ພວກເຮົາ ລະສາຍຕາຈາກຈິນຕະນາການອັນວ່າງເປົ່າ ກ່ຽວກັບຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງຂອງໂລກນີ້ ແລະ ຫັນມາຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສູງສຸດນີ້ແທນ, ເປັນການອອກແບບອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ຢ່າງຕັດຕົ້ນໄມ້ ທີ່ພຣະທັດແຫ່ງພຣະຄຸນສະ ຫວັນໄດ້ປູກໄວ້ ເພາະຈິນຕະນາການຂອງພວກເຮົາເອງ; ຈົ່ງຢ່າ ທຳລາຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງທີ່ຫຼັງໄຫຼມາຈາກອານາຈັກອັບຮາ, ດ້ວຍເມກດຳແຫ່ງພາບລວງຕາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຂອງເຮົາ. ຢ່າເປັນອຸປະສັກທີ່ກັນມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ ຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່. ຢ່າເປັນອຸປະສັກທີ່ກັນມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່. ຢ່າຫ້າມບໍ່ໃຫ້ກິນຫອມອັນບໍລິສຸດ ແລະ ຫອມຫວານຈາກສວນ ຂອງຄວາມ ງາມອັນຮຸ່ງເຮືອງທັງໝົດພັດໄປໄກ. ໃນວັນແຫ່ງການກັບມາພົບກັນນີ້, ພວກເຮົາຢ່າປິດກັນສາຍ ຝົນແຫ່ງພຣະພອນຈາກສະຫວັນ. ພວກເຮົາຢ່າຍິນຍອມໃຫ້ແສງຕາເວັນແຫ່ງສັດຈະທັມ ອັນ ເຈັດຈ້າຈາງຫາຍໄປ. ນີ້ຄືຄຳເຕືອນຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນພຣະຄຳພິສັກສິດ , ພຣະຄຳພີ ແລະ ທັມມະຈາລຶກຂອງພຣະອົງ ເຊິ່ງບອກຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງແກ່ຜູ້ທີ່ຈົງ ໃຈ.

“ຂໍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ພຣະກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ພຣະພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າ.”³¹

ທ່ານຜູ້ພິພິກັດສາສະໜາ ກ່າວວ່າ:

“ຈົ່ງເພິ່ງມອງໄປຍັງຄວາມເປັນໄປໄດ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ພຣະພອນທີ່ປະເມີນຄ່າບໍ່ໄດ້, ຈິດວິນຍານທີ່ ບໍ່ຫຍໍ້ທໍ້ຂອງສັດທາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕ ແລະ ສູ້ຊົນ, ແລະ ຢ່າຍອມໃຫ້ຂໍ້ໂຕ້ ແຍ້ງພຽງເລັກນ້ອຍ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ໃນປັດຈຸບັນ ບົດບັງວິໄສທັດຂອງເຈົ້າ ກ່ຽວກັບຄວາມຮຸ່ງເຮືອງອັນເຈັດຈ້າ ເຊິ່ງອານາຄົດຂອງຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ມີໄວ້ສຳລັບຜູ້ສະ ໜັບສະໜູນທີ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ກ້າຫານ.”³²

ການທ່ອງຈຳ ແລະ ການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຂໍ້ຄວາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ ພວກເຮົາສາມາດສ້າງຄວາມສາມັກຄີ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາໄດ້.

“ຫາກເກີດຄວາມຂັດແຍ້ງໃດໆຂຶ້ນລະຫວ່າງພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງມອງເບິ່ງເຮົາພຣະອົງ ທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ, ແລະ ມອງຂ້າມຂໍ້ຜິດພາດຂອງກັນແລະກັນ ເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຮົາພຣະອົງ ທີ່ມີຕໍ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດອັນຊັດເຈນ ແລະ ຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຮັກທີ່ຈະເຫັນພວກເຈົ້າຢູ່ຮ່ວມກັນຢ່າງເປັນມິດ ແລະ ສາມັກຄີກັນໃນສະຫວັນ ແຫ່ງຄວາມພໍພຣະໄທຂອງເຮົາພຣະອົງຕະຫຼອດເວລາ, ແລະ ສູດກິນຂອງມິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາ ແລະ ຄວາມເປັນເພື່ອນມິດກັນ ຈາກການກະທຳຂອງເຈົ້າ. ນີ້ຄືຄຳແນະນຳຈາກພຣະຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ ແລະ ຊື່ສັດ. ພວກເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າສະເໝີ; ຫາກພວກເຮົາພຣະອົງສູດກິນຂອງມິດຕະພາບຂອງເຈົ້າ, ໃນຂອງພວກເຮົາຈະຊື່ນຊົມຍິນດີຢ່າງແນ່ນອນ, ເພາະບໍ່ມີສິ່ງໃດອື່ນອີກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ ພຣະອົງພໍພຣະໄທໄດ້. ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງແທ້ຈິງ ເປັນພະຍານເຖິງເລື່ອງນີ້.”³³

ຄວາມສາມັກຄີຈະຮັກສາໄວ້ໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ເມື່ອທຸກຄົນຕະໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດ ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງບັນລຸ. ເມື່ອມີຄວາມເຂົ້າໃຈເຊັ່ນນີ້, ຜູ້ຄົນກໍຈະລະຖິ້ມຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ຍາກຂຶ້ນ ແລະ ທຸ່ມເທຢ່າງເຕັມທີ່ ໃຫ້ກັບພາລະກິດໃນກຳມີຢ່າງບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ. ຂໍໃຫ້ຢຸດໄລຍະໜຶ່ງແລະຄິດເບິ່ງວ່າ: ເຈົ້າເຕັມໃຈທີ່ຈະທຳລາຍຂະບວນການ ເຊິ່ງຖືກກຳໜົດໃຫ້ດຶງດູດດວງວິນຍານທີ່ລໍຄອຍຈຳນວນຫຼາຍ ໃຫ້ເຂົ້າໃກ້ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ຫຼາຍຂຶ້ນ ດ້ວຍເຫດຜົນໃດເຫດຜົນໜຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- _____ ຍ້ອນເຈົ້າບໍ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພການກະທຳຂອງຜູ້ອື່ນແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າມີວແຕ່ໝົກໝຸ່ນຢູ່ກັບຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຕົວເອງແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າບໍ່ຢາກປະຕິບັດຕາມແນວທາງ ທີ່ທຸກຄົນເຫັນດີຕົກລົງກັນໄວ້ແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າເຊື່ອວ່າຕົວເອງຖືກ ແລະ ຄົນອື່ນຜິດແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າມັກເລົ່າເລື່ອງຕະຫຼົກທຸກຄັ້ງທີ່ມີໂອກາດ, ແມ່ນວ່າຈະບໍ່ເໝາະສົມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃດກໍຕາມແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າຢືນຢັນທີ່ຈະວິຈານຂໍ້ບົກຜ່ອງທຸກຢ່າງ ທີ່ເຈົ້າສັງເກດເຫັນ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງວ່າຂໍ້ບົກຜ່ອງເລົ່ານັ້ນ ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງກຸ່ມແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າບໍ່ຊື່ນຊົມຍິນດີກັບຄວາມເຂັ້ມຂົ້ນ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນມີບາງຄົນເວົ້າກັບເຈົ້າໃນວິທີທີ່ເຈົ້າບໍ່ມັ່ນແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ຈະໄປຍັງມຢາມຜູ້ອື່ນ ທີ່ເຮືອນຂອງພວກເຂົາແມ່ນບໍ່?
- _____ ຍ້ອນເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກເລີຍທີ່ຄວາມສາມາດພິເສດຂອງເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຮັບການນຳມາໃຊ້ແມ່ນບໍ່?

ຕອນທີ 32

ຄວາມສາມັກຄີທີ່ດຳລົງຢູ່ທ່າມກາງສະມາຊິກກຸ່ມແກນກາງ ເພື່ອນໆຜູ້ທີ່ອຸທິດຕົນເຊິ່ງເຮັດວຽກ ໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານແຫ່ງໜຶ່ງ ບໍ່ຈຳກັດຢູ່ພຽງມິດຕິພາບອັນປຸງມດ້ວຍຄວາມຮັກ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງ ພວກເຂົາໄວ້. ມັນສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນຄວາມຊັດເຈນ ທີ່ແບ່ງປັນກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງຮ່ວມກັນ. ຄວາມ ສາມັກຄີກັນໃນຈຸດມຸ່ງໝາຍ ເປັນອີກເງື່ອນໄຂໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການດຳເນີນການ ທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ກັນ; ມັນກຳນົດທິດທາງໃຫ້ກັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ, ບໍ່ພຽງແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລວມເຖິງເມື່ອເວລາພວກເຮົາປະຕິບັດການຮັບໃຊ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ເຊັ່ນການຈັດຊື້ຮຽນ ເດັກນ້ອຍ ຫຼື ຮັບໃຊ້ເປັນຜູ້ຊຸກຍູ້ເຍົາວະຊົນຂອງກຸ່ມເຍົາວະຊົນ. ມັນແຊກຊຶມຢູ່ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ແລະ ມອບຄວາມໝາຍໃຫ້ກັບການປະຕິບັດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາເຫັນວ່າຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນ ບຸກຄົນຂອງພວກເຮົາ ປະສານກັບພາລະກິດຮ່ວມກັນ ເພື່ອສ້າງຮູບແບບຂອງກິດຈະກຳທີ່ມີຊີວິດຊີວາ ເຊິ່ງຂັບເຄື່ອນປະຊາກອນໄປຂ້າງໜ້າ. ສະພາຍຸຕິທັມສາກົນ ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າ:

“ຊຸມຊົນກຳລັງຮັບໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ໃນຖານະສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ແຕ່ລະບຸກຄົນ ແລະ ການກະທຳຮ່ວມກັນ, ຜ່ານທາງສະຖາບັນ ສາມາດເສີມສ້າງເຊິ່ງກັນແລະ ກັນ ເພື່ອບັນລຸຄວາມຈະເລີນກ້າວໜ້າ. ຄວາມມີຊີວິດຊີວາທີ່ສະແດງອອກມາ ແລະ ຄວາມ ສາມັກຄີໃນຈຸດມຸ່ງໝາຍ ທີ່ຂັບເຄື່ອນຄວາມພະຍາຍາມຕ່າງໆ ກຳລັງດຶດດູງຜູ້ຄົນຈາກທຸກ ສາຂາອາຊີບ ທີ່ກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະອຸທິດເວລາ ແລະ ພະລັງຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອສະຫວັດດີພາບ ຂອງມະນຸດຊາດ ໃຫ້ເຂົ້າມາສູ່ກຸ່ມທີ່ຂະຫຍາຍຕົວ.”³⁴

ຈາກນັ້ນ ຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງຈຸດມຸ່ງໝາຍຮ່ວມກັນນີ້ ຈຶ່ງຂະຫຍາຍອອກໄປໂກກວ່າລະດັບທ້ອງຖິ່ນ. ພວກເຮົາຕະຫັກດີວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາໃນຖານະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງແກນກາງທີ່ກຳລັງ ຂະຫຍາຍຕົວໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານຂອງພວກເຮົາ ປະກອບສ່ວນວັດຖຸປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ໃນ ການພັກດັນວຽກງານ ໃນກຸ່ມບ່ອນທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າສິ່ງນີ້ ສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງຊຸມຊົນແຫ່ງຊາດຂອງພວກເຮົາແນວໃດ ແລະ ການເປີດເຜີຍແຜນງານ ຂອງຄວາມສັດທາລະດັບໂລກ, ເຊິ່ງທ້າຍທີ່ສຸດຈະນຳໄປສູ່ການເກີດຂຶ້ນຂອງລະບົບໂລກຂອງ ພຣະບາ ຣາອຸລລາຫໍ້.

1. ເປັນຫຍັງການຕະຫັກວ່າວຽກງານຂອງພວກເຮົາ ໃນລະແວກບ້ານຫຼືໃນໝູ່ບ້ານ ປະກອບສ່ວນ ໃຫ້ເກີດວັດຖຸປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ?

2. ພວກເຮົາໝັ້ນໃຈໄດ້ຢ່າງໃດວ່າ ເປົ້າໝາຍແລະຈຸດປະສົງສ່ວນບຸກຄົນ ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍແຫ່ງຄວາມສັດທາ?

3. ຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ພາລະກິດຮ່ວມກັນ ຜ່ານທາງສະຖາບັນ, ຈະສົ່ງເສີມເຊິ່ງກັນແລະກັນແນວໃດ? ເປັນຫຍັງຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສົມບູນຂອງທັງສອງສິ່ງນີ້ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການດຳເນີນການທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ?

4. ຄວາມສາມັກຄີໃນຈຸດມຸ່ງໝາຍ ຊ່ວຍເສີມສ້າງສາຍສຳພັນແຫ່ງຄວາມຮັກ ໃນຈຳນວນເພື່ອນໆທີ່ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນໄດ້ແນວໃດ?

ຕອນທີ 33 ຊາວເກົ້າ

ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ຄວາມສາມັກຄີໃນຈຸດມຸ່ງໝາຍ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນຕໍ່ການປະຕິບັດ ທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ; ມັນສ້າງແຮງບັນດານໃຈໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດວຽກຢ່າງທ້າວທັນ ໃນສະໜາມຂອງການຮັບໃຊ້. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຈຸດມຸ່ງໝາຍຮ່ວມກັນ ຕ້ອງອາໄສການລົງທຶນທັງເວລາ ແລະ ພະລັງ - ການເຮັດວຽກໜັກຫຼາຍຊົ່ວໂມງແຕ່ກໍ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກທັນສາ. ມີແນວຄິດທີ່ຜິດພາດໃນໂລກກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຖືເປັນຄວາມມ່ວນຊື່ນ. ເທື່ອແລ້ວເທື່ອເລົ່າ, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບສານວ່າ ຈຸດມຸ່ງໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊີວິດຄືຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ເຊິ່ງນິຍາມໄວ້ດ້ວຍຄຳວ່າເປັນງານອາລິເລກເລັກໆນ້ອຍໆ. ແຕ່ “ຄວາມມ່ວນຊື່ນ” ເຊັ່ນນີ້ສາມາດສົມທຽບໄດ້ແນວໃດ ກັບຄວາມປະຕິບັດທີ່ຢ່າງແທ້ຈິງ ຈາກການແບ່ງປັນສານຂອງພຣະບາຣາອຸລລາຫ໌ ໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນ, ການໄດ້ເຫັນພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຈິດໃຈດ້ວຍຄວາມສັດທາ, ການໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາທີ່ມີຄວາມໝາຍ ກັບຄອບຄົວຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຊັ້ນຮຽນ

ເດັກນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມເຍົາວະຊົນ, ການໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ຮຽນຫຼັກສູດຫຼັກຂອງສະຖາບັນ ກ້າວໜ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພວກເຮົາໃນການຮັບໃຊ້? ຖ້າຫາກວ່າໃນພາລະກິດຮ່ວມກັນ ມີຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະໄດ້ຄວາມສະດວກສະບາຍ ແລະ ການເອົາແຕ່ໃຈຕົນເອງເພີ່ມພູນຂຶ້ນຢ່າງເຂັ້ມແຂງ, ມັນສາມາດຂ້າມຜ່ານໄດ້ໂດຍການລະນຶກເຖິງ ພຣະອັບດູລບາຮາ ພຣະຜູ້ຊົງເປັນແບບຢ່າງອັນສົມບູນແບບ, ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດເມື່ອຍຂອງພຣະອົງ ໃນການເຜີຍແຜ່ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ. ຕໍ່ໄປນີ້ຄືບາງຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະອົງ:

“ຈົ່ງເດີມຕາມຮອຍພຣະບາດຂອງ ພຣະອັບດູລບາຮາ, ແລະ ໃນເສັ້ນທາງຂອງຄວາມງາມແຫ່ງອານາຈັກອັບຮາ, ປາດຖະໜາໃນທຸກຂະໜາທີ່ຈະອຸທິດຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງສ່ອງແສງອອກໄປເໝືອນດວງອາທິດ, ຈົ່ງບໍ່ມີວັນຢຸດພັກເໝືອນທະເລ; ແມ່ນວ່າຈົ່ງເປັນເໝືອນດັ່ງເມກເທິງສະຫວັນ, ຫຼັງຊີວິດລົງເທິງທົ່ງນາ ແລະ ເທິງພູເຂົາ, ແລະ ເປັນດັ່ງສາຍລົມເດືອນເມສາ, ທີ່ພັດເອົາຄວາມສົດຊື່ນຜ່ານຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງມະນຸດເລົ່ານັ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລົມພັດພວກເຂົາເບິ່ງບານ.”³⁵

“...ມະນຸດຄວນຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ລົບຄວາມປາດຖະໜາຂອງຕົນເອງອອກໄປ, ເພື່ອວ່າເຂົາອາດຈະໄດ້ບັນລຸສູ່ສະຖານະ ຊີວິດແຫ່ງການເສຍສະລະ: ສະນັ້ນ ຫາກເຂົາອອກຫຼັບ, ມັນບໍ່ຄວນເປັນຍ້ອນການພັກຜ່ອນທາງກາຍ, ແຕ່ພຽງເພື່ອພື້ນຟູກຳລັງຂອງເຂົາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອວ່າຄຳປາໄສຂອງເຂົາຈະຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ, ຖ້ອຍຄໍາຂອງເຂົາໜ້າຟັງຍິ່ງຂຶ້ນ, ແລະ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະຮັບໃຊ້ສິ່ງສ້າງສັນຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ອະທິບາຍຂໍ້ພິສູດຂອງພຣະອົງ; ແລະ ຫາກເຂົາຕື່ນຂຶ້ນ, ເຂົາຄວນຕື່ນຕົວຢູ່ສະເໝີ, ເຂົ້າຮ່ວມການຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະ ເອົາຄວາມປາດຖະໜາຂອງຕົນຈົມລົງໄປຢ່າງໝົດສິ້ນ ແລ້ວໂນ້ມອງມາໃນພຣະປະສົງຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເມື່ອເຂົາບັນລຸເຖິງສະຖານະນີ້, ການຮັບຮອງຈາກພຣະວິນຍານສັກສິດ ຈະອ້ອມຮອບເຂົາ, ແລະ ດ້ວຍອາວຸດທີ່ມີພະລັງເຊັ່ນນີ້, ເຂົາຈະສາມາດຕ້ານທານຜູ້ຄົນທັງມວນບົນໂລກໄດ້.”³⁶

“ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ດ້ວຍພຣະກາລຸນາຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈມີຊີວິດຊີວາ, ເຈົ້າຈະບໍ່ຢຸດພັກແມ່ນແຕ່ພຽງໜ້ອຍດຽວ, ຫຼື ຖືກຍັບຍັງບໍ່ໃຫ້ເຕັ້ນເປັນຈັງວະຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ດັ່ງເສັ້ນເລືອດໃຫຍ່ແຫ່ງຮ່າງກາຍທາງໂລກ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະຊົມຊາບພະລັງແຫ່ງຊີວິດ ແກ່ດວງໃຈທັງຫຼາຍ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ດວງວິນຍານ ໂບຍບິນຂຶ້ນສູ່ອານາຈັກເບື້ອງບົນ.”³⁷

“ຄົນເລົ່າຈະເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ຢຸດຢ້ອນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ, ຈະບໍ່ໃສ່ໃຈກັບການທົດລອງ ຫຼື ຄວາມທຸກຍາກ, ຈະບໍ່ຍອມຢຸດພັກຈາກຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນ, ຈະສະແຫວງຫາຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຈະລະເລີຍຄວາມງ່າຍດາຍ ແລະ ຄວາມສະດວກສະບາຍທັງປວງ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ຍຶດຕິດ ແລະ ປາດສະຈາກມົນທົນ, ຈະອຸທິດທຸດຊ່ວງເວລາອັນສັ້ນໃນຊີວິດຂອງຕົນ

ເພື່ອການກະຈາຍກິນຫອນອັນສັກສິດ ແລະ ການຍົກຍ້ອງພຣະວັດຈະນະອັນສັກສິດຂອງ ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາຈະເປັ້ງປະກາຍຄວາມຍິນດີດັ່ງສະຫວັນ, ແລະ ຫົວໃຈຂອງ ພວກເຂົາຈະປຸງມລິນດ້ວຍຄວາມສຸກຫັນສາ. ດວງວິນຍານຂອງພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການດົນ ບັນດານ, ແລະ ຮາກຖານຂອງພວກເຂົາຈະໝັ້ນຄົງ. ພວກເຂົາຈະກະຈັດ ກະຈາຍໄປທົ່ວໂລກ , ແລະ ເດີນທາງໄປທົ່ວທຸກພູມມີພາກ. ພວກເຂົາຈະເປັ້ງສຽງຂອງພວກເຂົາໃນທຸກກອງປະຊຸມ ແລະ ປະດັບປະດາ ແລະ ພື້ນພູທຸກການຊຸມນຸມ. ພວກເຂົາຈະເວົ້າພາສາຕ່າງໆ ແລະ ຕີຄວາມ ທຸກໆຄວາມໝາຍທີ່ເຊື່ອງຊ້ອນ. ພວກເຂົາຈະເປີດເຜີຍຄວາມເລິກລັບແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະ ອົງ, ແລະ ສ່ອງແສງໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນເຖິງ ສັນຍາລັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຂົາຈະສ່ອງ ສະຫວ່າງດັ່ງທຽນ ໃນໃຈກາງຂອງທຸກໆກອງປະຊຸມ, ແລະ ເປັ້ງປະກາຍດັ່ງດວງດາວເທິງຂອບ ພ້າທຸກແຫ່ງ. ສາຍລົມເບົາໆທີ່ພັດມາຈາກສວນແຫ່ງຫົວໃຈຂອງພວກເຂົາຈະຫອມຫວນ ແລະ ພື້ນດວງວິນຍານຂອງມະນຸດ, ແລະ ການເປີດເຜີຍຂອງຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ, ເໝືອນດັ່ງຝົນທີ່ ຕົກລ້ງມາຈະພື້ນພູຜູ້ຄົນ ແລະ ປະເທດຕ່າງໆຂອງໂລກ.”³⁸

ຕອນທີ 34

ເຄື່ອງມືຢ່າງໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບມາເພື່ອຊ່ວຍສ້າງ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຮັກສາໄວ້ເຊິ່ງຈຸດມຸ່ງໝາຍຮ່ວມກັນຄື ການປົກສາຫາລື. ຜ່ານທາງການກະທຳ, ການທົບທວນ ການກະທຳ ແລະ ການປົກສາຫາລື ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາບັນລຸເຖິງຄວາມສາມັກຄີທາງຄວາມຄິດ. ຄວາມສາມັກຄີທາງຄວາມຄິດ - ກຽວກັບລັກສະນະທາງກົດຈະກຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ ກຽວກັບການ ເຂົ້າຫາທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ພວກເຮົາຍອມຮັບ - ຄືຂໍ້ກຳໜົດອີກປະການໜຶ່ງ ຂອງການ ປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ໃນຂະນະທີ່ແຜນກາງຂອງເພື່ອນໆກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ດ້ວຍ ຄວາມສາມັກຄີທາງຄວາມຄິດ, ມັນຄວນເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ແລະ ວິໄນ ເພື່ອທົບທວນຢ່າງເປັນ ປະຈຳ ເຖິງປະສິດທິຜົນຂອງການກະທຳ. ໃນການທົບທວນ, ການປົກສາຫາລື, ແລະ ການສຶກສາ, ແຜນກາງໜຶ່ງຈະດຶງເອົາປະສົບການ ແລະ ຂໍ້ຄວາມທີ່ກຽວຂ້ອງຈາກພຣະທັມມະລິຂົດ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຄຳແນະນຳຈາກ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ. ເມື່ອຮູບແບບນີ້ຂອງການປະຕິບັດ, ການທົບທວນ, ການປົກສາຫາລື, ແລະ ການສຶກສາ ກາຍມາເປັນຕົວກຳໜົດວ່າ ກຸ່ມເພື່ອນໆກຸ່ມໜຶ່ງຈະເຮັດວຽກຮ່ວມ ກັນແນວໃດ, ການຮຽນຮູ້ຈຶ່ງກາຍເປັນຮູບແບບການດຳເນີນງານຂອງພວກເຂົາ. ການເຕີບໂຕຢ່າງຍັ້ງ ຍືນພິສູດໃຫ້ເຫັນໄດ້, ເພາະມັນຕໍ່ອອດຈາກຈຸດແຂງທີ່ສະສົມມາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນແຕ່ລະວົງຮອບ. ເພື່ອ ຮັກສາຄວາມມີຊີວິດຊີວາຂອງກົດຈະກຳຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຄົນຈາກທຸກພູມຫຼັງ , ການບໍລິຫານຈັດການກົດຈະການທີ່ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ - ກ່າວໂດຍຫຍໍ້ຄື ການເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ - ນີ້ຄືວັດຖຸປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້ໃນກຸ່ມທຸກໆແຫ່ງ:

“... ຂໍໃຫ້ມີດສະຫາຍທັງຫຼາຍຈົ່ງທຸ້ມເທຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່ ເພື່ອເພີ່ມລະດັບການມີສ່ວນຮ່ວມ. ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາໃຊ້ທຸກໆປະສາດສຳພັດ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າລະບົບທີ່ພວກເຂົາສ້າງຂຶ້ນມາຢ່າງຍາກລຳບາກ ຈະບໍ່ປົດກັນຕົວມັນເອງ ແຕ່ຈະຄ່ອຍໆຂະຫຍາຍວົງກວ້າງຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເພື່ອໂອບອ້ອມເອົາຜູ້ຄົນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຂໍໃຫ້ພວກເຂົາບໍ່ລະສາຍຕາຈາກການຕອບຮັບອັນໜ້າພິດສະຫວົງທີ່ພວກເຂົາພົບ - ຫຼື ແມ່ນແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກຄາດຫວັງຢ່າງກະຕືລືລົ້ນທີ່ລໍຄອຍພວກເຂົາຢູ່ - ຂະນະທີ່ພວກເຂົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ໃນຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ໃນການປະຕິສຳພັນກັບຜູ້ຄົນຈາກທຸກສາຂາອາຊີບ ແລະ ສົນທະນາກັບພວກເຂົາກ່ຽວກັບ ຕົວຕົນຂອງພຣະບາຮາອຸລລາຫ໌ ແລະ ການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ.”³⁹

1. ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມຢ່າງເຕັມທີ່ເພື່ອເພີ່ມສິ່ງໃດ?

2. ພວກເຮົາຄວນພະຍາຍາມຢ່າງໜັກເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈໃນສິ່ງໃດ?

3. ສິ່ງໃດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນລະສາຍຕາ?

4. ແຖມກາງທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ ເຊິ່ງເຈົ້າເປັນສະມາຊິກຢູ່ ໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບຂະບວນການເຕີບໂຕໃນໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານຂອງເຈົ້າຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໃສ ເນື່ອງຈາກເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດ, ໄດ້ທົບທວນເຖິງການປະຕິບັດ, ແລະ ປຶກສາຫາລືກັນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ໃນເລື່ອງນີ້, ເຈົ້າຈະເຫັນວ່າມີຄວາມກ່ຽວພັນເຊິ່ງກັນແລະກັນ ລະຫວ່າງພັດທະນາການສອງປະການໄດ້ແກ່: ການສ້າງສັກກະຍະພາບຂອງບຸກຄົນ ບົນເສັ້ນທາງຂອງການຮັບໃຊ້ ຕາມຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຂະໜາດ ແລະ ຈຳນວນຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ. ຂໍໃຫ້ສົນທະນາກັນກ່ຽວກັບຄວາມຍັງຮູ້ຢ່າງຢ່າງ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກຄວາມສຳພັນນີ້ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມສຳພັນນີ້ ຕໍ່ຂະບວນການຈະເລີນເຕີບໂຕ.

ເພື່ອທົບທວນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງການຮຽນຮູ້ ໃນຖານະຮູບແບບໜຶ່ງຂອງ ການດຳເນີນການ ແລະ ຕາມຮູບແບບຂອງການປະຕິບັດ, ການທົບທວນ, ການປຶກສາຫາລື ແລະ ການ ສຶກສາ ທີ່ນິຍາມໄວ້, ຂໍໃຫ້ອ່ານຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ຈາກ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ. ຂະນະທີ່ເຈົ້າປະຕິບັດ ເຊັ່ນນີ້, ຂໍໃຫ້ຄິດເຖິງກຸ່ມເພື່ອນໆທີ່ເຈົ້າເປັນສະມາຊິກ ແລະ ທີ່ເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຈົ້າກຳລັງຮັບໃຊ້ຢ່າງຫ້າວຫັນໃນ ໝູ່ບ້ານ ຫຼື ລະແວກບ້ານຂອງເຈົ້າ.

“ພວກເຮົາຍິນດີທີ່ໄດ້ເຫັນກຸ່ມທີ່ກຳເພີມຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ໃນລະແວກບ້ານ ແລະ ໝູ່ບ້ານຕ່າງໆ ໃນກຸ່ມຕ່າງໆ, ແຖມກາງຂອງເພື່ອນໆໄດ້ຖືກກຳເນີດຂຶ້ນ ຜູ້ທີ່ຜ່ານການລົງມືປະຕິບັດ ແລະ ການທົບທວນ ກຳລັງຄົ້ນພົບສິ່ງທີ່ຈຳເປັນນະຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງ, ເພື່ອໃຫ້ຂະບວນການຈະເລີນເຕີບ ໂຕ ກ້າວໜ້າໄປໃນສິ່ງອ້ອມຂ້າງຂອງມັນ. ພວກເຂົາກຳລັງໃຊ້ເຄື່ອງມືອັນຊຶ່ງພະລັງຂອງສະຖາ ບັນ, ເຊິ່ງຜ່ານທາງຄວາມສາມາດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທາງຈິດວິນ ຍານ ແລະ ທາງວັດຖຸຂອງຊຸມຊົນໄດ້ຖືກຍົກລະດັບ, ແລະ ເມື່ອພວກເຂົາລົງມືປະຕິບັດ, ຈຳ ນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ. ຢ່າງເປັນທຳມະຊາດ, ເງື່ອນໄຂແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼາຍໃນແຕ່ ລະສະຖານທີ່ ເຊັ່ນດຽວກັບລັກສະນະການເຕີບໂຕ. ແຕ່ວ່າດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງເປັນ ລະບົບ, ທຸກຄົນສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານທີ່ເຮັດຢູ່ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຢ່າງຂຶ້ນ. ໃນທຸກສະຖານະການ, ມີຄວາມສຸກຢ່າງແທ້ຈິງໃນການສົນທະນາທີ່ມີຄວາມໝາຍ ແລະ ສ້າງ ແຮງບັນດານໃຈ ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ການກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກທາງຈິດວິນຍານ ບໍ່ວ່າຈະຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ. ຍິ່ງແປວໄຟລຸກໄໝ້ຂຶ້ນໃນຫົວໃຈຂອງສາສະນິກະຊົນຫຼາຍເທົ່າໃດ, ຍິ່ງແຮງ ດຶງດູດມີຫຼາຍເທົ່າໃດ ກໍ່ຈະຍິ່ງຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມອົບອຸ່ນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ສຳລັບຫົວໃຈທີ່ ປຸ່ມລົ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌, ຈະມີອາຊີບໃດອີກທີ່ຈະຈົນຕະນາການໄດ້ ນອກຈາກການສະແຫວງຫາຈິດວິນຍານທີ່ຄືກັນ, ເພື່ອໃຫ້ກຳລັງໃຈພວກເຂົາ ເມື່ອພວກເຂົາ ກ້າວເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້, ເພື່ອຢູ່ຄຽງຂ້າງພວກເຂົາໃນຂະໜົດພວກເຂົາສະສົມປະສົບ ການ ແລະ - ບາງເທື່ອອາດເປັນຄວາມສຸກທີ່ສຸດ - ທີ່ໄດ້ເຫັນດວງວິນຍານໝັ້ນຄົງໃນຄວາມ ສັດທາ, ລຸກຂຶ້ນຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ອື່ນໃນການເດີນທາງດຽວກັນ. ຊ່ວງ ເວລາເລົ່ານີ້ ຄືຊ່ວງເວລາອັນໜ້າຊື່ນຊົມທີ່ສຸດ ໃນທຸກໆຊ່ວງເວລາທີ່ຊີວິດຊົ່ວຄາວນີ້ມີອົບໃຫ້.”⁴⁰

“ການຮຽນຮູ້ໃນຖານະວິຖີດຳເນີນການ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ທຸກຄົນມີທ່າທີທີ່ອ່ອນນ້ອມຖ່ອມຕົນ, ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂທີ່ທຸກຄົນລືມຕົນເອງ, ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງເຕັມປຸງມ, ເພິ່ງພາອຳນາດອັນຍັງຢືນຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນໃນຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອອັນບໍ່ເຊື່ອມຕາຍຂອງ ພຣະອົງ, ຮູ້ວ່າພຣະອົງ ແລະ ພຽງແຕ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດປ່ຽນໂຕແມງມີ ໃຫ້ກາຍ ເປັນນົກອິນຊີ, ປ່ຽນຢືດນ້ຳໃຫ້ກາຍເປັນທະເລອັນໄຮ້ຂອບເຂດ. ແລະ ໃນສະພາວະເຊັ່ນນີ້ ດວງວິນຍານຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມສຳເລັດຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມໃນຄວາມສຳເລັດຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຊື່ນຊົມຍິນດີໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ການຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນອີກດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຄິດຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງມຸ່ງເນັ້ນໄປທີ່ການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ ໃຫ້ກ້າວໄປສູ່ຈຸດສູງສຸດຂອງການຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ບິນຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນແຫ່ງຄວາມຮູ້ຂອງ ພຣະອົງ.”⁴¹

ຕອນທີ 35

ແນ່ນອນວ່າພວກເຮົາຮູ້ດີວ່າຄວາມສຳເລັດ ຂອງຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາໃນແຕ່ລະວົງຮອບ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫວັນທັງມວນ. ໂດຍທຳມະຊາດແລ້ວ, ການສົນທະນາສ່ວນຕົວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພວກເຮົາວົງວອນພຣະອົງວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ, ແມ່ນພຽງເລັກນ້ອຍ, ອາດໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ນະທໍາລະນີປະຕູອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ການລະລຶກເຖິງຂໍ້ຄວາມເລົ່ານີ້ມີຄຳຫຼາຍພຽງໃດ:

“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຂ້າພະເຈົ້າເປັນນົກປີກຫັກ ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະບິນໃນອາວະກາດອັນໄຮ້ຂອບເຂດຂອງພຣະອົງ. ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດເຊັ່ນນີ້ໄດ້ ນອກຈາກດ້ວຍພຣະກາລຸນາ ແລະ ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງ.”

42

“ຂ້າພະເຈົ້າວົງວອນພຣະອົງ, ໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນບໍ່ເກີດ ແຫ່ງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະອະລຸໂນໄທແຫ່ງສັນຍາລັກຂອງພຣະອົງ, ຂໍໃຫ້ທົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນບ່ອນເກັບຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຊົງຈໍາຂອງພຣະອົງ. ແລ້ວຈຶ່ງຖັກທໍມັນ, ເຂົ້າກັບມະຫາສະໝຸດອັນກວ້າງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງ ເພື່ອນໍ້າແຫ່ງຊີວິດແຫ່ງປັນຍາຂອງພຣະອົງຈະໄຫຼອອກມາຈາກນັ້ນ ແລະ ສາຍທາລາດັ່ງແກ້ວໃສແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ ແລະ ການສັນລະເສີນພຣະອົງ.”⁴³

“ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວົງວອນພຣະອົງ, ໂອ ພະລາຊາຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ ແລະ ຜູ້ພັກທັງສິ່ງທີ່ເບິ່ງເຫັນ ແລະ ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໃດກໍຕາມລຸກຂຶ້ນມາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ດັ່ງມະຫາສະໝຸດທີ່ເຄື່ອນໄຫວ

ໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ເໝືອນດັ່ງເພິງແຫ່ງຕົ້ນໄມ້ອັນສັກສິດ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ສ່ອງປະກາຍຈາກຂອບຟ້າແຫ່ງສະຫວັນ ແຫ່ງພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ.”⁴⁴

“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂໍພຣະອົງຊົງຊ່ວຍເຫຼືອຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ປະກາດພຣະວັດຈະນະ, ແລະ ລົບລ້າງສິ່ງທີ່ໄຮ້ສາລະແລະບໍ່ຈິງ, ເພື່ອສະຖາປະນາສັດຈະທັມ, ເຜີຍແພ່ບົດກອນສັກສິດໄປກວ້າງໄກ, ເປີດເຜີຍຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ແສງອຸສາຮຸ່ງອາລຸນໃນຫົວໃຈ ຂອງຜູ້ທີ່ຊອບທັມ.”⁴⁵

“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ! ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ! ພຣະອົງຊົງເປັນຂ້າພະເຈົ້າໃນຄວາມຕໍ່າຕ້ອຍ ແລະ ຄວາມອ່ອນແອຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ມຸ່ງໝັ້ນກັບພາລະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ໜັກແໜ້ນທີ່ຈະເຜີຍແພ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງໃນມວນຊົນ ແລະ ກະຈາຍຄຳສອນຂອງພຣະອົງໃນໝູ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະສົບຄວາມສຳເລັດໄດ້ແນວໃດ ຫາກພຣະອົງບໍ່ຊົງຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍລົມຫາຍໃຈແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ໂປດຊ່ວຍຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ມີໄຊຊະນະເໝືອກອງທັບ ແຫ່ງອານາຈັກອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໂປຍການຮັບຮອງຂອງພຣະອົງລົງມາໃສ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ເຊິ່ງມີພຽງສິ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ສາມາດປ່ຽນແປງມືໃຫ້ກາຍເປັນນົກອິນຊີ, ຍອດນ້ຳຍອດໜຶ່ງສູ່ແມ່ນ້ຳ ແລະ ທະເລ, ແລະ ອາຕອມໜຶ່ງລົງສູ່ແສງ ແລະ ດວງຕາເວັນ?”⁴⁶

ພວກເຮົາມາຮວມກັນເພື່ອວົງວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະໄດ້ປະທານການຮັບຮອງ ເຖິງຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ໃນລະຫວ່າງການລົນນະລົງຢ່າງເຂັ້ມຂົນ.

“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ! ຂໍຊົງສ່ອງແສງດວງວິນຍານທີ່ອ່ອນນ້ອມ ແລະ ຖ່ອມຕົນ, ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາສະຫວ່າງສະໄຫວ ດ້ວຍລັດສະໝີແຫ່ງການແນະນຳ, ຖືກຕັດຂາດຈາກໂລກ, ສັນລະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ເປັ່ງສຽງສັນລະເສີນພຣະອົງ, ແລະ ແຜ່ກະຈາຍກິນຫອມແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໃນໝູ່ມວນມະນຸດ.”⁴⁷

“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ! ຂໍຊົງຊ່ວຍເຫຼືອຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ມີຫົວໃຈທີ່ປຸ່ງມດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ເມດຕາກາລຸນາ. ຂໍຊົງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຜີຍແພ່ ໄປໃນໝູ່ປະຊາຊາດຕ່າງໆທົ່ວໂລກ, ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການແນະນຳ ທີ່ມາຈາກບໍລິ ສັດເບື້ອງບົນ.”⁴⁸

“ແທ້ຈິງແລ້ວ, ຄົນຮັກຂອງພຣະອົງນັ້ນກະຫາຍນ້ຳ, ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ຂໍຊົງນຳພາພວກເຂົາໄປສູ່ບໍ່ເກີດ ແຫ່ງຄວາມກະລຸນາ ແລະ ຄວາມກະລຸນາທີ່ຄຸນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຂົາທົ່ວໂຫຍ; ຂໍຊົງປະທານໂຕະອາຫານສະຫວັນຂອງພຣະອົງ ລົງມາແກ່ພວກເຂົາ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາເປື້ອຍກາຍ; ຂໍຊົງສວມອາພອນແຫ່ງການສຶກສາ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.”⁴⁹

“ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງສົ່ງປຽບບໍ່ໄດ້! ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງອານາຈັກ! ດວງວິນຍານເລົ່ານີ້ຄືກອງທັບສະຫວັນຂອງພຣະອົງ. ຂໍຊົງຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາ ແລະ ດ້ວຍກຳລັງທັບຂອງຄະນະຜູ້ສູງສຸດ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ, ສະນັ້ນ ແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ປຽບເໝືອນກອງທະຫານ ແລະ ພິຊິດດິນແດນເລົ່ານີ້ໄດ້ ດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ການສ່ອງສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳສອນສະຫວັນ.”⁵⁰

ຕອນທີ 36

ຕອນນີ້ພວກເຮົາຈະສະຫຼຸບການສຳຫຼວດຂອງພວກເຮົາ ໃນການປະຕິບັດການເຜີຍແຜ່. ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າ, ໃນຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການເຜີຍແຜ່ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ການລິເລີ່ມສ່ວນບຸກຄົນ ແຕ່ແມ່ນຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນ, ເຈົ້າຮູ້ວ່າຫຼັກການທາງຈິດວິນຍານທີ່ເຂົ້າມາມີບົດບາດນັ້ນເປັນຫຼັກການຊຸດດຽວກັນ. ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂະບວນການນຳສະເໜີຄວາມສັດທາ ແກ່ເພື່ອນໆສອງສາມຄົນ ແລະ ການຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າເຖິງຝັ່ງມະຫາສະໝຸດ ຂອງການເປີດເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແຕກຕ່າງຢ່າງແນ່ນອນ ຈາກການຊ່ວຍຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍພັນຄົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນພາກພື້ນໃດໜຶ່ງໃຫ້ເຂົ້າຝັ່ງອັນດຽວກັນ. ການປຽບທຽບຢ່າງງ່າຍໆ ຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຊັດເຈນຕໍ່ປະເດັນນີ້: ຫຼັກການຕ່າງໆທີ່ປົກຄອງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ ເໝືອນກັບຊໍດອກໄມ້ຊັ້ນນ້ອຍໆ ແລະ ດອກໄມ້ໃນສວນທີ່ມີຂະໜາດກວ້າງຫຼາຍຮ້ອຍໄຮ່. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການດູແລເອົາໃຈໃສ່ຕົ້ນໄມ້ພຽງບໍ່ເທົ່າໃດຕົ້ນ ໃນສວນສ່ວນຕົວຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ ກໍ່ແຕກຕ່າງໄປຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການເຮັດສວນດອກໄມ້ຂະໜາດໃຫຍ່.

ເມື່ອເຈົ້າມີເພື່ອນສອງສາມຄົນຮັບຮູ້ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກຸ່ມຜູ້ຕິດຕາມຂອງພຣະອົງ, ເຈົ້າກໍຈະສືບຕໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນ ໂດຍຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການເຜີຍແຜ່ສ່ວນບຸກຄົນ, ການໃຊ້ເວລາຮ່ວມກັບພວກເຂົາ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຂົາ ທີ່ຈະເຕີບໂຕຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາໃນການເຜີຍແຜ່ຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ. ຕອນນີ້ຈົ່ງທັນຈິດໃຈຂອງເຈົ້າໄປຍັງພາກພື້ນທັງໝົດ. ເມື່ອຄວາມພະຍາຍາມຂອງໝູ່ປະຊາກອນທີ່ຍອມຮັບ ບົ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊາວໜຸ່ມ, ທີ່ກຳລັງປາດຖະໜາ - ແລະ ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວກໍກະຕືລືລົ້ນ - ທີ່ຈະຢ່າງໃນທິນທາງແຫ່ງການຮັບໃຊ້ຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາ, ເມື່ອຄວາມພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຊັດແຈ້ງ ວ່າຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍ

ພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ຄວາມສັດທາ ຜ່ານການສົນທະນາທີ່ຄ້າຍຄືກັບທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງ ແອນນາ ແລະ ເອັມມິເລຍ, ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີຂະບວນການທີ່ແຕກຕ່າງອອກໄປໂດຍສິ້ນເຊີງ, ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຮັບໃຊ້ຈຸດປະສົງອັນສັກສິດ ຕາມຄວາມສາມາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້. ພາລະກິດທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ເຊັ່ນນີ້ ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ສຳເລັດໂດຍຄວາມພະຍາຍາມສ່ວນບຸກຄົນພຽງລຳພັງ.

ຫຼາຍໆຕອນສຸດທ້າຍຂອງພາກນີ້ ໄດ້ນຳສະເໜີມູມມອງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນວ່າ ການຂະຫຍາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມປົກແຜ່ນ ຂອງຄວາມສັດທາຄວບຄູ່ກັນໄປ ໃນລະດັບກວ້າງສາມາດກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໄດ້ແນວໃດ. ອົງປະກອບຂອງລະບົບ ທີ່ສາມາດຮອງຮັບຂະບວນການຄູ່ຂະໜານນີ້ ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບຢ່າງພິຖິພິຖົນ ແລະ ຜ່ານການກັ່ນຕອງມາຫຼາຍທົດສະຫວັດ. ບາງເລື່ອງລາວໄດ້ກ່າວເຖິງໄວ້ໃນທີ່ນີ້, ແລະ ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມຢັ້ງຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນໆ, ແລະ ທີ່ສຳຄັນກວ່ານັ້ນຄື ວິທີທີ່ທຸກຄົນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອສ້າງລະບົບທີ່ແຂງແກ່ນ ຜ່ານປະສົບການ ແລະ ການສຶກສາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຈົ້າ. ໃນບັນດາສິ່ງເລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍໂຄງສ້າງຂອງ “ກຸ່ມ” ໜຶ່ງ, ວົງຮອບຂອງກິດຈະກຳ ພ້ອມທັງໄລຍະການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການສ້າງຄວາມປົກແຜ່ນຂອງວົງຮອບ, ແຜນການປະສານງານ, ແລະ ວິທີການດຳເນີນການປະຕິບັດ, ການທົບທວນ, ການປຶກສາຫາລື, ແລະ ການສຶກສາ. ແຕ່ກຸນແຈສຳຄັນສຳລັບທັງໝົດນີ້ ຢູ່ທີ່ອົງປະກອບຫຼັກປະການໜຶ່ງ ນັ້ນຄືວິທີການທີ່ເໝາະສົມໃນການສ້າງຄວາມສາມາດຂອງການຮັບໃຊ້.

ເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ກຸ່ມທີ່ເຕີບໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງດ້ວຍ “ຄວາມຢັ້ງຮູ້ທາງຈິດວິນຍານ, ຄວາມຮູ້, ແລະ ທັກສະທີ່ຈຳເປັນ ໃນການປະຕິບັດພາລະກິດຫຼວງຫຼາຍ ຂອງການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການສ້າງຄວາມປົກແຜ່ນຢ່າງວ່ອງໄວ”, ສະຖາບັນການເຝິກອົບຮົມກໍໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ. ດ້ວຍເຄື່ອງມືແຫ່ງ “ສັກກະຍະພາບອັນໄຮ້ຂີດຈຳກັບ”, ສະພາຍຸຕິທັມສາກົນ ຂຽນວ່າ, ມັນເປັນໄປໄດ້ “ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຫຼາກຫຼາຍໃນກຸ່ມໃດກໍຕາມ,” ສຳລັບ “ແຜນກາງທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຂອງສ່ວນບຸກຄົນ ເພື່ອສ້າງການເຄື່ອນໄຫວໄປສູ່ເປົ້າໝາຍຂອງລະບົບໂລກໃໝ່.” ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ສະຫຼຸບໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ ການເສີມສ້າງສັກຄວາມສາມາດທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໂດຍສະຖາບັນ ຈະຊ່ວຍຂັບເຄື່ອນວຽກງານການເຜີຍແຜ່ ແລະ ພັກດັນການເຄື່ອນໄຫວນີ້ໄປຂ້າງໜ້າໄດ້ແນວໃດ:

“ຫົວໃຈສຳຄັນຂອງຮູບແບບການປະຕິບັດ ທີ່ພັດທະນາໄປໃນກຸ່ມ ຄືການປ່ຽນແປງທັງໃນລະດັບສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ລະດັບລວມໝູ່ ເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນຜ່ານຕົວແທນພຣະວັດຈະນະຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈາກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງລຳດັບຫຼັກສູດ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະໄດ້ພົບກັບການເປີດ ເຜີຍພຣະທັມຂອງ ພຣະບາຣາອຸລລາທ໌ ໃນການພິຈາລະນາຫົວຂໍ້ສຳຄັນເຊັ່ນ ການຂະຫຍາຍຕົວ, ການຮັບໃຊ້ມະນຸດຊາດ, ຊີວິດແຫ່ງຈິດວິນຍານ, ແລະ ການສຶກສາຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ. ເມື່ອບຸກຄົນບຸກຝັງນິໄສແຫ່ງການຮຽນ ແລະ ການທົບທວນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຕໍ່ພຣະວັດຈະນະແຫ່ງການສ້າງສັນຂອງພຣະອົງ, ຂະບວນການແຫ່ງການປ່ຽນແປງນີ້ ຈະເຜີຍໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມ

ສາມາດ ໃນການສະແດງຄວາມເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດອັນເລິກເຊິ່ງ ແລະ ສຳຫຼວດຄວາມເປັນຈິງທາງຈິດວິນຍານ ໃນການສົນທະນາທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ. ຄວາມສາມາດເລົ່ານີ້ປາກົດຊັດເຈນ ບໍ່ພຽງແຕ່ໃນການສົນທະນາທີ່ຍົກລະດັບຂຶ້ນ ເຊິ່ງບົ່ງບອກເຖິງການປະຕິສຳພັນພາຍໃນຊຸມຊົນຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໃນບົດສົນທະນາທີ່ດຳເນີນຢູ່ ເຊິ່ງຄອບຄຸມໄປໂກກວ່ານັ້ນ - ຢ່າງນ້ອຍທີ່ສຸດລະຫວ່າງຊາວໜຸ່ມບາຮາຍ ແລະ ເພື່ອນໄວດຽວກັນກັບພວກເຂົາ - ຂະຫຍາຍໄປເຖິງຜູ້ປົກຄອງທີ່ມີລູກສາວແລະລູກຊາຍ ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກໂຄງການໆສຶກສາຂອງຊຸມຊົນ. ຜ່ານການແລກປ່ຽນເຊັ່ນນີ້, ຄວາມຮັບຮູ້ແຫ່ງພະລັງທາງຈິດວິນຍານຖືກຍົກລະດັບຂຶ້ນ, ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກສາມັກຄີກັນ ແລະ ຄວາມປາດຖະໜາຮ່ວມກັນໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າໂລກທີ່ດີກວ່າ ສາມາດສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ແລະ ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນໃນການລົງມືປະຕິບັດສ່ອງແສງອອກ. ການສົນທະນາທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະເຊັ່ນນີ້ ຄ່ອຍໆດຶງດູດຜູ້ຄົນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຊຸມຊົນຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຫົວຂໍ້ຂອງຄວາມສັດທາ ແລະ ຄວາມແນ່ນອນປາກົດຂຶ້ນຢ່າງເປັນທຳມະຊາດ, ເຊິ່ງກະຕຸ້ນໂດຍຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ. ສິ່ງທີ່ຊັດເຈນກໍຄື ເມື່ອຂະບວນການສະຖາບັນໃນກຸ່ມ ມີຄວາມກ້າວໜ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ການປະຕິບັດການສອນຈະມີບົດບາດສຳຄັນຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນຊີວິດຂອງເພື່ອນໆ.”⁵¹

ຍ່ອມຈະເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຄວາມປະຕິບັດດີຢ່າງຍິ່ງ ສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະຊາບວ່າ ດ້ວຍການເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນຫຼັກສູດຕ່າງໆຂອງສະຖາບັນ, ເຈົ້າກຳລັງຕອບສະໜອງວິໄສທັດຂອງ ສະພາຍຸຕິທັມແຫ່ງສາກົນ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ຂ້າງເທິງ. ເຈົ້າຈະຍືນດີຫຼາຍເທົ່າກັບທີ່ຮູ້ວ່າ ຫຼັກສູດເຫຼັ້ມຕໍ່ໄປທີ່ເຈົ້າຈະສຶກສາຈະຊ່ວຍເຈົ້າພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງເຈົ້າ ໃນການຮັບໃຊ້ໃນຖານະຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນຮູ້ວ່າ. ການປະຕິບັດການຮັບໃຊ້ມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ບໍ່ພຽງແຕ່ຕໍ່ຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ກະແສບຸກຄົນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຜ່ານຫຼັກສູດສະຖາບັນ ແຕ່ຍັງລວມເຖິງຂະບວນການຈະເລີນເຕີບໂຕໂດຍລວມໃນກຸ່ມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພາລະກິດເລັ່ງດ່ວນຂອງເຈົ້າຄືການນຳສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ ຈາກປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ໄປປະຕິບັດ. ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງການເຜີຍແຜ່ຢ່າງເລິກເຊິ່ງຍິ່ງຂຶ້ນແລ້ວ, ເຈົ້າຈະຈົນຕະນາການເຖິງຄວາມສຸກໃດ ຈະຍິ່ງໃຫຍ່ໄປກວ່າການຟັງຄຳຂໍຮ້ອງຂອງ ທ່ານຜູ້ພິທັກ ເຖິງພວກເຮົາທຸກຄົນ “ເຮັດໃຫ້ສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມຫຼົງໄຫຼສູງສຸດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.”

ເອກກະສານອ້າງອີງ

1. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), no. 29.13, p. 147.
2. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 73, p. 72.
3. From a message dated 13 July 1964 to all National Spiritual Assemblies, published in *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996), no. 18.4, p. 39.
4. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CXX, par. 3, p. 288.
5. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2003, 2022 printing), Arabic no. 4, p. 4.
6. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, IV, par. 1, p. 5.
7. From a talk given on 28 October 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 15.12, p. 53.
8. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2020 printing), p. 303.
9. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XLV, par. 1, pp. 111–12.
10. The Báb, in *Bahá'í Prayers*, p. 221.
11. Ibid., p. 55.
12. Bahá'u'lláh, *ibid.*, p. 4.
13. *The Hidden Words*, Persian no. 44, p. 37.
14. Ibid., Arabic no. 13, pp. 6–7.
15. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), vol. 3, pp. 579–80. (authorized translation)
16. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, p. 162.
17. From the Ridván 2010 message written to the Bahá'ís of the world, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 14.4, p. 76.
18. From a message dated 30 December 2021 to the Conference of the Continental Boards of Counsellors, published in *The Nine Year Plan, 2022–2031: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022), no. 6.9, p. 47.
19. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXIX, par. 1–2, pp. 316–17.
20. Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, par. 78, pp. 76–77.
21. Ibid., par. 78, p. 77.
22. Ibid., par. 78, pp. 77–78.
23. Ibid., par. 78, p. 78.
24. Ibid.
25. Ibid.
26. From a letter dated 28 December 2008 written on behalf of the Universal House of Justice to a National Spiritual Assembly, par. 4.
27. From the Ridván 2010 message written by the Universal House of Justice to the Bahá'ís of the world, published in *Framework for Action*, no. 14.6, p. 77.

28. From a message dated 13 July 1964 to all National Spiritual Assemblies, published in *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, no. 18.1–2, pp. 38–39.
29. From a message dated 12 December 2011 written by the Universal House of Justice to all National Spiritual Assemblies, published in *Framework for Action*, no. 20.19, p. 136.
30. ‘Abdu’l-Bahá, cited in a letter dated 5 June 1947 written by Shoghi Effendi, published in *Citadel of Faith: Messages to America, 1947–1957* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1965, 2014 printing), pp. 29–30.
31. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 207.9–10, pp. 364–65.
32. Postscript in the handwriting of Shoghi Effendi, appended to a letter dated 9 May 1933 written on his behalf to an individual.
33. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, CXLVI, par. 1, p. 357.
34. From the Ridván 2008 message written by the Universal House of Justice to the Bahá’ís of the world, published in *Framework for Action*, no. 10.2, p. 62.
35. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 200.11, pp. 339–40.
36. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), vol. 2, p. 460. (authorized translation)
37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, vol. 3, p. 727. (authorized translation)
38. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, no. 204.2, pp. 347–48.
39. From a message dated 28 December 2010 written by the Universal House of Justice to the Conference of the Continental Boards of Counsellors, published in *Framework for Action*, no. 16.15, p. 103.
40. From the Ridván 2019 message written by the Universal House of Justice to the Bahá’ís of the world, par. 3.
41. From the Ridván 2010 message written by the Universal House of Justice to the Bahá’ís of the world, published in *Framework for Action*, no. 14.20, p. 84.
42. ‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers*, p. 204.
43. Bahá’u’lláh, *ibid.*, pp. 192–93.
44. *Ibid.*, pp. 194–95.
45. ‘Abdu’l-Bahá, in *Bahá’í Prayers*, p. 197.
46. *Ibid.*, p. 210.
47. *Ibid.*, p. 207.
48. *Ibid.*, p. 198.
49. *Ibid.*, p. 199.
50. *Ibid.*, p. 201.
51. From a message dated 29 December 2015 to the Conference of the Continental Boards of Counsellors, published in *The Five Year Plan, 2016–2021: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2016), no. 1.14, pp. 8–9.